பொருளடக்கம்.

INTRODUCTION

This work which is published under the name of "Śivagaṅgai Caritira Kummyium Ammāṉayium" consists of two parts ; the one in the form of Kummi and the other in the form of Ammāṉai, both bearing on the history of Śivagaṅgai. They deal with the greatness of the capital town of Śivagaṅgai, the kings who reigned over those regions, and their relations with the Nawab who was their overlord at Madras.

The story of the infiltration of the European merchants in the soil of India and how they changed from commercial to political activities are dealt with in a simple and lucid style.

Though the author refers at the beginning to some supernatural elements in the origin of the royal family of Śivagaṅga, his later narrations are more truly historical and valuable in their nature. The ability and courage with which the two brothers, popularly known as Maruthiruvar, reigned over the country and fought against all odds are dealt with by the author with the penetrating eye of a chronicler. More details about the work can be had from the Tamil introduction that follows.

Both these works are based on two paper manuscripts bearing Nos. R. 3436 and R. 3437 deposited in this Library and these in turn are transcriptions made of the palm-leaf manuscripts that were brought on loan in the year 1951-52 from Madurai Tamil Sangam, to whom my thanks are due for their hearty co-operation by way of lending the original with them for a second time for the collation of the press copy.

In the publication of this work, my thanks are due to the Tamil Pandits of this Library who have helped in preparing the press copy and correcting the proofs.

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS,
dated 10th March 1954.

T. CHANDRASEKHARAN.

முன்னுரை

"சிவகங்கைச் சரித்திரக் கும்மியும் அம்மானையும்" என்ற இத்தொகுப்பினுள் இரண்டு நூல்கள் அடங்கியுள்ளன. அவை (1) சிவகங்கைச் சரித்திரக்கும்மி. (2) சிவகங்கைச் சரித்திர அம்மானை என்பன. இந்நூல்களிரண்டும் சிவகங்கை நகர்ச் சிறப்பு, அதனைத் தலைநகராகக்கொண்டு சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களை ஆண்டோர் வரலாறு, நவாபு படையெடுப்பு, ஆங்கிலேயர் வருகை அவர்கள் மருது சகோதரர்கள் இருவரையும் வென்று, கவுரிவல்லவராசனுக்குச் சிவகங்கைச் சீமையை ஆளும் உரிமை அளித்தமை ஆகிய செய்திகளைக் கூறுகின்றன. இதனை ;

"சீர்புகழுஞ் சேதுநக ரரசைச் சேர்ந்த
சிவகங்கை நகரை முன்னாள்
போர்புகழுங் கவுரிவல்ல வேந்திர ராசன்
பிரபல னரசாட்சி செய்ததுவும்
போர்புகழுங் கும்பினி யார்களவந்து
பொல்லாத மருதிருவரைச் செயித்தத்துவும்
பாருலகில் கும்மிப்பாட் டுரைக்கப் பார்வதி
மைந்தன் கணபதி பதம்போற்றிச்
சூரனைச் செற்றமார் சிறைமீட் குருசிவ
சுப்பிர மணியர்பதம் போற்றிசெய்து."

[சிவகங்கை : கும்மி : தொடக்கம்.]

"பாருலகில் . . . வெள்ளைக் காரர் வந்ததுவும்
பார்த்திபன் நவாபுபடைச் சீமையெடுத்ததும்
போரில் எதிர்த்த வரைவென்றதும்
பூபன் கவுரிக் கரசீந்ததும்
சீராகப் பாடிய கும்மிதனை."

[சிவகங்கை : கும்மி : இறுதி.]

"மன்னர்கள் தாமும் வந்து வணங்குங்கும் பினியார் தாமும்
தென்னகர் தனனில் மேன்மைச் சிவகங்கைப் புவிகைக் கொண்டு
மன்னவன் மருது தன்னை வகையுடன் செயித்தே பூமி
தன்னையே கவுரிக் கீந்த சரித்ரவம் மானை யீதே."

[சிவகங்கை : அம்மானை. செ. 5.]

என்பவற்றால் உணரமுடிகின்றது. இனி ஒவ்வொரு நூலிலும் கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்றினைச் சுருக்கமாகக் கீழே தருகின்றேன்.

1. சிவகங்கைச் சரித்திரக் கும்மி

ஆதிகாலத்தில், இராமபிரான் அரக்கர்களை வென்று, அயோத்திக்கு வந்து முடிசூடிக்கொண்டார். தனது அடியவனும் வேடர் தலைவனுமாகிய குகனை சேதுவுக்கு அரசனாக முடிசூட்டுவித்தார். அந்தக் காலத்தில் நாற்பத்தெட்டு பாளையக்காரர்களும் குகனை அடிபணிந்து போற்றினர்.

இவவாறு நாளடைவில் சேதுபதிகள பலா அரசாண்டிருநதனா. அவா களில், நாலுகோட்டை என்னுமிடததில சுவான துரை என்ற அரசன ஒருசமயம காடடுக்கு வேட்டையாடப போனன. பல மிருகஙகளைக்கொன்று, நீர்வேட்கையால ஒரு குளக்கரையை நாடிவநதான. குளததில நீர் அருந்திவிடடுக் கரையோரமாகச் செலலுமபொழுது தவசி யொருவா சுவர்னதுரை யெதிரில வநதாா. அவரை வணஙகினன அரசன். ஆனல அவா, ஒரு வேஙகைப புலியைப்போல உருவஙகொணடு அரசனை நோககிப் பாயந்தாா. வேங்கை பாய்வதைககணடு அரசனும அதனை எதிாததான. உடனே வேஙகைபபுலியாகிய தவசி வெகுதூரம சுறறிவந்து, பினபு முனபோனற தவசிவேடததில அரசனெதிரில தோன்றினர். அரசன நெறறியில தனகையால திருநீறு அணிநது, பிரம்பொனறுகொடுத்து, விபூதி உருததிராககமும அளிததுக் கழுததில மாலையொனறையும் அணிவிததாா. பிறகு அரசனைப பாாதது, "எஙகுச செல்லும் பொழுதும நீ இவறறையணிநது எனனைப பூசிததுச சென்றல எத் திசையிலும வெறறிகொணடு புகழுடைவாய். எதிாததவாகள நிறக மாடடாாகள. பகதியுடன நீ சிவபூசை செயதால இவவுலகை ஆளவாய். இநத இடததில ஒரு குளம வெடடி படிததுறைகளுங கட்டி "சிவகஙகை" என்று பெயா வைதது, குளததுககுக கனனி மூலையில அரணமனை, கோட்டை முதலியன அமைப்பாய. அககினி மூலையில ஈசுவரனுககுக கோவில கட்டு வாய், என்று கூறியருளினா. பினபு, சுவான துரையும அஙஙனமே செய்து ஆறுயிரம பொன பூமியை அரசாண்டிருநதான. பல சிறறரசாகளை வெனறுன. சேதுபதி மகள அகிலாணட ஈசுவரி எனபவளை மணம செயது கொணடு மிகக சிறபபுடன சிவகஙகைமாநகரில வீறறிருநதான. இவனுககு முததுவடுக நாதேநதிர துரை என்ற புதலவன ஒருவன உணடு. அவ னுககுப படடதது ராணியாக விளஙகியவள வேலுலக மாது எனபவள. இவனும மிகக சிறபபுடன் ஆடசிபுரிந்தான. மைநதனின நனனிலையைப பாாதது மகிழந்த சுவான துரை வைகுணட பதவியடைந்தான. முததுவடுக நாதேநதிர துரையின பிரதானியாகிய தாணடவராயன எனபானுககு வயது சென்றது. அதனல அவன புதலவாகளான பெரியமருது, சினனமருது எனபாரிருவரும பதவிககு வநதனா. அவாகள மிகக அறிவாளிகள. வீரர் கள. இவாகள அரசனும இராணியும மனமகிழ ஆட்சிபுரிநது வநதனா. இநதப பகுதியெலலாம அககாலததில் நவாபு அரசரின மேற்பாாவையி லிருநதது. மருதேநதிராகளின வீரததுககுப பயநது நவாபு, தனககுச சேர வேணடிய பகுதிப பணததைக கேடகவிலலை. இவாகள அரசாடசியில குறை யொனறுமிலலை. சிறிதளவு குறை எவரேனுஞ் செயதாலும அவரை, கைவாளினல இரண்டு துண்டாககுவார்கள. கோயில்கள, அனன சததிரங கள முதலியவறறை அமைத்தாாகள. இஙஙனம மருதிருவா துணையுடன முததுவடுக நாதேநதிர துரை மேனமையுடன அரசாட்சி செயதுகொண டிருந்தான.

இஙஙனமிருக்குமபொழுது சென்னைப படடணததைத் தலைநகராகக் கொணடு ஆணடு வநத நவாபு துரை தன மநதிரியைப பாாதது "நமக்குப பகுதிப பணங கொடுககாதவர்கள யாவா ? என வினவினன. சேது சமஸ

தானுதிபதி யொருவனும், அந்தச் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த சிவகங்கைச் சீமையரசனும், பாஞ்சாலங் குறிச்சிப் பகுதியையாளும் கட்டபொம்மனும் பணஞ்செலுத்தவில்லை" என்று மந்திரி கூறினன். பகுதிப் பணஞ் செலுத்தாதவர்களை நம் வாளுக்கு இரையாக்க வேண்டுமென்றுன நவாபு. இங்ஙனம், நவாபு அரசர்கள் மீது கோபமாய் இருக்கும்பொழுது, ஆங்கிலேயர்கள் நவாபு முன் வந்து வியாபாரிகள்போல நின்றார்கள். நீங்கள் யாவர்? என நவாபு கேட்க, நாங்கள் வியாபாரஞ் செய்ய வந்தவர்கள். ஆங்கிலேயர்கள். எங்களிடமுள்ள பொருள்கள் துப்பாக்கி, பீரங்கி, வெடி மருந்து, குண்டுகள் முதலியன. என்ன வேண்டுமானாலும் வருவித்துத் தருவோம். வியாபாரஞ் செய்வதற்கு ஒரு ஆட்டுத்தோல் அளவு இடந் தந்தால் போதும் என்றனர். நவாபு அங்ஙனமே இசைய, கம்பிபோல் சுருட்டி வைத்திருந்த ஆட்டுத்தோலை நீட்டிப் பிடித்தார்கள். இரண்டு மைல் தூரம் சென்றது. கிழக்கும் மேற்கும், தெற்கு வடக்குமாக இரண்டிரண்டு மைல் தூரம் இடத்தை வளைத்துக் கோட்டை கட்டி, தம் கொடியை நாட்டினர். நாளடைவில் சீமையிலிருந்து பலரை வரவழைத்தனர். கோட்டை, பங்களா முதலியன கட்டிக்கொண்டு ஆடம்பரமாக வாழ்ந்தார்கள்.

நவாபு, பகுதிப் பணம் கொடாத அரசர்களின்மீது படையெடுத்துச் சென்று போர்புரிந்தான். மருதிருவரும் வெகு தீரமாகத் தலைமை வகித்து அப்போரை நடத்தினர். அப்போரில் "முத்து வடுக நாதேந்திரதுரை" கொல்லப்பட்டார். மருதிருவரும் வேலுநாச்சியாரும் மிகவருந்தினர். பின்பு, வேலுநாச்சியாருக்குப் பட்டங்கட்டி அவள் கட்டளைப்படி மருதிருவரும் ஆட்சி நடத்தி வந்தனர். நவாபுவினுல், இவர்களையுங் கட்ட பொம்மன் முதலாயினேரையும் வெற்றிகொள்ள முடியவில்லை. பின்பு, ஆங்கிலேயருடைய உதவியையும் நாடி, பல படைகளைப் போருக்கு அனுப்பினுன. அப்படியும் வெற்றியேற்படவில்லை. போர்க்களத்திலிருந்து ஓடி வந்த ஆங்கிலேயர் சிலர் நவாபிடம் நடந்தவற்றையெல்லாஞ் சொல்லி, இனி அவர்களை அடக்கியாள முடியாது. எங்களிடம் அந்த அரசாட்சியை ஒப்படைத்தால் ஒருவாறு எங்கள் படைகள் உதவியுடன் அவர்களை அடக்குவோம் என்று கூறினர். உடனே நவாபு வருடமொன்றுக்கு இலட்சம் பொன் நமக்குக்கொடுத்தால் நீங்கள் ஆளலாம் என்றுன. அப்படியே சம்மதித்து ஆங்கிலேயர் அரசைப் பெற்றனர். இங்கிருந்த ஆங்கிலேயர்கள் சீமைக்கு இச் செய்தியைத் தெரிவித்தனர். அங்கிருந்து துரைகளெல்லோரும் கப்பலேறிச் சென்னை வந்தனர். தொண்ணூற்றுறு வருஷம் இந்த ஆட்சி நம்முடையது என்றும், கவர்னர் அதிகாரத் தலைவரென்றும் கூறி, ரெவினியூபோர்டு, நியாயவிசாரணை சபை முதலியவற்றை அமைத்தனர். சென்னைப் பட்டினம், பம்பாய், வங்காளம், கொளும்பு, என நான்கு பிரிவாக ராஜதானியமைத்தார்கள். பின்பு, ராஜதானியில் ஜில்லா, தாலூகா, எனப் பிரிவேற்படுத்தினர். இவற்றிற்கு அதிகாரிகளையும் நியமித்தனர்.

இவ்வாறுக அதிகாரங்களைப் பிரித்து அரசாட்சி செய்தனர் ஆங்கிலேயர்கள். பின்பு, பகுதி செலுத்தாத அரசர்களுக்கு இராமநாதபுரத்தில்

தங்களை வந்து காணும்படி ஓலையனுப்பி விட்டு, கானல் மாாட்டின்துரை என்பவன இராமநாதபுரம் பங்களாவில வநது இறங்கினுன். சேது சமஸ்தானப் பகுதிப் பணம வந்தது. எலலா அரசர்களும் வநதாாகள். மருதிருவரும் கட்டபொம்மனும் வரவில்லை. மீணடும அவாகளுக்கு ஆள் விடுத்தனர். மருதேநதிரா இருவரும நனகு யோசனை செய்து, பல விருதுகள் புடைசூழ வநது மாாட்டினதுரையைப் பேட்டி கணடனர். துரை மனமகிழநது நீங்கள எஙகளுககு எபபொழுதுஞ சகாயமாயிருநதால உஙகளுக்குத துன்பமே வராது எனறு கூறி மகிழநது விடைகொடுததனுபபினுன. பினபு மருதிருவரும் சென்னை நகரஞ் சென்று கவானரைப பேடடி கணடனா. கவானர் சபையில மருதிருவருக்கும் நனமுறையில மரியாதைகள கிடைத்தன. நம்மரசாடசி உளளளவும நீங்கள் வரிபபணஞ் செலுதத வேண்டியதிலலை. நீஙகளிருவரும நம் பிளளைகள போன்றவாகள எனறு கூறிப பல சிறப்புக களையுஞ் செய்து அனுப்பினாாகள ஆங்கிலேயாகள. மருதிருவரும் வழியில பலதலஙகளைத் தரிசிததுக் கொணடு சிவகஙகைககு வநது இராணியிடம கவானா பேடடியைப பறறிக கூறினா. பினபு, இவாகள கவர்னா துரையிடம் விசுவாசமுடன அரசாணடு வநதனர்.

இவர்களிடம் விரோதஙகொணட கவுரிவலலவ ராசன எனபவன, ஆங்கிலேயர்களிடம் இவாகளைப பறறிக் கோள சொலலி, இவாகள மனம் வைததால கட்டபொமமன, ஊமையன இவாகளைப பிடித்து விடலாம எனக் கூறினன. அவாகளும் அஙஙனமே, ஊமையனை உடனே எங்களிடம் ஒப்புவிததால் உஙகளுககு எலலாச் சிறபபுககளுஞ் செய்வோம. இலலையேல படையெடுப்போம எனறு எசரிக்கை விடுததனா. இதற்கிடையில கட்டபொமமனை வஞசனையால வரவழைததுத தூககில மாட்டினா. ஊமையன எனற கட்ட பொமமனின சகோதரன புதுககோடடை யரசனிடந தஞசம புகுநதான. அவ்வரசன நணபன போனறு நடித்து ஊமையன அஙகிருபபதனைத தெரிவிதது விட்டான ஆஙகிலேயாககு. இது தெரிநது, ஊமையன தப்பியோடினுன. மருதிருவா அவனுக்கு அடைக்கலங் கொடுததனர். மந்திரி பிரதானி முதலியவாகள அடைககலந தரக்கூடாதெனறனர். மருது சகோதரர்கள "நமமிடம வநதவரைக காபபது நம கடமை" என உறுதியுடன் கூறினர். போா மூண்டது. ஆங்கிலேயப படைகளும, மருதிருவர் படைகளும மிக உககிரததுடன போர் புரிநதன. பெரிய மருத பாணடியன காடடுக்குள ஓடி விட்டாா. இளைய மருதுவை, கருததான எனற அவர்கள அந்தரஙகக் காவலனே பிடிததுக கொடுததுவிடடான. சினன மருதுவைக் காவலில் வைத்தனர். உணவினறியிருநதாா. பெரிய மருது காட்டில பல இடங்களில அலைநது திரிநதாா. பசி, இளைபபு முதலியவறறால் வருநதினுர். முடிவில் மேஜர் அககினீஸ எனபவா படையுடன வநது அவரைக் கைது செய்து அழைத்துப் போனுர். இளைய மருதுவைககண்ட மூத்த மருதேநதிரா கதறியழுதாா. அககினீசு துரையால நமமிருவருக்கும தவசு செய்யும் பாக்கியம் கிடைததது எனறு கூறினுர். இவாகள படுந துன்பததைக் கண்டு "கவுரிவலலவராசா" தூதுவனொருவனை யனுபபி மருது சகோதரர்களிடஞ் சமாதானம் பேசினுன. மூதத மருது இணஙகவிலலை. கவுரிவல்லவனும், தான் மருதுசகோதரர்களுக்கு இழைத்த தீங்கை நினைதது

வருந்தினுன. பின்பு, அக்கினீசு துரை, திருப்பத்தூராக் கோட்டைத் தென்மூலைக் கொத்தளத்தில் தென்னை மரங்கள் இரண்டு நாட்டி, அவற் றின் மீது குறுக்கு மரம் போட்டு, ஊஞ்சல்போல கயிறு பூட்டினா. பின்பு மூத்த மருதேந்திரரை யழைத்துத் தூக்கில் மாட்டினா. அவரும் பாஞ்சாலங் குறிச்சி ஊமைத் துரையால் நமக்கு இந்தத் தவஞ்செய்யும் பாக்கியம் கிடைத்தது என்று மனமகிழ்ச்சியுடன் காளையார்கோவில் ஈசனின் திருவடிகளை மனத்தில் தியானித்துத் தூக்கில் தொங்கினுா. மற்ற அரசா கள் பூமாரி பொழிந்தனா. இரும்பினுல் கிளிக்கூடு போலச் செய்து, அத னுள் இளையமருதுவை யடைத்துத் தூக்கினர். அவரும் இறைவனைத் தியானித்துக் கொண்டே உயிா நீத்தாா. பின்பு, மருது சகோதரர்களிடம் பழகி அவாகளுக்கே துரோகஞ் செய்த கருத்தா னென்பானையுந் தூக்கிலிட டனர். பின்னர், மருதேந்திரர் உறவினர்கள் முதலாயினுேரையும் கொல வித்தனர். அவாகள் புதல்வனுன துரைசாமி என்பவனை மாத்திரம் கொல்லாது சென்னைக்கு அனுப்பினன. பிறகு கவுரிவல்லவராசன் சிவ கங்கைச் சீமையரசுரிமை முடிசூட்டிக் கொண்டான. ஆங்கிலேயாகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவாகள் உதவியுடன் அரசாண்டான். இச்செய்தி நாட்டி லுள்ள பலருக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது. பாஞ்சாலங் குறிச்சி ஊமையனும் பிடித்து வரப்படுத்த தூக்கிலிடப் பட்டான. ஆங்கிலேயர் பெருமை எங்கும் பரவியது. இதுவே, இரு நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

நூல்.

இவ்விரண்டு நூல்களில் "சிவகங்கைச் சரித்திரக் கும்மி" என்பது "முத்துச்சாமி" என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இதனை,

> "விஞ்சை நகர் திரு வாலங்கா டரசாண்ட
> தஞ்சமென வறிவிமலி காளிகீழ மாகாளி
> தஞ்சமென றனுதினம் போற்றி செய்யும்
> தாசனமுத்து சாமி சொன்ன கும்மி"

என்பதனுல் உணரலாம. கும்மிபோல சந்தத்துடன படிக்கும்படி யிருப்ப தனுல் இப்பெயா வந்தது போலும். இந்த ஆசிரியரைப் பற்றி இதனுள் வேறென்றுந் தெரியவில்லை. நடை சாதாரணமானது.

சிவகங்கைச் சரித்திர அம்மானை.

இது, அம்மானை என்று இலக்கணத்தில் கூறப்பெறும் பிரபந்த வகையைச் சோந்ததன்று. நூலின் இடையிடையே அம்மானை என்ற சொல வருவதால இப்பெயா அமைந்ததுபோலும். நடை சாமானியமானது. ஆங்கிலச் சொற்கள் திரிந்து மிகுதியாக இந்நூலுள் பயின்றுள்ளன. இந்துஸ் தானிச் சொற்களும் ஒன்றிரண்டுள்ளன. இதன் மூலப் பிரதியில் இடையில பல ஏடுகள் இல்லை. தொடாபு மிகவும் அறுபட்டுள்ளது. இதனை இயற்றிய ஆசிரியா பெயா முருகேசன் அல்லது முருகய்யன் என்பதாக இருக்கலாம். சாாவரி ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 30-ஆம நாள இந்நூல இயற்றப்பட்ட தாகத் தெரிகிறது. இஃது,

"வீறுபுகழ சாருவரி வருடந் தனனில
விளங்கியதோா வைகாசி மாதந் தனனில
சீருடைய வாறஞ்சாந் தேதி திங்கள
தினஞ்சோம வாரமதில சிறந்த வாத்யம்
மாறைவளா செலமுரு குரைத்தே னிநத
மகராசா கும்பினியார் கதையைத் தானே"

[சிவ. அம் : செய்யுள் 119]

எனறு கூறபபடுவதால புலனும. இதன பினனா சிததிரபானு ஆண்டு ஆவணித திஙகள, வியாழககிழமை அதத நட்சததிரங கூடிய நனனாளில இநத அமமானைககு, பாஞ்சாலஙகுறிசசி முதததுவீரப்பன மகன முததுசசாமி எனபவா பிரதி செயது முடித்ததாக ஒரு பாடலுளது. அவரே இதனை இயற்றியிருத்தலுங கூடும. சிவகஙகைச சரிததிரக குமமி இயற்றிய "முததுச்சாமி" எனபவா இவராக இருககலாம். அபபாடல,

சீாசிறநத சித்திரபானு வருடஞ் சிறநத
சிங்கமாச மாறஞ்சோ ராந்தேதி
போாபுகழுங குருவார மத்தநட் சத்திரம்
துதியைதிதி தனுசுலக் கினததில
பாாபுகழும பாஞ்சைநகர் முத்துவீ ரப்பன்மகன்
முததுச சாமி பண்புடைய
போாபுகழுங கும்பினியா ரம்மானைக்குப்
பிரதியொன றெழுதி முகிநததுவே.

[சிவ. அம : செய்யுள : 120]

இதற்குக் கும்பினியார் அம்மானை எனறும் வேறு பெயா உணடெனறு தெரிகினறது.

இவவிரு நூலகளும அசசிட்டு முடியுந தருவாயில சிவகஙகைச் சரிததிர அமமானைககுத தொடர்புடைய இரணடு பகுதிகள கிடைததன. அவறறைப பிறசேர்க்கைகளாகச சோததுள்ளேன். மூலபபிரதிகள மிகப் பிழைபட விருநததால் புரிநது கொளவது மிக்க கடினமாயிறறு. இயனறவரை தெளிவாககி வெளியிடடுளளேன.

இவை, இநநூல நிலையததிலுள்ள R. 3436 (அம்மானை) R. 3437 (கும்மி) எனற எணகளைக கொணட இரணடு காகிதக கையெழுததுப பிரதிகளை ஆதாரமாகக கொணடு வெளியிடபபடுகினறன. அவை 1951–52-ஆம ஆணடு, மதுரைத தமிழ்ச சங்கததிலிருநது வநத ஓலைப பிரதிகளைப பாாததுப் பிரதி செயயபபடடனவாம.

இந்நூலகளை மூலப பிரதியிலிருநது பிரதிசெயது, அச்சிடுவதறகுரிய வகையில் அமைததுக கொடுதத இநநூல நிலையத் தமிழப பணடிதாகளுககு என நன்றி உரிததாகும்.

இந் நூலகளைப பதிப்பிக்கும்பொழுது, தோனறிய ஐயங்களை அப பொழுதபபொழுது ஒப்பிடடுப் பார்க்கத் தங்களிடமுள்ள ஓலைப் பிரதிகளைக கொடுததுதவிய மதுரைத தமிழ்ச சஙக நிருவாகிகட்கு எனது நனறியைக செலுத்துகினறேன.

சென்னை,
10—3—54.

தி. சந்திரசேகரன்.

சிவகங்கை சரித்திரக் கும்மி

சீாபுகழுஞ சேதுநகா அரசைச சோநத
சிவகஙகை நகரை முனனுள
போபுகழுங கெவுரிவலல வேநதிர ராசன
பிரபல னரசாடசி செய்ததுவும
போாபுகழுங குமபினி யாாகள வநது
பொலலாத மருதிருவரைச செயிததுவும
பாருலகில கும்மிப பாடடு உரைககப
பாாவதி மைநதன கணபதி பதமபோறறி
சூரனை வெனறமரா சிறைமீட டுஞசிவ
சுப்பிர மணியாபதம போறறி செயது
கைய்யனு ரானகல தீருடையவா
மெய்யனுஞ சாத்தா ருடையவரும
தைய்யலா பூரண புஙகலை பாததனை
ஐய்யனே எநநாளும போறறி செயதேன
தேசம புகழராசா பணிநேசன அரிசீஷன
துரைசிங்க மகராசன ராசசியததில
வாசம புகழவிஞசை நேச மூாவளா
அழகிய நாயகி யமமன பதமபோறறி
ஆதிரெகு ராமா சேதுபநதனஞ செயது
அறபுதன குகனுககருள புரிநதககதை
மேதினியில குமமிப பாடடு உரைககச
சரஸவதி எனனுவில குடியிருபபாய
முபபததது முககோடி தேவாகள
முனிவோாகள சததரிஷி பதமபோறறி
கெபபததி லணடம புவன மடககிய
எநதன கிருஷடன நாராயணா பதமபோறறி
அனனமதி லேறிவிணணுலகந தாணடும
அறபுதன பிரமதேவா பதமபோறறி
மனனன நளராசன பூாவச சககிரவாததி
மகாராசன சுரமநநன பதமபோற்றி
பராபுகழும விஞசை பாருல கிலவளா
பாணடியன மகளமகிழ மகாளி பதமபோறறி
தோபுக முஞசோழ சிகாமணி நலலூாவளா
திருவாலங காடரசா நாயகி பதமபோறறி
உதத மனுாவளா தமபிராடடி யம்மன்
உகநதயயனூா விஞயகன முனியபப சுவாமியை
சிததததி லனுதினம போறறி செய்து
சிவகஙகை நகாககுமமிப பாடடு உரைததேன

அநதி மதியணி சொககலிங கேசரும
மநதிர ரூபிமீ னாட்சிபதம்
எநதன குருசாமி யுநதன பததனையுஞ
சிநதையி லெநநாளு மெறறி செயதேன
பாவலர் களகவி வாணாதன பாததனை
நாவினுல தோததிரம செயது கொணடு
ஆவலுடன கும்மிப பாட்டுரைத தேனதை
நாவலா மகிழநது பொறுததருளவீா
காரிகை நனனூல உரிச்சொல் பயனகளும
தேரி யறியாதா னுகையினுல
பாரில் புலவா பெரியோாகள பாலன
மதலை மொழியென றருளபுரிவீா
கான மயிலுக் கிணையதாய வானகோழித
தானே சிறகு விரிததது போல
வானததில பிரகாசிக் குஞசநதிராக குநிகா
வளாநட சததிர முதிததாப போல
நாக மெழுநதாடக கணடதோா நாஙகுழு (நாஙகூழபபுழு)
நாக முடனுடும பாவனைப போல
தோகைக் குறவளளி தெயவானை பாததனை
ஆக மகிழநதடி போறறி செயதேன
எஙகள குலதெயவம ஆதி நாகநாதா
எடுதத பெணவழி அஙகாள வீஸபரி
மஙகள மாக நானெடுதத பெணவழி
தெயவ மனனன பாததிபனூாப பொனனரியான
ராசரா சேஸபரி வாசன சேதுபதி
ராசன சமூகததில அட்டவணை
நேசன ஆருமுகம பிளளை பேரனவிஞசை
நெடடோ முதது வீரபபனீ னயநாடன
விஞசைநகா திருவாலங காடரச ராணட
தஞசமென் யரிவிமலி காளிகீழ் மாகாளி
தஞசமென றனுதினம போறறி செய்யும
தாசன் முத்துசாமி சொன்ன கும்மி
கஙகை குலமவளா சிவகஙகை நகரரசு
காததன துரைசிஙக ராச னீனற
சிங்கமெனும் உடையண தீரனதாம ராசன
சிலேஷடன மூததவா ராசாஙகம
வீரம் பொருநதியவாக கிளைய வீமன
முதது வடுகனு தேநதிர துரை
தீரன தேவாலயம சததிரம பரிபாலிக்கும
செயச்சு வானதுரை ஆசசுனனும
பாரில் பரிகரு நகுலனெனன விளஙகும
பாாததிபன திலலி பாசசா துரை

தேரி யறிநத சாஸத்திர சகாதேவன
தீரனும வேஙகிட சாமிததுரை
சுநதரனு சோமுதது வடுகனு தேநதிரன
தீரன பயினறிடு மாமணச சாமிததேவரை
சிநதை மகிழ்நதிடு ராஜலடசு மிதேவி
நாயகன குழநதைச சாமித தேவா
ஆதி கெவுரி வலல பேநதிரன
அவாமாப பிளளைசசாமி சமையமுதநுத தேவா
மேதினியி லவாதமபி உடையண சாமி
விருமபி யீனறிடுங குழநதைச சாமிமைநதா
தேசம புகழ்சிவ சாமி மனனனீனற
செலவா பெரியசாமி சினன சாமி
வாசம புகழவீமன சினனச சாமி
மைநதன மனனவன சேது ராசன
சோதிபுகழ வேலலகு ராணி துஙகன
மாபபிளளை வேலுச சாமித தேவர்
மேதினி யிலவாக இளையதுரைப பாணடியன
விளஙகு மிளையதுரைச சாமி மனனன
செமபனூர் சாமி ஐயயா பயினறிடும
தீரன வெளளைய சாமி மைநதன
வமபா குறுமபா திருடாததனை ஒடுககும
மனனவன செலலச சாமிததுரை
சபை நிறைநதிடுங கோடடை நாசசியாா நனகணவன
சககநதி மாபபிளளைச சாமி துரைசசாமி
சிவகஙகை நகாககாதி குழநதா புரிச சாமி
தீரன பயினறிடும புததிர ரைநது போகள
நாகரா ிளமபேததி செலவ முதது
நாகரீகச சாநது நாக முதது
தோகைசி பாலகு முததுவிஷயம
சுநதரி சாநது லட்சுமி சினனசசாநது
சதத மாதாகள எழுபேரும கஙகை
சுதத சலததினிற றீாதத மாடி
சுததவெள ளைசலலா சிததுகமபிச சேலைகட்டி
சொர்ண மயமாய நகைபூடடி
சாநதங கெந்தம சவவாது புனுகுடன
விந்தைய தாக மலாமுடிதது
வநதிடு மாதாகள கொநதள மாகவே
முந்தியே மூனறு குலவை செயது
தநதனத தானு தனதன தானன
திநதோம திமிதிமி யெனறேதான
செஙகையி லோாபநது கொஙகை ரிருபந்து
மஙகை குதிஙகாலி லிரணடு பநது

தங்கமுத தாளிநது ஆயநது பாடிட (பநதாடிட)
சிவகஙகை நகாககுமமி இஙகே சொலவேன
ஆதியில தீரசுரன மைநதன ரகுராமன
அரககரைச சமமாரஞ செயது வநது
மேதினியில சேது காவலவ னென்று
விளஙகுங குகனுககு முடிசூட்டி வைததாா
(அ)டபபைநா லுபதெட்டுப் பாளையக காரருமா
ஒபபுர வாயவந தடிபணிய
அபபடி யாக அநேகம சேதுபதி
அரசாட்சி செலுததிடும நாளையிலே
பாளையப பட்டு எழுபததி ரெணடில
பாாததிப நாலுகோட்டை சலு(கை)குடையா னீனற
காளை யாாபதம் பணிநத நேஷன
காததனும சுவானத துரைராசன
கயிலாச பதிபோல முகவை நகராளும
காததனும விசைய சேது பதிமகள
அயிலாணட யீஸ்வரியை விவாகஞ் செய்தவ
ளாறுயிரம பொனபூமி சீதனம பெதது
நாலுகோட் டையுடன சோதது
நஙகையும துரையும ஆணடிருநதாா
மாலுக இளையவன படமாததுா சீமை
மனனன ஒயயததேவ ராணடிருநதாா
வெஙகண பெரிய உடையாத தேவா
விளஙகவே சககந்தி யாணடிருநதாா
கஙகை குலத்தினி லெஙகள முனனோாகளும்
கரைவாச லதிகாரம பாாதது வநதாா
கோட்டை குடிககாட்டில வேட்டைககு வநததில
கொடுமபுலி மானைக கொனறுழககி
கட்டழகன அசசுவான துரைகடும
வேட்டையால தணணீா தவிககி தெனறு
ஊரணியைத தேடி ஓடி வந்து
ஊரணியைக் கணடு நீரருநதி
தீரன கரையில வருகையிலே அஙகே
சிதத னெருததன தவசி வநதாா
சிததனைக கணடு சுவானதுரை
தெரிசிதது எதிராக நிறகையிலே
அததனும விழிததுப பாாததப பாலே
வெகுதூரஞ் சென்றேடி வந்து
வேங்கையைப போலவே துரைமுன வநது
வீரமாய எழுமபிப பாயநதிடவே
வேஙகை பாயவதைக கணடு துரைமகன
வீறுடன எதிாதது நினறிடவே

பாய்நதிடும வேஙகை விலகிக கொணடு
பககம வெகுதொலே சுறறி வநது
சாய்நது ரிஷபனைய பிதத ஞகச்
சுவானதுரை தனனிடததில வநது
நெறறியில கையால் நீறணிநது நிறைநத
விபூதி ருததிராடசம பிரமபியநது
சததியாய்ச சிவமாலைக் கழுததி லிடடு
தருணததில பூசை செயது சென்ருல
எததி சையுமபுகழ வெறறி யுணடாம
எதிாதத வாகளெதிா நிறக மாடடாா
பததியுடன நீவெ பூசைசெய் தாலிநதப
பாருல கரசாள வாயபோ
இநதக குளமவெடடி கலலுக கடடி
யீசன சிவகஙகை யெனறு பேரும வைதது
அந்தக குளததுக கனனி மூலையில
அரணமனை ஆஸதானம கோடடை கட்டும
சநதேக மிலலாம லககினி மூலையில
அசசுவர னீஸபரன கோவில செயவாய
எனறநதச பிததன வரஙகொடுதது
யேகினு ரவாககிச்சை யானவிடம்
அனறு முதலாகச சுவானதுரை
ஆருயிரம பொனபூமி ஆணடிருநதாா
இபபடி யாகஅரசு யாற்றும நாளில
இராம நாதபுரஞ சேதி சொலவேன
வைபபாடடி ரசபுததிர ராடபியீனற மைநதன
பவானு சஙகர சேதுபதி
விசையன சேது பதியை விரடடி
விளஙகும பதியை எடுததுக கொணடான
அசைவில லாமலே சேதுபதி ராசனமகள
அயிலாண டவளிடம வநது சோநதாா
மாமன சீமையைப பரிகொடுதது வநததை
மறுகனச சுவானதுரை யறிநது
வீமனைப போலவே கோபங கொணடு
வேலலகு ரடடிவா ளெடுககும போது
கொஞசமா யவனை எணண வேணடாம
கோடடி நளஞசேனை திரணடிருககு
தஞசை நகாசசீமை தனனில சென்று
தகுநத படைசேனை திரடடி வநது
அஞசாமல வநது எதுகக வேணும
அமததாஷ்த தானமநாம எடுகக வேணும
தணடிகை மீதினில சேது பதிவரச
சுவானதுரை பரியி லேறிவர

அணடியே அடபபம் குடைகுஞசக காளா
அன்புடன வேகமாயத தானடநது
தஞசை நகாக்கோட்டைக கருகாக
தனி மடததில விடுதி செயதுகொணடு
சஞசல மிலலாமல சுவானதுரை
தஞசை நகரெஙகு ரவுனி வநதாா
அநதி சநதிரெண்டு தேச காலமதுரை
அசசு மடடததில ஆவுன சவாரிவநதாா
சநதிரர் சூரியா ஒளிபோல வேதுரை
சவாரி ரவுனி வருவதுவை
பட்டணந தனனி லிருககுஞசில
பைஙகொடி கனனிமாா தானபாாத்து
கிருட்டி னனமகன மனமத னேவிவன
கெசவா கனமேறிய விநதிரனோ
அஷடத திககுப பாலக னேவிவன
அளகை மாநக ராளகு வேனனோ
கனனிமாா் சென்று அரணமனையில
கட்டழகு கனனிகை செபபிடவே
உனனிய மேலவீடு தனனி லேறிதுரை
உல்லாசததை இராச கனனி பாாதது
அநதப புரததிலே இராசனிடம சொல்ல
ஆளனுப்பி யவரழைககச் சொனனாா
சிந்தை பரிவுந்தொரு தாளுபதி வநது
சீககிரம சமூகம அழைததிடவே
வநதத துரைசேது பதியிரு வருககு
மகிழந்துசரி யிருபபிடந தானகொடுதது
எநதவூா எததேசம் இராசாகக ளிஙகே
வநதவகை செபபு மெனறாா
இராம நாதபுரம் சேது பதிநாம
எநதமருகன நாலுகோடடைச சுவானதுரை
மராட்டிசசி மகனபவான சிஙகுமா றுட்டமாய
சீமையை எடுததுக கொணடான
ஆனதினால நமக்குப பெரிய வரசன
சமூகத்தி லறிக்கை செயய வநதோம்
தானே அவனைச் செயிததிடுவோம
தபபாமல் வேஙகையைக குதது மெனறுா்
எணணி எட்டு நாளையில குததுகிறோம
அதற்கேதத கறிதீனி போடு மெனறாா
மனனாகள சொன்ன மொழிகேட டுமகா
ராசனும் வேஙகைககுத தீனி போடவிலலை
அந்நேரஞ சேதுபதி தண்டியலில அச்சு
மட்டததில துரை ரவுனி வநதாா

கன்னிய ரெல்லோருங் கண்டவர்கள்
கர்த்தனை புலிகொல்லு மென்றழுதார்
இந்நிலந் தன்னில் புலியைக்குத்தி ரவுனி
எல்லோரும் காண நானவரே னென்றார்
தெற்கு மடத்தினில் வீற்றிருந்தார்
தீரர் இருவரும் வாரேம் என்று
மன்னன் சபைதனில் சொன்ன சபதம்
வாயிதா நாளன்று ராத்திரியில்
அன்னம் எடுக்காமல் தானிருந்து
அன்புடன் ஸ்நானம் சிவபூஜை செய்து
முன்னமே சித்த னருளிய மந்திரம்
மூாக்கமாய்த் தியானஞ் செய்து கொண்டு
வாலா வேலல் கீட்டி சமுதாடு
வல்லயம் நேரிஷம் துப்பாக் கியுடன்
கோலா கலமாய்க் குதிரை யேறிக்
கும்பிட்டு மாமனைத் தண்டி யிலேத்தி
பட்டண மெங்கு ரவுனி வந்துதஞ்சைப்
பட்டணத்து ராசன் சமூகஞ் செல்ல
கொட்டடி தன்னி லடைத்திடும் வேங்கையை
இறுப்புக் கட்டாப்பில் திறந்து விட்டார்
எட்டுநாள் பட்டினி யான வேங்கை
ஏகமாய்க் கொச்சிக்கத் தானகுதிக்க
கட்டழ கனச்சு வானதுரை யந்தக்
கன்னக் கடவுக்குள் தானகுதிக்க
துட்ட னெனும் ரெட்டடி வேங்கை
தூக்கிய நகத்தால் வந்து தாக்கிடவே
கஷ்டப் படாமல் அச்சு வான்துரை
கைவாளால் வாயைக் கிழித்து விட்டு
எட்டிய நகத்தைச் சமுதாட டாலிரு
கூறாக வெட்டி நறுக்கித் தள்ளி
ஈட்டியால் விலாவிலே குத்தி இருத்தியே
வேங்கை யைவிழுத் தாட்டி
கச்சித மாகவே சிங்கமும் முனிவாளும்
கைச் சூரியால் அறுத்துக் கொண்டு
அச்சுதன் துளசி மகராசன் முன்வைத்து
அன்பாக வந்து வணங்கு கின்றார்
கண்டு மகிழ்ந்து அரசனுந்தான்
காத்தன் சேதுபதிச் சுவானதுரைக்கும்
வேண்டும் வரிசைகள் தானகொடுத்து
வேண்டிய தென்ன உமக்கென்றார்
பவானசிங் குவைத்தான் செயிக்க
புன்னீ ராயிரந் துருப்பு வேணுமென்றார்

இரண்டு பஙகுக்கு உள்ள கிராம
மெங்கும் சராசரி பாாத்தெடுத் தெழுதி
இரணடா யிரமொரு நூறு யேழஞசு
யேழரைக் காலரை வீசம கிராமங்களும
இராம ஞதபுரஞ சீமை ஒனபது
லெடசமென றெலலோாககுந தெரிய
சிவகங்கைச் சீமை யாறு லெட்சம
பொன சீமையெனறே பிரித்து
தவத்தில மிகுதத சுவன் பெரியுடையான்
தனனுட சீமைககு வநதுசோநது
சிதத னுரைதத படியே சிவகஙகைத்
தெபபக் குளமும வெடடிக் கட்டி
சத்தியாய் உளகுளந தானுங கடடியதில
சாலை கிராமங கனனி மூலைவைதது
கன்னி மூலையில அரணமனை ஆஸதானம்
கலகோடடை கவுரிவிலாசம ஆசார வாசலவிடடு
தனனிமையாய சித்த னுரைபபடி அக்கினி
மூலையில அசசுவர னீஸவரன கோவிலகடடி
பஞசவர்க ளஞசு பேரகளுமுன
பாரத முடிததுப பாராண டதுபோல
தஞசமென ரோகளை யாதரிதது சிவகஙகை
தானரசாணடிருக கையிலே
மஙகை அயிலாணட வீஸ்வரி மைநதன
முத்து வடுக ஞததததுரை
சிஙகம போலவே வளாநது யீனற
செகமுழு தாளுந் திறமபாாத்து
பட்டததுத் தேவி வேலுலகு ராணி
பாரி யிரணடுபெண கலியாணஞ செய்து
பட்டாபி ஷேகமும் செஙகோலுங கொடுத்து
பாாததிபன சீமை யாளுகையில
சட்டஞ் செலுததியச சுவரனபெரி யுடையான
துரைசாமி வைகுணட பதவி சோநதாா
இடடமுட னவாககுச செய்யுங கிரிகைகள
எலலாம முடிததனேகந தானஞ செயது
எடடுத் திசையும புகழநதிடவே இராசன
திடடமுடன சீமை ஆளுகையிலே
கட்டழகன பிரதானி தாணடவ ராயன
எடடியே வயது செனறதினல்
அபப பிடிவெளளைக் காலுடை யாரீனற
அண்ணன தம்பி யிருமருதும்
திடததுடன் சுதத வீரன பெரியமருது
தீரன சினனமருது புததி சாலியுமாய்

துரைமகன் ராணிகள மனத்துக் கேறபச்
சீமை யதிகாரஞ செலுத்தி வந்தாா
வரையா வாகவே நபாபு சாயபுககு
வரியொரு காசுங கொடாமல
அஷ்ட திசையெட்டும நடுஙகிடவே
அதிகாரததில சீமை யடஙகிடவே
துஷடன மருது இருவாகளால
துரைநவாபு பகுதி கேடகவிலலே
கள்ளன திருடா மறியல கடநது நடநதவரை
காலமாறு கைமாறு துணிததிடுவாா
எளளளவு குறைசெய்த வரைஇரு
துண்டாய வாளுக்கு இரையிடுவாா
தேவாலயம பிரமமாலயம சிவபூசை
சிறந்த சததிரம அனன தானம
தாழவில லாமல நடத்தித் தான
தருமஙகள அநேகம செயது வநதாா
இபபடித துரையும மருதிருவரும யேகச
சககிராதி பதியாய இருககையிலே
செபபமுடன சென்னை மாநகரில
தீரன நவாபுதுரை சேதி சொலவேன
வாசமுடன நவாபு துரைசென்னை
மாநக ரரசாட்சி செயகையிலே
தேச மெல்லாம் ஒருகுடைககுள
செஙகோல செலுததிப பகுதி வாஙகி
நேசமுடன சீமை ஆளுகையில
நிருபன பகுதி செலுததாதவாகள
ஆறெனறு மநதிரி தனனைக கேட்க
அனபாக காருபன் பிளளை சொலவான
தீரன சேது சமஸதான மொனறுமதில
சோநத சிவகெஙகைச சீமையொனறு
பாளையப் பதிவளா கடடபொமமு
பாாததிபன மூவர்பகுதி பாககியெனறான
வாளுகையாய்ப பகுதி கொடுக்கா விட்டால பாகி
வாளுக இரையிட வேணுமெனறான
அமபுவி யாளும நவாபபு சாயபு
அரசாமேல வெகுண்டு இருக்குமபோது
நமபி வியாபாரிகளபோல கும்பினியாா
நவாபபு முனவநது நினறிடவே
எநத ஊரிருபபு நீஙக ளென்ன
காரியமா எனமுனனே வந்துநினறீா
விநதை யேதெனவே கேட்க
வேநதனே நாஙகள வியாபாரி என்றாா்

உந்தன் பால் விடைகொண் டிப்பா லிந்த
ஊரினில் வியாபாரஞ் செயய வெனறு
வநதோமென றுரைததே நவாபபு
மதிமுகம பாாத்தொரு வாாததை சொலவாா
தெனனவ னேயிஙகி லீசுதேசம
இருபபது நாஙக ளெனறாா
இந்த நகாதனனில் வியாபாரஞசெயய
எண்ணியே உனமுன வநதோ மெனறுர்
சந்தோஷ மாக நவாபபு சாயபுககு
சலாங கொடுதது இருநதுகொணடு
கொணடு வநத சாமானகள் குறிபபை
இனிநாஙகள சொலலக கேளும
குண்டு துபபாககி வெடிமருந்து
குளோபபுக்கள பிஸதூல வெடியுடனே
நபபான பீஙகான சுருட்டுககததி
நலல சூரியெரி யீட்டிகளும
எப்போதுங கையிலிருககுஞ சுரிகைவாள
ஈரல பிடிஙகிடுங வாஙகருவாள
எனனெனன வஸதுககள வேணுமோவதை
எலலாந தருவிசசு தருவோ மென்றுா
எனன வுமககினித தேவை யெனறு
ரிருக்க விடஙகொஞசம வேணுமெனறுா
எநத விடததினில தேவையதில
எவவளவு இடம வேணுமெனறுா
சிந்தை மகிழநது தலைவாய்ககரை தனனில
சேர்நத ஆட்டுததோ விடமவேணு மெனறுா
சொன்னபடி ஆட்டுததோ லெடுமென றுரைதை
சுருடடுக கமபியாய வகுததிருநதாா
திணணமுடன கமபி நீளம்பார்தது
தீர்ககமுடன மயிலிரண டாச்சு
தெற்கு வடககிலே ரெணடாச சுவதில
திறமுடன கிழககுமேற கிரணடாசசு
தெற்கும கிழககும பெருககிடவே
திறமாகச சத்திரம நாலாசசு
இபபடி யாக இடமவாஙகி
இஙகிலீசுக் கொடியிட்டுக கோடடைசெயதார்
அபபடியே கோடடைக கடடிக் கொணடு
கோட்டைககுள நாலபுறமும் சேர்ததுக கொண்டாா
நாலு பககமும் வாசல்விட்டு நாலுபககமுங
கொததளம் பஙகளாச செயது கொண்டாா
நாளுககு நாளாய் துரைமாாகள
நல்ல சிப்பாயகள் சோல்சாகளும்

கோட்டையுங் கொத்தளங் கொம்மைகளும்
குளிர்ந்த பங்களா மேல்வீடும்
தாட்டீக மாகவே கட்டிக்கொண்டு
தந்திர மாக இருந்து கொண்டு
வாசசு தென்றே சீமைக கெழுதிவிட
மனனா துரைமாாகள தானமகிழநது
சாசசுது சென்னை நகாதனனி லேதனிக்
கோட்டையும பங்களா யென்றெண்ணி
கபபல வழியாயத துரைமார்க ளுமமகன
குமபினி மேஸ்தா புஸ்தாாகளும
செப்பமுடன வநது சேர்நதாா களநத
சீமை வெள்ளைக காரரெல லாரும
வாததகமாய வநத துரைமாாக ளெலலாம
பஙகளாவைப பாாதது சநதோஷமுடன
சோநது ஒருமுகமாயச சென்னைநகா
நவாபபு தனனிடததில
வநதுசலாங கொடுதது மனனா
மகிழநது இருக்கும சபைதனனிலே
சிநதை மகிழநது சேது சிவகஙகை
சிறுகுரிசசி மூவருந்தான
எநத வலுவால பகுதி கொடாமல
இருககிறா னவாகளை நொறுகக வேணும
அததேரி பாணுசசோ மாதரிசசோ
அடியிடா மறவன மேலதூளி
உததரவு செயயப பிளளைமகன்
ஒருமிததுப படையைத திரட்ட லுறறான
இபபடி யாக நவாபு துரைமாா
மறவாபேரில (யேகக) கோபமாக இருககையிலே
அபபோது கூடயிருநத குமபினியாா
பகுதி புறகததுச செயதவன யாரெனறாா
மனனன நவாபு துரைசாயபு
வந்த குமபினியாா முகமநோககி
எனனவிதஞ சொலவேன நாமிவ வுலகை
யாணடேற படுததுந் தீாவைதனை
துனப மணுகாமல துரைத்தனஞ் செய்வதில்
துஷடா மூனறுபோ செலுததாமல
வமபு மிகுநத இராமநாத புரம்வளர்
சிவகஙகை சிறுபாஞ சாலங குரிசசி
தாட்சியாய மூவருந தீாவை தராமல
மாட்சிமை செயகிறா ரிதுவரையும
சாட்சிய தாக அனேகநதரம் சேவுகாதாம்
அனுபபியும் பகுதி தாராததினால

ஏது வகையதற் கெனறு
எண்ணுகிறேன் பலபல யோசனைகளை
வாது செய்துபடை சேகரித்து அந்த
மறவா குறும்பை அடக்கிவிட
படைகூட்டி நாளையே பயணம் புறபபட
பார்ததிப ரேமன மெண்ணுகிறேன
அடவுடன மனக்கிலேசம வேணடாம
ஆதரவாய் நாமுதவி செய்வோம்
சாறறு மொழிகளை தவருமல்
சகாயமா யபபதிமூனறுந தானபிடிபபோம்
சோத்துத துரைமாா நாலு பேருடன
சோநத சோல்சர்பட் டாளமுடன்
ஆஙகழைத்துக் கூட்டிப் போவீ ரெனறு
அரசனிடந துரைமார் செபபிடவே
ஙகுவநது கும்பினிப் பட்டாளம சோல்சர்
எலலோருங கோட்டையில தானிருநதாா
அங்கே நவாபுதுரை தனது ஆனைபரி
சேனை யடஙகலும ஒருமுகமாய்
புறப்பட்டாா மாட்டிய நீலன பிரட்டன
பூரி ராமசாமி வெளளை காரன
உாப்புடனே சோலசா படையொனபதி
னாயிரந் திரண்டொன றுசோநது
தாமெழுந திருவா சேனை யொனறுய்
இரண்டு சமுத்திரம ஒன்றுகச சோநததுபோல
வீமனைப் போலே விளஙகுஞ் சோலசாபடை
வீரா நாலுபோ வெளளைக் காரருடன
தஞசை நகரததில வநதிறஙக தஞசை
நகராளு மரசனெதிர் செனறழைதது
வஞசநதனை நினையா மனனன படைகரு
மாஞேசி அபபாவு படிகொடுததான
மன்னன் நவாபுதுரை சாயபு
மாஞேசியும படையுங்கூட வாருமெனருா
சொன்ன படிகூட வாரேனெனறு
சேர்நதுதன படையுந திரட்டிககொணடு
மூவாபடையு மோாமுகமாய்த் திரள
முபபத்தா ருயிரம பட்டாளம் சேர்நததங்கே
தேவாகள கண்டு அதிசயிக்க தீரனநவாபபு
கும்பினியார் படைதெனமுகமாய் நடகக
அண்டங்க ளெஙகுங கிடுகிடென
ஆகாச முட்டக் கொடி விருதுமின்ன
தென்திசை யெஙகும் நடுநடுஙக தீரன்
நவாபபு பீரங்கி சபதமிட

கண்டிடும் நாடுகள் கிராமங்களை
காலாட்கள் பயந்து ஓடிடவே
மண்டலந் தன்னை யழைப்பதற்கு
மகராசன் நவாபுதுரை வருகிறு ரென்று
தெனதிசை வாழும் குடிபடைகளை
தீரன் நவாபபுக்கு வழிகாட்ட
ஆறு மலைகாடு ஓடை கடநதுபடை
ஆடானைப் பட்டணந தனனில வநது
மீறும படைகளுககுத் தீனி கொடுதது
மிகுகூடார மடிததன ,திரவு விருநது
இருநதபின கதிரோன கிழககுதிக்க
யெழும்பியே பட்டாள மோாமுகமாய
திருநதவே இராம ஞதபுரஞ சேதுவை
முநதிச செயிததிட வேணுமெனறு
ஆறுமுகக கோடடை வநதிறங்கி
அடிததாாகள தமபூரு பீரங்கிச சபதம
பாரினில நவாபுதுரைக குதவியாய
பாரரசன் குமபினி பாளையம வாரசேதி
பேரில பெரிய இராம ஞதபுரம
பிரபல ராணிககுத தானதெரிநது
காரிய'க காரா பிளளைமககள
கருததுளள சேருவை வீராகளை
வீரிய மாக வரவழைதது
விளமபுவொள ராணி (மகராசி
மனனன இறநததி ஞலே யல்லோ
மாததான படையெடுத தெதிாததுவநதான
இநநிலந தனனில் அவனை வெலல
எதிாககும போகளைக கொலலு மெனருள
பிளளைமகன முததிருளப பேநதிரன
பிரதாணி யாஞலெ செயிபபா ரெனருா
சளளை யில்லாமல வரவழைதது அவாகையில
சாததிஞள முததிரை மோதிரததை
பிரதாணி முததிரை பெறறுக கொணடு
பிள்ளைமகன வநது சதிபெருககி
வரத ஞமபடை பாளை'|க காராக்கு
உறுதி கிளாாககு அனுபபிவைதது
கோதண்ட ராமா கோவில சென்று
கும்பிட்டு விழுநது வருதி கேழகக
தீநணடாது வெறறி கொளவாயெனறு
தடசிண கெவுளி செப்பிடவே
கர்ததன் வருதியும பெறறுக கொணடு
காரியக காரரைத தானழைதது

சிததன மகிழ்நது தளகர்த் தாகளே
சீக்கிரம பாளையந் திரட்டு மெனறா
ளொராக்கைக் கண்டதே பாளையக் காரர்கள
கெடிமுரசு விருது ஆயுதமுடன
பிள்ளை மகனையுந வந்துகண்டுரண
பேரிகைச சத்த முழககஞ் செயது
தெள்ளிமை யாக யானை பரிசேனை
திரண்டு நாற்பதி னாயிரமபோ
படைதி ரண்டது எனறு சொலலி
பிரதானிக் கறிக்கைகள செயதிடவே
கசசை முதலான திறுக்கிக கட்டிக்
கையினி லாயுதந தானெடுததது
கெசசித மாகவே ராணி பதஙகீழ்ப
பணிநது வருதிபெறறுக் கொண்டு
உசசித மாகவே ஆனைமே லமபாரி
உயர எறியே பிளளைமகன
பாளையக காரரை பாாதத தொரு வருதி
பாாததிபன பிளளைமகன சொலலுகிறன
கோழை மனசு நவாபபுதுரை கூடக்
குமபினிப பாளையஞ சேர்நததிலை
வநத வழிபாாத தோடும படிக்கு
மாட்டிடவே மனதில ரோசம வைதது
சிநதை கலஙகாம லுயிரைப் பாகி
திரணமாய் எண்ணி நடவு மெனறா
பாளையததில தமபூரு பேரிகைச சததம
பாருல கெஙகுங கிடுகிடென
நாளைப் பொழுதைககுள நவாப்புபடையை
நாமே விரட்டி விடுவோ மெனறு
சேது படைகள எழும்பிடவே
செகமெஙகுங கிடுகிடென றதிரந்திடவே
வாது கூறிபபடை கொககரித்து
வடக்கு முகமாக நடந்துவந்து
ஆறுமுகக கோட்டைத் தெனபுறததில
அடிததாக ளநேகம கூடாரம்
வீரு வீரெனறு பீரஙகிச சபதம
வெகுதுடி யாகக் கேடடிடவே
கோட்டையின மேலேறிப பாாக்கலுற் றுன்படை
கூட்டத்தை நவாபு 'துரையுங கண்டு
சேட்டை செய்யுந் தாமோ தரமபிளளை
செத்தானென்ன றிளப்பமாய் எணணிவிட்டோம
நாட்டுப் படைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு
நமமுடன சரியாய் எதிர்ததிறல்

தாட்டீகன முததிருளப பிளளை
தாமோ தரனுக்கிவ னதிகமெனறே
போடடிசெய தவனே டெதிராககலாகாது
பின்னாலே பாாததுக் கொளளவோமெனறு
மாட்டியன நீலன பிரட்டன துரை
மாரிடம் நவாபுதுரை யோசனை செயது
சேது பதிவாசல் பிரதானி தீரன
முததிருளப் பேநதிரனிடம
தூதா னனுப்பியுஙகள தேசததில நாம
செலலாமல விலக்கிக கொளளுகிறோம
எனறு நவாபுதுரை சொலலி யனுபபியே
யேகப படையைத திருபபிக கொண்டு
இனறுநாம மறவன மஙகலததில செனறு
படையிறஙகு மெனறு வருதிசொனனா
கூடாரம பிடுஙகித் தமபூ றடித்து
கூவெனறு படையெழும பிடவே
காடாளன முததிருளப பேநதிரன
சதிசெயவா னெனறஙகு காத்திருநதான
பட்டாள முமபடை சோலசாகளும "
பாாததிபன வெளளைக காராகளும
மட்டடங காமலே கோபங கொணடு
மறவன மஙகலததில வநதிறஙகினவாம்
இபபடிப் பாளையம் வந்திறஙக
இனிமேல சிவகஙகைச சேதி சொலவேன
தபபித மிலலாத முததுவடுக னேநதிரன
தளவாய மருதிருவரைத தானழைதது
காளையார் கோவில காடடினி லேநாம்
கனமான புலவாய் வேட்டை யாடவேணும
பாளையக் காரரை வேட்டைக காரரைப
பண்புடன சீக்கிரந தருவி யெனறா
வேட்டைக கேத்த ஆயுதம் படைதிரட்டி
வெகுகச்சித மாகப புறபபடுகையில
வேடடையினை வேடிக்கை பாாககவெனறு
வேலிரு ராணிகள வார மெனறா
அபபடியே வாரு மெனறு சொலலி
அழகு தண்டியல மீதேறறி
செபப முடனதுரை ஆனையின மேலேற
தீரன் மருதிருவா பரிமே லேறிவர
ஈட்டி சமுதாடு வேலலகு
யெரியீட்டி சுணடு விலலுவள ாாடிகளும
தாட்டீக மாகப படைதிரணடு
சமுததிரஞ சூழநதாபபோல வருகையிலே

கொல்லங் குடிதனனில பெரிய ராணி
குணமுட னஙகே இருநது கொணடாள
வலலப மாக இளைய ராணிமகா
ராசாவுங காளையாா கோவில வநதாா
சின்ன மருது பெரிய மருது
சோந்தபடை வேட்டைக் காரரெலலாம்
திண்ணமுடன நாளைக காட்டினில வேட்டை
சென்றிட வேணுமென றெணணிஞாகள
அநதச சமயததில் மஙகலததி லிருநது
ஆளொருததன மருதிடததில வநது
விநதை யாக நவாபு பட்டாளம
விளஙகும வெளளைக்காரா சோலசருடன
காளையாா கோவில கொளளை விடடு
கனத்த சிவகஙகை கொடிபபோட வென்று
நாளைககுப பாளையம வருகு தென்று
நமபிககை யாகவே வநது சொனஞன
சொனன வுடனே மருதிருவா
துடிதுடிததுத துரையிடம் வநது சொலவாா
சென்னைநகா நவாபபு துரையும
சோநது வெளளைககாரா சோலசாகளும்
நம்முட சீமைமேல் நவாபு பாளையம
நடததி யேவநதி ருபபதஞல
சுமமா யிருநதிட லாகா தென்றுதுரை
ராணியைக கோவில கோட்டை சேர்தது
பாளையக காராககுக் கிளாாகளை
பார்த்திபன மருதிருவா ஓட விடடு
காளையாா கோவிலித துரைககும ராணிககும்
காவலாய இரணடா யிரமசனம நிறுத்தி
தனனுட பனனீ ராயிரம சனமும
தளகர்தத சேருவை நாய்க்க மாரும
மணணுடன விணணு மதிர்நதிடவே
மட்டததி லேறி யிருமருதும
காட்டை யடுதது வெகுதளததைக்
கரையோர மாக நடததிக கொணடு
ஈட்டி சமுதாடு வலலயம நேரிஷம
யெரியீட்டி சுணடுவில லுணடையிஞல
பாளையத்தைக் கிட்டி நெருககிடவே
பாாதது நவாபபு பாளையததாா
வேளை யறிநது பீரஙகிக் குணடை
விருவிரென்று யேவி விட்டார்
பீரஙகிக் குண்டு பரிநதிடவே
புரண்டு உருண்டார்க ளாயிரமபோ

தீரன மருது இருவா கணடு
சீறியே வளரி எறிநதிடவே
நீலன் துரையுந தலையறுநது நேரே
நினற சோலசாகள பாடாசசு
காலனைப போலவே காநாடகபபடை
கைமிஞசி ஈட்டியால் குததிடவே
மாட்டியன பிரட்ட னிருபேரும
மருதிருவ ரேவநது எதிாததினால
ஈட்டியால நமம பாளையததைக் குத்தி
இறககடிப பானகள தபபாது
கள்ள வழியாக நாஙகள சென்று
காளையாா கோவில கொடிபோட்டு
உளளே யிருககிற துரைமகனை
ஒருமித தஙகே பிடிததிடுவோம
வெளளை மருதஙகே வாராமல
விடிய மட்டுக்கும போராடு மென்று
தெளிமை யாக மாட்டியன துரைதீரன
பட்டாளம இரண்டு சோததுககொண்டு
காளையாா கோவில சென்றேகிக
கலமதில் லேறியே ஏணி வைதது
துபபாககி வாாபணணிச சுட்டிடவே
தூங்கின துரையும ராணியுநதான
இபப வெடிசசதத மேதெனவே
இருபேருங் கைகோர்தது வெளியில வநதாா
கண்டநத சிபபாயி சுட்டிடவே
கர்த்தனும ராணியும பட்டிடவே
அணடி நினறபடை தாமறிநது
அரசனும ராணியும பட்டா ரென்று
மாட்டியன துரையதை யறிநது
மணடியே காளைநகா கொடிபோட்டு
தாட்டீக ரிருவரும செததா ரென்று
தளவா யிருவரும தாமறிநது
கையில வளரியைத தானெறிநது
கனனத்தி லறைநது அழுதலறி
வையகத திலினிச சணடை யெனன
வநதபடை எலலாம போஙக ளென்று
அணணனுந் தமபியும இருபேரும
அரசனைக் கொடுததினி எனன செயவோம்
கனனி ராணி கொலலங குடியில
கணவனை யிழநதவளுக் கெனன செயவோம
கொல்லங குடிககு இருபேரும வநது
ராணியைக கூபபிட்டு துரைசேதி சொல்லிடவே

வல்லவனுந் தஙகையும போனதி ஞலினி
மாண்டிடு வேனென றழுதாள்
நல்ல திருக்கட்டுந தாயே யினிநாஙகள
இரண்டு பிளளை தானிருககோம
ஒணடியாய நீஙக ளிருக்க வேண்டாம
உஙகளால சீமையையுந் திருபபுகிறோம
தணடிகை தனனி லேறு மெனறு
இருபேருந தானே சுமநதெடுததுக் கொணடு
அவ்வழி யாகவே தானடந்து
இரவு விடியமுன மேலூர் சென்றா
அவ்வூரி லிறஙகி யிருக்கையிலே
அவ்வூ ரவாகள வந்து கணடுகொணடு
தஙகளால கூடிய உதவி செய்து
தண்டிகை சுமககவும ஆளகொடுதது
திஙகளில் ஓராறில் சீமை
செயிதது கைவச மாகு மெனறுர்
ஆறறங் கரையினில ஓாகரைப பாதை
அனபுடன சுலததான சாயபு சீமையிலே
பாாததஙகே நலல தாவளம நீர்வளம
பண்பான மேட்டுப பட்டியிலே
மடமொன றதிலே இருந்ததிலை
வநதிறஙகி விடுதி செயதாா
திடமெனுந திண்டுக் கலலரசன
தீரன திப்புசுலதான சாயபு இடததில
ஆசராய் எபபோதும் காததிருக்கும
அரிக்கார அண்ணவையன அஙகேவநது
வேசறு யிஙகே விடுதி செய்யும
வீரா இவாக ளாரெனவே
நேசமதா யரிககாரன வநது
நினறு ஆசீாவாதம் செயயலுற்றா
வாசமாய வந்த அரிககார வயயனை
வணஙகி யஙகே இருக்கச் சொனனா
ஆரயயா நீரெனறு மருதிருவா கேட்க
அரிககார அணணு வையனெனறா
தூர யிருந்து வநததுவும
துரைராணி இருந்ததுஞ செப்பலுற்றுர்
இநதச் சமாசாரந தானறிநது
யேகியே திபபுசுலத தானிடம செப்பிடவே
வந்த வரிக்கார வணணு வைய்யனசொல்ல
மனனனுஞ சந்தோஷ மாகவேதான
மாச மொனறுக கிறுநூறு பொனபடி
வாஙகிக கொடுதது வருவா யெனறா

நேசம தாக மாசமிரு நூறுபொன
நேமுக மாகவே கொடுத்து வநதார்
அபபடி யாக அனுபபும பணத்தை
அவர்வாஙகி செலவு செயதிருநதாா
இபபடி யாக இருகசையி லேயொரு
இயலபு வநததைச சொலலுகிறேன
வததல குண்டு சீமையிலே
வாழைக் கருமபை வேஙகை யழிக்குதெனறு
கர்ததன திபபுசுலத தானிடததில
காரியக் காராவந தறிககை செய்ய
அரிக்கார அண்ணு வையயனைப பாாத்து
அதிவீர ரிருவரை யழையு மெனறுா
பரிதனி லேறியே அணணு வைய்யன்
பார்த்திபன மருதிரு வரிடம வநது
வேஙகை புலிபனறி தனைவதைகக
வீருடன இராச னழைததா ரெனறுா
பாஙகுடன இராணி தனைப்பணிநது
பார்த்திப னிருவரும வருதி பெறறு
கச்சை யிறுககிச சல்லடந் தொட்டுந
காலில் துருமபுவாாச செருபபணிநது
அசசமில லாமலே ஆயுதங்கள
அவரவர்க் கிசைநதபடி தானெடுதது
உச்சித மாக வெளியேறி
ஓடியே வத்தல் குணடுதது
கெசசித மாகவே காடடுதது
கேளபுலி போலவே வேங்கை கணடு
ஆளை யடித்துப பயிரை யழிதது
அகோர மாக வருவதுவை
வெளியில குததி வாயைக கிழித்து
விழுததாட்டி வாலநுனி தானறுத்து
கொக்கரிதது மிகுசதத மிட்டுகுலவை யிட்டு
கொளளை மிருகங்கள தமைவதைதது
அக்கரை யாக மருதி ருவரும
அரசன திபபுசுலததான சமூகம
வாராரென றரிக்காரன ஓடி வநது
மனன னிடத்தில் செபபிடவே
தாராள மாகவே மருதிரு வருககும
தகுந்த வரிசைக ளெடுததுக் கொண்டு
நாகலா புரஞசதிர் மணடபததில
இராசனுங் கொலுவாக வீற்றிருந்தார்
ஏக மிருக மெல்லாம் வதைதது
இருவீரா வருவதைப பார்ததிருநதோர்

இபபடிப பூமியில மனிதருண்டோ
இவர்தேவ சென்மமென்று சொல்லுகிறார்
அப்படி யாக இருககையிலே
அதிவீர ரிருவரும வந்து விட்டார
மன்னர் வருவதைக் கண்டு சுலதான
சாயபு மனமகிழந தெதிர்சென றழைத்து
தனனுடன் கூடக குரிச்சி போட்டு
சரியிருப பிடமாக இருக்கச் செயது
நன்னய மாயா பரணம வஸ்திரம
நலமான சோடு சாலுவைகள
திணணமுடன மருதிரு வருககும
திருத்தி யாக வரிசை செயதிருநது
என்ன வுமககினித் தேவை யென்று
திபபு சுலததானுஞ செப்பிடவே
மன்னன நவாப்பை செயிததிட
வலுததபடை பீரஙகி வேணு மென்றா
அபபோ தபுலதார சீமையதார
ஆகை மாறுபீஷ சயிலரை யழைத்து
இபபோ துருப்புப பனனீ ராயிரம
யீராறு பீரங்கி மோரசாவும
ஒப்புர வாகவே தயார்செய்து
வுரசு வைததுப புறபபடுஙக ளென்றன
கெபபுலி மருது சொலதவ றுமல
கிரமஞ செய்தவா சொல்மீ றுமல
சென்று நவாப்பு படையைச செயித்து
தீரன மருதிருவா வருதி பெறறு
மன்றில் அவாசெய் பிரசண்டு பெறறு
வருவீா களொரு வாரமதில்
ஆனை பரிகொடி குடைவிருது
அடங்கலுடன கொடுதது அனுபப லுற்றுர்
பாளையம் ஒருமிக்க வாராத திறல்
படிச்செலவுக்கு லட்சம பொனகொடுத்து
தாழை மலாசூடு ராணி மகராசிக்குத
தங்க நகைச்சரிகைப பட்டுடனே
வேண்டிய சாமா னெல்லாங கொடுத்து
வெகுதூரம வந்து வழியனுபப
பாண்டிய னிருவருந திருமபி பாசசாவுக்கு
நமாங்க சலாங கொடுதது
ஆணடவன கிருபையால் சீமையைப் பிடிதது
அனுபபுகிறேன காயித மென்றுசொல்லி
வேகம தாக படைகூட்டி மருதிருவா
மேட்டுப பட்டி வந்து சேர்நதாாகள

மேகம் போல்படை திரண்டுவரும
விநோதத்தை இராணி மகராசி கண்டு
மன்னனும தங்கையும இறநதபழி
வாங்கு வோமென்று மனமகிழநது
கன்னியர் தாதிமா ரெதிரே சென்று
காளை யிருவருக்கும ஆலாததி சுததி
தன்னி மையாய மருதிருவா வநது
தாய்ராணி பாதததில் நமஸகரிகக
என்றும் பதினாய் இருபபீ ரென்று
இராணி இருவருககுந் திருநீ றணிநதாள்
அன்றிரவு பாளைய மஙகிருநது
ஆதித்த னுதிதத வுடனெழுநது
பாட்டை மாாக்கததில சாலை வழியாகப
பாளையம வருகிற வேக மென்ன
தாட்டூக மாகவே கோசசடை கருப்பன
சாமி முனபாக இரங்க லுறறார்
கோட்டை மதுரையி லததயனிருநத
கொமபன மலலாரி ராயனுந்தான
மருது இருவாபடை வாரதினால
மதுரைக்குக் கிழககே விடேனென்று
சுறுசுறுப பாகப படைகூட்டி
சூரனைப போலவந் தெதிாத்திடவே
பெரிய மருது பரிவிட் டிறஙகி
பிடித்த வளரியை யேவிடவே
மருககொழுநதைக கிளளி னறபோல
மலலாரி ராயாதலை துளளிவிழ
கூட்டி வந்த படைக ளெலலாம
காட்டுவழி சென்று ஓடிடவே
தாட்டூக னை மருதிருவா படையைத
தானைய மிறஙகி நிறுத்தி வைத்து
மீனாட்சி சன்னிதி தன்னில் வநது
மிகுநத அபிஷேகம பூஜை தெரிசனைசெய்து
தானாட்சி தனபாதந தானவணஙகியவள
தாளடி நெஞ்சில துதிததுக் கொணடு
பாளையந தனனை யெழுப்பிக் கொணடு
மருதிருவர் பாட்டை மாாக்கம வருகையிலே
காளை மருதிருவா படைமீறி வருகிற
கருத்தை ரஙகராயா தானறிநது
திருபபு வனததுக்குக கிழககே விடடாலிச
செலவரை செயிக்க முடியாது
துருபபு மட்டத்தி லேறிப படையுடன
பிலேயு மானிலவந தெதிர்ததிடவே

வந்து எதிரததைத இருமரு தறிநது
வலது கைவளரி யேவிடவே
பந்து போல சிரசறுந்து
பககத்தில் துண்டா யுருண்டிடவே
கூட்டி வந்த படைக ளெலலாங
கோவென் றலறி யோடிடவே
தாட்டீக மாக மருதுபபடை
பாட்டை மாாக்க முத்தனேநதல வநதிடவே
நாட்டவாக ளெல்லா மொனறு கூடி
யதேஷடமாய் படைவநது கூடிடவே
காளையாா கோவில கொடிபோட்டு
காரீச ஞயிருநத நவாபுவெளளைக காராகள
பாளையந திரட்டி மருது வநதால்
படையெழுமபி எதிாததிட வேணு மெனறு
தனனுடைய பாளையம் பீரங்கி மோரீசா
தபபாம லோர்முக மாயததிரணடு
முனனணி மாஞ மதுரைத திடல்வந்து
மூாககமாய் கூடாரம அடிததிறஙகி
மேற்கு முகமாகப் பீரஙகியைத
திருப்பி மிகமருநது குண்டுசோதது
தீர்ககமுடன படைவரவு பாாததுச்
சீறி எதிாததவா நிறகையிலே
மனனன மருது படைதிரண்டு வைகை
ஆறறினில் வநது குதிததிடவே
தன்னை யறிந்து மருதிருவா தங்கள
பீரஙகியை வடக்கே விட்டு
தெற்கு முகமாக மோரீ சாவில்
திருபபிக் குணடு மருநது செயதிருந்தார்
ஆறறில குதித்த படையறிநது
அடுததது நவாபு பீரங்கிச் சப்தமிட்டான
எதிாத்து எதிர்தத படையி லாயிரம்
இறந்து மடிந்தது மருதுபடை
அததை யறிநது மருதிருவர் அவாகள
பீரங்கியில தீயை வைத்தாாகள்
குண்டு பரிந்து படைமுறிந்து
கூடாரம் வெந்து தகர்நதிடவே
கண்டு துரைமார்கள ஆலோசனை செய்து
கருத்துடன தபபிட வேணு மென்று
கூடாரம் பீரங்கி மோரீசா
கோலபடை களைககூட்டிக் கொண்டு
காட்டு வழியாய்ப புறங்காட்டிக
காளையாா கோவில் வந்து சேர்ந்தாா

மன்னன் மருதிருவா மட்டததி லேறி
வாளா வளரி எடுததுக கொணடு
நின்ன படைகளுக் குரசு சொல்லி
நேரந்த படையைத திரட்டிக கொணடு
காடுஞ் செடியுங கடநது தஙகள
காளையாா கோவிலில் வநதிறஙகி
நாடும் படைதனில் சென்றெதிாக்க
நவாபு படைதான முறிநது
ஓடும வகைக்கு வழிதேடி
ஓட்டமு நடையுமாயச சென்றாாகள
இநதப படியாக மருதுப்படை
ரெக்கை கட்டி யேறி கொக்காிகக
சிநதை கலஙகி நவாபபுபடை
சேர்நதொரு முகமாய்த் திரணடு
மூாததி நாயனாா கோவில கடநது
மூாககமாய பாளையம் ஒன்று சோநது
பாாததிபன் தொணடைப பதிசோநது
பதறுமல பாளைய மாயிருநதாா
கணடு மருதிருவா படைபிரஙகிக
கால்தளாநது போமொனறு சோநது
லணடன் மாது ராணி யுடனகூடி
வநது சோநதாா காளையாா கோவிலிலே
எலலோரு மொனறு கூடி வநது
யானை மடுவினில் ஸநானம செயது
வல்லவனதுரை ராசா வுககும
மஙகை ராணியிரு போகளுககும
செய்ய வேண்டிய கிரிகை செயது
சேகரமாய் மாலை யீடு கட்டி
வையக மெலலாம் புகழநதிடவே
மருது இருவரும ராணியுமாயப
பிளளைமாா பிரதானி ராணுவம
பிரபலப பாளையக காரர்களும
சளளை எல்லாந தீர்நததெனறு
சாமி சோமனாதா பொனனி நலலவள
தொலலை யகற்றிடுஞ சொககலிஙகம்
மீனாடசி சுநத ரேசருடன
காளையாா அம்மன சொாணவலலி
காததருககு அபிஷேகம பூஜை செய்து
வேளாா வேளை பூஜை நைவேத்தியம்
விருபபமாய் நடத்தி வரும்படிககு
காாியக் காரா ஸதானிகா
கரணிககா நிருபாக குத்தரவு செயது

வீரிய மாகவே சாமி யம்மனுக்கு
விசேட வஸ்த்திரம பட்டுச சாத தி
சங்கை யில்லாத படையுடனே
சாமிகள வருதி பெறறுக கொண்டு
மஙகளமாகவே ஆனை குதிரை
வளாபடை பீரஙகி மோராசாவுடன
கஙகை குலமவளா சிவகஙகை நகாவநது
காத்தன ராணிமக ராசியுடன
ஆனைமேல் அமபாரி யேததி வைதது
அழகான கோட்டை வீதி சுததிவநது
சேனை காவலரை நிறுத தி ாணிநலல
சுப தினததில சோநதா ளரணமனையில
தங்கள குலததரசா தனனை யெலலாம்
தானே வரவழைதது மருதிருவா
மஙகள மாகவே ராணி மகராசிககு
மகுடாபி ஷேகமும சூட்டி வைத்து
சின்னத தளவாய் மருதுககுச
சோநத பிரதானி மோதிரமும்
மன்னன பெரிய மருதுககு தளகாதத
வேலை மோதிரந தான்தரிததாா
அடடவணைப பிளளை மாாக ளவரவா
வேலையைப பாாக்கச் செய்நாா
திட்டப படுத்தியே சீமையைச செஙகோல
வழுவாம லரசு செய்தாா
கட்டளைத தபபி நடநதவரை
காலமாறி கைமாறி வாஙகுவிபபரால
துட்ட சம்மாரம சிடட பரிபாலனம
துரைத்தனம் தாழவுகள வாராமல
தேவா லயம் பிரமாலயம சததிரம
சோநத மடவா லயஙகளில
தாழவில லாமலே பூசைநை வேததியம
தானம எகஙியம் நடநதிடவே
இராமனாத புரம்சிவ கெஙகைஇளம
பாஞ் சாலங் குரிசசி மூனறு பேரும்
ஓாமன தாக நவாபு சாயபுககுப பகுதி
ஒருகாசுங் கொடாம லாணடிருநதாா
இப்படி யாக இவரரசாண டிருந்தாாகள
செகமெஙகும புகழநதிடவே

(நவாபு சீமையை கும்பினியாரிடம் விட்டது)

சொல்படி முறிநதோ டினதுரை மார்துரை
நவாப்பிடம நடநததைச சொல்லிபபோடடு
மாட்டியன பூரி இராமசாமி வெள்ளக்கரான
மனது நொநதுபோய் இருநது கொணடு
தாட்டீ கமாய்க் குமபினியாா
தானே சீமைக்கு எழுதிவிட்டு
வாட்ட மிலலாமல துரைமாாகள
வந்தா லோசனை செய்து கொண்டு
நாட்டை நாமகை வசஞசெயது கொணடு
நடததியே அடககிட வேணு மெனறு
நவாபுதுரை சமூகந தனனில் வநது
நடநத தெலலாஞ சொலலிக காணபிவிதது
எவராலும முடியாது அநத
இரணடொனறு சீமை பகுதி வாஙக
தவறுமல எஙகள எணணபபடி நடத்தித்
தாழவனறித் தீமானம செயதீ ரென்றல
உஙகள வசமிருககும உலகர சாட்சியை
ஓமனதாய் ாநதீ ரெனறல
எஙகளா லான மட்டு மெதிரத்தாரை
வெனறுவரி வாஙகிடுவோம
நமபி நவாபு துரைராசனுஞ
சமமதித தேது சொலவாா
அம்புவி முழுகக நீஙக ளடககியே
அரசாள வேணு மெனறல
ஆணடு தொணணூற் றுறு வருஷமும
அரசாட்சியைச செயது கொளளு மெனறுர்
வேண்டிய படிநமககு லட்சமபொன விளஙகும
வருட மொன்றுக்குச் செலலு மெனறா
இநத விதமாக நவாபுதுரை சொலல
ஏக மனதாகக குமபினியாா
தநதாா நமக்கு அரசையினித
தாழவில லாமலே செயிபபோ மெனறா
எழுநதிருநது துரைமாாக ளெலலாம
நவாபுக்கு நமாஙக சலாஙகொடுதது
வாஙகியே சீமையைக குமபினியாா
மனமகிழந்து ஆலோசனை செயவாா
ாஙகினி நடந்த சேதியைச சீமைக்கு
எழுதினா தபாலகா யிததததில
அஙகே துரைகள ாதறிந்து
ஆலோசனை செயது எழுதி விடடாா

புறப்பட்டார் சோஙகில துரைகளெல லாம்
பினபுடனே வநதாா சென்னைநகா
துரைக ளெலலாம ஒனறு சோநது
தொண்ணூற் ருறு வருஷமநம பூமியெனறு
கவாமெண் டெனறு உஙகள பிதத்தே
கவுனரே அதிகாரம பாாபப தெனறு
ரெவினியும போரட்டு (கோாட்) நியமித்தார்
நியாயம விசாரணை காததரெனறும
சதிரக கோாட்டாா எனறும
சமைததா ரதுககது வாதரவாய
கெவுன ருடவருதிக கீழரெவினியும்
கெவுன ருககுமேல சதிாவரும
தவறுமல சதிாவருந தானடக்கும
அதிகார மெனறாா
திட்டமுடன இபபடிககுச் செய்து
செனனப பட்டினம ஒருகோறு ? என்றாா
அட்டான தேசம பம்பாயி கொளும்பு
வஙகாளமும மூன்று கோறு எனறாா
கோாநாலு எனறு குறிபபிட்டாா அதிலக
கோரிய பேர்கள சீருடனே
கோரிஞா கோரதுக்குள
குறிபபிட்டாா சிலலா வதிகாரம
மேலும அதின்கீழாய விசாரணைகள
விளஙகிய தாலூகா வகுததிட்டாா
தாலூகா வகுதது மேசத திரட்டுத (மேஜிஸடேட்)
தனிமேசத் திரட்டுந தாளுககி
மேலபபீயல் நடதத வாதி பிரதி
வாதி விதிததாா அவாககதி காரம்
ரெவினியும போலிசு ரெணடையும
சிலலா கலெக்ட ரதிகாரம
கவன முடனசிலலா கலெகட்ட ரதிகாரம்
காதத னதிகாரத துககுமேல
புகழ்சடசிச சிவிலபோலீசு
புத்தி யாலோசனை சபையாசசு
இகழா மலேநடதத விரணடதி
காரமும் தானளிததாா
மூடர்கொலை களவு முரட்டடி
பிடிமூாக்க மாயருசு ஒபபிவிகக
தேடி மூபுத்தி லுதிரமீனவரை
தெரிநததி காரமதான கொடுததாா
வைததே கொடுக்கல் வாஙகல
வழக்கு நியாயம அறிவதறகு

மொத்த முனிசுபு முடிததாா தாலுகாவுக்
கொனறு மூாககமுட னதிகாரம
அணடி யிவாமுடிவுக கபபீயல
அதிகாரமே முடிவு செய்ய
பணடிதாக கோாடடொனறு சிலலா வுககொரு
பாப்பா வழககும வாஙக வைததாா
சிலலா சட்சியுட தீாமானம
தெரிநது அபபீயல செயய வெனருல
சலலாப மாக சதிாககோாட டபபீயல
தானேயதில் முடிவு வெனறூா
திருநத கலெக்டர் தீாமானததை
ஸதிர மெனறுங கொளளாதாா
பொருநதும ரெவினியும கோாடடுப
போய்வர தீர்மானம பெறறுக் கொளவார்
யேசி யவாசெயத தீாமானததை
எண்ணுதார் கெவுனிடம பெறுவீா
தாகம தாயக்கோா நாலுக குசசபை
நியமிததாா குமபினியாா
கொலைகளவு வஞசனை பொயகள காமம
குறியாதா ரெபபோதும
தவமும பொருளும நீஙகாாகள்
எபபோதும சதிாவேதனை யடைவாாகள
உடையா ரவாமேனி ஊனுறக கமுஙகுலைந
தலைநது உணபது நரக மெனபார்
தடையனறித தணணியி லேததிபபின
தன்னுடைய தேசம வரமாட்டாா
களவு கொலைபொய மோசஞ செய்த
கசடாககு நடககுந தண்டனைகள
கொலைக்குக கொலை நடபபி விசசு
கொடுஙகளவுககு வமபடி விலஙகு முணடு
எரிகுளங காலு எகும வழிசசாலை
எரியிடு தீமிகுநத குறறமெனறு
மீறி விதிதத ஆக்கினைகள
விதிதத படிக்கு நடககு மெனறூா
சாதிததுத திட்டம தனக்கதுககுள
பிரிவுத் தபபாமல பாாததததை யுணர்ந்து
ஆதி முதலசட்ட திட்டஙகளை
அனபாகப பார்த்ததி காரஞ செய்ய
கோாநாலு வேநதாகள தஙகளுக்கு
கொடுததங்கே அவரவர்க் கனுபபலுற்றூர்
பாரில் கவுனாகள் நாலு பேரு
பணபுடன வருதிகள் பெறறுக கொண்டு

அங்கங்கே சென்று அடைவுடன தஙகள
அதிகா ரத்தைச செலுதத லுறறா
சங்கை தவறுமல தானடததித்
தர்மந் தவறுமல நீதியுடன
கட்டாக தேசத்தைக கணடு பிடிததுக
கைவசம் செய்யவே வேணுமெனறு
பட்டாள மெனறுப் படையேற படுததி
பண்புன புலதார் சீமையதாா
கட்டிஞா பட்டாளங் கணடு கொளள
கண்கொளளாச சேனை தளமபெருககி
சட்சி கலெக்டா தனிமேசத்
திரட்டார் கோாட்டா லோசனைககு
பாீடசை சதிாமீனும பணடிதா
முனிசுபு கோாடடுகளும
குறித்தபடி அவரவா சிலலாவுக்குக
கோரிய படியே நடநதாாகள
தக்கப பட்டாளம சிபபாயி சோஷா (சோலசா)
அவுலதாா கலெக்டருடன் நடநதாா
மிகக புகழுதென தேசததுக்கு
இராமணு தபுரம சிலலா வுககு
மாட்டியனைப பாாதது நீசெல் என்றிட
மாட்டியனுங கெமபீ ரமதாய
தாட்டீக மான மருதுவழி யினறு
தபபாமல வந்ததுகாண் எனறெண்ணி
சேகரிததாா மூன்று துரைமாரும
தீராகள் சோலசாகள மாணு பீட்டருடன
சேகர மாய்ககூட்டிச் சென்னை நகாவிடடு
சேது ராமணுத புரமநோககி
மாட்டியனதுரை கானலுஞ சேது முகவை
பஙகளாா வநது இறஙகினராம
தாட்டீக சேது திருண வலலி
சமஸ்ததானம வணஙகிப பகுதி தநதாா
மேட்டிமை யாயச்சிவ கங்கைநகா
விளஙகும் பாஞ்சாலங குறிச்சி ரெண்டும
வாஞ்சை யுடனவநது வணஙகாமல
மாசீமை யாகவே தாணிருந்தாா
பாஞசைப பதியும சிவகஙகையும தவிர
பாரெல்லாம வந்து பணிநதார்கள
தென்தேசம் சீமை மனனரெல்லாம்
சென்னையில கெவுனா பேட்டி செய்துவநதார்
வனகண்மை யாகச் சிவகஙகை மருது
வளர்பாஞ சாலங கட்ட பொமமு

என்செய் தாரினனம அவர்களுககு
கலெக்டரேன அறிவிகக விலலை எனறு
கெவுனா காயிதம வநதிடவே
கெருவிதமாய்க காணல மாடடியரும
மவுன மிலலாமல காயிததததை
மருது கட்டபொமமுக கனுபபி விடடார
மனததிட மாயததை வாஙகிக கொணடு
வாசிகக மருதிருவா கேடடு
தனதட் டவணைப பிளளைமாா பிரதானி
தாஙகளே யோசனை செயது கொணடு
வமபுதனை மனததில நினையாமல
மாட்டியன கானலைப பேடடி செய்து
தெனபுடன கெவுனா பேடடி காணலாம
தீரனைக காணபதே நலல தெனறா
எனற வுரைகேடடு மருதிருவரும
எழுநது மாடடியன பேடடி செயய
சென்றாகள வெளளிக கிழமையிலே சேது
சோநதுமே பேடடிகள செயய லுற்றா
வாரும இருமெனறு மாடடியன் துரையுட
கருததுப படியஙகே காததிருநது
காரியக காரா இருவரும துரைககுக
கழுததில முததாரம பவளம போடலுறறா
நவமணி தாணபதித தாறறினசரம
கழுததில தாஙகியே மாடடியனும
அவமில லாமலே செனனை நகாசெனறு
அததன கெவுனரைப பேடடி செய்து
சமயததி லெஙகளுககு நீஙகள
சகாய மாகவே இருநதாககால
எமனும எபபோதும உஙகளிடததில
எடடிப பாராது போயவாரு மெனறா
சென்றா பலவிருதுடனே
செயசிஙக மெஞசிவ கெங்கைநகர்
அன்று மகராசி ராணி யருளபெற்று
அனபுடன் கெவுனா பேட்டி செய்ய
பதினாயிரம பேரைப் பாாததெடுதது
படைகுஞசங் குடைசுரு டியுடன்
கதியும வலுவும் உள்ள காவலாகள
கைகளில ஆயுதந தானெடுதது
அசுவமதைதத துலக்கி மருதிருவா அநேக
ஆயுத மெடுதது அணணனுந தம்பியும
பிசகாமல பாதை வழிகாட்டி
புறபபட்டாா விருதனேகஞ் சேனையுடன

நாடு நகரை விட்டு நடந்திட்டார்
சென்னைநகர் நோக்கி காடு மலையுங் கடந்திட்டார்
காவேரி ஆற்றையும் தாண்டி விட்டார்
உத்தமன் மருதிருவர் தஞ்சை நகரில்
ஒருமித்துக் கூடாரந் தானடித்தார்
சுற்றியே சீமை சிறப்பைக் கண்டு
துழாவியிதைப் பின்னாலே சோப்போ மென்று
தஞ்சை நகரமுந் தானகடந்தார்
தானே சென்னைநகர் சேர்ந்தார்
அஞ்ச லென்றே கூடாரந் தானடித்தார்
அநேகம் பீரங்கி முழக்கஞ் செய்தார்
பீரங்கிச் சத்தம் பெருநாச் சத்த மெழும்பிட
பெருங்கடல் நீருங் கலங்கிடவே
ஆரிந்தப் பீரங்கிச் சத்த மென்று
அறிந்து வரச்சொன்னார் கவுனர்துரை
சிவகங்கை மாநகரம் ஆளும்மதிரு
மருது இராசா இரண்டு பேரும்
நவபத்து டங்கா நகரு பீரங்கி
நல்ல தமபூரு முழக்க மென்றார்
பேட்டி செய்ய இருமருதும்
பிரபல மாக வாரார் (வருகிறு) ரென்றார்
வேட்டெழுப்பி வாரரென்று தூதர்
வேகமாய் வந்து சொல்லிடவே
போவாய் ரவுணியும் (?) போரட்டார்
சதிர்க்கோட் டாரா லோசனையாளை
மேவி இங்கே யழைய்யு மென்று
விட்டா ருதவியா லழைத்தார்
பட்டாளஞ் சோமா படையுடன்
பாரதிபரை யங்கே யணிவகுத்து
விட்டார் வகைவகை யாயங்கே
வெடிகள் துப்பாக்கி பீரங்கியை
இருவேட்டின் சத்தம் பரிந்திடவே பூமி
எங்கும் கிடுகிடென றதிர்ந்திடவே
மருது துரைசனமும் பட்டாளமும்
புலதார் வளாசோல்சர் சிப்பாய்களும்
சிவிகை தனனை விட்டிறங்கி
தீரன் மருது இரண்டு பேரும்
கவுனரிட மிரண்டு மன்னருங்
கால்நடை யாய்வருஞ் சுந்தரத்தை
கண்டு மனமடக்கிக் கவுனர்கடைக்
கண்ணாலே பார்த்து மகிழ்ந்திருந்தார்

தண்டியாய அண்ணன் தமபி யிருவருமம
கவுனாக்குத தாழநது நமாஙக சலாங் கொடுத்தார்
அம்புவி யாள துரைமாாகள
அததனை பேரும் குரிசசி யதிலிருநதாா
தமபிககும் அணண னிருவருககும
தகுநத குரிச்சி கொடுததிருக்கச் செய்தாா
அபபடியே துரைமாாக ளெல்லாம
அவரவர்க் குரிசசியில தாணிருகக
இபபால கவுனாதுரை யவாகள
இவாகள பேசசை அறிய வேணுமெனறு
இருவருக்கும புவியி லெவருமம நிகரிலலை
இவாகளை அரவணைத திருபப மென்று
யருமமும அழகும பலமும போலப
பதியில பலசாலி யாரு மிலலை
எனறு கவுனா சென்னல துரைமாா
இங்கிலீஷில வாாததைகள பேசிக கொணடு
அன்று வரையில அவாகள செய்த
அதிகாரத தையினிச சகிபபோ மெனறாா
முததுச சரங்கண்டி மோகனமாலை
பதககம மூாககமாய் இருவரும தானெடுதது
பாாத்திபனா கெவுனரை சதிாககோாட்டாா
சென்னல பாாததிபா கழுததில தானதரிதது
கொண்டு வநதமான வேஙகை பணறிமுயல
கொடுவண்ட கரடி குயிலமயிலை
அணடி யவாமுன்னே வைததாாகள
அதையறிநது துரைமாா மகிழநதிடவே
மன்னன மருது இருவருககும
வெகுமானம தநது துரைமார்க ளெல்லாம
சென்னல் கவுனரை மேசத திரட்டாா
சோநது பட்டண மாவுன (பவனி) சுததிவநது
அஙகே வுமக்கரு காகவே கானலதுரை
மாட்டிய னிருககிறாா ஆசை யினாலே
எங்கள் துரைமாா ரனுப்பிடுங் காயிதம
எபபோது வந்தாலும் சிநதை வைதது
சென்று உதவி வரச்செய்து
சேர்நது தவறுமல் நடநதீ ரெனறால
எனறும் இதுபோலே வாழ்நதிருபபீா
எங்க ளரசாட்சி யுளளளவும்
ஆள்வீரு மதுவை யுடனே யின்னம்
அநேகம சீமையைச சேர்த்திடுவோம்
வாழவீர் சவுபாககிய மைந்தா
வளரு முங்களுக் கெந்நாளும

பெற்றபிள்ளை நாங்க ளுங்களுக்கு நீங்கள்
பிதாவெங்களுககென்று உரைத்தர்
ஓததிரு வருக்கு முறையு மென்றார்
உண்மை யதுவென் றெப்பிறாதுரை மாாகளெல்லாம
பேதமில்லாக் குமபினி யாாகளுககு
பிள்ளைமாா தநதிர ணிருவ ரென்றா
மோதுமபெருஞ் சபையில் மைநதாக ளென்று
மொழிநதாா கவுணா துரைமாாக ளெல்லாம
எழுநது சலாங்கொடுதது மருதிருவா
இருநது பிறகெழுந திருந்தா
தெளிநது முகமலாநது தீாவை
பகுதிக் குததர வெனன வென்றா
குமபினிககு நீங்கள பிள்ளை யென்று
குறிபபிடடு நாங்க ளெண்ணினதால
அனபுடன நீங்கள நடககு மட்டும
ஆன பகுதி தர வேணடா மென்றா
சீராய் நடந்து புவிலெலலு மென்றா
தீரா இருவரும நலல தென்றா
போாீரே ஊரெதிலும வழியில
பொலலாஙகு செயயாமல போங்க ளென்றா
வநதாா கவுணா வழியனுப்ப
வாசல வரையிலே நின்று கொணடாா
சிநதை மகிழநது சலாம கொடுதது
திருமபினா் கவுனா் கோட்டை யுள்ளே
திருமபி இருவரும சிவிகையின மேலேறி
வீதி வலஞசுதது தானபாாதது
விடுதி வநது சோநது மருதிருவா
மேலாகள தளகா்த்தா சேவுகாகள
அடைவாகவே வஸதிரம சோடு சாலிவை
அநேக மாகவே தானகொடுதது
நன்றாய் சகலருடன மருதிருவா
நகரு தமபூா் விருது முழககமுடன
சென்றாாகள தஞசா வூரில வநது
சோந்தங இரவு அதிலிருநது
திருநத எழுநது தெனமுகமாய
தீாரும படையும வேகமதாய்
அருந்தும் ஸ்ரீரஙகந தனனில வநது
ஆதி ரங்கா தரிசனஞ செயது
குமபிடடு விழுந்து கோவில வலஞ்சுத்தி
கோவிந்தா பாதம பணிநதெழுநது
திருமபிடடு மனன ரிருவரும நமககுத
தீஙகு ஒருநாளு மிலலை யென்று

நடந்தார் சிவகங்கை நகர்நோக்கி
நல்ல நாடெங்கும் பூமி யதிர நடந்திடவே
கடந்தார் அதுமுதலாய்
காவேரியில் ஸ்தானம் செய்தகன்றார்
வழிகூட்டித் தானநடந்தார்
வழியிலுள்ள ஸேத்தலந் (நதி) தீரநதனைப் பணிந்தார்
பழிபா வங்களை தீரந்திடு ராமேஸ்வரம்
பருவத வாததினி பதமபணிந்து
சேதுஸ்த தானஞ் செய்து சிவஸ்தலம்
விட்டுணு ஸ்தலம் தெரிசித்து வந்தார்
மாது மீனாட்சி சொக்கலிங்கம்
மதுரை நகர்சென்று தெரிசித்தார்
தீதகற்றும் நாகலிங்கர் சவுந்தர நாயகி
தேவி திருததா ளடிபோற்றி செய்து
சேர்ந்தார் சிவகங்கை நகர்தோறும்
வீதி வலஞ்சுத்தி வருகையிலே
சந்தோஷ மாகவே மாநத ரெல்லாரும்
தங்கத்தா ஸாலாத்தி யேந்திவர
திஷ்டி சுத்திநின்று தாசி மங்கையர்கள்
ஜெயமங் களமுரைததுப் பாடிடவே
கிட்டி நெருங்கி கவுண்ர்துரை
இட்டமுடன் பேட்டி செய்ததுரை
மெத்த விவனபல் சாலி
இததலததுக் கேதத இராச னென்பார்
சிதத மகிழ்ந்து சிவததலம் விட்டுணுததலம்
செகமெங்கும் தெரிசிதது வந்தவர்கள்
மாட்டியனைக கண்டு மயங்க வைதது
மன்ன னுடனசரி பேட்டி செய்து
தாட்டிமை யாயிவர் கவுனர் பேட்டியில்
சகல வரிசையும் பெற்றவர்கள்
தண்டிகை விட்டுக கீழிறங்கி
தமபியும் அண்ணனும் நடந்துவர
கண்ட காணிக்கை கைபபிடித்துக
கண்ணில கையையும் வைததுக கொண்டார்
மங்கை ராணிவே லுலகு மாதை
மருதிருவர் வநதடி பணிந்து நின்றார்
சங்கையாய் நின்ற மருதிருவரைப் பார்தது
தாரணி யாளவே லுலகு மாது
சிநதையாயக் கவுனரைப் பேட்டி செய்து
அநதச் செபபுமெனக கேட்க
தந்தார் வரிப்பணமும்
தாராதே என்றார் கவுனர்சென்னல்

என்னவே மன்ன ரிருவா மொழிகேட்டு
இராச மகாராணி மகிழ்ந்து சொல்வாள்
உன்னுடைய இருபையா லுந்துரை ராணி
உலக மாதர் அதிருஷ்டத் தாலே
திண்ணமாய நின்றவாக்குப பகுதியைச
சென்னல கவுமா தள்ளி விட்டா
மன்னவர் பகுதி தரவேண்டாம
மகனென றெந்தாளும வாழவா யென்றா
என்னவே மருதிருவா இயமபிட
இராச மகராணி மகிழ்ந்திருந்தாள்
இப்படியாகத் தேசத்தை இராணி
இராச ரீகம் செயயும நாளையிலே
தப்பித மில்லாமல் மருதிருவர் புத்திரா
தானீன்ற மைந்தா மருமகமாா
ஒப்புரவாயச் சென்று காட்டு மிருகத்தை
ஒருமிக்க வேட்டை யாடி வந்தாா
சிவகங்கை அரண்மனைக கொப்பாக
சிறுவயல் தன்னில் மருதிருவா
நவகோள அரணமனை ஆசாரம
நல்ல சிறுவாபுரிப பட்டணமாய
மைந்தா மக்கள் மருகன இளைஞரோடு
வாழ்ந்து உள்ளம மகிழந்திருந்தாா
சந்தோஷ மாகவே இராச ரீகத்துககு
சககந்தி வெங்கண பெரியுடை யாரை
சிந்தை மகிழந்தவா பட்டங கட்டி
சீமை உத்திரவும பெற்றிருந்தாா
படமாதத்தூாக கெவுாி வல்லவா
பட்டந் தனககுப பாத்தியம என்றுவந்தாா
அட்மாகச செயத மகராசி ராணியை
அடிவணஙகிக கெவுாி கேட்டிடவே
மங்கையருங கானல மாட்டியனும
மன்னா கெவுனா சென்ரல் வறுதிபபடி
சுஙகமுடிககி நாமந தாழவு செயயத
தகாது தப்பாமல எப்போதும போல
அஞ்சாமல இப்போது ஆண்டால படமாதத்தூா
ஆணடிருங கொஞ்ச வேளையிலே
வஞ்சமன்றிப பட்டம் மாறாமல கதறுவோம
வம்புசெய்யாமல படமாதத்தூ ராளுவோ மென்றார்
ஒன்றும் பேசாமல ஒய்யத தேவாபேரன
உனக்கேறகுமோ இராச தருமமென்றா
கண்டு சமாலி கருத்தி லுற்றுக
காளையார் கோவிலில் காவல வைத்தாா

இப்படி ஓராண்டு இருக்கையிலே
இதுசேதி ராச ராணி யறிந்து
செப்பமுடனெ திருவுளததுக் கேற்காது
செய்த காவலே விலகிக கூட்டிவந்து
பாவம் நினையாமல படமாததுரா
பாளையத்தை ஆண்டிருப பாயெனறுர்
ஆவலாய் இராணியும் செபபிடவே
அரசனும படமாத்துர் ஆணடிருநதார்
பினனுமோ ராணடு பலமாயக கழிததபின
பிரபலன சமாலி யேது செயதான
மனனன ஒயயத் தேவன பேரன
மாளாமல் பூமியில தானிருநதால
மெய்யாக நமமையிப் பூமியிலே
மேலாட ஒடடா னெனறே நினைநது
மைத்துனன் சஙகிலி பூபன
மனனனுட சோநதசில ராணுவத்தை
சித்தமுட னெனனுட சேனை யேழாயிரந
திரண்ட படையைக கூட்டிக கொண்டு
மனன கெவுரியுட காடடில வேட்டைக்கு
வாரு வலைக்கட்ட வநதோ மெனறு
திண்ண முடனபட மாத்துரா சென்று
தீரனைக காவலாயக காரு மெனறு
ஆணட வனமருது அறிநதிடாமல
அபபால கெவுரி ஒழிநதிடாமல
வேணடி நமக்காய் நீஙகள செனறு
வீரனை பத்திரம காரு மெனறுா
ஆயிரம வாலா ரட்டி சமுதாடு
அநேக ஆயுதக கூடடமதாய்
நாயி லொருநூறு துபபாககி அஞ்ஞூறு
நலலவெடி வலலையஙகள ஆயிரமாம
இரணடாயிரஞ் சனமும் திரணடு வகப்
பெருமபடை கூடட மதாய்வர
கண்டார் கெவுரி வலலதுரை
கலககமிட டுவெகு யோசனையாய
வணடன சமாலி நமமை வதைக்க
எனறு படையை ஏவி விட்டார
கொணடார் மனதி லதுபோலக
குறித்தவன் செயயும சயிககினையை (?)
அந்நேரங கெவுரி அறிநது கொணடு
அவர்களுக்குச் சமையல அமைத்து வைத்து
வேட்டைக்குச் சென்று முயலபுளவாய
விரைவாய் பிடித்து வாரமெனறு

காட்டை நோக்கி நடக்கையிலே
கடும்பரி கொண்டுவரச் சொல்லி விட்டார
அந்நேரம பரியின மீதி லேறி
அரசனும் காட்டி னூடே சென்ருா
விண்ணப படுத்த வந்தபடை காணுமல
விரைவாய்த தேடியே போக லுறருா
மன்னன சமாலி இதையறிந்து
வந்த வழிநோக்கிப போகலுற்ருா
அன்று பயமடைந்து கெவுரி
ஆறருேப பாதையாயத் தானடந்து
சென்று பொழு (ரு) தும சணடையிலே
சென்ருர் உள துடிக காட்டுக குளளே
தீரமாய நதத தெறகுக காட்டில
சென்று செடியொதுககி வாருகட்டி
உரமாய் மறறு துரையும மநதனும
ஒளியி லிருந்தாா வெடிவாரு பண்ணி
அவ்வொளி தனனில கெவுரி வலலவ
வந்தகப படடுக கொணடாா மானபோலே
வேவுக குடைககாத துடையாா
பிடித துருட்ட நிலைககு மந்நேரம
மருது துரையறிநது நிறுததி வைககும்படி
சொலலித தனனொளிககு வநது
உறுததாயக குடைக்காததுத தமபி ஒனறுஞ
செய்யாதே எனற மததி வைததது
தனனொளி தனனிலே கூடடி வநது
தாபததைதத தீாத்து மனநதேற்றி
எனன புததிதமபி கெவுரி வலலவா
இவவிருளில நீயொனறியாய வநத தெனன
வரலாமோ இபபடிக்கு வநததில
மோசங்க ளாச்சு தெனருல
தெரியாமல வந்ததினுல இஙகே
தீங்குகள் வநது நேர்நதிடுமே
நிலலாதே தமபிநீ போயபிழைபபாய
நெடுந்தூரம திருசசுழி சேருமெனறு
வெளளையன பிச்சன இருவரையும்
வெடிககார ரையுந துணைகூட்டி விட்டு
பிளளையவன் கெவுரி
பேதமொனறும் எண்ணி டாமல நீங்கள்
பள்ளிமடை தன்னில் கூட்டிவிட்டு
பதிவாய அங்கே நிறுததி விட்டு
வாரு மெனறு வருதி செயதிட
வழிகூட்டி பளளி மடைசோநதார்

தீர ணனுப்பிய சேவுகர்கள்
தீரன மருதியும் வந்து சோநதார
பையவே பள்ளி மடைசோந்து கெவுரி
பாாகரும் அதிகாரிக் காளவிட்டு
செய்யுஞ சின்னச சாமிதநதேவன
தெரிநது வநது அழைததிடவே
சிந்தை கலககமதை தேறறிவா
தெளிந்து மனக்கலக்கந தீாந்தவுடன
வந்த வகையதைக் கணடெழுதி
மகராசன் சேதுபதிக காளனுபப
சிததா புகழ்முதது இராமலிஙகச
சேது பதிமக ராசனுநதான
முததிரை யுடைதது ஓலையை வாசிதது
மூர்ககமுடன சேதுபதி கேட்டு
மோசம் மருது முடித்தானே
தேசத்தைக கைவசஞ் சோததானே
வாசம் புகழஇராம ஞதாகிருபையாய
வந்து சோநதானே கெவுரியுநதான
இநதச சணமுகவை நகாநோக்கி
எசசரிகைை யாயவநது சேருமெனறு
வந்து சோநதால சுகமெனவே
வரைநது மறுவோலை வநதிடவே
பார்ததா ரதையவிழதது
பதிசேதுக் கிபபவே பயணமெனறு
ஏகதார பரிமிசை யேறியே
வேகமாயப பரியை விடடு
இராமநா தபுரந தனனிலே முதது
இராமலிஙகச சேதுபதி முனனே வநது
பூபன கெவுரி தங்கபமுப போட்டு
பொறபாதந தனனில தெணடனிட்டு
விருநது கொணடு நடநத சேதி
எல்லாமுஞ செபபிடச் சேதுபதி
தெரிந்து மறுவாாதனை செபபிடச
சேது பதியும் மனம்வெகுணடு
மாறறுன் மருதை வலுககூட்டி
வளைநது அவனுடன சென்றெதிாத்து
தோறறோடச் செயதிட வேணு மெனறு
துரைசேது பதிராச னுநதான
கூடாரம பீரஙகி மோராசாவும்
குண்டு கருமருநது தோட்டாவும
தேடாமல வாளைத திரள்பரியும
சேகரஞ செய்தா ரனேகம்படை

அண்டி விசவனூா தானடைந்து அதில்
ஊடையங் கட்டாபபு மோரீசாவும
எண்டிசை யெஙகுங் கிடுகிடென்வே
யேகியே சண்டைகள செய்யு மென்று
நன்றாக இபபடிக்குச சேது
ராமலிஙக ராசன சொலலிடவே
போவெனறா மன்னன் கெவுரி
போர் பொருதவே நினைவாய
மேவும படையுடனே கெவுரி
விரவ நூறுடையந தன்னில சோதரு
கூடாரந் தானடிதது பரியானை
கோடடையைச சுறறி சலாத்தி யிட்டு
ஊடையமுங் கட்டாபபும எஙகும்
உருட்டு முளளு வாடிகளும
பாசுபத முதலான பீரஙகிகள
பத்திரமாய் சுத்தி லெஙகு மேத்தி
ஓசைதா வீததுக கெவுரி ராசன
ஒருமாத மாயவநது காததிருந்தார்
இருநதாா ஒருமாத மஙகே மருது
எதிர்த்துச சணடைக்கு வராததினால்
மருது ஓலையை வாசித்துப பாாதது
மனவேகமுங் கோபமும உணடாகி
இருவரும புதலவருடன வந்து
எலலோரும ஓாமுகமாய்க கூட்டமிட்டு
பிள்ளைமார் அட்டவணைப பிரதானி
சாமாஜிதள காததாகள பாளையப பட்டாரும
எலலாரும ஓாமுக மாய்க்கூடி
ஏகத தளஙகளைத தான்திரட்டி
ஆனந்த ஆண்டு ஆனி மிதுனததில்
ஆறுந் தேதிமுதல சண்டை யெனறு
ஆனநதாா தன்னிலே மருதுதுரை
ஆனை படைசேனை தானதிரட்டி
ஜெயமபெறறு மருது வாரதுக்கு
தேவி புலிக்குட்டி யமமனெனும
ஏகப பெருமபடையை யெழுமபி
எண்ணிககை இருபத்தே மாயிரமபேர்
ஆக மருதுதுரை அவாதம்பி மைநதன்
மருகன மைத்துனன அனைவோரும
ஆனை அரைக்கடகம அசுவம
அதுமுநநூா றெட்டகை அதிர்நடந் திடவே
சேனைகள் திரண்டிட பீரஙகி யாறு
பெரிய சர்கோபி மோரீ சாவும்

இப்படி மருது சேனை ஏகமாய்த்
திரண்டு வநது எதிாதது நின்றாா
செபபமாய்க கெவுரி வலல பேந்திரன
சோந்த படையைத் திரட்டிப பாாக்க
அஙகவா படையைக் கூட்டி
அணியணி யாக எண்ணிப பார்க்க
எஙகு மிடங்கொள ளாம
லெழுபத்தா யிரமபே ரெண்ணிககை
மனனன மருதுட பாளையமும
மகராசன கெவுரி பாளையமும
திண்ணமுடன் இருவர் சேனைகளும
திரண்டு கோட்டை யாறறில் குதித்திடவே
மருது படையுங கெவுரி படையும
மண்டி யொருபகல சண்டையினால்
மருது படையில் ஐநநூறு சனமும
மனனன படையில் ஆயிர மடிந்ததுகாண
முடிந்தார்க ளன்றிரவு முடிநது
பின்னே கதிரவன தோனறிடவே
விடிநததின பேரில சமர்புரிந்து
வெகுரோஷ முடனசணடை செய்திடவே
அண்டி யிடுமசணடை பகல்முழுவதும
அடியுங குததுமகொடும வேட்டுகளால
இரண்டா யிரமபே ரிறந்து
இரததம் வெள்ளாறு யோடிடவே
சோநதா ரவ வாகள பேரணியின
வநது சோநது கொணடாா
சோநதா ரவரவா பேரணியில்
சோநதிருநது சூரிய னுதிததிடவே
மூன்று னாளசண்டை யிலேவெகு
மூர்க்கமாய ரோஷம மனததுடனே
காணடா வனமெரித தால்போல
கனசேனைகள மாணடன விருவாபடை
சென்றுர் பேரணியில கோடடையாா
தெனகரை வடகரை படைவீடாய
இதமாய இருவா படையும
இப்படியே தபபாமல் பதினேழு நாளாய்
மிகமாகவே சணடை செய்து
வெகுபடை மாண்டதை மருதிருவர் கணடு
வலலவ னும்இரு மருதுதுரை
வார மீரொன்ப தாம்நாள் சணடையிலே
நல்லசேவுகன் முகத்தில் விசையுள்ளவ னுல்
தம்முட சேனை ஜெயிக்கு மெனறு

நின்று பொருது மெனநிகழ்த்தி னாரதைக்
கண்டு வெகுரோஷங் கொணடுதளம்
சென்று ஒருமுகமாயச சோந்து தீரன்
கெவுரி படையை வளைந்து சுததி
வேலலகு கததி விடுசூலஞ சககரமபின
வாலா வளரி வாணமருநது குணடாஸ்
மேல்வலு வாயககுடைக் காததுத நமபியும
வீரன் புக்குளி வேலமுருகும
ஒன்றுய்த திரணடு ஒருமிததுக கெவுரிபடையை
ஒனறே டொனறு சேராமல அடிதது
இனறு இருவா படையி லிறநதபடை
ஏகமாய்ச் சரியாய் இருக்கு மென்றுர்
மிஞ்சிக குடைக்காததுத தீரனும
வேலு முருகும உடையணணனும
அஞசாம லினறேடே அடிககிறேனபார்
கெவுரி படையை யததனையும்
பாய்நதா அமாபுரிநதாா பாயநது
வெட்டுங் குத்தும நடைகளையிலே
சாயநதாா கெவுரி படைததளத்தில
ஐய்யா யிரமபோ வரையில
கண்ணிலே பாததுக கெவுரி
கலங்கியே மனமபே தலிததாா
மனனன் மருதுட சேனைதனில
மாண்டிட் டாறுயிரம பேர்களுந்தான
மாநகா இலங்கையில் இராவணனை சணடையால்
வானகுரஙகும் அமாநததுபோல்
கானக் கவிகளு மரககரும் கைகலந
தொனறே டொனறு மாணடதுபோல
கெவுரி தளததுடன கிட்டிய போராடையில
கெவுரி படைமுறிந தோடிடவே
இஙகு இவர்கள இபபடிககு
யெடுபட் டுபபடை யோடையிலே
அங்கு மநதுபடை கைமிஞசி
கெவுரி படையை யடிததுத துரத்திடவே
பிடிததாஙகள பாசுபதப பீரஙகியை
பினவநதப படையை விரட்டிவிட்டு
அடிததார் கயதது வெடியாலும்
அநேகம் சுணடுவில் வாளரி யாலும்
மடிததாா வெகுசனத்தை
மாணடு கெவுரிபடை யோடிடவே
துடித்துக் கெவுரிதுரை
துஞ்சினர்போல மனவாட டமுடன்

வரும் பரியை விரட்டிக் கொண்டு
இறங்காமல விசவனா வந்து சோநதா
வாரு மெனறு நினற படைகளை
வரவழைதது ஒருமுகமாய்ச சேர்ததுக கொண்டு
சோநது ஒருபொழுது விசவனாரில்
தயகக முடனவ வூரிலிருநது
எநதான இவவிடததி லிருகக வெனறு
எண்ணி மனதில்பல யோசனையாய
சேதுமகா ராசன சமூகததில
செனறு எபபடி விழிபபோ மெனறு
சேதுவை நோககி கெவுரி வலலவன
செனறா இராமநா தபுரங கோடடை
வாதுபுரி மருதிருவா மைநதாகளும
வந்தா சிறுவாபுரி தனனிலேதான
தேசம புகழராசா பணிநேசன
சேதுபதிககு இராம பாண மொககுப
பாசுபதம பீரஙகி முனமா லேறி
பாளையத்தை சுட்டு வெனறதுவாம
வெங்கலப பீரஙகி அதில
விநோதஙகளாயக கோல மிட்டதுவாம
தஙகும வெகுபணட சேனையதை
தக்கது வெறறி புரிநததுவாம
வாகுடைய பீரஙகியை மருதுமகன
வலுவாயப பிடிதது சிறுவாபுரி சோந்தான
எகிச சிறுவயல தனனில வநது
ஏக மகிழ்ச்சி யதாயிருநதார
இஙகே கெவுரிசேனை இறநதது போக
இருநத சேனையைக கூடடிக கொணடு
துங்கன இராம லிஙகச சேதுபதி
துரைமுன போக மனஙகூசி
வாடியே ரொமப மனஞசலிதது
மனனா சபைதனில செலலாமல
நாடியே அதிலோ ரமதில
லட்சுமி புரத்தில போயிருநதார
அறிநதே கெவுரி வல்லவனமன
தாயாசந தெரிநது விசனபபட்டு
விரிவாங காடடாங குடியை விட்டு
விருமபி அதிலிருககச செயதார
மாடடியன் கானல இதையறிநது
மன்னாகள செயத சணடைகளை
தாட்டீக மாகக கெவுனருக்கு
தானெழுதிக் காயிதம போக விடடார

வந்த காகிதந் தனைக்கெவுணர் பார்த்து
மகாகோபமாய் மேசை தனிலடித்து
மைந்தனெனுங் கும்பினி யாருக்கு
மருது சொல்லியது அறிந்திருந்தும்
தொந்தஞ் செய்த தேதெனவே
லண்டன துரையை துறுசா யனுப்பிவிட்டார்
வந்ததே லண்டன துரைதானும்
மருது இருவருககும தெரியச் செயய
சுந்தரஞ சேர்குமத தொண்டி நகரததில்
துரை லண்டனும வநதிறஙகி
மனனன இராமலிஙகச சேதுபதி
மருதிரு வரையும வருமபடியாய
திண்ண முடனதுரை லணடன வருமபடி
சீக்கிரம காயிதம வரைந்தனுபப
மனனன மருதிருவரும மைநதரும
வந்துகண டாரெவகு திரசு விரைவுடனே
சநதோஷ மாக எழுநதிருந துதுரை
லணடனும எதிாக்கச சென்று
சிநதை மகிழநது மருது இருவருக்கும
தொபபி கழற்றிச சலாஙகொடுதது
தணடிகை தனனை விட்டிறங்கி
தாஙகளும எதிாசலாங கொடுத்து
மண்டலததை யாளும மருதிருவரும
லண்டனும கூடாரம வநதிருந்தாா
வீறறிருநதா ரடபபை எழுபததிரணடு
பாளைய வேநதாகளும
காததிருந்தாா சுத்தி கலஙகாத
மனனா மருதிரு வாகளும
கேட்டார் சமாபுரிந்த கெமபீரம
நடநததை அறிவோ மெனறு
வாடட மெனன சேதுமக ராசனுக்கும
மனனனுக்கும வந்து நேர்நத தென்ன
போட்டி யினிவேணடாம நமககாக
பொறுத்து நாடாளவீ ரிபபோது
எனறுதான மேஸத்தா லணடனதுரை
மருதிரு வருககும புத்தி சொலலி
நன்றுநன றெனறெனறு மருதிருவர்
லண்டனதுரை சொலபடியே வென்றுா
தமபியுடன தானும எழுநதிருந்து
தணிந்து நாமாஙக சலாஙகொடுத்து
அமபுவி யாளதுரை லண்டன மேசரை
அனுபபிச் சிறுவாபுரி வந்து சேர்ந்தார்

சேது பதியொரு ஆளவசததில்
சேதுபதியாக நாமா சாஞகையில
வாது புரிமனனை மாத்தான
மருதிருவா நகரினில வந்திறங்கி
எனன விதமாக அவ்விடம
என ஊவரசசொலலி யெழுதி விடடாா
அந்நகா தனஊ விட்டு நமக்கு
அடுத்த நகர்வந்தால கணடு கொளளவோம
எனறெழுதியே காலாளிடம கொடுதது
ஏகவே அனுபபி விடடாா
அனறவா வாசித தறிநதுதுரை
லணடனும் ஆயாச மடமும வைத்தான
சேது பதிமீதில் தீராத கோபமாய
சென ஊநகர் கெவுனாக கெழுதிடவே
சனபபெருக கததோடே சேது பதியைத
தபபி டாமலே காவல செய்து
அனுபபுவீரிததிசைககு அஙகு
அவரைநாம பாாகக வேணு மென்று
கமிட்டியி னுததரவு
கானல மாட்டியாககு வந்திடவே
அமட்டியே கானல் அறிவிததே
அரசன சேதுபதிககு காவலிட்டு
பட்டாளந துருபபுப பாஊயததால
பார்ததிபஊச சுததித தானவஊநது
திட்டமுடனே வஊந்து சுததி
சேதுபதிககு சிபபாயி பாரா வைத்து
எடுத்தார் சிவிகை தனிலேததி
ஏகமாய் பட்டாளம சூழநதுவர
தொடுதத திருசசிறுப பளளியிலே
சிறையி லடைததாா சேதுவையும்
சீாககுந துரைலணடன
சிந்து பூநதுரை விடுதி வநது இருநதாா
அறவே துரைககும் ராணிககும
அவஷூா பிடியாமல அமபலகணடு
துரையும துரைராணி இருவரும
சோநதார்கள துஞசி எமலோகம
மருதுங கெவுரியும அவரவா
மாநகா சோநது இருககையிலே
பரம்பக குடியிலே பரமபூா நாயக்கா
பாரிய கலமணட பததிலிருநதாா
உரமாய அவனுடைய வுடையமும
பாஊயமும உஷாராக வைத்திருநதாா

நாளதுதனத் துடனதமபி குடககாத துடையான
சனததுடன இமனேசுபர மிருந்தான
தெளளு புகழபரம பூரு நாயககன
தீரன மருதி மனோஷ பரததை
கொளளை யடிகக வெனறு
குறிததாய் வநது சொனனார்கள
கணடோ மெனவே குடககாத துடையார
கரணி இரவடிலும பொறுபபாக்க
கொணடானே கோபமதாய்
கூவெனறே யமனை டபததி
ஈட்டியைச் சாததி இறககை கட்டி
ஏறியே தளத்தில நிறகையிலே
தாடடிகன கவணடத துரைதமபி
குடைககாத் துடையார் தளததில நிறகையிலே
மணடபததைச் சுததியே படைவளைநது
நினறது ராஜாவஙகள
கொண்டாட்ட மாகக் குலவையிடடு வெகு
கூசசலுடன ஆயுத விசுசுடனே
யேசியே ரோஷம வாஇருந்து
அவரை வைது திட்டிடவே
கூசசலாய பரமபூருன குறிபபுடனே
வெகு ரோஷம வைதது
கருமருநதும குணடும கைவெடி
தனனிலே இட்டு அடைதது
விரைவாகவே வெடிமுகந் திருப்பி
வெடிவேட்டை எழுபபி விட்டிடவே
குணடு வநதது குடககாத்துத் தமபி
குடல்வயிறறினில தைததததுவே
கணடு விதியினால் குணடுபட்டு
உறுவி யபபால போனதுவே
ஆயர்சமாகி அழகு குடைககாத துடையான
அண்ணன கவணடன் துரையைப் பாாத்து
கேட்டுக் கவணடன துரைககு
கீர்த்தி பெரிதெனக கோபங கொணடு
வாலா வழியாக மனனன்
குடைககாத தவனுங் கவணடன துரையும
காலனிவ ரிருவா கைவாள வளரியி
னலாயிரஞ சனஙகள சாய்நதிடவே
நாசமாய பரமபூர் நாயக்க னுடைய
நனமகன குண்டு நடததிடவே
வாசமபுகழ் கவண்டங கோட்டைத்துரை
வயிற்றில குண்டு பட்டுப பரிந்திடவே

அநதத் தருவாயில் மனன ரிருவருங
அசநது வீரசொாககளு சோநதிடவே
சிநதை கலஙகியே மனனனுட சேனை
தீரண இருவரைத தூககிக கொணடு
மன்ன ரிருவரைத் தோளதனில தூக்கியே
வடகரை புளியந தோபபில வநதார
தெனனன இருவா இறநத சேதி
தீரன மருதிரு வருக்கும தெரிநதிடவே
சிநதையும பதாித தயஙகிச சோமபி
தீர ரிருவரும புவியில பாயநதிடவே
அநத ஆனநதூா சணடையில ஊடளிதது
அரசன பீரஙகி பிடிதத மனனு
பாயும பரிமிசை யேறியே தீரா
பரியைப பாசசலில விடடெழுமபி
ஆயாச மினறி அாதத ராததிரியில
ஆறரோமம புளிதனில வநதிறஙகி
மைநதனை யெடுதது மடியில வைதது
மருது இருவரும வாயவிட டாறறலுறறா
சிநதை மயஙகி அழுதிடும தீரரை
சோநதிடும மனனா பறறிடவே
மோடியுடன மகனைச சிவிகையி லேறறி
மூாககமுடன தூககிக கொணடு வநது
சூடியூா தனனி லடககஞ் செய்து
சூளமாலை யீடுமடஙக கட்டி வைதது
நடககுஞ் சடஙகுகள நடததி வைதது
நலல சததிரததில அனனதானஞ் செயது
எனறைககும சததிரம அனன தானம்
இயலபு தவறுமல நடககச செயதாா
அன்றுமுதல சூடியூா சததிரம
அனனதானம இனனம விளஙகுதுபாா
கலெகட ராயிருநத கர்னல் மாாட்டியனை
கமிட்டி யாலோசனைக்கு வரவழைத்து
லணடன துரையை அனுபபி வைச்சு
லண்டனும சாாபீசு ஒபபுக கொணடாா
கெவானா செனரல துரைமாாகள
தேடித் தலஙகள சுறறிப பாாத்து வநதாா
கவன மாகவே சீமை வளஙகளும
கலெக்டா சட்சி செயயும அதிகாரததையும்
மதுரா புரிதனனில வநதாா
மதுரை மீனுட்சி பட்டணம பவனிவநதாா
மதுரைக கோட்டை வநதசேதி கேடடு
மன்னன மருதிருவரும கனசேனை விருதுடனே

வந்து பேட்டி செய்து சலாங்கொடுகக
மனனன கெவுனா எதிர்சலாங கொடுதது
சிநதை மகிழ்ந்து இருக்கச சொல்லி
தீரர் இருவருக்கும வரிசை செயதாா
இபபடியாக மருதிருவரும குமபினிக
கேற்ற பிளளையா யரசாண் டிருநதாா
அப்படியாக இருக்கையிலே மனனாக
கழிவு வந்ததைச் சொல்லுகிறேன்
யாஞைசைப பதிவளத தூமைத துரைதனை
பார்ததிபன குமபினியாா பிடிக்க வெனறு
வாஞைசை யுடனதேச மெஙகுஞ் சுததி
வளைந்து தேடி வருகையிலே
அஞ்சாதே எனறும மருதிருவா அவனுக்கு
ஆதரவு சொலலி வைததிருநதார்
சஞ்சல மில்லாமல் வைததிருக குஞசேதி
தரும குமபினி யாரறிநது
திருபபத தூர்க்கா ரீசனாா சலதாரை
சென்றறிந் துவர வோலை விட்டாா
விருபபமாய ஓலையைத தானபாாத்து
வெவுபாாக்க சிறுவா பரியில வந்தாா
வநதிடும அசல்தாரை ராவிருளில
வகைமோச மாயச்சிர மறுததுக கொனறாா
தொநதமுடன குமபினி யாாமேலே
துரைமரு திருவரே எதிாததிடவே
ஊமைத் துரையைத் தேடிப் பட்டாளம்
உலகமெலலாஞ சுறறிப பாாக்கையிலே
சீமை சீமை யெஙகுந தேடித
திரிகையில் மருதிருவா மக்கள
கூடியே குமபினிப் பட்டாளததை
குலைகுலை யாகவே கொலல லுறறாா
அபபோது மாாட்டியன கானலதுரை
கெவானா ஆலோசனை யிலேயிருந்து
தபபாமல காகிதம தானெழுதி
தாட்டீகன நாயககர் தனையனுபப
மருதிரு வரிடம சென்று
மாத்தா ஞமையனை ஒபபுவிததால
இதுவரையில் நீயும் மைநதரும்
எண்ணாமல செய்ததெலலாம் பொறுததோம
சதிசெய் யாமலிக் காயிதம் பார்ததுடன
சண்டாளன ஊமையனை ஒபபுவிததால
விதமாகப் பொறுத்து உந்தனை
வேந்தனெனக் கொண்டாடிக் கொளவோ மென்று

கர்னலதுரை கொடுத்த காயிதத்தை
கர்த்தன ராமசாமி நாயக்கன வாஙகி
மனனன் மருதிடத்தில் வநது
சலாஞ்செயது கொடுத்திடவே
வாசிககக கேட்டு மருதிருவர்
மனமகிழநது புஞசிரிபபுக கொணடு
தஞ்சமெனை றெனனிடம வநதவனை
தாவறி யாமல ஒபபுவிக்கச சொலலி
வஞ்சக மாயதுரை மாாடடியன எழுதின
மாாக்கததை நானகணணாலபாாபப திலலை
எநத விதந்துரை எழுதினாலும ஊமையனை
இனி ஒபபுவிகக மாடடேன எனறுசொனனார
சிநதை வெறுததெனக கும்பினி யாரெந்தன
மைந்தா கிளைஞரைக கொனறாலும்
வநது அடைநத ஊமைத துரைதனை
வாழநாளே வதைக்க விடமாட்டேன
எனறு மருதிருவரும செபபிட
ஏகியே நாயககா மாாடடியனுக குரைக்க
காடடியே மருதிருவர் சொனனபடி
கமிட்டிக் கலெகடாதுரை
மார்ட்டியன துரை யாலோசித்து
மனனன கமிடடிக கெழுதலுறறான
காகிதத்தைப பாாததுக கவர்னாதுரை
கமிட்டியார் அபபோது அறிககை விட்டார்
சேயிவன கும்பினியாா பிளளையெனச
செபபிய மொழிதபபி எதிாத்து விட்டான
மேஸதா அககினீசு தனையழைத்து
விளஙகிய காகிததததைக் காடட
ஆஸ்தானங கெடிதலம அநேகம
மனனரைச செயித்திருககோம்
சண்டை சமாபொருதக கும்பினிக்குத்
தததுவஙக ளிலலை யெனறெண ணினானே
விண்டே அரசாட்சிதனை
விட்டோடிப போனவ ரெத்தனையோ
எனறுரைத்து அக்கினி மேஸததா
எழுந்துபோய் வருகிறே னெனறு சொல்லி
செனறான தனமா ளிகையில
சோந்திருக்கும் அநநேரமதில
மனனவன கெவுரி வலலவ ராசன
மருதுபேரில துரைமார் முரிசல கண்டு
செனனை நகர்சென்று தீரன
கும்பினியாா யோசனை அறிவோ மென்று

அறிநது இசசமையம் நமக்கு
ஆனதெனை றெண்ணி யோடிவநது
விரைநது இரவில அககினி சுததுரை
வீறறிருக்குங குரிசசி முனனே வந்து
நின்று சலாஙகொடுத ராாதுரை
நீயாரு சொலலு மெனககேடடார்
அனறுவரை மருது செயத
அநியாயங கஞெலலாம் உரைததிடவே
எடுபபாய மருதுதனைப பிடித்து நீ
எனனிடம் ஒபபுவிசசி யானால
கொடுப்போ முமககுக காசுக
கொடுததவ னேபதில செபபு மெனறனை
நானேயே சிவகெஙகை நகரரசு
நானே உமககுக கொடுததடுவேன
பாளையங கூட்டிப பதிசோவோம
பதறுமல எனனுடன கூட வநது
சொலலு மெனறு அககினிசு துரைகேடக
கெவுரி நாளைச சொலலுகிறேன துரைககேறக
வலலவன கெவுரி இராசன துரை
மகராசன சேதுபதிக கறிககை செயது
உதையந தனியெழுநது கெவுரிககு
உறுதிக ஙககினிசு சொல்லிடவே
கதியாய கெவுனாதுரை மிடடியில
அககினிசு சென்று நின்று
விதியால மருதிருவரைச் செயிகக வீரன
கெவுரி உதவி வேறு மெனறா
தேவர் புகழும சிவகெஙகைச சீமைககு
சோநத பாாத்திபன கெவுரித தேவன
பாவ மறியாப படமாதநாாத் தேவன்
பாலன கெவுரி ஒளிதது வநது
விநதையுடன் சேது வேநதனுககு
சொந்தமுடன அவரா தரவாய்
வநதி ருக்கிறான் மனனன
கெவுரி வலலவ னென்றொருவன
அந்த நகர்க்கரசன ராணி
ஆதரவாயச சீமை மருதாளுகிறான
இநதச் சணமே இனியழைதது
இவனுககு இப்பவே மணிமகுடம சூடடி
என்னுடன கூட்டி யனுபபு வித்தால
இருமருதையும வாரமொனறில
கொன்றவன மைநதா இளைஞரையும்
கூட்டப படையுடன ராணுவத்தை

வென்று சிவகஙகைநகா
மேதினியைக ஏகவசஞ செயது கொண்டு
நனருய வருகிறேன் மருதிரு வருககும
நமனகாலும நாணக் கினீசு
ஆவணி மாதம பதினைநதாந தேதி
அனபான மதிவாரந தனுசு லக்கினததில
தாழவில் லாமல் கதிரோ னுச்சியில
தபபாமல பாாககு நாறறில சயும
தாபாள மாயச்சிறுவா புரிநகா
தஙகாமல் டேருவபுத தவஞரில
பேருக டீபபன பொசிபப
னைனவே வெகுகோ பமதாய
சீறியே அககினீசு செபபிடவே
சிறந்த கெவுரி இராசஙக கூடடிவந்து
வெற்றி மகுடம விளஙகவே சூடடி
வெளளைக காராகள சலாம கொடுததாா
சுறறியே படடணப பிரவேசம வநது
சூழவே கும்பிளி வாழததிடவே
விரு செயது தானபொருதும
வெளளை மருது மககள கிளைஞாயும
கூறு செய்வா யெனறு குமபினியாா
குறிபபாய கெவுரிக குறுதி செயது
மனனு கெவுரி வலலவனே உநதன
மைநதா புததிரா கிளைஞரோடு
மிணைஞு மனனு முளள மடடும
விளஙகவே சீமையை அரசாளுவா
உனனுலே யான உபாயஙகள கூறிஞ
லுறுதியாய மருதிருவரைப பிடிததுக
கொடுபபாய நடவுமெனக
கூறினா வெளளைக காரரெலலாம்
எடுபபாய சிவகெஙகைக அரசை
எபபோதும அரசாட்சி செயவாய
அநதப படியே ஆகுமெனறு
ஆனைபரி சேனை திரடடுமென்றா
சிந்தை மகிழநது குமபினியாா சேனை
திரணடதை யெனன சொலவேன்
ஆனைபரி பீரஙகி ரிசுமுடடு
அநேகம சோலசா படடாளமுடன
சேனை திரணடு ஒருமுகமாய்
தேசங்க ளெஙகெஙகும் கிடுகிடென
பாங்காய் விடடுப பட்டாளம்
பனிரண்டு பீரங்கி ஈராறு யோரீசா

ஆங்கார மாக அநேகம் படைதிரண்
டலைகடல சூழ்ந்து எழுந்ததுபோல்
கூடாரம் பாவட்டர் கோணக் குழலூத
குண்டு மருந்து தயாருடனே
மோடியுடன் தம்பூரு முழங்க
முனனும பினனும பட்டாளந துவங்க
அந்த முளள அககி னீசுதுரை
அரசன கெவுரி வலலபேந திரதுரை
வந்தார எழுநதார எழுகடலபோல்
வான முட்டக்கொடி விருதுடனே
சென்றார் திருமயக் கோட்டையிலே
தீரர்கள பாளையம் வநதிறங்கி
அனறிரவு தங்கி அஙகிருநது
அருண னுதிதத வுடனெழுந்தார்
அத்தருணங கெவுரி அகககினீசுததுரை
அடுதது சலாஞ்செயது ஒருசேதி சொல்வார்
உற்றவசனம் நானெனன றுரைக்கிறேன
உண்மையுட னெனககு உறுதி செய்வீர்
மாத்தான மருதிருவர் மகனசமாலி
உடையார தமபி சிவஞானம்
முத்து வடுகு கருத்து டையான
மூர்க்க நனனி உடையா ரழகுடன்
குழநதைச் சுவானம் சஙகிலியும்
குறிபபான சககந்தி வெஙகணனும்
சமந்தா னெனககுப பெரியதமபி சேநவை
பலசாலி புக்குளி வேலு முருகு
மருவலர் குடோரி வாறுப்பூர
மன்னன் சிறுவயல நனனிமுத்துச் சாமியுடன
வெரிமருது வீரன் கரிசைப பதியோன்
வேந்தன் கோவானூாக குடியான
காவலனே இஙகிவர்கள நல்லாக
காராக் கோடரிவர்கள் அணைவோாகளும்
பாவமதுக் கஞ்சாதாரப் பொலலாப
பாதக மெனறு எண்ணுதார்
ஆவலுடன் என்னை அவதி செய்தவர்
ஆன இருபததிரெண்டு பேர்களும
துருபததிரக கொனறு தூக்கினீ ராமாகில
துரைகள பின்னாலே வருவேன பதறுமல்
திருவான லெட்சுமியாள செகதீஸ்வரி
சீதா தேவி தானறிய
கத்திதனைப போட்டு கடந்துருதி செய்து
தந்தாலுன பின்னே வருவே னென்றார்

எத்தும் வகையாய் எனையழைத்துச் சென்று
எதிரி வந்துனைப் பணிந்தக்கால்
சித்த மிறங்கி அவருடன
சேர்ந்துகொண்டா லதற்கு என்னசெய்வேன்
குத்தி எனது குடலைப பிடுங்கிடுவார்
கொள்ளை கொலைக்கஞ்சாத துஷ்ட்டராவர்
என்றுகெவுரி வல்லபேந திரதுரை
இன்புற் றக்கினீசுக கெடுத்துரைக்க
நன்றுன மனதுப படிக்கு நடத்துவேன்
ஒனறுககு மஞசாதே கெவுரி வல்லவனே
கண்டு கொளளுமென்று கத்திதனைப் போட்டு
கடந்து கொடுத்தார் அககினீசுதுரை
அப்பால் கெவுரி மனமகிழ்நது
அக்கி னீசுததுரை பினனடநதார்
சுற்றிலும் பாளையம் அணிவகுத்து
சூழ்ந்து படைநடநது வருகையிலே
மத்தியில அக்கினீசு துரையும மன்னன்
கெவுரி வல்லவர் மட்டததிலும
எததிசை யெஙகும புகழ்நதிடவே
பாளையம எதிர்தது வருகிற சேதிதனை
காத்தன் மருதிருவ ரறிநது
கனதத மக்கள் மருமக்கமார் பநதுவர்க்கம்
சிததமுடன பார்தது எது சொலவார
தீரன் குமபினி யாரைக் கூட்டி
மன்னன கெவுரி வலலவ ராசன
துரைமாருடன கூடி வருகிறானும
முன்னாள கெவுரி முனையிழநது
மூர்ககமுடன கும்பினி முரிசல கண்டு
இநநாள வருமளவும கெவுரி
யெபபோ வெனறு சென்று காத்திருந்து
கொன்று நமது குலத்தைக் கருவறுத்துக்
கும்பினியார் தயவாலே
இந்நகர் தனனையும் ஆள்வோ மென்று
ஏறி வருகிறான பரிமீதில
ஆனதி னாலுஙகள அழைபபென்ன
சொல்லுங்க ளனைவோரும் ஓாமுகமாய
மானபரன மருதிருவர் வழுததவே
மனனர்க ளெலலோருந திரணடு
ஆணடவனே யெங்களுக்கு
அனனை பிதாக் குருகுல தெய்வம் நீரே
பாண்டியனே நானைப பாாபபோ மொருகை
படமாத்தூர்க கெவுரி தன்னுமததை

அப்போது சேனைக ளணிவகுததாா
அறுபத் தாறுயிரம பேருடனே
தட்டாம லட்ட திசையும சென்று
வழிகூட்டித் தானைய மாகவே சென்றிருநதார்
இட்ட முடன்சுத்த வீரரெல்லாம
எட்டுத திசையும வளைந்து நின்றுா
இங்கு இவாக ளிபபடி யிருககவே
எழுமபிக் குமபினி வருவதைச் சொலலுகிறேன
அங்கே கெவுரி வல்லவரும
அககி னீசுததுரை பாளையமும
தங்குந் திருமயக கோட்டை விடுத
தானே படையை யெழுபபி வநதாா
எங்கே மருது இருக்கு மிடமெதுவோ
இபபோ அதைககாட்டு மென்றுா
ஆஙகரித தாரககி னீசுததுரை
அபபோது கெவுரி வலலவ ராசன
யாங்குடனே பாளையததைப
பயிலாயப் பிரியும நீரென றுரைததார்
ஒருபட்டா ளததை பததணியாக
உகநது நூறறிருபதாய் வகுத்தாா
மறுபட் டாளங் காபபரிகள பத்தணி
பாங்கிகள வகுததன்ன பததணி
பேசச மூசசுவிடா சோலசாகள பத்தணி
பாச்சல பரியும பகுநது பததணி
ராட்சசத தாமென நடககு முனனணி
வாய்த்த பீரங்கியை வகுத்தாாகள ராலணி
செபபமுடன் திருபபத்தூாக கோட்டை
சென்று பிடிததிட வேணு மென்று
ஒப்புர வாகவே பீரங்கி மோரீசாவை
ஒருமிககக குணடு மருநது போட்டு
தண்டு நடக்கத தளதது நடுவிலே
தருமக கெவுரி அக்கினீசுத துரைவர
மணடியே நானகு திசையிலும
மருது படைகிட்ட வணுகாமல
சுததிப படைகள அணியணி யாயவர
சூறுவளி போலச் சோலசர் முனனடக்க
விததார மாகவே செநதூள கிளமபி
வெளியெங்கும இருளாக மூடிடவே
வரவே இதுவிபரம வாறுபபூா
மனனாசுவான் சிராவயல நனனியுமே
அறிநதே யவாபடையை
யணிவகுத்து வந்து வழிமறித்தாா

பிரிந்து அப்பால் போக விடாமல்
பேசியே அககினிசுப படையில பாயநது
வாளாலும வேலு வளதடி சககரம்
வாகு கல்வெடி கயத்து வெடியாலும
வாளாலே வெடடி வதைததா ரதில
மாண்ட படைதனைக் கேளுமினி
ஆனை யொனறு நுருபபுக குதிரைரெண்டு
அலரியே சோல்சா ஐநதுபோ மாணடார
கானகததில அறுபதுபோ பறஙகிகள
ஆபபுச சேருறு போமடிந திடவே
சீருக மூனறுபோ சீமையதாச்
சிறநத நாயககா பததுச சிபபாயினூறு
மாருக வநது எதிாதத மருதுபடையில
மணடி நூறறு ஐமபதுபோ மடிநதார
பாாததானே அககினி மேஸதாதுரை
பதரியே வெகுகோபங கொணடு
கோாததானே முதனுள சணடையிலே
குறிபபான போகளைக் கொனறு விடடான்
இதமாக மறுநாள எதிாததாககால
எபபடிச் செயவாரோ நாமறியோம
எமமாத்திரம எனனவே எண்ணிறோம்
நாம மருது இருவரையும
சுமமா யிருந்ததினாலே யலலோ
துண்டிததான சேனையில வெகுபேரை
புத்தியினால யோசனையைப பொருநதாமல
மிதமாய இருநது விட்டோம
பித்தனைப போலே இருநது விட்டேன
பீரஙகியில குணடு மருநது செலுததாமல
வெயயோனைக் கணட பனிபோலே
விரட்டு கிறேனபாா நாளைச சணடையிலே
செயகிறேன பாரெனச சினநது எழுநதான
பீரங்கியில குண்டுமருநது செலுதது மென்றுன்
திட்டமுடன காபபுரிச சேனை பறஙகியரை
தீர்ககமுடன முனையாயப பொறுமளவில
விட்ட பனனிரெணடு பீரஙகியிலும
வேட்டெழுப புமென மூட்டி முழக்கினன
வண்டன தலாத்திலக் குணடு பறிநதிட
மாயநது மூளைசிதறித தலையுருள
மணடிக குடலகிநது கையொடிநதும
மாண்டுதே நூறு சனஙகள வரையும
கணடு வாருபபூா மனனன
காவலவன அச்சுவான் இதனை யறிந்து

பிறுமல் அக்கினீசு மேஸ்தர் பாளையம்
மேதினிக்குள் வந்து சேராமல்
போராட வென்று போய்வளைந்தான்
பொறுத்தார் மனவலு வாயப்போய்
பெரும்போ ரதுபோய்ப புரிநது
பேசுங் கெவுரி அக்கினி மேஸதர்
தாரணிக் குள்ளாக வந்து விட்டால
சமா புரிந்தும வீணுமே
போரினி மேலசெயயப பொறுககுமோ
நமமாலே போசசென்று பேச்சு நடநதிடுமே
நாடுங் கெவுரியை வணஙகிவிடும
இராச்சியம போய்விடுங கும்பினியில
வீடும் இழந்து மெலிநதிடுவோம
நமமமேம பாடெலலாம அழிநதுவிடும
திருப்பத்தூர்க் கோட்டை செலலாமல்
அககினீசை திருபபி வநதவழி போவதறகு
நெருபபாய் எதிாத்துக் குதித்திடுவோம
நேருவோம் சண்டை வாரும எனறு
வாளாலே வெட்டி வதைததா ரடிக்கடி
வளரியால தலைகளை உருட்டி ஞாகள
காளை நாயககா எஙகளுக் குதவியாய்
கதியுந் தைரியந் தாரு மெனறுா
கணடு அக்கினீசு மேஸ்தா
கலஙகிப் பீரஙகியில தீவையுமென
அணடியே அககினீசு சொல்படி
ஐநநூறு வேட்டும முழககிடவே
வாறுப்பூா மனனன தளத்தில
மாண்டாாக ளெண்ணூறு சனமவரையும
வாறுப்பூா மன்னன சினநது எழுந்து
மண்டியே குததும வெட்டடனே
சிக்கெனவே நனனி திரும்பிய பொருதையில
தீர்ந்தது நூறுபோ சிபபாயிகள
கச்சித மாகவே அககினி மேஸதா
கனவேட் டெழுப்பியே பாளையததை
தேருந் திருக்குளமும சிவாலயமும
சிறந்த திருபபத்தூர்க் கோட்டைக் குளளே
மீறியே அக்கினி மேஸதருங கெவுரியும்
விரைந்து வந்தார்க ளாகையினுல்
சொந்தக் கொழுந்தி மகன்வேல முருகுத்
துடித்துச் சகிக்காமல் படைதிரட்டி
தந்தளத்தைத் தூண்டி ரோசம் பாராட்டி
தாக்கியே வெகுமூர்க் கமுடன்

வந்துவிட்டான் திருப்பத்தூ ரக்கினி மேஸ்தர்
கவுரி வந்ததால மருதுக்கு இந்தச்சீமை
சொந்த மிலலையினித் தொலைந்தது
சீமையும் வாழ்வும் மருதை விட்டு
அபபால் இனிமேல ஆரரசாண் டென்ன
நம்மை ஆதரிபபவர் யாரு மிலலை
மெய்யாக நாமதிருப பத்தூர்க் கிப்பால்
மேஸ்தர் அக்கினிசை விடாதபடி
நெருப்பாய் எரித்து நிலைக்காமலே
எழுப்பி ஓட்டிடுவே னிமிஷமதில
வெல்லுவே னென்று சபதஞ் சொல்லி
வெகுவீரமுடன் வேல்முருகு
கொலலுவே னென்று சினநது எழுந்து
கூரிய வாளவேல சூலமுடன
காலதள மாயிரம பேரும
கடுகியே திரண்டு ஊடழித்து
வீமன திருமாலை மேனுள துதிததது போல
வீர வயிரவரைத் தியானம செயது
வேலலகு ஈட்டி சமுதாடு கடடாரி
விளஙகும வளரி துப்பாக் கியினால
காளையென குதிதது வேலமுருகு
கால்தளத்தை நொருக்க லுற்றான்
சோலசர் பறஙகி துடியான காபபுலியரைச்
சூறை யாடினான் வேல்முருகு
சாகிறேம் வீணாய் சணடாள
னாமையனால சாடினன மருதுபடை
ஏகக் குரலெழுப்பி யிறந்தது
சோல்சா பட்டாள மெணபதுபேர்
அப்போது அக்கினி மேஸதர் கெவுரி
ஆஙகாரங் கொண்டு எழும்பி வந்து
காபபுலியர் சோல்சர் காலாள்
பறங்கியைச் சுத்தி பீரங்கி யேத்தி
கூட்டமிட்டுச் சுததுக் கோட்டை போலே
வளைநதுகொண்டு தேட்டமுடன
சூரியனுஞ் சேர்ந்தாா அஸதமன கிரிதனிலே
மறுநாள் விடிநது கதிரோனும வந்து
உதித்தார் அந்தக கீழ்த்திசையில்
கருதிக் கதிரோனைக் கண்டு
காத்தனெனும் புககுளி வேலமுருகு
உறுதியுடன சேனை யெல்லாம
உரத்து ஒருமிததுத் தானெழுந்து
வசதிமிக பார்த்து மன்னன்

மாட்டினுன் அக்கினீசு படை தத்தளிக்க
அசதி கணடு வேலமுருகு கோட்டை
அணேவாக வந்து நின்று கொண்டு
கிழ்த்திசையிலோா வகுபபாக
வேலமுருகு சேனே கெட்டி யாகவேயிலா
வாளவீரா மேற்கே ஓாவகுபபாக
ஒருசே கரமாய வந்து
வளைந்து கொணடு வாளால குத்தி
மாட்டி னுனவெகு சேனைகளை
தநதாய இவாகள வருஞசமத்தை தத
தானறிநதான அக்கினி மேலதர்துரை
நான்கு திசையிலும பேரணியாய
நாடடியே பீரஙகி தீடடி விடடாா
சால வருததுத் தானபொருதாா
சண்டை நடத்தினா கோரமுடன
மேலாய் அனலோன வெகுகோ பமுடன
முழககினுன பணிரெண்டு பீரஙகியையும்
தனிவேட் டெழுப்பிச சமர்புரிநதார்
தாக்கினுா வெகுசூழாக கமுடன
தனதான வேல்முருகு படைதள
மாயிர முநதான மடிநதிடவே
அவனுட படையில் அபபடியே
அழிநதார்க ளாயிரம்பேர்
அந்நேரம் அகனி னீசுதுரை
அடவல்ல மினிநா மிஙகிருகக
எனனவே சொல்லி படையெழுபபித
திருககோட் டிநகர் தனனிலே
செலல வெனறு படைக்குத தம்பூரு
தீரன மாறி யடிக்க லுறறுர்
வலலவன படையெழுபபி வருகிறது
திருக்கோட்டியூா பாதையிலே
கும்பலாய் எழுநது குதிரை
ரிசுமுட்டுக கொடுமுடி யாக வருவதுவை
வம்ப னெனும்வேல் முருகு அனலன
வாரடமும் மனவலுவும்
தக்கபுகழ நனனி தானறிந்து
தன்படை முழுதும எழுபபிக் கொண்டு
அக்கரை யாக வழிமறிதது
அனலன படையில் சாடிடவே
சோல்சர் படையிலே நாலாறு
துஞ்சினுர் அஙகவர் சேனையிலே
காசினியில் நனனி காலாட்படை

காலமாடு தலைமாடாய் சாய்ந்து போச்சு
கலங்காமல் அக்கினிசுததுரை
காலாள் படையைத தேறறிக் கொண்டு
மலங்கா தீரெனறு மனததிடமும
மனனன ரெவுரிதிடம் சொலலிவர
கூட்டித திரட்டிப பாளையததை
கோட்டி போலவே வளைநது கொணடு
சவுகரிய மாகத தளததின மததியில
தானடித்தார கெவுரி கூடாரம
பவராகவே பீரங்கி மோரீசா
பகக மெட்டினும எததி வைதது
பேசா திருமெனப பாளையததைச சுததிப
பிரடல மாகவே பாரா வைததார
விசையன் பாரா மாவேந்தன நெடுவயல
அசசு வானனு மொனறு சோநது
மூவிரண்டு மனனரு முட்டிகிச சமாபொருது
நாவரணடு நடுங்கி விசன முறறு
திருபபததாராக கோட்டியூர சென்று
அவாகைவசம செயது கொண்டார
இனனிமேல நமமால இவனை வெலல
ஏலாது அககினிசு தேவ னுடும
மனனன கெவுரியும அககினிசும வந்து
மகிழநது சீமையில முனைநது விட்டார்
என்று மனநதேறி எழுநது வேல்முருகுடன
ஏக மனதாக வேகமுடன
சென்றனே நனனியுடன தனது
சேனையையுந திரட்டிக் கொண்டு
காவலவர் சென்று கடுமபோர புரிந்திட
கணடு அககினி மேஸதா துரை
ஆவலுடன படையை எழுபபி
அணியணி யாகவே நிறுததிக் கொணடு
மனன ரிருவர வளைந்து பெருமபோரில
மாண்டுது அநேகம சோல்சர்படை
சென்ன லககி னீசுதுரை
திருபபியே பீரங்கிச சப்தந தீநதிடவே
மிஞ்சியே அக்கினிசு மேஸதாதுரை
வேநதன விட்ட குணடதினால
அஞசு நூறுபோகள
அழிந்தார நனனி படைதனிலே
அககரை யாக இதையறிந்தே
அபபவே புக்குளி வேல்முரு கெழுமபி
பக்கத தணியாகப பதுங்கி எழுமபியே

பாய்ந்து குத்தும் வெட்டும நடத்திடவே
விட்டானே வேலமுருகு வெகுவேகமாய்
வாலா வளரி ஈட்டியிஞல்
பட்டாரே அக்கினீசு பாளையத்தில்
நூறுபேர் பாருலகு அதிர்நதிடவே
காட்டையும் மறைவாகக கணமாக கரையையும்
பதிவாகக் கனசேனையைச் சேதம செய்தான்
மேடடுக் கருகாக வீறறிருந துவெகு
சேனையைக் கொலலுகிறுன வேல்முருகு
பககமே வேஙகைப் பதுங்கி எழுந்தால்போல
பாளையந் தனிலபாயந்து
அக்கி னீசுதுரை பாளையத்தி
லதட்டியே வேலமுருகு குலவை யிட்டு
இரவு பகலாக இரணடுநாள சணடை
புரிந்தான அநேகம பாளையததை
அரவு நெளிததது போலழியும படையைக்
கண்டு அக்கினி மேஸதா மனஙகலஙகி
சித்தங் கலஙகியே அககி னீசு
தீரன் கெவுரி யிடததில வந்து
உற்ற வசன முரைததிட வேணுமெனறு
உண்மையாயக் கேட்டிட அககினீசு
மனனு கெவுரி மகராச வேந்தே
மாநில மிந்த இநதியாவில
நன்ருச் சமர்புரிநதான
நல்ல சமாசெய்தான வேலமுருகு
கருபபு மனிதன கலங்கா மனததுடன்
காரிருள தனனில அமாபுரிநதான
நெருபபில் எதிாதது நினறு பொருது
நெருபபு அவித்தான இந்த வேலமுருகு
கணடறி யோமிநதக் காவல னுறுதி
கண்வாயக ளெலலாம் பாாதது இருக்கோம்
விண்டு உரைக்கக் கூடாது
வேநதே வீரரிலிவன கொடிய னெனறுன
இப்படி வீரர் இருநதாலும் மருதுக்
கிளைத்திடுவோ மெனறு எண்ண வேணடாம்
எனனுடைய சேனை ஈராறு பட்டாளம
ஏகமாய் அழிந்து மடிந்தாலும்
மன்னவனே வென்று வாங்கிச சிவகெங்கை
மாநகர் உனக்குப பட்ட மெனறுன்
மயங்கி விடாதே மனனவ னேயென்
வார்த்தை தவருது இராச மன்னு
பயமாய்க் கெவுரி வல்லவன பாச்சா

அக்கி னீசுடன் ஏது சொல்வார்
அக்கி னீசு வேநதேநீர்
அநேகம் கெடித்தலம் பிடிததிருந்தும்
கைக்குள வசபபடுத்தி யனேகங்
காவலரைச செயிதத மன்னனநீர்
வெளளை மருது மிகுபொலலான்
வெகுபேரைச செயிதத மன்னனிவன்
பிளளைகள மைததுன மாரப்படி யேவெகு
பலமான வீராக ளானதினால
அவனி தனிலுள்ள மன்னா
அரசரைப போலநீ ரெணண வேண்டாம்
கவனம் வைத்து மருதிரு வரும்மேல்
கணட வீரருந திரணடு வநதால
காணுவீா பாருமெனன அககினி மேஸதர்
கடுங்கோபங கொண்டே சினநது
சேனைககு சாறு பணணி அககினிசு
படைதிரட்டி வெகுசே கரமாய்
தானுங கெவுரியும பேரணி மத்தியில
சரியாகப் பரியினி லேறிக கொண்டு
மேல்முகததில நனனிப படையுடனே
விடிய ஒருச சாமமதில
மால்கெவுரி அககினிசு மேஸதா
மன்னன தளததினில் போய்பபுகுந்து
சுற்றி வளைந்து சூழ்நது கொண்டு
சூரனும் சுபபிர மணிய சுவாமிபோல்
குத்தி வதைததுக் குலவை இட்டு
கொக்கரிதது வெகுசதத மிட்டு
தெனதிசை தனனில வநது நின்று
தீரன அக்கினிசு சேனை தளத்தினில்
வநது விழுந்தான வாருபபூா மனனன்
வானத் திடிபோல் முழக்கஞ் செய்து
சிந்தை சினந்து குலவை இட்டு
ஜெய ஆயுதங்க ளநேகந் தொட்டு
வாண மெறிந்து சக்கரம் வாள்தடி
வலுஈட்டி சமுதாடு வளரியினால்
கோணவேல் கொண்டு பாளையத்தைக்
குத்தி இழுத்துக் குடல்சரிய
பைய நீருஞ் சோலசர் கும்பினியும்
பாங்காய புல்தாா சுபேதாரும்
மெய்சோர்ந்து காப்பிரியும்
வெகுபறங் கியரும் தத்தளித்து
அபய அபயமெனக் கூக்குர லிட்டு

அலரி யழிந்தது நூறு சனங்கள
சீமையந தனனில பீரங்கிச் சபதம்
பரியாமல சந்ததிறு
அநதி சந்தி உசசி அஸதமிசக
வலலிரவில் அழிததான அநேகம பாளையத்தை
வநது விழுநது குத்தி
மாண்டு மாய்ததிட்டான சேனைகளை
சீறி விழுநது சினநது பணறிவேலால
சிஙகம் புலியில பாயந்ததுபோல
வாருவெடி கயததுவெடி
வலுவிலலுக கமபுருணடை கலலா றுலும்
குணடுகள தைத்துக கூவென றலரிட
கூவி வா ாக களையால வதைததிட
அப்படி மூனறுநாள இரா பொழுது
அடிதத ா னககினி பாளையததை
இபபடிககுச சணடை இசைவாயப பொருதையில
இரவினில ஒனறும் அறியாமல
கரிசைப பதியான எழுநது வநது
காததனபடை யததனை யுந திரட்டி
வரிசையாய நெடுவயலான
வநது குறுககிடடுப போரபுரிந்தான
இனனிநாம இஙகே இருககத தகாதென
றெணணியே எழுபபிப பாளையததை
மனனன் அக்கினீசு மேஸதா
மனது உறுதியுடன படையணி வகுதது
செபபமுடன இநதத திருககோட்டியூா விடடு
செல்லுவோஞ சோழ புரநதனிலே
எபபாதையும நடநது இருளா றுலும
சோழபுரஞ் சேர்நதால்
வணடன மருது மன்னனுட சேனை
வநது வணஙகிடுங கெவுரி பாதம
தொணட னெனவநது நாடு வணஙகிடுந
துரைமகன கெவுரி வலலவனை
போவே மெனவே புலலாங குழலூதி
புறபபட்டான அக்கி னீசுமேஸதா
தாவி யெழுநது தம்பூா அடிதத
சததத்தைக கனனடா தானகேட்டு
நன்னி யோராயிரஞ சேனையாள கூட்டி
நடககையிலே நெடுவயல் வேந்தன்
முனனே நடநது முடுகி யெதிாத்திட
மூர்க்கன அசசுவான் நம்படையுங கூடிட
மூவருடன புக்குளி வேல்முருகு

முன்னணி யாகத் தன்படை யுடனே
ஆவலுடன் முந்தி யடுத்திருக்கும்
அவ்வழி அக்கினீசு அறிந்திடாமல்
மாறி நடக்க வழியறி யாமல்
மாவேலிக் கணமாய மதுகாலில் வர்வே
காரிருள் தன்னில வழி தெரியாமல்
காறறில் வந்து இறங்கிடவே
பனைக்கா லி நட்டில ஆசசு தென்று
மன்னா இளைக்காமல கவிந்து கொண்டு
வளைந்து சுத்தியே நாலு பக்கமும
வகைவகையாய வந்து கண்டத்தா
வேலு யெரியீட்டி வாளலந
விளங்கும கலவொடு கயதது வெடியால
மாலு மாக்களும் எதிாததுபோல
வந்து எதிாததாாகள கண்டததா
காறறு விட்டுக் கரையேறி அக்கினீசு
காட்டு வழியாக நடந்திடவே
மாலோக நன்னிவகைச சனஙகள
வந்து வளைந்தாாகள பாளையத்தை
முனனுக வந்து முடிகிவெகு
ஏமாக்கமுடன் வேல்முருகு கனு ட உகமாய
மன ாா மதகு பட்டிவளா
கணவாயக கட்டிக கொண்டாா
கணவாயை விட்டுக கடவாம லக்கினீசு
கனவேட் டெமுபபிக குணடு விட்டாா
மணலவாா மாருதஙகள வருஷித்த
பாவ யாயப பொழிந்தாா
வாளொமுடன குணடு வளதடி சககரம
வாலா ஈட்டி வேலலகு சுணடு விலலால
வேனபடி வலலையம வெடிகள சாகோபி
கவவானக கலலிட்டு அமாசெயதாா
வாவே யெதிாபாயநது மனனன
அக்கினீசு மேஸதா பாளையததில
புரவி இருபது சிபபாய் நானூறு
போசசு ஆபபுச சோஞ்சுடனே
அரவே சுபயதாா தாமிரண்டு
அவடனொன்றுந தானழிததாா
தவறுமல ஓட்டகை சுவடாய
தானிரந தக்கினீசு படைமாண் டதிறுக்
கவனமுடன அக்கினீசு மேஸ்தா
கடுஙகோப மாயபடை யெழுப்பிடவே
காறறு ஓடிச் செங்குருதிபாய

கண்டக்கினி மேஸதா கண்கள பொரிபரகக
தானே வெகுகோப மாகி மேஸதா
தங்கள பராபரனைத் தொழுதேததி
அனறு கணவாயை அகணடு
ஆரிரண்டு பீரஙகியும பலித்தாத தீநது
இனறு எழுபபி பாளையததை
ஏகமாய்த திரட்டி யணிவகுத்து
துருபபு நெருஙகிப படடாளந
திரணடு கொணடு கணவாய் கடநதிடவே
கருபபு மனிதாவெகு கூட்டமுடன்
கையாயுத முஸதீபுடன
அணைவாக அஙகிருநத ஆறுதள கர்த்தர்களும்
ஆச்சிரமங கொணடு எழுநது வநது
கீழ்மே லிருபுரமும கெககலிததுத
தொடைதடடிக் குலவை யிட்டு
நெரு நெரென்று காட்டில வநது
நேர்நதவரைக கொன்று தானுமுழக்கி
விருவிரென்று நடந்து பட்டாளம்
வெளளைக்கல பொட்டல வெளியில வநதார
ஒககூட வெளியும ஊரழியும்
கணமாயும் உகநதமேட் டணைவாக
தொககெனறு நனனி வேல்முருகு
தொடாந்து வந்தார்பின வாஙகாமல்
இரவு பகலாக இடைவிடாமல்
எதிரததுச சண்டை நடத்துவதை
அறவே மனஙகலஙகி அக்கினீசு
மேஸதாக் காஙகாரம உணடாய்
மன்னன கெவுரியிடம வநது
வழுததுவார் அககினி மேஸதர்துரை
என்ன நினைவு உமக்கு
எனக்குரைகக வேணு மிப்போது
நசசுப் போர்செய்து துய்நது
வருவதில் நமதுபடை பாளையத்தில்
இசசணமே யிவாகள கொனறா
இறந்தார் வெகுபடைகள
இங்கே நாம்விடடு யெதிரதது
வேட்டும் பீரங்கிக் குணடாலே
அங்கே அவரில் ஆயிரம் இறநதும்
அவருக் கௌளளவும் மயகக மில்லை
தீரனே நாமே சிறுவா புரிக்கருகே
சென்று இறங்க இடம்வசதி யுணடோ
பாரினில் இரண்டு மருதுபடை

பாளைய மங்கே கூட்ட முணடோ
மனனன அக்கி னீசுதுரை கேட்க
மகராசன கெவுரி வல்லபேந் திரதுரை
சென்ன சூளசிறுவா புரிதனனில
சோந்த இருமருது படைகூட்டம் ரொமப
செலலலாகு சோழ புரநதனிலே சென்றால
நமமை நாடு வணஙகிவிடும்
எலலோரும வநது வணஙகிடுவார்
எதிரிபடை கூட்டம கலைநதுவிடும
வாடுவான வெளளை மருதிருவா
மனமிடைநதுத தததளித திடுவாா
காடு கெதியெனத தாணடநது
காடடுககுள ளிருநது சணடை செயவான
துரையே படையெழுபபிச் செலலுவோம
சோழ புரஙகோட்டை
சிறுவா புரிககுச செலல வென்றால
சீரான பாதை நோகிடையாது
சீறிச சின ந்து சென்ன லககினீசு
நேரவே படையை அணிவகுதது
வாரும வாருமென ச் சேனைகள தனனை
வகைவகை யாகவே குமிதது விடடு
கோட்டைக கடடாகவே படடாளததை
கொறறவனும மதுரை அககி னீசும்
வேடடெழுபபி ஒககூா வெளிகடநது
வெகுகாட டூடே படைநடததி
ஓடடமும நடையு மாகபபடை
ஓடி வருமபோது நணிபடை
காடடினில் வநது வழிமறிதது
கடிநது போாபொரு தலுறறாா
திடமாயச சமாபுரிய சென்னல
அக்கினீசு மேஸதாதுரை
அடவாக ஆயிரமபோ அழிநதது
அககாடடுச சண்டையிலே
பலீரெனனவே பீரஙகி பணிரெணடிலும்
பாச்சி மருநது குணடு போடடு
பலமாகப பீரஙகிச சபதம பரிந்திட
பெருஙகாட் டணைவில நினறபடை
படிந்தார்கள வேலமுருகு
பாளையம இரணடாயிரம சனமும
பிடித்தபிடி விடாமல
பெரும் பீரங்கிச சத்தம எழுமபிடவே
நன்னிச சுவரனன ராணுவததில

இரண்டாயிரமசனம மடிநததாாகளா
உனனி அநேகம படைதிரணடோம
ஒருபலித் தாவில மடிநதாரெண மயஙக
கணடாா அவாகளா கலஙகினதை
கண்டநத அககினி மேஸதாதுரை
கொண்டாா கடுஙகோபங கொணடு
கொளுததிஞா பீரஙகிக குணடை எலலாம
வணடுபோல குணடு கருமருநது விடடு
பலிததாவை அககினீசு தீநதடவே
விடடாா அதனுலே வேலமுருகு சேனையில
விரைநதாா நானூறு சனஙகளா
கடடாக வநத படைகளெலலாம
காலமாடு தலைமாடயச சாயநதிடவே
யீதறிநது நனனி படையெழுமபி
யேகமாயக குததும வேடடும நடததிடவே
வேதனையாய அககீ னீசுபடை
வேநதா இருபது பேரழிந்தாா
வருநதி விழுநதிடும அககினிசு சேனையை
வணடியி லேததி நடததிக கொணடு
திருநத நடககையிலே
திருமதில கோபுரந தெரிநதிடவே
அணடிஞா சோழ புரநதனிலே கநத
வனபபொயகை யடுததாா அககினீசு கெவுரிதுரை
மணடியே கோவிலுககுத தெறகே
குளததுககுக கீழபுர மடிததாா கூடாரம
காவுமிளந தோபபுகளுங
கநதவனப பொயகை தீாததஙகளும
மேவிய கோபுரந திருமதிலும
மேலான தேரோடும வீதிகளும
மண்கோடடை போடடு சததி
மாககோடடை அதைசசுததி விடடு
பொனபோலே கோடடைக குளளே
கெவுரி அககினீசு புடைசூழவே இருநதாா
ஆனைமே லமபாாி தானும வைதது
அககினீசு மேஸதா கெவுரியுடன
சேனைகளா சூழநதிட வீதிசுததி
தேவாகளா போலே பவனி வநதாா
பவனி வநது கெவுரியும அககினீசும
பாஙகாக அஙகே கொலுவிருநதாா
அவனிபுகழ் நடுநாட் டரசரெலலாம
அணியணி யாகவே வந்து பணிநதுகணடாா
நாடு முழுக்கக் கெவுரி ராசனை

நலமாய வணங்கிக கணடு கொணடாா
வாடியே வேலு முருகனும மனனன
நெடுவய லானச சுவான னுடன
கூடியே வாருப்பூாக கொறறவனும
குழநதை நனனி படையுடனே
நமமாலே ஆனமடடும சணடை
நடததிஞேம இராசன கெவுரியககினி மேஸரும
சிமமமென அககினி மேஸதா திடாரிததுப்
பூமியைக் கெவுரி கைககொண்டான
நாடுகள வநது வணஙகினதால
நாடெஙகும கைவசம ஆசசு தெனறு
பாடியே மருது படைமனனர்
மனஙகலஙகியே சோாநதிருந்தாா
ஆளலா மெனறு அதிகாசை தனனுடன
அககினீசுங கெவுரியு முளபுகுநதாா
சோழபுரங கொடிபபோடடுக கொணடு
துரையுங கெவுரியும மகிழநதிருநதாா
எனறு மருதுபடைத் தலைவாமனங
கலஙகி யேஙகியே கூடட மிடடிருநதார்
செனறுதான் சோழ புாததுககுத
தெனகிழக காகவே கூடடங கூடி
பாளைய மயஙகி எணணவொண ஞசேனை
பார்ககடல போலே திரணடவாகள
வேளை உறககஙகள தானபாாதது
விடிகிறதறகுள ஓனறொருய
செனறே கெவுரி மகாராசனிடம
திட்டிச சீலைபோட்டு வணஙகிடவே
நினறூா வணஙகி ரெடசிகக வேணுமெனறூர்
நிருபனும் மகிழநது வருதி செயதாா
பததுநாட் குளளாக மருது படையில
படுபாதித தளஙகுறைந ததுவே
விததகனும அககினீசு வேநதனிடம
செனறே கெவுரி ராசனதுரை
கண்டுகொண டாாவெகு காலதளஙகள
காவலுக் கபபடிப போடு மெனறூா
உண்டு சுகமாக வேயிருநது
உதவி யாகவே படைசேரு மெனறூா
வணடன மருதினி வாழவ தில்லை
மாற்ரு ஞய்நாம வநததினலை
ஆள்வான் கெவுரி ஆதரவால
உஙகளுககு அநேகம வாழவு உண்டாம்
தாழவனறி வாழநது எநநாளும

தயஙகா திருப்பீ ரெனவுரைததார்
கண்டாாகள அருகிருநத காலதளஙகள
கெவுரியிடஞ சோநததுவே
விண்டு நெடுவயல வேநதன அசசுவானன
வேலமுருகு மனமுள ளுடைநது
போனவாகள போக புததியுடன
சோநதவாகளைச சேகரிதது
ஆனவா தஙகளைக கூட்டிக கொணடு
அமாபுரிந தாாகள இராபபகலாய
முபபது நாளாய முடிநதிடுஞ சணடையில
மிஞசினது நனனி படையறுபது
ஒபபுரவா யககினீசு குணடால
ஒழிநதாா ஐயாயிரஞ சனஙகள
திககோா புகழுகினற செனனல
அககினீசுதுரை சோநத கெவுரி ராசனுடன
சுக்கம படையினில சிதைநதோா போகத
தன படை தனனை யணிவகுதது
சோழ புரததில ஒருமாதம நினறு
சூழநத படையை எழுபபிக கொணடு
வாழும மருது சிறுவைநகர் நோககி
வருகுது பட்டாளம பீரஙகி சததமிட்டு
சிறுவாபுரி நோககி செனனலக கினீசுதளம
சோநது துடியாய நடநதிடவே
பெருமையுடன மருது படைபிறகே
நனனி படையுடன வேலமுரு குநதுயர (தொடர)
இனனளவு நமமா லியனறமட்டும பாாததோம
இனனி நடபபது தெயவசசெயல
எனன எழுமபி எதிாதது மறிதது
இருவா படையும எசலப (எதிரப) பொருதையில
தனனை யககினி மேஸதாதுரை
தளமபோயச சுததி வளைநது கொணடாா
இருவருட படையும ஒனறுக கொனறு
எதிாததுக குததும வெட்டும நடககையிலே
விறுவிறு எனறு அககி னீசுதுரை
விளஙகும பீரஙகிக குண்டு பரியவிட்டாா
குணடு பரிநது நனனி படையுடன
கூடி வேலமுருகு படையும அழிநதிடவே
கணடு வீரஙகள விட்டு விலகினா
காததன வேலமுருகும நனனியும மனஙகலங்கினார்
கதிரோன கிழக்கே வேகமாய் வரக்
கணடு படைகள நெருககிடவே
சதிரான அக்கினீசு மேஸதாதுரை

தாய்முகங் கண்ட சேயைப்போல்
முகக்கியமாய்ச் சூரிய னுதித்திட
மோகக முடனவெகு தீாக்கமதாய
ஒப்பிடுச சேனை யணிவகுததது
ஒருகுமபாயத திரட்டி சோலசா முனவிட்டு
அனனம புசியாமல தணணீா குடியாமல
ஆகார மில்லாமல தனபடையை
இநநாள மருது இருககுஞ சிறுவயல
தனனைப பிடிததுத தாாந தெளிவதாய்
பசிககு அமுது டீபபன புசிபபு
பதினைஞசு நாழிகைக கடட மெனறே
இபபடியே சொலலி யேகும படைகளை
எழுப்பி யேவெகு வேகமுடன
செயமுடன மடடிச்செடிங
காட்டை விட்டு வழியைக கணடுதுரை
வழியும வெளியும வயலும வரபபும
தாணடி வருகுது குமபினிப பட்டாளம
தெளிவாகக கணடு சேனை படடாளம
தீரததுடன முனனே நடநதிடவே
காடடையும மேடடையும தாணகடநது
காவலவன அககினீசு மேஸதர்துரை
ஓட்டமும நடையுமா யோடி வருகையில
உததர கோபுரங கோவில கணடாா
இதுவே சிறுவை நகரெனக கெவுரி
யேகியே அககினீசு நடநதாா
அதிக மகிழசசி கொணடு
அககினீசுங கெவுரியுந தாணடநதாா
இறநத தளஙகளையும எறிடடுப பாராமல
யேகியேபடை வேகமுடன
விரைநது வணணான கணமாய வீதி
வெளிவநது சோநத வே
வந்தே சிறுவைநகா அககிலீசு மேஸதா
வணணாங குளந்தனில் பாளைய மிறஙகிடவே
சிநதை கலஙகிச சிறுமருதுத
தெளிநது பாளையந தனைபபாாததது
ஆஙகாா மாக அககினீசு வநததைத
அததன மருது கணணால பாாததது
மாஙகொணடான பொயகை வடகரையில
மாந்தோபபுத தனனிலே தானிருநது
வாலை விசுவை மருதேநதிரன
வடமுக மாயககொலு வீற்றிருந்து
சாலவே மாறறுன வருவதையும

தனபடை மறித்துப் பொருவதையும
பாாத்துமே மருதேந திரதுரை
பலலே நெருநெரெணக கடிதது
ஏகத்தன கட்டாய் படையிருநதும
எதிரியும படையும வீட்டில வநதுவிடடான
வீணுயப பலதிசையில படையை
வீறறிருககப் போகச சொலலி விட்டோம
வீணுக நாமிருககும
வீடடையும ஒபபுக கொடுதது விடடோம
இனனிமே லெனன இருநதெனன
இபபுவி நமமை விலகிப போசசு
மனனன கெவுரி வலலவனும
மாறறுன கும்பினி ஆதரவாய
ஆளவான சிவகஙகை நகராசும
அதிகார முளள தெலலாம
மாளவோம நாமும நமது மைநதரும
இளைஞா மசசுனமாா சுறறமுடன
பட்டணததிலுளள சனஙக ளெலலாம்
பாரி வனநதனனில செலலு மெனறுா
திடடமுடன காட்டில செலலுமென
தேரியே பாரிகள போடச சொனனுா
ஊரிலுள ளவருங சகலருங காடடினில
ஊரணிகுளததில நாயகமூதையை உருடடச சொனனுா
விருபபமுடன மேஸதா அககினீசு
வேந்தன கெவுரி வீறறங இருககாமல
நெருபபைக் கொளுததி நிமிடததில
நிலஙகளை வெட டித தளளு மெனறுா
தனனுட சேனை பெணடு பிளளைகள
தளஙகளை யெலலாம திரடடிக கொணடு
அநநேரமே எழுநதிருநது மருது மனனன
ஆரணணியந் தனனில செனறிடவே
சிததிர வனமான சோதி வனநதனனை
தணட காரணய வனமென றெணணி
வெததியூாக காடடில சேனை படைகளை
வேகமாய மருது கூட்டிச செனறுா
சககநதி வெஙகணப் பெரியுடையாா
தனனுடன அடஙகலுங கூட்டிச செனறுா
மககள மருமகக மாாமனைவி
மனனா படைஞா இளைஞருடன
அடஙகலுங் காட்டில செனறுாகள
ஆன பரிவார முளள தெலலாம
திடஙகொணடு அக்கி னீசு

சின்ன பழங்குடி கூடார மடித்தான
பூங்குடிக் கண்மாய பெரிய வெளிதனில
பிரபல னக்கினீசு பாளைய மிருநதான
பாங்காகக் கூடாரம பதருமல
அக்கினீசு கெவுரி தாணடித்தார
சநதோஷ வேட்டுத தீரநதிடவே
தவருமல பாளையந தமபூரு முழஙகிடவே
பநதயஞ சொனனபடி மேஸதா அககினீசு
பாவட்டா திறுததி நீணி தினறுா
பாரி படுககளம பததிரமாயச சுறறிய
பாருப போடடுக காவலிடடாா
பூரிதது மேஸத ரககி னீசுதுரை
புசிததானே டீபபனுநதான
வாருபபூா மனனன நெடுவயலான
வந்த படைகளைத தானதிரட்டி
சீரான வேலமுருகு
சிறுவயல நனனிச சுவ ானன படையுடனே
சீவிக கணமாய இரணடும
சிறநதிருககும பழஙகுடிககும
தான வாகள தெறகே
தாளைய மாகவே தானிருநதாா
பொருஞசமாில அனறு பூபாலன
அககினீசு மேஸதா கெவுரியுமாய
வருமபடையில நானூறு சனஙகள
மடிநதாாகள படடாளந தனனிலேதான
அககினீசு மேஸதா கணடு
ஆங்கார மாகவே தானெழுநது
பக்கததில நினற பனனிரணடு
பீரஙகியும பலிததாத தீரநதிடவே
எழுபபிய பரிநதிடுங குணடுகளால
இஙகிருநத நனனி படையுளள தெலலாம
வரவர வேபடை மடிநதுவிட
மறறவாக ளெலலாம ஒளிததோடிடவே
இனனி நாமபெரும பாளையததில
எதிாதது எபபடிச செயிககப போறேம
மனனன மருது தனனிடததில
வநதுரைத தாாபடைத தலைவ ரெலலாம
வந்து உரைததிடக கேட்டு மருது
மனனரைப பாாதது ஏது சொலவாா
சிநதை கலஙகி மிகுநத கிலேசமாய
செபபுவாா மருது மனனவனும
இஙகேயினி நமமாலே ஏது நடநதிடும

எனனுட செயலல்ல ஒனறு மிலலே
உங்கள் மனதிற்கு உகநதபடி
உஙகளூறு தலததுடன போய்ச்சேரு மெனரூா
நாட்டை எதிரி வசமாககி
நாமாயக கொடுதது விடடு விட்டோம
காட்டை யினனி யாளுலுங
காபநது செயது பிழைததிடுவோம
கடடாபபு ஊடைய மெடடுகளும
கனதததொறு பாரு காவலகளும
திடடமுடன பீரஙகி மோரீசா
சிறநததோா மேடைகளும்
கறபிததான மேஸதா கானல் கலெகடா
செனனல அககினீசு திறமாயக கெவுரி
மனனன றனேயழைதது
வகையா யுரைபபா ரஙகவறகு
மனனவனே யினன மருதுககு
மகாசேனைதா ணநேக முணடு
செனனல் பரியுஞ சிறுவாபுரிக காடடில
செயிபபது அரிது மருதுதனே
ை ।நீருஞ சோலசரும
பட்டா ளந துருபபுச சேனையுடன
கைபிரிததுத தானணியாயக
காடடை வெட்டி வெளியாககி
காளைபபதி காளீசா சனைதி
கனமான ஆனைமடுத தெரிய
நேராகக காடடை வெடடி வெளியாககி
நிமிடததில வழியையும உணடாககி
சீரான கோபுரமும சிறுவாபுரிக
கெதிராகத தெரிநதிடச செயய வேணும
சொனனன உரைககேடடு அககினீசு மேஸதா
துருபபுக் குடனே வருதி செயதாா
கூநதாலம வெடடு அரிவா ளோடு
கோடாலி கடடப பாரைகளால
சாயநத எரியலுடன
சதிரிககும வாயசசாத்துகளும
மணவெட்டிக கூடையுடன
வகைவகை யாகவே தானெடுதது
அபபடியே நலலதெனறு மேஸதா
அக்கி னீசுதுரை தானெழுநது
செபபமுளள காடடில செடிக ளெலலாம
வெடடி நொறுகக லுற்றுா
வெட்டினா காடடை யெலலாம

வெகுவேக மாய்வெளி யாகக வெனறு
திட்டென வெட்டி வெளியாககச
சேனை பண டகளைத தானதிரட்டி
மருது மன்னனும படைசோதது
வநது எதிாததுப பொருத லுறறா
இருவர் தளமும ஒனறோ டொனறு
எதிாதது ஏகமாயச சமாபுரிநதாா
காடெலலாம சுததிக கட்டாபபுக
கணட விடமெலலாம ஊடையமும
மேடைமேல பீரஙகி யேததி யேவெகு
வேகமாய சததம பரிநதிடவே
சணடைமேல சணடை தவறுமல
தானே கடுமபோா பொருதிடவே
தணட காரணயச செடிகளையும
சேரவே வெட்டி நொறுகக லுறறா
வெட்டிக காட்டில நுழைநது சணடை
வெகுவேக மாயசசமா பொருதையிலே
கட்டாபபில நினறு குததும வெடடுமாய
கைகலந துபடை பொருதினதில
ஐமபது சோலசரும அறுபது பைநீருந
ஆயபுச சேரெருகு குமபினியும
ஒனபது சுபையதாா அபுலதாா பததும
ஒனறோடிக காராா மடிநதிடவே
மாணடது அறிநத அககினீசு மேஸதா
மயஙகித் தவியாமல கோபங கொணடு
தாணடியே பைநீரும சோலசரும
தளமும மிகுநது நினறு கொணடு
ஒருநாள முழுதும ஒருமரமும செடியும
ஓயாமல வெட்டியும முடிய விலலை
வெருவி மருதுதுரை பீரஙகி யேததியே
வெகுணடு மருநதும பரிநதிடவே
பையநீரில நூறுசனம மடிநதாா
பாாதத விடமெலலாம புகையழல மணட
மெய்பத றுமல அககினீசு மேஸதா
வேகமாயக காட்டை வெட்டையிலே
வாறுபபூா உநதன மன்னன நெடுவயல
மாறுத நனனிச சுவரனுடனே
தோறுத புகழிடை யாததூா
துட்ட னககபபன சேருவை தளஙகளுடன
சினனச சீனிக்கனா மாயசசெடிங காட்டில
சோநது படைகள வநதுநினறு
வணணவேல ஈட்டி வளரிமரம

வாகாயச் சமுதாடு விலனு உருணடையினால்
கொன்றார்கள சோலசா காபபிரிசியைக
குதநி வெகுபேரை மலாததிடவே
பீரஙகி நானகு மோரிசாவி லேததிப
பெருவேட்டினால் குணடு பரிநதிடவே
மருதுடைய சேனையில ஐமபதுபோ
மாணடு விழுநதாா அதுசமயம
வனததை விடடு அககினீசு மேஸதா
வநது தனனுட ஊடையததில
சனததை நிறுததிச சரிபாாதநுந
தரணிபுகழ கெவுரி இராசனிடம
மனனாபுகழ கெவுரி வலலவனே இநத
வனத்தின பெருமை எனன சொலவேன
எனன விதமாகப பைநீரும சோலசனும
இயனற மட டும வெட்டிப போகையிலே
கடடினை முனனுகக கடடாபபு மருதுக
காடடிலவெகு மோரீசா யேததி வைதது
மேடடில பீரஙகி குணடு மருநதிட்டு
வெகுவாய முழககி மாககி விடடான
சேனை வெகுவாயச சிதைநத தலலால
காட்டில செடிமரஙகள சாயவிலலை
கூனிரும பாலவெடட மருதுபடைக
குறுககிடடுச சனததைக கொலலுதுகாண
இநத விதமானால எததனை நாள செலலும
எபபடிநாம மருதைப பிடிக்கிறது
சிநதை கலஙகி அககினிசு மேஸதா
தீரன கெவுரியைக கேடடிடவே
காடுவெடடச சறறுங கலஙகாதீா இநதக
காட்டை வெட்டி வெளியாககி
நாடு வநது நமமைக கவிநததினால
நானபிடிகக வகை சொலலுகிறேன
உளளானை விடடு மருது ஊடையம
உளவெளி யறிநது கொணடு
களள வழியாகக காளையாா கோவில
கலகோட்டை தனனை வசபபடுததி
திஙகளபத தானலும மெனறு செழிதது
மருது வனததை வெளியாககி
சுஙகாமல நிததமு செடியைத தறிபபீாகள
தானே வழிகள தானதெரிநது
எனனவே கெவுரி வலலவன செபபிட
எதாாதத மெனறு அககினிசு மனதிலகொணடு
மனனவன அககினிசு மேஸதா

பாடி விட்டுப் பூஙகுடியில வநது
பீரங்கி யோராறு முனனும பினனும
பலமாய் மோரிசாவி லேற்றி வநது
வாரஙகே சோலசா பட்டாளமும
வரிகதிரையும பினனே தொடாநதுவர
பக்கததில காட்டில அநேகமபடை
பதிவாய இருநத அநேகம போகள
சககப்பன சேருவை தளவீரன
தளகாதத நனனியுட னாறுபேரும
கூடிப் படைததலைவ ரனேகமக
கூட்ட மிட்டு அககினீசு பாளையததில
தேடியே வநது இருமருது
சேருவை யுஙகன கூடடமுடன
பையநீா மரமநறுககப
பருஞசெடிகளை வெட்டி யூடருக கையி லெ
கைவளரி வேலைகு ஈட்டியிலை
கனனடததாா வெட டிக குததினதில
ஓடும விதமதுவும கனனடத்தாா
ஒளிநது வநது சணடை செயவதுவும
போடும விதமதுவும அககினிசு மேஸ்தர்
போராட வாரதுந தானதெரிநது
கெவுரி முகமபாாதது அககினிசு மேஸதா
கேடபாா அவரை விருபபமுடன்
சுவுரியமாய இருமருதும அதனபடை வீரரும
தளததை இனிநொருக குகிறன
மனககவலை தனனுடனே மனனன
அககி னீசுதுரை சொனன வளவில
கனதத மருது கைததிரளை அவனங்
காததிருநது உணணு ங கருததாவை
உருத்தாய அழையு மெனறுதான
உததாவைப போக அனுபபி வித்தாா
கருததானும நடநதோடி வநது
கர்ததன கெவு ரியைப பணிநது நினறன
காததிருநது நீ நமமிடததில
கருததான கைததிரளைச சோறு உணடிருநது
வேற்றுமை களனறி நீயிருநதால
விளமபுகிறே னுனககு இனனமுங்கேள
ஆயிரம பொனனவன கையில கொடுதது
அவனுககுத் தகுந்த கிராமம ஒனறு
தாயகமாய்ப் புலவாய்க கரையை
தலைமுறை தபபாமல ஆணடு கொளவாய்
கொல்லாமல நீயு மிநதக

குமபினிப பட்டாளம சோலசருடன
மன்னன வெள்ளை மருதிருவா
மைநதா கிளேஞர் மருமகக மாரகளையும
காட்டில விடாதபடி மருதை
கைபபிடியாய நீ கொண்டு வந்தால
நாட்டி லுலாக கணணுககுள கணமணியாய
நானெனமுண வைததுக கொளளுகிறேன
நனறு துரையேநீ யொனறுககு மருசாதே
நானஙகே போயொரு நொடியில
சென்றிநதத திருககாளைச செடிஙக காடடை
யெலலாம போயப பாாததறிநது
கணடு மருதேந்திர காவலனை
கைபபிடி யாகப பிடிததுத தர்ரேன
கொணடு வருகிறேன தேட வேணடாம
கொறறவனே சமதததைப பாருமெனறு
தொஙகு வெடியாகத் தூககியே காலோடடம
துறுசாய வனததைச சுறறிப பாாதது
தஙகிப பதுஙகித தலைகுனிநது
தவழநது செடிஙகாடடை ஊடறுதது
வாரில இரணடு குமபினியுஞ சோலசரும
வகையுடனே கானிடததில
வீரியஙக ளுளள வேநதாகளில
முநநூறு வேகமாயக கூடடி நடநதேகி
வேடடைககுப போகும விதமபோல வீரன
கருததான படைகூட்டி வநது
காட்டைக் கடநது கருத்தான ராததிரிக
காரிருள தனனில படைகூடடியே
நாடி நடநது நலலுறுதிக கோடடை
நகாககாடடி னுளளே நுழைநது
தேடி யவாகளைச சுறறிப பாாதது
தெரிநது அடியெடுத தஙகே ரெனறு
அசதி மயககம அதுவறிநது
அககினீசு படடாளம குமபினியும
வசதியெனப பலிததா மனனா
மழைமாரி போல பொழிந்திடவே
அநதத தருவாயில மருது இருவாபடை
அநேகம மிரளமிரள விழிததுக கொணடு
சிநதைக கலஙகித தியஙகி யேபடை
தெரிபட்டு விழுநது ஓடிடவே
வேட்டு எழுபபிச சநதோஷ
விருது துவசஙகொடி நாட்டி மனனா
தாட்டீக மாகக குலவை யிட்டு

சநதோஷ மாகவே பாளையஙகள்
மாபுரத்தை வெனற வளமபோல
மகிழநது குமபினிப பாளையததாா
கோபுரததிலே இஙகி லீசுககொடிப
போடடுததுரை மகிழநதிடவே
எழுபத் தாயிரமபோ படைகள
எணண வொணணு ராணுவ மனனவாகள
நாளுககு நாளாய மெளள மெளள
ராபபகலாய் ராணுவம ஓடிவிடடாா
கையாயுதத் துடனே மருதிருவா
கனபடை வீரா எலலோருமு
ஐய்யா சரணம சரணம எனறு
கெவுரியிடம அநேகம படைவநது சோநததுவே
ஆணடு முடிநது அழிவுவநது சூழநத
அருமவனததிலே மருது செனறு
வேணடுமபடி பெணடு பிளளை மககள
மீறிய மைததுன மாருமககள
மூனறும உதவாமல மருது
ஒததையாய வனததில மயஙகி மனனனை
நினறு மயஙகி நெடுநேரம
நினைவுத் தடுமாறி இாககமுடன
அபபோ கெவுரி வலல பேநதிரன
அககினீ மேசரைப பாாதது உரைபபாா
இபபோ மருது இருவரையும படைவிட்
டேகியே வனததில தவிகக விடடாா
காதது ரடசிததான படையைாக
காவலவன மருது இருவாகளும
மாறறுன உறவே வனததில
மருது அனனஙு கிடையாம லலைகிறுன
சமரில சதிசெய்து நமமிடம
சணடாள ரெலலோரும வநது சோநதாா
அநநில மருதை ஒளிதது விடடு
அஞசாமல நமமிடம வநது சோநதார்
மாபாதகா முழுதும மருதை விட்டு
மனநதுணிநது நமமிடம வநது விடடாா
ஆபாதன கேடு அனனியாயக காரா
ஆனபடை ராணுவந தமாக ளெல்லாம
இநநாள இவர்கள அதனை நாஙகள
இகழாமல வாாததைகள சொலலாமல
கனனன மருதிருவா கைவசமாய்
காடடில பிடிததவுடன
எனறு கெவுரி எடுத்து உரைததிட

ஈதெல்லா மறிவே னென்றுரக்கினீசு
சததிய முஞசொல நிசமும
தயவுடனே பெருமைக ளுண்டானல
முததிலும சாதித்துப பிடிவாதம செய்தால
மோட்ச முணடே கருபபு மானிடாககு
சிறுவர் புரிககும திருககானே ஊருக்கும்
காடடை வெடடிச சென்றா காளைநகா
கருபபு மனிதர்கள செயதிடுந தீஙகை
காததன அக்கினீசு கெவுரியுந தானறிநது
பட்டாளந் துருபபுப பாளைய மெழுபபி
பாதை வழியுடன காளைநகா
திட்டமுடன வநது அககினீசு மேஸ்தர்
தீரன மருதிருவரைப பிடிகக வென்று
அடிகக வென்றுர் தமுககு
அடிததாாக ளவனி யெஙகு மிரிநதிடவே
கெடிததலம கெடித்தலததுக கெலலாக
கெடடியாயக காகிதம போக விட்டாா
காளையாா கோவிலுக் கோட்டையிலே
கர்ததன அககினீசு துரையுங கெவுரியும
பர்ளையமும சிறிது படடாளமும
பலதத சோலசர்களேயும நிறுத்தி
வெளியாததுராத தனனில வேநதன கெவுரி
அககினீசு மேஸதாதுரை
தெளிவாக மனனா இருவோ ருஞசில
பாளையத துடனஙகே வநது இருநதாா
சிததனு மருதேநதிர ரிருவரும
சீமைதனே விட்டுக காட்டில சென்று
குததிரு மேலுமே காதுக் குருமபி
வநது அடைககவும மேனி மெலிசசலுடன
தததுவம் வேறு உடலாகித
தகையினல மயஙகித் திரியையிலே
எடடுநா ளனனங கிடையாமல
எழுநது பிடிககனிகளே தினறதிலும
கட்டுடமபு மெலிநது கனிகிடை யாமல
காளையாா சாமியைத தியானம செயய
மட்டம சிறுபிள்ளை ஒருவன சாதங்
கொணடுவநது மருதுககு அன்னங கொடுததிடவே
உணடு சோறறை மென்று முழுஙகையில
உட்புகைச சலாலனனம விககிக் கொளள
கண்டு சிறுவன எழுநதிருநது
காணுறறில தண்ணீா எடுதது வந்து
அனனத்தைக கரைச்சுக் கொடுததவனும

ஆயாச மயககம தெளிய வைததான
இனறைக்கு எனனைநீ காததிருல
எனகாதி லிருககும மரகதக கடுககனை
திணணமுடன உனகாதில போடடுக கொணடு
சேரு முநதன பதிககெனறு அனுபபிவிசசு
முநதியால பூமியைத தூாததுக கொணடு
முநதியே விரிதது அஙகே படுததிருநதாா
சிநதை கலஙகி மயககந தெளியாமல
தியஙகித் தவிததுப படுதது இருநதாா
கைககுள ளிருநது திரளைச சோறுணண
கடுநீலன கருததானுங கணடு இவரை
அககினிசு மேஸதா கெவுரி ராசன
ஆன வெளியாததுாா இருககையிலே
அவவிடததில கருததான ஓடி வநது
அரசனையுந துரையும வணககம செயது
செவவையாய வேததியூாக காடடுககுளளே
தீரன சினன மருதையைக கணடுவநதேன
மனனவரே எநதன பினனுடனே
மாறறுவேப பிடிககவொரு குமபினிப படடாளம்
திணணமுடன கூட்டி யனுபபி வைததால
தீரன சினனமருதைப பிடிபப மெனருன
இனறுநாம போகா திருநதாக காலவா
எஙகையும போவாாநாம காண மாடடோம
சென்று பிடிததிட வேணுமெனறு
திரளைச சோறும சநதிதிணணபயல
கருததா னுரைதத மொழியதனை
காவலா இருவருந தானகேடடு
வருத்தந தெளிநது மனமகிழநது
மனனா படடாளம தனையெழுபபி
திட்டமுடன மேஸதா அககினிசுதுரை
தீரன கெவுரியுந தானெழுநது
படடாள மொனறு அதுவுடனே
பாாததிபன கெவுரி படையுங கூட்டி
கலலுவெடி எடுதது ரெட்டைக குணடுபோடடு
கருமருந தெட்டுவிரல போடடு இடிதது
வெலலுவேன எனறு கருததான
விரைவாயப பதுஙகி தவழநது முனனேவநது
வலலமைசோ சினன மருதுமேல்
விளாஞ்செடியை அணைவு வைதது
உளளிக கருததான ஒளிநதிருகக
உள்சலாய் கெவுளி மேலுரைகக
நாணிப் படுததிருநத மருதெழுமபி

நாலு பக்கமுஞ் சுற்றிப் பார்க்க
மன்னன் எழும்பிச் சுற்றிலும் பார்த்திட
வஞ்சகன் கருத்தான் சுட்டிடவே
என்னை யிவ்வனத்தில் சுட்டது யாரு
என்றெட்டி யண்ணாந்து பார்க்கையிலே
திண்ணமுடன் கருத்தான் ஓடிவந்து
சிறுமருது பாதத்தில் வீழ்ந்து அழுதான்
பாண்டிய னென்றுநா னறியாமல்
பழிபாவத் துக்குநான் ஆளானேனே
தீண்டியே சிறியேன் செய்தபிழை
தெய்வமே பொறுத்தருள்க வென்றான்
என்று கருத்தானுஞ் சொல்லிடவே
எந்தனுக்கு கோநீ எமனாக வந்தாய்
உன்னுடைய குலமும் நீயும் உள்ளவர்களும்
பெருநரகில் சேர்வாய் என்றார்
உந்தனைநான் வளர்த்திடுந் தோஷம்
ஒருமித்துந் தன்னை வெடியால் சுட்டு
எந்தனை இன்னம் தாக்கி விட்டாய்
எழும்பிச் சுட்டால் மாண்டிடுவேன்
கண்ட பலனிது வென்று சொல்லி
காசினி யுள்ள மட்டும் வசையாச்சு
விண்டு விளங்குமடா கருத்தான்
வீணாகப் போகாது எந்தன்பழி
நேராய எனக்கெதிராய்க் கருத்தான்
நின்று நீவேட்டு எழும்பாமல்
சூரனைப் போல்நின்று மறைந்துநீ
சுட்டிட்ட தென்ன கபடமடா
எதிர்த்து வெளியேறி கருத்தானநீ
என்முன்னே நின்று சுட்டி யானால்
மதித்துநீ யென்னுட மார்பைக் குறிசெய்தால்
மாய்ந்திடும் எந்தன் சீவனுந்தான்
இந்நேரம் உந்தனை எந்தன் கண்ணெதிரே
பார்த்து இருந்தாலும் உன்னையும் நான்
கண்ணாலே கண்டு கவலை யொழிந்தது
கருத்தில் நீயொரு பிள்ளையடா
சற்றுந் திகையாமல் அக்கையால்
தண்ணீ ரெனக்குக் கொண்டுதா ! வாடா
ரத்தக் களையெடுத்துத் தேகம் நடுங்கி
நரம்புக ளெங்கும் சுளிக்குதடா
அந்தரத்தில் வனத்தில் யாரும்
உதவியில்லாமல்நான் தவிக்கையிலே
எந்தன் நரம்புகள் இழுக்குதடா

எநதன காலைப் பறறி யிழுககுதடா
சத்திராதி யானாலும இநதச
சமயத்தில தனனுயிா போலே யெ ணணி
சிதத மிரஙகி சீவனை வெறுதது
மறறொரு உயிாதனனைக காபபதுணடு
அருகே துணையா யிருநது எநதன
ஆவ வெளியான தினபினா நீ
மருகாம லெநதன சீவனிபபோ
மாணடாலு மணணி லெடுததடககி
போனாலு முநதனுககு நலலது
பிழைவந துனனை யொருநாளுஞ சேராது
ஆனதினால இபபொது எநதனுககு
அடங்காத தாக மயகக மானதினால
தானே நீகொணடு வநது தணணீாத
தாக விடாயதைதத தீாததிடுவாய
முட்டி விழுநதழுது கையால
முகததி லறைநது கொணடு
அடட திககுமு நடுநடுஙக
ஆணடவ னேயினி எனன செயவேன
வணடன கருததா ன றி
வஞசமாய்ப புலம்பிப பரதவிதது
அணடி யருகினில ஓடிவநது
ஆண்டவனே மருது பாணடியனே
எனறழுதானே
பெறற தகபபனிடம பிளளைவநது
கறற விதததை காணபிதத ததுபோல
சிததங கலஙகி கருததான
சிறுமருது தாளடி வீழநதழுதான
ஆனதினால இனிநீ யெனன செயவாய்
நமககவதி வருஙகாலம நோநததினால்
நானுனக்கு இபபோது கொடுபபதறகு
நம்முட கையிலே ஒனறுமிலலை
தனகையில முனனாள எனககு
தரணியாள ராணிதரிதத கணையாழி மோதிரம
எனகையி லொனறு இருககுது யதை
எனகையால உனககுத தருகிறேன
எனறுரைத்து மருது தனகையில
இருந்த கணையாழி மோதிரததை
அனறே கழறறி மருது கையால்
அவன்கையில தானே தரிதது விட்டார்
ஓமனன் வைகைதனில தணணீா
உறுததாயக கருததான எடுதது வநது

நாடியே நீரே எடுத்து வந்து
நலகினுனை மருது டனைனனுககு
மனைனவனுந தணணீ ரருநதி
மருது மயககந தெளிநது இருக கயிலே
அநநேரம அககினீசு மேஸதா படையுடன்
மருது அருகே நெருககி வநதிடவே
பட்டாளமுந துருபபும மருதை
பாளையங்கள சுறறி வளைநதிடவே
இட்டவே வநதிடப பாளையமும
கெடிபபுலி மாலமரு தேநதிரனும
திருக்கணணால கணடு மனனன
திருவாய மலாநது அருளிச செயயலுறறு ர
செருககிச செருமிச செபபுவானச
சிறுமரு தேநதிர துரைமனனன
அக்கினீசு மேஸதா துரையேநீ
யனேகங கெடிததலம பிடிததவனகாண
கைககுள வசபபடுததி
கமிட்டியிலும நீாபோ யாஙகினைவா
விததைக யுமநு புதறி யெலலாம
விசாரித திருபபோமநாம நெடுநாளாய
அததனையு மலலாமல மேஸத ர
சென்னையி அககினீசு மெநதனுட
வீரஞ சவுரியமும விவேகம
விதட்சணமும விசாரித திருபபீரகாண
சூரன மருதேநதிரன வெகுதீரன
துரைக ளொனறுங கேட்டிருபபீா
யானுடைய அணணன மருதேநதிரன
கையில எடுககும இருமபு வளாியினால
மணவா மனனா பிரமுருளும
வகைவிப ரஙகள கேட்டிருபபீா
வெட்டிக கருவறுதத வெளளை
மருதேந திரனுககு நேரிளைய
துட்ட நிட்டூபன துரைவேநதன
சினன மருது எனபேரு
அனன சொரூதானம பிரமாலயம்
அநேக சிவாலயம சததிரங கட்டிவைததோம
எணண வொணணாத தருமம
இபபுவியில அநேகம அறபுதமாய
நானுமககுச சொனனேன துரையே
நலமோ யிடரோ அறிநது கொளளும
ஆனதினால் சென்ன லககினீசு
மேஸதாதுரை யறிவுடையவ ரானதினலை

மனனன கெவுரி வலலவன மனசு
மாததா ளுஙகள ஆகையி னால
எனனையு மணணையு மெனகுலததி
லுளளவா தனனை யெலலாம
சினன பினனமாகச சிதைததிடவே
தீரனே உநதனிடம சொலலி
உனனிடததில உறுதிமொழி
உணமையாயக கொணடு இருபபதினால
சொனனபடி அககினீசு மேஸதா
துரையேநீ முடிதது விடடா
இனன மொருவாாததை மேஸதா
அககினீசு துரைஇயமபக கேளென வாககால
கணணுககுள கணமணியாய
கைககிளிபோல வெகுலடசணமாய
சமாலி சிவஞானம
தனககிளைய குழநதை துரைசசாமி
சதிரில துரைமாாகள சபையில
துரைலணடன துரைசசாணி
அதிபிரிய மாகஅவள (போ) அபபோது
துரைசசாமி யெனறழைததாள இளையவனை
முநதவே நானவைதத பெயா
முதது வடுகன எனபதை மறைதது
சிநதையுறத தளளித துரைசசாமி
எனறு துரைமாாகள வைத்தாா
மைநத னெனவே வளததாள
துரைசசாணி யமமா ளவனை
கொலலாமல சுமமா
கொடுஙகாவலில வைககிறே னெனறு
சொலலுஙகாண மேஸதா அககினீசு
துரையே யுனவாய திறநது
அனறு மருதேநதிர துரையெடுத துரைகக
அககினி மேஸதாதுரை
நனறுகா ணபபடியே
நலமாகச செயவோமென றுரககி னீசுதுரை
துரையே மருதேநதிரா நீ
துஷடத தனஙகள செயயாம லிபபோ
தரையி லிருபபானேன
தணடிகை மீதினி லேறு மெனறாா
அபபடியே நலலதெனறு மருதுதுரை
அணடியே தணடிய லேறிடவே
செபபமுடன சினன மருதுதுரை
சிவிகையின் மேலே யெழுநது வநதாா

சுற்றியே யெங்குந் துருப்புகளும்
சூழவே கும்பினிப் பாளையமும்
வெற்றி கொண்டு அக்கினிசு மேஸ்தாதுரை
வெளியாத்து ரூடையத்தில்
கூடாரந் தன்னில் துரைவந் திருந்து
கொற்றவனைச் சுத்திக் காவல் வைத்தார்
வாடா மதிமுகத்தான் மன்னன் சின்னமருது
தண்ணீர் தாக மெடுத்திடவே
போசன மில்லாமல் தண்ணீர் தாகத்தால்
புளித்த தயிரைக் குடித்திடவே
வாசவ னுனதுரை மால்மருது
தோஷமிகுந்து துஞ்சிக் காளையார் பதஞ்சேர்ந்தான்
இராசன் கெவுரிக்கு அக்கினீசு மேஸ்தா
நேசமுடன் வந்து செப்பிடவே
சித்திரம் போல் வொருபெட்டி செய்துவதில்
சோத்துமே காவலில் வைத்திருந்தார்
பெரிய மருதேந்திர துரைவேறு
உலகை விட்டு வனம்புகுந்து
வறுமை சிறுமையதாய மருதுதுரை
வனத்தில் அவர்படுந் துயரம்
அறிந்த மட்டுஞ் சொல்லுகிறேன்
அன்புடன் வந்து கேளும் பெண்ணே!
மத்கு பட்டிக் காட்டில் மன்னன்
பெரிய மருதேந் திரதுரை
விதமுடன் பசிக்கனலாங் கிடையாமல்
வெகுபயக்கங் கிரக்கமுடன்
விளாமரத் தடி தன்னில் வந்துவெகு
விளாம்பழந் தன்னைப் பொருக்கிக் கட்டி
களங்கமற் றிருந்து மன்னன் மருது
கனிதனை யுடைத்து எடுக்கையிலே
சொல்லிய நிமித்தந் தனையறிந்து
துரைமகன் கெவுனிக் காதல் பார்த்து
அல்லல் உண்டாகு மென்றெண்ணி
கனியை எடுத்துத் தின்று கொண்டே
எல்லையை விட்டுப் போந்தெழுந்து
அப்பாலே போவோமென் றெண்ணி மன்னன்
சத்தியாசசி தீர்ந்து
• மருதுதன் பதியில்போய்ச் சேர்வதற்கு
எட்டுநாள் ஓர்வாரம் இருக்கு தென்று
சாதகத்தை எடுத்துப் பார்த்து
திட்டமுடன் எண்ணி திருமருது
திரணிங் காட்டில் திரிவ மென்று

தபபித தலைபிழைத் தாலிநத
தாரணியை இனியாளவோ மெனறு
செபபும் நிமிததமதை தீரன
வெளளை மருதேநதிரன தானறிநது
திருக்காளைக காளீசா தனசெயல
நமககு எபபவும உணடானுல
இருககலாம் புவியாசை
இயலபாகத தமபியுடன ஆளவோம
எனறுதான வெளளை மருதேந திரதுரை
எணணியே மனனன அவவனததில
நினறு உலாவி மருதுதுரை
நிழலி லிருநது விளாஙகனி யுளளதெலலாம
உணடார சமையம பாாதது ஒளிதது
இருநது கணடோா வலையன
கணடோடி வநது வெளளை மருது
காவலனைக கணடவிநம செபபிடவே
கெவுரியுட னுரைகக அதைககேடடு
அககினீசு துரைககு உரைகக
சவுரியவான மேஸதா அககினீசு நரை
தனனிடததில கெவுரி சொனனவுடன
சொனனவன தனனையும முனனே விடடு
துரையககினீசு வழககுணமை சொலலி
சென்ன லக்கினீசு துரைதிரணட
கும்பினி யிரணடு சோலசா துருபபுடனே
வநதாா வெளியாததுாா பாடிவிடடு
மாயன வளாதிருநத கோடடிநகா
சநதோஷ மாகக கடநதுதான
தாணையம பாளையம வேகமுடன
குறளித் தனமாய ஒருவலையன
கூறினவனைக கூடக கூட்டிக கொணடு
அரளிக கோடடை வெளியில வநது
அககினி மேஸதா அடிததாா கூடாரம
நாடடவர்க ளெலலாங கூடட மிடடு
நயநது வார்ததைக ளுரைததுக கொணடு
வாடடப படும்பெரிய மருதுவைப பிடிதது
வரவேணு மெனறு வெகுகூட டமுடன்
வநதே மதகு பட்டி னெனநதனில
வநத வலையனை யோட விடடு
அநத வலையனை மருது தடஙகாடட
அக்கினி மேஸதரும பாளையமும
சுறறி வளைநது சூழ விடடுச
சோலசா பட்டாளததை முனனே விட்டு

மத்தியில மேஸ்தா அககி னீசுதுரை
வாமபரியை விட்டுக கீழிறங்கி
கையில வெடியை யெடுததுக கொணடு
கால்நடை யாக வருகையிலே
பையப பைய செடிமறைவில
பதுங்கிப் பதுங்கி மெதுவாய நடநது
செஙகை வெடியை அககி னீசுதுரை
திரமாக வேதான ஊனறிக கொணடு
மறைநது நினறு மருதுதுரை
கைவளரிக குததுரை பயநது நினறு
கரைநது மதிமயஙகி மேஸதர் அககினீசு
காவலனை எபபடிப பிடிபப மெனறு
பிடிபபோம அவன மிகுந்த
பலசாலி யாமெனறு மனதி லெணணி
துடியாயக கெவுரி முனனுள சொனனா
அதுபோலத துபபாககியால சுடுவோம
துபபாககி யாலே சுட்டிடு வோமெனறால
துப்பாக்கிச சூடு தவறிப போனால
செயப முளள சிபாயி சோலசரையும
சேனையையும நம மனையும
வைபபது இலலை மருது
வளரியினால சிரசைக கொயதிடுவான
தாககுடைய மாலமருது துரைதமபி ,
அணண னிருவ ரையும
தூக்குவே னெனறு துரைகெவுரிகதுச
சொனன உறுதியும பொயயாமே
எடுபபாக நா முனனுள இயமபியசொல
உறுதிக கிளபபஙகள வநதுவிடும
முடிபப திலலை நிசசயமாய
மோசமது வநது நேரிடாமல
எபபடிக கிபபோது மருதுதனை
யெஙகும விடாதபடி பிடிபபோம
கைபிடி யாக இவனைப பிடிததிட்டால
கைவளரி யாலதலை கொயதிடுவான
தேசத்து மனனன மேஸதர் அககினீசு
தீரககமாய ஆலோசனைகள செயது
யோசிக்கும போது பசசை வாதம
உணடெனறு கெவுரி யுரைததததனை
தெரிநது அககினீசுதுரை மனததைத
தேறறி வெளளைமருது தீரன கைவளரி
யேலாது நமமுட மேலே யெனறெணணி
யெபபடியுங கைப்பிடியாயப பிடிகக வெனறு

வாலாய மாய்பபிடிகக வாய்கரு
மென்று துரைமனந தெளிநது
சேனையைச சுறறி யுஷார்பணணி மேஸதர்
சென்னல அகஇனீசுதுரை முனனடநது
மானபரனுன வெளளை மநதுதுரை
மனனன முனனேதுரை வநதிடவே
இநநேரங கணடு மருதுநுரை
யேமன நமககினிக கிடட வநதான
யெனறே இருபபு வளாிதனை
யெடுதது வலது கையால தூககிடவே
இருபபு வளாிதனை யெடுத்து
அகஇனீசு மேலேவ மனதிலெணணி
விருமபியே கையைத தூககிடவே
மெய்பதறிக கையும நடுஙகிடவே
நீட்டின கையை மடககறியான
நிமிாநத கையை முடககறியான
வாடடமுடன பரசை வாதங குறுககிட்டு
மருதேநதிரன வளாி தவறிடவே
அசைநதா ரறிவழிநதாா மருது
ஆருந துணையிலலாக கானகததில
வசநதா னினிமருதைப பிடிகக
வாசசுதெனறு சென்ன லகஇ னீசுதுரை
இடநதான என்று மனதில எணணி
யேகமாயப பாளையஞ சுததி விடடு
நடநதான சென்ன லகஇ னீசுதுரை
நலல மருதுமுன வநதிடவே
மனனவனே நீதானோ சென்ன லகஇனீசு
வநதது பாளையந தனனுடனே
சென்ன லகஇனீசு மேலதாதுரை யென்று
செபபுவாா நாஙகளுட கேட்டிருபபோம
நீதானோ அகஇ னீசுதுரை
நீா நினைத்த படியே முடிததீரெனறாா
ஆதலா லெனககுப பசசை வாதம
ஆனதால அகபபடடுக கொணடேனநான
வீமபாக நானின் யுமமிடததில
விளமபினதி னுலென்ன பிரயோசனம
நானபாவி தானுனக்கு நலல வளாி
மரம்நா னெடுககககை யெழுமபாமல
தானபாவி யாயெனககு வளாிமரம
சதிமானஞ செய்து இருந்ததினால
எனபாவி எனககாக என
முனனே நீயேன வருவாய்

யென்னை வரச்சொல்லி முன்னெழுதின
காகிதம என்னிடம் வந்துநான பார்த்தால்
துனனாலே நடநது உந்தன பேட்டிக்கு
தபபாமல் உனமுனனே வந்திடுவேன
பாளையமுந் துருபபும பட்டாளமு சோல்சரும
படையும் ரிசுமுட்டு நாடடவரும
வனைநான குமபினிக கேறற பிளளை
இபபடிககு எனமுன எனவருவாா
மனனவனே யிறறெனமுன வநததுபோல
ஒருமாதத துககுமுன் வநதா யானால்
எனனைப பிடிக்க உனனாலே யாகாது
யேறும வனாரியால தலைதுணித திடுவேன
சிநதைதனில நனறுயத தெளிவாகுந
தீரன மருதுட சேதி யபபோ
இநத வனாரிகை சோராமல
இருநதால சிவகஙகை சீமைதனை
ஆளவான கெவுரி துரைராசன
அபபோது உளகுடிக காடடொரியில
மாளவான செடிஙகாடடில மைநதன
குடககாத துடையாா கையாலே
தமபி கயதது வெடிபரிநதால
தலைகொண்டு போவான கெவுரி யபபோ
தெமபாகக கெவுரி இஙகு வநதுத
தேசமதை யாள வெண்ணிடுவான
வருவான அவனுன பிறகே
மனனவனே நீயும எனமுன வநதிடுவாய
சிறுவா புரிதனில செனறு நீயும
இனி புசிததுக கூடார மடிததிடுவாய
மனனா நீ இபபடிககு மாதம
ஒனறுககுமுன பொனமுன வநதா யானால
எனனுட சேவுகத் தனமையை யுனமுன
எனனுட வாககா லியமப லாமோ
சததியந தபபாதாா குமபினியாா எனறு
தாரணி யெலலாம புகழநதிடவே
உததம ரெனறு ஒழுஙகாயச சடடதிடடம
உலகததில வெகுமனு நீதியுடன
நீதி மிகுத்த நிருபரெனறும இநத
நீணிலத தோாகள சொல்வ தல்லால
பேதகமே உஙகளிடததில பிறநததுகாண
பினவருங கா்ரியம முனனறிநது
சூதினால சொனன சொலலீது எனவே
துரையுன மனதி லெணண வேண்டாம்

வையகத்தில் வஞ்சகமில் லாரென்றுலிநத
வையகம் உங்களைகை வசமாகாது
பொய்யும் புரட்டும் கொலைகளவும
பிறந்தவிடம கும்பினி யாாகளுககு
மெய்யாகச சூது வினையமுடன
மேனமையாய ஆளுகிறீர் சீமையிபபோ
காநாட கததாா கபடததாா
காலததுககு தககது பிழைபபாாகள
மனறு இநநாடு நபாபுவிடததில்
வஞசக மாகவே வாஙகினீாகள
ஆனாலு முஙகளுக கிபபோது
அரசாள வதறகு இயலநா னெனறிருல
தானுக எஙகளுக கிபபோது
தாழவு வருஙகால மசசுனுகாண
கானம புகுநத நாளமுதலாய
கணணன தமபி மனைவி மககள கிளைஞரை
விடடுப பிரிநத விசார மனறி
வேறுவிசன மெநதனுக கிலலை யிபபோ
தடடுபபட இலலையோ துரைமகனே
உநதன பாாவையில தமபி யிதுவரையும
எனறு பெரிய மருதேநதிரதுரை
யெடுததுரை செபபிட அக்கி னிசுதுரை
அனறு மறுவாாதைக துரை
அககினி மேஸதருக சொலலுகிறாா
மனறு பெரிய மருதுதுரை தாகேறநீ
வணமையுடன சினன மருதுடனே
இனனம புதலவா கிளைஞ ரெவரு
யெண்ண வொணணு மனன ருணடுனக்கு
வலலமைகள ரொமப விளஙகிக கமிடடியில
வல்லவன கெவுரிககு இபபடடஙகடடி
எலலாமும் நாமறிநது இருநது
இஙகு வநதோம சணடைககு உனமீதில
சணடை சமாபுரிநதா லெதிாததுநீ
நாஙகள சறறுமுனை யிஙகே செயிபப தில்லை
அணடி ஒனறோ டொனறு சேராமலக
கானில அலைநததால நாஙகள பிடிககவநதோம
வெளளை மருதேநதிர வீராண கேசரிபுனை
வீறுக நாஙகள செயிபப திலலை
வளளல கெவுரி துரைராசன
வலலவ னிஙகே வாரா திருநதால
பனனிரணடு வருடம ஆண்டு
பாஙகாக மாமாங்கந தனனுடனே

இனிரெண்டு சென்றாலும் மருதுதுரை
உன்னை யெங்களால் வெல்ல முடியாது
உன்னைச் செயித்திடவும்
உன்காடு கண்டிந்த வழியறிந் திடவும்
தன்னை யறிந்து வந்து மருதேந்திரா
தாரணி நாங்கள் கைக்கொள்ள வில்லை
என்பேரல் அநேகம் வெள்ளைக் காரர்
என்னை வொண்ணு பட்டாளம் சிசுமுட்டும்
தனக்காளையந் திரண்டு சோல்சர்
உன்னிடம் எங்கள் தளம் பொங்கி வந்தாலும்
உன்னைச் செயிக்க மருதுதுரையே இந்த
உலகினில் யாரும் ஒருவர் வருவாரோ
என்னை யிருவரையும் மருது துரையே
எதிர்த்து நீகண்ணால் பார்ப்பாயோ
வீரமும் வல்லமையும் மருது துரை
வேந்தே உனக்கரியும் மனத்திறமும்
சூரனுட வாழ்வும் இராவணன் வாழ்வுமுன்
வாழ்வுக்குத் தோதாக மாட்டாதே
கஞ்சன் இரணியனும் மருது
கனகரவக் கொடியோன் முதலாய
வஞ்சன் திரியோதனன் மருது துரையே
வாழ்வுமுன் வாழ்வுக்கு பத்தாது
மாபாதக விலங்கை விபீடணன்போல்
மன்னன் கெவுரி என்னிடம் வாராட்டால்
தீபாவி இராவணன் வாழ்வும் மருது
துரையே செல்லுமோ உந்தன் வாழ்வுக்கு
சென்றுமன் சேரன் சோழன் மருது
தென்பாண்டி மதுரையான் வாழ்வும்
போதாது மருது துரையே யுந்தனுக்குப்
பூவுலகில் யாரும் நிகரில்லை
வீரரே மனமே எதிர்த்துக்
கெவுரியை விட்டு வீணில் மெலிந்தீர்
இன்னாரு மலநாள் வெள்ளையன் வாராட்டால்
இயல்பாக வாழ்ந்து உண்டிருப்பீர்
மனமே மருது துரையேயுனை யொருவர்
மதிக்க வுண்டோ இந்த மாநிலத்தில்
விக்கிர மாதித்தன் பட்டி யிந்த
மேதினியை யாசாண்டதுபோல்
சக்கிரவர்த்தி யாயெ மருது துரையே
தம்பியும் நீயுமிந்தத் தரணியை யோர்குடைக்குள்
திக்குவிசயஞ் செலுத்திநீ யின்னம்வெகு
தேசங்களை யாளுந் திறமை யுண்டு

மன்னு மருது துரையே யுனக்கு
வளாகாலம எபபோதும உண்டானால
கானலதுரை மாாட்டியன வாாததை
கடபபாயோ இந்நக காசினியில
கும்பினி யாாககுநீ குரோதம மெததக
கொடுமைகள செயது வநததினால
செம்பொன நகர்தேவை செனனைநகாக
கெவுனா துரைமாாகள
பூமண்டலங களெல்லாம கும்பினியாா
பிடிததாா வெகுசீமை ராசசியததை
பாமனனா மருது உஙகளைபபோல
படைபொருதுவா ராருமில்லை
லாட்டு (லாாடு) முநல கமிட்டி யாகான
செனனைக கெவுனா செனனலுடன
போட்டியுடன கததி கெவுரிககுப
போட்டுக கடநது கொடுததினால
வநததொரு கெவுரி
வலலவன ஓாமனது கொண்டு
சந்தேகங களநீாநது கெவுரிக்குச்
சததியங்கள செயது வநததினால
வந்தேன எநதன அநேகதளாம மாணடுது
உநதன வேலமுருகு சுவாமன நவணியிலே
இநத நகரிலுளள இருவருடன
சொநத மைநதன மருகன மைததுனமாா
சுந்தரஞ சோமால மருது துரையே
தூக்கிற திருப நதி ரண்டுபோகள
பழிவாஙக வெனறு வநதோம மருது
பாாததிபன மாலகெவுரி வலலவறகு
எழுதிக் கொடுதது விட்டேனினி
எனறாலுங கவுனராலும தடையாமோ
இபப இருககும விசனமருது துரையே
அபப விருநதா லிபபடி யாமோ
தபபி வனமபோன உனதமபி
மருதையும பிடிததுத தளைநதிட்டோம
வநது அகபபட்டா னவனை
வனஞசிறை காவலில வைதது வநதோம
உநதனையுங கூட்டி மருது
உநதமபியுஞ சோத்துக காவல வைபபோம்
வாரீா சிவிகை தனிலமருது
வநதிருபபீா வமபு செயதிடாமல
பாரீா உனதம்பி சினன மருதுபடும
பாததா வையும உநதன கணணாலே

நேரமல் லோவெகு வாகுதிபபோ
மருது உன்னுலே வெகுநேர மாச்சு
சேருவோம வாரும வெளியாத தூாதனிலே
சென்றஙகே பாளையந தானிருககு
கூறு மொழிகேடடுப பெரிய மருது
கொறறவனும மனநதான வெறுதது
தமபி அகப்படடா னெனறக இனிசுதுரை
சாற்று மொழிதாத தானறிநது
அமபுவி யாள்மனனன மருதுதுரை
அநேக விசன முடனெழுநது
தெமபுடனே பெரிய மருது
சிவிகை மேலே யெழுநதனராம
கும்பினியுந துருபபுங குதிரை
ரிசுமுடடு டடடாளஞ் சோலசருடன
வமபு செயவான மருது துரையெனறு
வளைநது தளஙகளை உஷாராய் நடநதிடவே
செமபொன நகாமரு தேநதிரதுரை
சிவிகையி லேறி யிருநதிடவே
சீகிர மாகச சென்றார் தீரன
அகினீசு மேஸதா வெளியாததூா
பாக்கியவா னிளைய மருது
பாணடியா னிருககு மிடநதனிலே
கூடாரந தனனில கொணடு சென்றா
கொறறவன தமபி யெஙகே யெனறு
தேடியே தமபி திருமுகந தனைக
காணத தியஙகி மயஙகி மனனன
ஓடினா ரெட்ட உடகாாநதாா
உனனையுங் கணடேனே தமபி யெனறு
வாடினா கையால மருது
மவாமுகததி லறைந்து கொணடாா
தமபிதி ந மேனியைக கணடு
தமையன வெளளைமரு தேநதினும
வெமபி மனமுடைநது தமபி
வ்திவசம எனறவா தானுரைதது
மககள பெணடீர்கள சுறறம கிளைஞா
மருமககள மாாமைத துணை
அக்கமுடன பககந தமாக
ளனைவரையுந தமபி மறநதாயோ
திககெல்லாம போறறி செயய உனனை
திசைகளெடடும ஆண்டவனே
திககெலலாம போற்று திருப்பததூாக கோட்டை
சிங்காரத் தோபபுநீ வைத்ததிலே

அககினிசு மேஸதா துரைநமககு
அருநதவசு மனமூனறி
வைககிறே னெனறு முனனுள
வாயமத மாகவே சொனனபடி
இபபிறபபை நீககி நாமும
இனியொரு பிறபபில வநது
செபபமுட னிருவரும
தீரராயப பிறநது அரசாளவோ மபபா
இபபோது நாமும இருககுந தவவலுவால
இராசா வயிற்றில பிறநது வநது
அபபோது எதிரிகளை அறுதது
அரசாள வருவோம ஒருபெரும
நினறு தவிககிறதை நிருபன கெவுரி
கணடு தூதாளை விடடு
விணடு உரைபபார மனனன
வெளளைமருது விசயம ஆறுதறகாய
தனனிமை யுடனெனைக காதது வநத
தனமரு தேநதிர துரையே
மனனவரே துரையே யுனனாலே
வாகாக எனனுட லுயிரிருநது
தபபிப பிழைததுத துரையே
தாரணி யாளவென றிஙகு வநதேன
இபபோது வநது இருககிறேன
இராசாஙகம ஒரே எடுததுக கொளளும்
திககோர கவிழநதுனைத தெணடனிட
தீரனே சீமை யரசாள
வைககிறேன சுமமா மயஙகாதீர
மனனனே எனறு கெவுரி சொலல
இபபோது எனதமபி மககள மறுமகக
மாரெலலோரும இறநத பினபு
தபபியே கெவுரி தனகீழாய்
தானரசு நாணண டிருநதால
ஒபபுமோ பூவுலகு நான
உயிாவைதத தனனம உணண லாமோ
வாழும சிவகஙகை மாநகரில
மனனன கெவுரி அரசா யிருநது
ஆளுஞ சுகமாய புததிரர் பவுததிரா
அடியடி வாழையாய இருநது
மலஙகு மனைவி யுடனமைநதா
மக்களமறு மககளமார் கிளைஞருடனே
கலஙகாமல பத்திரமாய்க கெவுரியைக்
காககவே சொல்லுடா தூதாளை

தூதன்வநது சொலலிட துரைகெவுரி ராசனு
சொலதவ ருமல நடபபே னெனறு
ஆதரவாய நாமும அவ ாகளை
அஞசாமல காததிருபபோ மெனறா
எனறு கெவுரி இதமாகத தூதனிடம
இயமபினைதச் செனறு சொலலிடவே
நனறுநன றிநதச சமுதாடு
நமமதுரை வடுகனுதா எனகரு ாயநதாா
இனறபசு புரிகவுரி வலலவ
இராசனுட கையில கொடுததிடெனறா
கொணடு வநதிநதச் சமுதாடு
குறிபபான படடத தாயித மெனறீநதான
சிநதை மகிழநது கெவுரிவலல பேநதிரன
நீரனைவாஙகிச் சிரசில வைததுக கொணடாா
சநதோஷ மாகவே மருது பூபாலன
தமபியுடன காவலில போயச சேர்நதாா
மாலோன விசுவமருது துரைமனனர் இருவரும
மைநதா இளைஞா சுறறததாா
பாலா முதலான போகளைப
பறறித துரததிப பிடிகக வெனறு
அகபபடடா லநநேரங கமிடடிககு
அறிவிபபோ மெனறு சொலலி
மகிழநது விவரமுடன வகைவகை யாக
வரைநது அகினீசுதுரை
யெடடி லெழுதி முனனுளே
எவிஞா சென்னல கெவுனா கமிட்டிககு
தாடடீகவான கமிடடி சென்னல
கெவுனர்தனி லுளளவா களெலலாம
கோாடடு மிகக கூடிக
குறிததாாகள கமிடடி யோசனையில
வாடடப படுததாமல மனனன
மருதிருவரை காவல வைதது
கமிடடிக கெழுதி விடடாலத
துரைமாா கருததினில உதிததவிதம
சிமிடடி விழிககு முனனே யோசிததுச
சிறக்கவே நாமும அனுபபுமவரை
அனுபபுவோம உததரவு அககினீசு
அதுவரை யிலநீர் வாராமல
வினையமது நினையாமல்
மேலகாவ லாக விடடுவைப்பீர்
கமிடடியி லுளள துரைமாாகள நாஙகள்
கண்பார்க்க வேணடுவதால

அமட்டாமலே மருது இருவரை
அனுப்புவீர் கமிட்டி வந்துசே
முந்தியோ ருத்தரவு சென்னல் கொண்
முடுக்கி அனுப்பிவிட்டு
பிந்திவர விடுத்தார் கமிட்டியில்
பலமான உத்தரவாய்
மானுபரனை மருது இருவர்
மைந்தர்கள் மருமக்கள் மைத்துனமார்
தானகுமபி னியார்களுக்கு முன்னுள்
சந்ததியாய் வந்து சேர்ந்தவர்கள்
நடுங்கிட அவர்கள் உயிரை
நமனிடத்தில் சேர்ப்பது தூரமில்லை
கடுங்காவலில் வைத்து அவரைக்
காப்பதுகா ணீது மன்றி
வண்ண மணிமார்பன மருதேந்திரர்
இருவர் மைந்தரையும்
கொன்றால் நீ கும்பினிக்குக்
குற்ற முடையவ னுரு,மென்று
தாங்கோ மாமிராங்கிக் கோபமு
சகியோம நிமிட மாறுளும்
வாங்குவோம கத்தியை
மாட்டுவோ முந்தலை அப்பவேதான்
இந்தியாவி லுள்ளயும வைப்பதில்லை
எப்போதும உந்தன் முகமபாரோம
சேர்ந்திடுவீர் நமமுடைய
சீமையைபபோய பார்ப்பீ ரிந்நாளில்
அந்தமுடன் கமிட்டியார் ருந்தனக்கு
அனுப்பிய காகித உத்தரவை
சந்தோஷமாய அவிழ்த்துப பார்த்து
சாற்றுகின்ற வாசகத்தைத் தெரிந்து
கண்டு மனமபதறிக்
கண்கள் நெருப்பெனவே புகைமண்ட
விண்டு மறுவார்த்தை விளமபாமல்
அக்கினீசு மேஸ்தர்வெகு
வெப்பம வெதுப்ப முடனே தான்
வெகு கோபமாய மனஞ்சினந்து
தொப்பி கழற்றி அக்கி னீசுதுரை
துள்ளிய மேசையில் தானடித்து
அதட்டியே அடித்து அக்கி னீசுதுரை
ஆங்காரங் கொண்டு எழுந்து வந்து
உதட்டைக் கடித்து மேஸ்தர் அக்கினீசுதுரை
உருக்கி யேமண வேகமுடன்

வல்லோன மருது இருவா தம்மை
வலலவா தமமை நாம்பிடிததால
கொலல வொணணு தெனறு கூடிச்
சென்னல் கவுனா கமிட்டியி லுளளோா
மனனா இருவரை பததிரமாய
வைததிரு நீயெனறு ஒறறுமையாய
எனன நமக்கு எழுதினு ரிவாகள
செயதநோ தெரியவில்லை
பாளையமும சேனை படைபெருககிப
படடாளந தானதிரட்டி
வேளை யிதுசமையம இநத
மேதினியோா எல்லாருந தாமறிய
திருபபத்தூாக கோடடைத
தெனமூலைக கொததளநதான தனனிலே
விருபபமுடன தூககி விடுவே னெனறே
அககினீசு மேஸதாதுரை சினமாகி
விடடால எனககு ஈனம்வரும
மேதினியை யாளகெவுரி ராசனுககு
பட்டந தரிதது மெனன
பலஞ்சுக கெவுரி வலலவறகு
சததியஞ சொல்லி வைததிருநதேன
சத்தியத துககுநாம பேதகமாய
முறறிலுஞ சொனனபடி நடததாமல
மூாக்காகள இபபடி யுததரவு செயதால
நடநதால இநதப புவிமுழுவதும
நகைக்குமே குமபினி யுததரவை
தொடாநத படிககே முடிததால
தோடமில்லை இந்தப புவிதனிலே
மட்டுப படாசு மருது இருவரை
மாநகா திருபபததூரில தூக்குவதால
படடணத்தோா கணணுல பாாகக
வருவீ ரெனபபாரி போடடான
தமுக்குச சத்ததைத் தானகேட்டு
தரணியி லுளள மனிதரெலலாம
சேர்ந்தாா வெகுதிரளாய
சென்ன லக்கினிதுரை முனபாக
அந்தத தருவாய் அககினீசு மேஸதா
அதிவேக முடனபரி யேறிக் கொண்டு
இபபோ திருபபததூாக் கோட்டைக்கு
ஏகவேணு மென்று பயணஞ சொலலி
செபப முடனறன பாளையத்தைச்
சோ் யெழுபபிக கூச்சடித்துக் கொண்டு

சீராய்த் திருபபததூாக கோட்டை செலலுமெனச்
சனங்கள சகலருக்கு மறுதிசெய்து
போரோமெனச சேனை
புறபபட்டாா அநேக தளத்துடனே
திட்டமுடன பெரிய மருது தம்பி
தீரன சினனமருது இருவரையும
கடடளைப படியே சிவிகை மேலேறறி
காவலரை சுறறிப பாரா போட்டு
பீரஙகி ரேககிலாப பினனும முனனும
பெரிய சோலசா படடாளஞ சுததிவர
சாரஙக புரவி யானைதளம
தபபாமல குமபிணி சிபபாய சுறறிவர
பட்டாளஞ சுததி பயிலுமான பணணி
பாரச சேவுகா உஷாாாயவா
திடட முடனே மருதிருவரைச் சுததி
திரணடு படடாளம பாரவர
சடட முடனே அககினீசுங கெவுரியும
தளததின மததியில்பரி யேறிவர
திககோா அறிய அககினிமேஸதா இரணடு
தெனனை மரததை வெடடிவநது
கோட்டையின தெனகிழககுக
கொத்தளததின மேலேதது
தாடடீகன அககினி மேஸதா
சமதையாய இரணடு மரமநாட்டி
ஊஞச லெனவே நூலகயிறு
உருவுஞ சுருககி லதிலேதது
பாஞசைநகாக கடடபொமமை
பணடுமுன தூககிப போடடால்போல
பெரிய மருதேநதிரனை அககினீசு
பிரபலத தவசில போடு மெனறா
துருசாயத தவசு செயய
துரைமருதே சீககிரம செலலு மெனறார்
வீரசாய வெள்ள மருதேநதிர துரை
வீரனவெகு வேகமுடன
உரசாகவே கொததளந தனிலேறி
உயர்ந்த கயாசசுருககு கழுதது லிட்டு
திரசாகவே காளீசா பதத்தைச்
சிநதையில தியானம செயது கொண்டு
அரசாணட வெள்ள மருதேநதிரன்
அரனடிப பாததத்தில் சேர்நதா ரபபோ
பழிக்கஞசா மேஸதா அக்கினீசு
பாஙகாக வெகு இறுமாபபாய்

கிளிககூடு செய்து சினன மருநதை
கெட்டி யாயதில் போட்டடைதது
ஊஞசலெனஈ தவசில சினன மருது
உறஙகியே ஊஞச லாடினாரே
பாஞசைநகா ஊமையனால நமககுப
பலிதத தருநதவசு யெனறே
திருபபததூர் தனனிலவளா
திருததளீசா சோவை புரிநதிருநதாா
விருபபமுடன தவமுடிதது
வீராகள அருநதவசை விடடு
சோதிவளா காளீசா
சொாண வலலிபதந தாளபோறறி
வேதனை யகறறி மருதிருவா
விமலன காளீசா பதமபோறறி
வாளினமேல நடநதவள போல
பிளளைமேல பிளளை செயதவள பதமபோறறி
மருதவனப பொயகையில
வளாகரைதனில மேலபுரததில
துருசாயக காளீசா
தூணடா மணிவிளககுத தூபமெதிர
யெதிரே துரை யிருவருககும எபபோதுந
தெரிசினை தெரிசிககவே
திராயத துதிதது இருபாதான
அஙகே கொலுவாய வீறறிருநதாா
துரைகெவுரி மனனனை
துரை அககினீசு யேனதா தானழைத்து
அருகே இருததி வைத்து
அவரைப பாாததொரு வாாததைை சொலவாா
கருததானனுந துரோகி மருது
கைததிரளைச சோறு உணடிருநதோன
ஒருததான வேளையிலே ஒளிதது
ஓடிததானைக காலை வெடியாலே
அபபடி யாகவொதத அழகு மருதேநதிரனை
அறபப பொருளுக் காசை வைதது
துபபு உரைத்துப படைகூட்டிப பாவி
சுடடவனை விட்டு விடலாமோ
மனதின படியே கெவுரி எபபோதும
மாறுமல நீர்நடக்கப போவதிலலை
தனது செய்ய முடியுமோ பாவி
சமையமது வநத அளவிலவன
கொல்லுவா னுனனையுமே
கொற்றவனே சமயமதில சததியமாய

வல்லவனே பூமியில் இவனை
வைக்கவு மாகாது தாமமலல
நீருரைதத வாாதனதை துரையே
நிசசயந தானெனறு சொலலிடவே
கூறும இதறகுவகை கொற்றவனே
என்று அககினீசு மேஸதா சொலல
நடதத வெனறா கெவுரி ராசணிது
சொனனவுடன அககி னீசுதுரை
திடததுடன வளாநத தெனனைமரம
திடமாக இரணடு வெடடி யூனறி
இரணடு சுவடாகத தூககுமரம
யேறறியே கொததளததில மேலூனறி
நிறுத்தி வளைபபோடடு அதனில்
நீள சுறுக்குக கயறு ஏததி
கருததானையுங கூடத தூககிறாா
காசினி யோாகள அறிநதிடவே
மாலமருது மனனா இருவரும
மகாதேவா விடடுறு பதஞசோநதபின
பாலருடன சோநத பநது சனஙகள
இளைஞா தலைவ ரெலலாம
வலிய நமனிட ததில் வநது
சீவசெநது சிககினதுபோல
நலியாமல வநதவனா துரை
நமன பிடிதது அழைததுக கொணடதுபோல்
ஆககினைகள நியமிதது
அவரவரை அநத வநத இடததில
தூககிலே போடும எனறு
அககி னீசுதுரை உத்திரவு செயதிடவே
அந்த அநதப படியே அவரவரை
அருநதூககினில போட்டாடடி விட்டாா
மைநதன துரைசசாமி யையும
மாலவெஙகண பெரியுடை யாரையும
சிந்தை கலஙகாமல
சென்னை நகாககேக அனுபபிவிடடார்
பாஞசைநகர் ஆணடதுரை
பாாவேநத னூமையனைப பிடிதது
தானுஞ சாககடவை யெனறு
ஊமையனைத தனிததூககி லேறறி விடடார்
கும்பினி யாரைக கூடடிவநது மருது
குலததை எலலாம கொனறுழககி
அன்புடன சீமைககு அதிபதி யாரென்று
அக்கினீசு மேஸதா கேட்டிடவே

தெனபுடன காறுபாா இராசபப பிளளை
தீரன சபைதனில் செனறேகி
நாலு கோடடைச சுவானதுரை ஆதி
நால்வருககும சிரேஷட்ட புததிரனும
மேலுமவற இளையோன படமாததுாா
வேநதன ஒயயத தேவரவா
சாலுமவர்க இளையோன சககநதி
வெஙகண பெரியுடையான
கோடடி மநதுட னெனறுடன மருதுசோநது
குமபினிககு நோஷததன ஆனதினுக்
தாடடீகன படமாததுாா ஒய்யததேவா
தானிநதச சீமைககு அதிபதியாம
எனறு இராசபப பிளளை வாககுமூலம
இயலகும் பினியாாமுன கொடுததிடவே
நனறநத படமாததுாா மூததோன
நல்ல ஒயயத தேவா தலையமைததது
இன்றிநத சீமையுன பாததிய மெனறு
இராசபப பூபன வாககு மூலம்
வாசிககக கேளு நீயதறகு
மாறுததர வெனன சொலலெனவே
வாசிககக கேடடேன துரைகளே
வளாசிவ கெஙகைநக ரெஙகள பாததியநதான
உஙகள இருவரில பட்டம
உலகாளு வதறகு யாரு உரையுமெனறா
எங்கள இருவரில நானமூததவன
எனதமபி கெவுரி பட்டததுக கேறறவன
அநதத தவறுக நானிருபபதால
அரசாள உகநதவன என்தமபி கெவுரியெனறா
சிநதை யுறறவா வாக்குமூலங கொடுததிடத
தெரிநது குமபினியார் மனமகிழநது
மஙகளமாயக் கெவுரி வல்லவரை
மகிழநது அழைததுக குரிசசியில வைததுக்கொணடு
உங்கள தமையன பிரதானி இருவரும
உண்மையாயச சொல்லிய வாககு மூலம
வாசிககி றோமதைக கேட்டு நீரும
மாறுததரவு சொலலுங கெவுரி யெனறா
வாசிககக் கேடடு மனமகிழநது
மன்னவன கெவுரி இராசன சொல்வாா
அணணன அவாகள பிரதானி இருவரும
அன்பாகச சொலலிய படியெனககு
மன்னவர் குமபினியாா துரைகெவுனா அக்கினீசு
மணிமகுட மெனக்குச் சூடடிவைததார்

அனனவா வறுதிபபடி அககினீசுக குதவியாய
அகமபடியன மருதுகுறும படஙகினதால
பினன மில்லாமல இசசீமையை
விருமபினுன ஆளவதற கிசைநதே னெனருா
ஆனதினல துரைமாாக ளனைவோரும
அபபவே கெவுரிககு நாமாக கொடுதது
மாணபானே கெவுரி வலலவாநீ
மனுநீதி தபபாமல அரசாளு மெனறு
இபபோது கிஸததி யேறபடுததிய
எழுபத தையயாயிரம பூவராகனும
தபபாமல வாயிதா யேலச செலுததியே
தரும ராசனுயப பரிபாலனஞ செயவாய
பசலி ஆகையாககுள வாயிதாபபடி
பகுதி கடடாமல பாககி வைததால
இசலிசச புதது செயது சீமையை
எஙகள அதிகாரததில வைத்துக கொண்டு
கிஸதிப பாககிக்குச செல்லானதின பேரில
சாரி செயதிடுவோம சீமையை யும்மிடததில
உனனுட பிரயா சையினல
ஓடைகள காடுகள தரிசுகிடை கிராமமாகி
மனனவனே அதிக ஆமிஷம வநதால
மனமகிழநது நீரே ஆணடு கொளவீா
எனனுங கமிடடிக கவுனா உததரவுபபடி
இருபதினு ரெருவருடம கெவுரி ஆணடிருந்தால
அனனவன சிவபாததததில சோநதபின
அவனுககு ஆணபிளளை யிறநததினல
திணணமுடன அவரணணன் மகன
நமசிவாய தீரன ஓராண டரசாணடிருநது
அனனவன சிவபதவி யானதினு லவாமைநதன
போதகுரு பததாண டரசாண டிருநதாா
மனனவன மாலபதம சோநதிடவே அவாககிளைய
மாலகெவுரி யீருரர சாண்டிருநதாா
இநநிலத திலவா சிவபதஞ் சோநதிட
யீனற சததிர பதியீரனு சாணடிருநதாா
அபபடி யவாகள சீமையை யாளுகையில
ஆதி கெவுரி வலலவா தேவிமாா
மெயபபடி இஷத்தி மீருரி கெவுரி வலலவற்கு
மேனமையாம ராணிமகள ராணி மிருகக
பாரிகளுககுச் சீமை பாததிய மெனறு
பாரி அஙகமுத்து ராணி தீாபபுபெறறு
வீருடன அவாமகள காததம நாச்சியாா
விளஙகவே யீருறு வருஷம ஆளுகையில்

சீருடன சிலேஷட்ட ராணிராகரு (?) நாச்சியார்
ஈனறசெலவி வெளளைநாச்சியாா மைநதன வழக்குசசெய்து
போபுகழும துரைசிஙக கெவுரி இராசன
பிரபலமாய ஒருரா ரரசாண டிருநது
மேரு வெனுஞசிவ பாததநில போநதபின
வீரனவ ரீனற மைநத ரைநதுபேரில
மூததவர் தரும ருடையண சாமிககு
முககிய மாகவே படடஙகடடி யரசாளுவதில
யேறற தமபி வீமசெனன முதது
வடுகளு தேநதிர துரையிவ வரசு
பாாதத னவாக்கிளைய அருசசுனன
பாாததிபனச சுவானதுரை மநதிரியாம
யேத்தன பரிகசி நகுலன அவாககு
இளையவா டிலலி பாசசாதுரை
சாததிர வேதன அவாககு இளைய
சகாதேவன சறகுண வேஙகிட சாமிததேவன
பஞசவாக ளாநது போர்களைபபோல
பாரரசு தாமபரி பாலனததில
வஞசகா சீமை வழககினுலும
வமபினுல பொனனுச சாமியுமாக வைததகடன
தெனபாக இருபததி ரணடுலெடசம
சோநத திரவியக கடனுககாக
அனபாக முனனோாகள வைததகடன
அறிநது கொடுததிட வேறு மெனறு
சததிய வாசகன தாமராசன உடையணசாமி
தமபிமார் தஙகையறகுத தகுநதபடி
சிததமுடன இருமம பூமிகள சேகர
மாக அவரவறகுத தானீயநது
பததியாய மாதமொனறுககு நாலாயிரம ரூபாய
பதினுயிரக கலநெல வருமபடி யெடுததுககொணடு
சிததமுடன சீமையை இருபததிரணடு வருடம
குததகை யாகக கொடுதது விடுக்
குததஙக ளொனறு மலுகிடாமல
எததலததிலு மதிகந தலஙகூடல
சொககலிஙகந திருவிளையாட லருபததி னுலில
முக்கிய மான கருககருவிக குபதேசிதத
சுநதா மூர்ததி திருவிளை யாடலில
இககருக் குருவிதா னெயதிய வாததைபபோல
ஈகை யறுசசெலவமும வாழவு மீயநது
தககவன ஒருவன வாழத
தன கிளை முழுதும வாழவதொதது
மிக்கவ ரெடுததுக கூறும பழமொழி

விளங்குவது உநதன அரசாடசி தனனில்
தேவாலயம பிரமாலயம மடவாலயம
சிவபூசை அரிபூசை ஓமயெககியஙகள
தாழவாகா மலதிகாரத தைச்செலுத்த
தமபிச சுவானத துரைககீயநது
பாவ மணுகாமல பாதகஞ சேராமல
பரிபா லிககிருரச சுவானதுரை
ஆதி தேவருககுரும சபத ரிஷிகளுககும
அமரருககும அஞசெழுத துபதேசிதத வடாரலீசா
சோதிதிரு வாலஙகா டரசாணட நாயகி
திருவால உதிதத மூலலிஙக மாகையினுல
அஷடட பநதன குமபாபிஷேகம
ஆனசேடி பநதனம தாணடததி
இஷடட முடனவறகு முனனரசா
யீனற யீரொனறு கிராமஙகளுநம
கஷடடப படாமல கணமாய காலவெடடி
கணபாரததுத துரநதநுச செயதால
ஆமிஷ மீரிரண டாயிரம பேரீசு
அதிக மாகவே யுணடாகும
சாமிகோவில படிததரம சிபபநதி
திருவிழாத தாழவில லாமலே நடநதுவரும
நேமுக மாகவே திருபபணி மராமததும
நிசசய மாக நடததிடலாம
கஙகை குலமவளா சிவகெஙகை நகாச்சீமை
கர்ததன அசசு வானதுரை
மஙகை அயிலாணடவன விவாகஞசெயது
வாஙகிய ஆராயிரம பொனபூமி யுடன
சிஙகமெனும பவானசிஙகுவை
தீரன சுவானதுரை செயிதது
அரசன விசையன சேதுபதிககு
மூனறுபஙகு அனபாகத தனககு இரணடுபஙகும
அரசநிலை இடட சுவானதுரை யெனறு
ஆதி சநதிராதிததா உளள மடடும
பேரு விளஙகிட கீரததி பெறற
பிரபலம எநநாளும விளஙகிடவே
பாருலகில வெளளக காரா வநததும
பாரததிபன நபருட சீமை எடுததும
போரில எதிர்த்தவரை வெனறதும
பூபன கெவிரிக காசீயநததும
சீராகப பாடிய குமமித தமிழைச
செநதமி ழோாகள இருபை செயது
பேரு விளஙகிட மனதுவைதது

பிழைகள திருத்தி யருளபுரிவீா
பாலருகில் திருவாலங காடரசொ அந்த
நாயகி பததிரகாளி மகிழடியா ளரசிநாயகி
போபுகழும உத்தமனூா பிளளையா ர தமபிராட்டி
யமமன அயயனுர் முனியபப சாமி
பாத மனுதினம போறறி செயது
பாருலகில பாடிய குமமித தமிழை
பேத மிலலாமல படிபபவா கேடபவ ர
பெணடுபிள்ளை பாககியம பவுசுடன வாழக !
நீதியுடன பதினனகு உலகம வாழி !
நீளகடலும புவிமிசை வாழந தியும வாழி !
மாதலததி லுளள வனககாவும வாழி !
மதியுடனே கதிரவனும மறையும வாழி !
ஆதிமக மேருமுதல வரைகள வாழி !
அமபுவியி லுதித தவுயிா அதுவும வாழி !
மேதினியில் சிவகெஙகை நகராசு வாழி !
மேனமேலும அவரரசு விளஙக வாழி !

முறறும.

சிவகங்கைச் சரித்திர அம்மானை

காப்பு

சீருயா சீமை தனனில சிறபபுடன தேவர் வாழும
தீரர்கும பிணியாா மனன ர செனனைமா நகர மேவி
ஊரது குடைககீழச சூழநத உலகமாள நீதி தனனை
காருமென னமமா னைகருக குஞ்சர முகத்தோன் காபபாம. (1)

வாநதமாயச சீமை ரீதில வளருஙகும பிணியாா தாமும
சீநதியின கரையில வநதே யிலஙகிய செனனை ரீதில
பாநதமாயக குடிகொண டிபபால பதிமுழு தடவே யாளும
வேநதாகள சிறபபை நனருய விரிதகுரை பகாவேன பூவில. (2)

பாயிரம்

சென்னைமா நகாரி துறறுச செனிததுவாழ துரைகள தாமும
நனனக ரடஙகச செஙகோல நடததிவாழ மகிழசசி தனனைத
தெனனவா புகழந்தே வாழததி தேசமேல விளஙக வெனறே
வினனபே தகஙக ளினறி விரிததுவம் மானை சொலவேன. (3)

கும்பினி யாாக ளிநதக குவலயத தரசுங கொணடே
தெமபுடன திசைதென பாகம சிவகங்கை நகரான் மன்னன்
தெமபுள மருது தன்னைச் செயிததவா றதுவுந தமமோடு
............வரை வெனற நடபபதைப புகழாயக கூறுவேன (4)

மனனாகள தாமும வநது வணஙகுஙகும பிணியாா தாமும
தெனனகா தனனில மேனமைச சிவகங்கைப் புவிகைக் கொண்ட
மன்னவன் மருது தன்னை வகையுடன் செயித்தே பூமி
தன்னையே கவுரிக் கீந்த சரித்ரவம் மானை யீதே. (5)

நூல்

[இதற்குமேல் மூலப்பிரதியில் ஐந்து ஏடுகள் காணப்பெற்றில].

மய..........னவா யெல்லவரு மபபடியே
நிா. ....றுனர்......ரவுதில......காட்டிலே வளாநதாா
வளாநத..........சமததிர ....தரசுந் தனனறிவாய
தெளிந்தா. தி........ா....த..னவனுங் கனனிகையே
குணமாக வேநானகு கோடடையுடை யாாதமக்கு
மணமாலை முடிதது வாழநதுமகள வீறறிருகக
ஆதரவு பெருகவே ஆறுலட்சம் பொன்சீமை
சீதனமுந் தான்கொடுத்தார் சிவகங்கை ராச்சியத்தை

ஆளுமென்று பட்ட மணிநதா ரிருநதவாகள
வாளவிழியாள தனனை வணஙகிநினறு ரம்மானே
சேதுபதி விசயன் செபபமுட னிபபடிக்கு
மாதுதனக கனபாய மஙகலமுஞ சூட்டிவைதது
தி. . . . . ரதம் ஆதிசிவ கஙகை சேகரததை
. . மாயத தநது செலுததரசு யெனறவுடன
. . . . ஙகை மாநகரும செப்பியபொன நறறேகையும
. . . . சநதான தெரியா . . . தெனறுமகள
யேட்டிலத் துகைவகையாய எடுதெழுதி நீ. . . . . . . ன
காட்டுவயம யாரெனக கக கருதுமொனற வாாததைதனை
கேட்டு மகிழசசியுறறுக சிருபையுமே யுண்டாகி
நாட்டமுா ன விடியா ாசனுமே த ாசனமும
முனனிருநத அட்டவனை முத்திருளப் பேந்திரனையும்
கனனலமொழி முத்துக் கருப்பா மகிபனையும்
வருததிய . . . திரு. . . . மணி கரும பொனதுகையுட
திருததி யெடுததெழுதிச செலவிககுச சொலலுமென
ம. . . மனனவனு மபபொழுது
அ. . . கேட்டு அபபடியே நலலதெனறு
. வாமபரிமே விருவருமே யினபமுறறு
ம ா நெஞசாறதில கோதண்ட பாணியுடை
அடியை பிகததுதிதது அநநேரம வாாபரியை
இட்டமாய நடததிவி ச சிவகஙகை வநதுபுகக
மததா ாள சென்று வனைநநநகா முறறிருமே
. . . . . . தததுத துகைவகையும சரிவரவே கணடெழுதி ;

சிவகங்கை சீமை பிரித்தது

ஆறுலட்சம பொனனு ஆவுடைய நறுமபதியை
கூறுடனே நா பிரிததுக கொணடுவநத கைககணககை
விணடாா வி யணிடம வேநதேநீா தநதபடி
கணடோா நது கைவகையுங காணியுங கணடெழுதி
பொணடுவந்தோ மெனறு கொடுததா ரதுசமயம
அணமை நினறுகேட்ட அகிலாண்ட ஈச்வரியும்
வந்தகா ணிககநத மலாமுகநதத தானபாாதது
எநதனுககு அவவூ ரியலுரைபபீ ரெனறளவில
மாஙகுயிலே முசனதை ளைமபாாத தெடுததுவைததோம்
பூஙகொடியே சிபபி போட்டுவிட்டோ மெனறுரைததாா
இஙகிவ ரிபபடிககு யினியமுத வாாததைசொலல
மஙகையுடன மனன மகிழ்ந கடைவாயக கேட்டவர்க்கு
மெதத வரிசை வெகுமானந தானகொடுததார்
அத்தருணம பககத தடுகதிருந்து மெய்மமகிழநது
நலல. . . . . . மலையாள. . . . . . ராமரா சேந்திரனும்

பலலககு நலவரிசைப பரிமுதலாயத தானகொடுததான
வாஙகி யிருவருளள மகிழநதிருககு மபபொழுதில
அஙகிருநத மஙகை அகிலாணட ஈசவரியும
சநதோஷமா யவர்மேவத தாசைமுகம பாாததுரைபபாா
எநதேசத தடடவணைக இசைநததில ராசையிறுல
நாணிவரைக கூட்டி நடபபனெனச சொலலுறருள
மா........ .பா ணபபடியே வாருஙகள.... நலலதெனறு
இவரிருவா தஙகளுககு யியலபாய விடைகொடுதது
சிவகஙகை மாநகாபோய திடடமிடட வடடவணை
காரியமுஞ சேருவையின கணககு அதி காரமுறறும
பாருவிது வலலாமல பைஙகிளியை யுஙகளுடன
பிளளையெனக கைகொடுததேன பேருலகா ளா நீதியதில
யெளளளவும தபபாமல யேததமதி யோசனைகள
...... திக குடிசசனஙகள தயஙகாமல பததிரமாயக
காததுவருவதலலாலல கனனியையும மனனனையும
அககரையாய நெஞசில அனுதினமுந தாணிறுதது
விககினஙகள வாராமல விழிநோககி யொருமையயா
ாதுமலலா லிசசபையி லியமபுகினறே ணோவசனம
சேதுநகாக கிடுககஞ செயதுமுனனே மாணோபி
பொருமபோரில வெறறி புரிநதவனைத தானநூறறி
நிருபரெனப பேராக நிலைநிறுதது யிநநகரை
பெருமைபெறச செய்தகுலம பினனும நீ.. .ரபபடியே
பெருமையது குனறுமல பிரபலமே யாமபடிககு
நனமைமிகச செயது நகரிரணடுங காபபதறகு
உணமைபோல தாமுமககு உபசாரஞ செயவதெனன
காரியமெல லாமுமது காரியமே கூறுகினறேன
நீரேற படுததிவைககும நிலவரிவ சூலநுககாய
காரியப பிரதானியெனக கணடெழுதி யுஙகளுடன
தபபாம லுமககுதவி தாண்டவ ராயனையும்
ஆகையினால நீஙகள அகிலாண்ட ஈசவரியும
நாகரீக முடையாா ராசனையுந தானழைதது
சென்று சிவகங்கைத் தேசமதை யுனகுடைககீழ
யெனறுமர சாண்டு யிருமெனறு ரம்மானே.

விருத்தம்

காவலனிவ வாறு கூறக காணிகக ரிருவா தாமும
பூவுதனை நாளும பொறுததுநாங காபபோ மெனன
தேவனை யவாபின கூடச செலவியை நலமநாள நோககி
கூவியே நடபபோ மெனறே கொறறவன மனையின
[சென்றுண. (6)

அன்றுபோய் மறுநாள் சென்றே அடுத்தநாள் சென்ற பின்னே
நன்றுநா ளிதுவென் றேத ராசனு மகளைக் கூவி
சென்றுநீ ...தியில் மேவி செலுத்துமுன் னரசு மேலாய
என்றுமவாழ்ந் திருப்பீ ரென்ன யினியவா நடப்ப தானார். (7)

வேறு.

நன்மங்கை யகிலாண்ட வல்லியுடன் உடையார்
சிங்கமுக மிலங்கும் சிவிகையின்மே லேறிவந்து
கோதண்ட பாணிபதம் குனிந்து நமஸ்கரித்தார்
மாதுதிரு மெல்லடியில் வணங்கிப் பணிந்தெழுந்தார்
சுற்றி வலமவந்தார் தொல்புவியின் நல்லரசு
வற்றுப ... பெருகி வளரவைப்பாய் மாயவனே
என்றார் படிகடந்தார் இருவருமே ஓர்மனமாய்ச்
சென்றார் சிவிகையின்மேல் சேர்ந்துவந்து மாளிகையில்
இருந்துண் டிளைப்பாறி யிராசனையுந் தாயதனையும் ;

அகிலாண்டேசுவரி சிவகங்கைக்கு வருதல்.

திருந்த நமஸ்கரித்துச் செப்பிவெளி வாசல்வந்தார்
வந்தா ரிருவரிவா வருமுன்னே ராசனவன்
தந்த மொழிப்படிக்குத் தானடப்பே நானென்வே
திட்டமுடன் மாவுத்தன் சிக்கெனவே வோடிவந்து
பட்டத்து யானைதனைப் பாங்கா யலங்கரித்து
சித்திரமும் வைத்தெழுதிச் சிங்காரம் செய்துவைத்து
அத்தியின் மேலிடத்து அசையா திருத்தியதோர்
தங்கத்தி னாலே மைதநசவு தாகிரிமேல்
மங்கையுட னுடையார் வந்தேறி வீற்றிருந்தார்
இருந்தார் மத ...ரதியென் றெல்லவரும் போற்றிசெய்தார்
திருந்த யிவ ...ருந்த செய்கைதனை யொப்புரைக்க
என்னாலே யாமோ யேலாது வானகயினால
அந்நேரம் யானைதனை அடைவாய நடத்தலுற்றார்
சிவகங்கை மாநகரம் திசைநோக்கி யேநடந்து
தவறும் ...னையது தானவரவே முன்நடவாய
கட்டியங்கள் கூறக் கவிவாணர் பாடிவர
எட்டுதிசை முதலாய எங்கும் திடுதிடென
ஆனைமேல் டமமாரம் அதிர முழங்கிவர
வானத்தி லிடியெனவே மல்லரிகள் ஓசைதர
கைத்தாளம் பம்பை கடல்போ லொலியிடவே
மத்தளம் பேரி வகைவகையாய்த் தானமுழங்க
எக்காளம் பூரிகையும் எங்கும் திடுகிடென
தக்க நவுல்முரசு தானொலிக்க நாற்புறமும்
வாங்கா......வும் கொம்பும் வாயத்தித்தித்தி சங்கமதும்

பாங்குடனே யூதிவரப பாடிவர நாடகபபெண
ஆல வட்டம சுருட்டி அருகில நெருங்கிவர
தாலவடடம வெணகவரி சாமரமும வீசிவர
பககமதில குஞசம பலவிருது நினறிலங்கத
திககோா புகழககுடைகள சோநதுசுறறித தாணபரவ
வாளாவுங கததி வளதடியுஞ சககரமும
வேலலகு யீடடி விலலமபு வலலயமும
வரவே யொருவகுபபாய .. வணணமுளள இளளரியும;

(இதற்குப் பின்பு இருபது ஏடுகள் மூலப் பிரதியில் காணப்பெறவில்லை.)

எனறு மனககலகக மிலலாம லேவளரும
தெனதிசையில போவலூர் தீரன் படையுடனே
போரி லடிவிசகான புகழபெரிய மனனனெனும
சூரத்தூ ரான்படையும சுறறிவர வேயருலே
வன்னிததே வனபடையும வழிவிடடான சேனையதும
கன்னங குடியவருங கயததுவெடி நேரிசமும
கலையூர் விசயனுடன காாதநபடை மனனாவரும
சிலையோ சுனிமபாாடுத தேவன படையுடனே
பாலைக் குடித்தேவன் பெருமபடைகள தமமுடனே
வாலை பவாளசிஙகு மனனன பெருநதனமும
மணடலக கோட்டை மனனனுடை யிராணுவமும
ஒணடொடிக காரா ஒடுஙகாத மனனவரும
ஓரியூர் வேநதனுடன் உளளபடை யாளருமே
தீர னரையத்தூர் சேருவை தனபடையும
மாரன பெருவாக்கோட்டை மாயாண்டி சேருவையும்
தேர்போகி நாட்டுத் திரணட படைககலமும
வேம்பாத்து மன்னன் வெகுவீரன் தனபடையும
பாம்பாத்துக் கோட்டைப பதியில .. அவாகளுமம..........
பள்ளிமடைச் சின்னச் சாமிப் பெரும்படையும
தெளளிய வானசிககன சீராம நாய்க்கனுடன்
ஆயக் குடிமன்னன் அடஙகாப படையுடனே
தீககொளுததி மாயாணடி தீரன் பெரும்படையும்
வழுவா தாககினைமுன வெமபோா புரிநததொரு
கழுரணித . . தே .. வன கனதத படைககளெலாம்
இரவிசேரி நாடு யெணணொணணு மனனவரும
வெருவிச சினநது வெகுசேனை சூழநதுவர
கப்பலூர் நாடுங் கறுத்துக்கோட்டை நாடடவரும
குப்பண்ண தேவன் கொடிய தளததுடனே
அஞ்சுகோட்டை நாடடவரும அவாகள தளமுடனே
குஞசங குளததான குமாரு.........மவன சேனைகளும

ராசசிங்க மங்கலம் நல்லபுலி மனனனுடன்
மாசங்க மாக. . . .வருஞசேனை மனனருடன
கைககுடி நாடவரும கருதவொணணு வாயுதமும்
சககரக் கோட்டைச் சமதத னுடையாரும
ளைநாடடு முத்துக் கூரி மகிபனுடன்
கீழகாடடு மனனா கொடிநோககி யேநடக்க
இபபடியே யட்டதிககி லிருததமனனர் சேனையுடன
தாமல வநது சாாநதாாகள தேவைநகா
செபபமுடன சேவைவநத சிஙகார மததனையும
உபபரிகை மேலே உயரவே வீறறிருநது
மந்திரி முத்திருளப்ப மகிபனு பெணணேடு
சநதோஷ மாயபபாாததுச சரியென றகமகிழநதார்
அநதத தருவாயி லருளோடு வநதுநினறு
வநதாா சகலரென வழுததினு ரம்மானை
கேட்டுமதி மநதிரியுங கெமபீர முணடாகி
நாடடுப படையுடனே நமது பெருமபடையைக
கூட்டி யொருமுகமாயக குமபலிட்டு வையுமென
ஓட்டம நடையாக வோடிவநது அபபடியே
சோதபுத திரட்டிவைததுத திருமபிவநது யீதுரைக்க
வேறறரசா மீதில வெகுகோப முணடாகி
மேதினியில தனபோ விளைகவென்று உளநினைநது
சேதுலக மாதா திருவாயே தஞசமெனறு
மேடைதனை விட்டு விரசா யிறஙகிவநது
நாடடுகழ கோதணட ராயனுடைச சந்நிதியில
வநது பதமபணிநது மாதுதிருத தாளதுதிதது
உந்தன கிருபையினுல் உலகமெலலாந தானறிய
வநத வெதிரியினமேல மனமவைததேன போர்புரிய
இநதத தருணததில எதிரிக ளெககரமாய
காடடுக கொடாதபடி காததருளவாய மாயவனே
வாட்டமினறி யுநதன மலாததாள துணையெனறே
போரே னெதிரிதனை போனவுடன வெறறிகொண்டு
வாரேன செயமபெறவே வாக்கருளவா யுத்தமனே
எனறு துதித்து எழுந்துஅடி நாடியே
நினறு வணஙகி நெடுமாலே யெண்றிறைஞ்ச
மாதரசும மாதவனும மகிழநதுகனி வாயதிறநது
சேதுக கிடுக்கமது செயயவெனறு யிஙகுவந்த
வேற்றரசா தமமை வென்றுவெறறி நீபெறுவாய்
சாறறினேமபோய வாவெனவே சாமிசொலல மநதிரியும்
ஆவலுடன நடநது அரண்மனைமுன வந்துநினறு
தேவைநகாக கரசி சேதுலக மாதாவை
வணங்கி நமஸகரிதது மாற்றானை வென்றுவரக்
குணங்காமல நல்வாககுக கொடுப்பாய் விடையெனவே

தாயார முகமலர்நது தநதிரியைப பார்த்துமுனனே
மாயவனூா கோதண்ட வளளலுடைத தனசெயலால
நீயேபெறு வாய்வெறறி நெடுநேருு மபபடியே
போயவா மகனேயெனப பொருநதி யனுபபிவைததாள
விடைவாஙகி மநதிரியும வேகமுடன தானநடநது
அடைவாயத தனதுடைய அரணமனையில் வநதிருநது
போசனமு முணடு பூசித நு மேனியெலலாம
நேசமுடன மாலை நிறுததி யிருநயததில
கைககு ளருகிருநத காவலாளைப பாாததுமயபபாா
திககோா புகழநமது சேனைபபரி யானை நனைர
சேகரமாயத தானிருககச செபபிவா வெனறுரைதது
நாகரீக நலாறு நவாபுமேல நோககமதாய
விசகிதமாயச சல்லடமும வெலகுவா . .. ..தாா
கசசணிநதாா வசசிரக கவசமது தானரீநதாா
விலலமபு வலலயமும வேலலகு வாளெடுததாா
வலலவனுங . . திபுடன வாலாவுந தானெடுததாா
கடடாரி நேரிசமுங கஙாததசமு தாடனே
றெடடா யெரியீட்டி நிமுசசாவும வசசணிநதாா
இடைதனிலே வாஙகு இறுககினாா நாததிய நாய
வடதேச மனனவாமேல மகாகோப மாயசினநதாா
ஆனைதளச சுறறி அலஙகரிதது வாருமெனறாா
ஆனபினபு வெளளி அவுகா தனைநிறுததிக
கொணடுவநது முனனே குறிபபாய விடுஙகரிகள
கணடு மனமகிழநது காலமீறி யேநடநது
அததியின பாலவநது அமபாாி மீதினிலே
முததிருளப பேநதிரன முனனிருநதா ரம்மானே
மநதிரியுமிவ . ா வநதவுதா மேலிருகக
பிநதிய வெணகவரி பிடிததிருவர் வீசிநிறக
சோபயண மெனறு செபபினு ரெலலவரும
பாறபெரும படைகள பயணம பயணமெனறாா
ஆலவடடஞ சுருடடி ஆணமீ னககொடியும
காலவடடம பெரிய சணடைக கொடிகளதும்
காவிக கொடிகளவை கலநது நெருஙகியதும
தேவைச செயமெனவே சிஙகக கொடிவிருதும்
வெளளைக குடைநெருஙக வெணகவரி வீசிவர
தெளளு தமிழப்புலவா செயகீதம பாடிவர
பாடுவாா சங்கீதம் பாடவே பாவையர்கள
ஆடுவார் முனநடகக அழகுகுஞசம வீசிவர
திததி னவுரி சினனமொடுஞ சஙகமதும்
மத்தளந தாளம வஙகாவுங கொமபுடனே
சஙகீதம மேளம் தவுல்முரசு தாரையுடன
பொஙகு கடலொலியாயப பூரிகையுந் தான்முழஙக

ஆனேமேல் பேரிகையும் அதிக முழக்கமிட
யானத திடியெனவே மகாவாத் தியமுழங்க
ஓட்டகை மேலநகாா ஒலிகள இடுகிடுெனன
கட்டிவெகு மாரம காச்சனேகள மிசசமெனன
தவணா யுடன மலலாாி சநதிரப பிறைமுழஙக
துவணடு யிருபுறமும சூாியப பிரபைவிளஙக
பவழக குடையுடனே பசுஙகுடைகள தானெருங்க
தவளச் சஙகதிவா சங்கீதம பாடிவர
வானம பலவிருது வகைவகையாயத தானமுழஙக
ஆணிமுததுக குடைகள அருகே நெருஙகிவர
ஆளியெனச் சூழநது அடாநத படைநடுவே
வாளில வலியோன மந்திாியுந தானவரவே
கடடியஙகள கூறக கவாிபணி மாறிவர
மட்டிலலாப பாவாடை வானமதை முடடிவர
பஞசவாண டால்விருது பககமதில் கொஞசிவர
குஞசுமயில தமடை....கூடவே தானதுலஙக
நடந்தார் படையாசா நபாபுததுரை யெஙகேயென
திடநதான மனததிலெணணி சிறநததொரு பூத்தொண்டி
யூரருகே நனறுக உளள பெருவெளியில
தெரியிது பாளேயமுஞ சென்றடிததாா் கூடாரம
அநதநா ளஙகே அமாநதிருநதாா சூரியனபோல
சநதோஷ மாயமறுநாள தானுதிதத நேரமதில்
காலையில தானெழுநது கவிநதபெருஞ் சேனேயுடன
சலலட முகமாயத தானேகி யேநடநதாா
வார படைககலமும மநதிாியும மனனவனும
பார்தூரத தோபபில பாிநதடிததாா கூடாரம
தாடாளன சேது தளவாய மனமகிழநது
இனறைக் கிவடமதி லிருநதுநா மெலலவரும
சென்றுமே நாமும தீரபபோா் செய்வதென
உாைத்தவ விடமதனில உற்றிருநது உண்டுபினனே
கருததுடனே கணதுயினறு காலமதில் தானெழுந்து
ஆளழகன சேது அரசுபதி மந்திரியும
பாளேயத்தைப பாாததுப பகருவா ரந்நேரம
போரறேமநாம ஆவாமபல பூமியுடன சேகரமாய்

ஆறுமுகக கோட்டை அலைவாய் போ வந்து
வண்டன நபாபுதுரை மனம் உடைத்த தன்நாளத்தைத
துண்டிக்க வேணுமென்று சொல்லிப படைவருக்கு
வாருடனே நானகு வகையாம் படையும்
போகவிட்டார் வெற்றி புரிபுனென்று ரம்மானை.

வேறு

தேகைநகர் மந்திரி யிதுசெய்பிப் போவதுபோ
காவலவா சேனையிரு பட்டினிலே கொண்டு
நாலுவையக சுத்திமறு நடத்துவபோல் மென
வாவென நடநதுபடை வளைந்தவர் திசையும், (8)

திசைதிசை வளைநதுவர மபேரனப குடியுமாய்
புசபிவலா நவாபுதுரை போசனுடு வண்டு, (9)

[இடையில ஒரு ஓலை காணப்பெறவில்லை]

வேறு

திறமுடைய பஞ்சவாகள் சேனைதனைக கண்டுமுன்னே
அரவக் கொடியோனபடை அலமலந்த பாவனைபோல
பட்டணத்தை நோக்கிப பயணமென்ற வொரு காட்சியது
மட்டங்கார சேது மநதிரிபால வநதருக
அதுவே நிலவரமா யறிநதேதா னிமகவுறும
இதுவே சமயமென்று எழுநதான் படைகடல் யானை
நீணோ குலத்த சன செல் நதென் யாவபொழுதே
நானே வதைப்பனென் ராசனமதி மநதிரிபால
வலுககவே வாதுரைத்து வளைநதுவருகு சேனயவை
துலுககன படையெதுவே சொன் ஒவொன்று வார் நகை
கண்டார நபாபுதுரை கடலுமடக வானல
கொண்டே விபரமது குலைநதுமனம புணகுறுகி
அல்லா வருளிதுகாண் ஆலநபி தனசெயலே
பொல்லாத வேளையிதோ புறப்பட்ட நேரமதோ
முநதளவாயத தாமோ தரனு மனுமமுன்னயகு
நிநதைமிக செயது நெடுநாள படையெடுத்து ;

நவாபு, சேதுபதி சீமைக்குப் பகுதி வேண்டாமென்று வந்த படையைத் திருப்பினது.

அவனு மிறநததனறே அறிநதோம படையெடுத்தோம
இவனு மவனைவிட யெட்டதிக பாருமதால்
இதமா யிவனுடனே யெதிர்ததுப பொருதுமென்றால
உதவாது நமமாலே ஒனறும நடபபதில்லை
எனறுறுதி யாக எண்ணியே மனனவனும

அன்றேயவ் விடமவிட்டு அகன்றுபின்பே வாங்கவென்று
மாண்பரன் கும்பினியார் வந்திருந்த நாள்வரையும்
தானழைத்துக் கிட்டவைத்துச் சாற்றுவா ரங்கவர்க்கு
உங்கள் வலுவாலும் உரம் குலத்து சோடசர்வார்
தங்கள் வலுவாலும் தனதென்று ராணுவந்தார்
மனவலுவி னாலும் மாஞ்ஞேசி யாப்பாவின்
தனது படையாலும் தப்பாமல் வெப்பாடியும்
சேதுசிவ கங்கை சிறுபாஞ்சை யூரதையும்
வாதைசெய்து நாமும் வசப்படுத்த லறமெனவே
வந்தோம் நடத்தோம் வருமிந்தச் சேனைதனை
எந்தவிதஞ் செய்கை யெலுமோ யாவதில்லை
இனியுமிவ் விடந்தனிலே விருக்கவுங் கூடாது
தென்னவரே நாமுஞ் சிவகங்கை மாநகரம்
போவோமஞ் சலருமாய்ப் புறப்படுங்க ளென்றுரைத்து
ஆவலுடன் முந்தி அரசன் நடந்தெழுந்தார்
இங்கிருந்து மாஞ்ஞேசி யெழுந்தா ரவர்பிறகே
கடல்போல் வளைந்திருந்த கனத்தபெருஞ் சேனையதும்
அடைவா யதுபோல் வளைவார்களுந் தாமெழுந்தார்
கூடாரமும் பிடுங்கிக் கூவென்வே சத்தமுடன்
ஊழையமுந் தானகலேந்து ஒட்டகமும் யானைபரி
பீரங்கித் துப்பாக்கி பெருவிருது தம்முடனே
வீரம் விடாதபடி மேல்முகத்தி லேநடந்தார்
ஆனைபரி சேனை அரசனுமந் லிப்படிக்கு
தானடக்கும் விருதைதனைச் சங்கையுட னங்குவந்து
மந்திரிமுத் திருளப்ப வரோதயனுங் கண்குளிர
வந்தபெருஞ் சேனையது மாமுமே லேபார்த்து
நயந்தா ரவர்பிறகே சூழ்ந்துசயம் செயமென்று
பயந்தார் நவர்புதுவை பாளையத்தை முந்தவிட்டு
சோல்சபா தனைநிறுத்தித் துரைமாரும் நிறகவென்று
வீசினார் வெள்ளை வேண்டாங்காண் சண்டையெனக்
கருதினார் பின்னே காவல்வன் ஆளவசத்தில்
உறுதியிது நிசமே உனசீமை யுந்தனுக்கே
பகுதிப் பணமவேண்டாம் பாளையத்தைப் பிரவர்க்கும்
நிகுதி யிதுவெனவே நிகழ்த்திவிட்ட வார்த்தைதனை
ஒப்பியே மந்திரியும் ஒருவர்மேல் சண்டையிட்டால்
தப்பாகு மீதுவகை தானுமே சீமையெங்கும்
என்று தலைதுப்பட்டை யெல்லவர்க்குஞ் சேதிசொல்லி
நின்று துளமமாத்தி நின்றுதன மத்தத்துக்கும்
ஆதரவாய வார்த்தைசொல்ல அருளியே யங்கவர்க்கு
போதுமென வரிசை பூஷணமே தாங்கொடுத்து
ஆறுமுகக் கோட்டை யாதரவில் பாளையத்தைச்
சீருடனே தானிருத்திச் செப்புவா ரம்மானை.

மன்னவரே ! பாளையமே பார்த்தந்தனையென்று கேளுமையா
தென்னவர்கள் போற்றும் சேதுலக மாதுமவள்
சேதுராம நாதபுரஞ் சீமைதனை நான்பிடித்துச
சூதாய நபாபுவகைத் துலுக்கனுக்கே பட்டமது
கட்டிவைப்பபே னென்று கருதிப படையெடுத்து
வட்டக் கடல்போல வந்த நவாபுமிங்கே
சமாதானம பண்ணித் தவிடுத்த தானைதனை
யமையா ரிதுபடையை யமர்த்தியே பார்த்தனைச் சொல்லி
சென்றான் சிவகங்கைச் சீமைதனை வாங்கவென்று
நன்றாம் யிதுவிவரம் நாமறிய வேணுமென்றால்
மாதுவரையில் இங்கேயிருந்து படையை வைத்திருக்கவென்று
மதியூகி சொல்ல மன்னவனும் நல்லதென்று
முன்னிருந்த வாற்றுமுகக் கோட்டையை யாண்டவன்
தன்னை வந்து சேர்த்த தளங்களும வீற்றிருந்தார்
செந்திருவாள் சேதுபதி சேதுலக மாதினுடன்
மந்திரியு மங்கே மகிழ்ந்து தானவர்கள் வீற்றிருந்து,

நவாபு தன் சேனையையும் கும்பினியார் சேனையையும் சிவகங்கையைப் பிடிக்கச் சொல்லி நிறுத்தித் தன் பட்டணத்துக்குப் போனது.

வெயயோ னுதயகிரி மேலெழுந்து காலமதில்
சயயோக மகத்தான நவாபு தானிருந்து
நாலுமுரைக்குஞ் சொல்லை யாவரும் பார்த்தவரும
தானைபடை யாவும் மேல்தாவு மதுக கேளுமையா
பேர்பதியாய நவாபுதான் போந்துமிக வகையாய்மேல்
போயிருப்ப தாலே போக்குமிக கைப்பிடியவன
திருமபுமது நிச்சயம யச சிவகங்கை மாநகர்மேல
விரும்புவதும நாமறிய வேணுமென நாமவர்போல
போவோமே மெல்முகமாய்ப புண்ணியரே வாருமென
யாவனுட னெல்லவரும யதனை மேலெழுந்தார்
திசைமேல முகமாகச் சேர்மன்னர் வாய்த்துவைவ
வசமாய நவாபுட்ட மன்னவரு மன்னவனும
கேட்டு மனதில் விசேசமது வுண்டாகி
வாட்டமுட னாசன வந்தததுரை மாரிடமும
தளகர்த்தன தனனிடமுஞ சாற்றுவார் மாதிரமாய
வசமாய்ச சமாதான வார்த்தைதானே சொல்லிவந்ததும
பிறகே நகரேது பிரதானி யருவதனால
அருகே யிதிலிருக்க ஆகாது யமபனவனை
ஒன்றுரை யபேணிந்த உதவி செய்யா கேளுமதைச
சென்றுநீ ரெல்லவருஞ் சிவகங்கை மாநகர்போய
சேர்ந்து வசப்படுத்திச செயகமபம நாட்டிவைத்து

சாந்தமுடன் இருந்த சங்கத்தார்க்கு கண்டெழுதி
அனுப்புவீர் நாமுமக்கு அப்பாலே உத்திரவு
மனப்பிரிய மாயனுப்பும் நவாபுதுமைப் பாதத்தெழுந்து
வருவீர் மதுரையும் மன்னவர்கள் சேகரமாய்த்த
திருவுளரு மந்நகரம் ஏகங்கைக்க கரசனுய
வீற்றிருப்பீர் நாமும் மேல்முகமாயத் தாண்டந்து
பார்த்து மதுரைவழிப் பாதைவழி போய்த்திரிந்து
திண்டுக்கல் உப்பு வழியாய்ச் சென்று **சென்னை மாநகரை**
அண்டுவார் செல்லுமென அங்கவரைப் **போகவிட்டார்**
அங்கவரு **மங்கலத்தில்** மாறனுர்கள் கூடாரம்
தங்கு நாளைப் பதுரை சிறந்துசில சேனையுடன்
ஓவமில்லிய **பூவந்தி** ஊறுமனை மாக நத்தே
பெரியவீதுஞ் சேதி **திருப்புவனத்தி** லேயிருந்த
தீரனதிபதியர் சிறந்ததொரு **ரங்கராவ**
செவிநனிலே கேட்டு திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
அவனுடைய சேனையுடன் ஆவலுது மெத்தவுண்டாய
வந்து **மணலூர்** வழியேறக்கே பாதைதனில
சந்தித்து நின்று சலாங்கொடுத்து யெல்லாமும
தெரிந்து அவர் திருமதி திருப்புவனஞ் சேனுறனர்
பிரிந்த நவாப்புனை பாதை மார்க்கமதாய
லேயிமார் வீதிவழி தெப்பக்குளத்தோரமாய
பலமாய நவாபு சந்தைப் **பேட்டைத்** விட்டகன்று
மாதுமையாள் வாழ்மதுரை மணிக்கோட்டை யோரத்தில
காதலுடன் வந்துநின்று கண்ணுலே தானப்பார்த்து
இராசன் மனமகிழ்ந்து நலமாக வேகிறக்கு
வாசல்வழி சென்று வரும்போதே மாமதுரை,

[இங்கு இரண்டு ஏடுகள் காணப் பெறவில்லை]

வந்திருவரூஞ் சேர்ந்து செந்தமிழ்க மாதுடைய
மந்திரியா யிங்கு வந்தொரு முத்திருவர்
பிள்ளையும் பாளையமும் பெருக்க விறங்கியதால்
பிள்ளைப் பாளையமென்றவே பெறவிளங்கு மந்நகரில்
இங்கே யிவரிருக்க பியல்பாம நவாபுடனே
அங்கேதானே **கோச்சடை** யூறுக வேயவரும
அப்பா வரும்போது அருளியதோர் வாரத்தைதனை
ஒப்பி வழிநடந்து உமபேர் வந்ததொரு
திறனை உடையதுவும் சிறந்தபுகழ குமபினியார்
மாணபாள படையும் மங்கலத்தி னோரத்தில
இருந்தார் பொருப்பகலும் இரவுமது மப்படியே
மருந்துகுண்டும வைத்து மறக்கோட்டைக் குளத்திலே
கூடாரந் தானடித்துக் கோட்டையுடைச் சுற்றிலெங்கும
வாடியிட்டு நன்றுய வரிக்குதிரை காவல்வைத்து

பததிரமா மொறு பக நகுஅதன பககமதி
சததிரமே பீரங்கி ரோலசரையுங காவலிட்ட
மததாபபுப போட்டுவரும விதங்க காணபிக்க
எததுடனே குமபினியும இனமையெவெகு கருந
சததியுளள ராம சாமிதநுரை பூரியுடன
முததுக கருபபனையே முனனி மாப்புயனும
கபபிததான சாமிநந க ந ரா மேருடன
மெயபபாய பிரட்டன்துரை வேநதரிவ ரிததனையும
வீறறிருநதா ரதததியிலே விருமபியவ ளா வித
வாாததைததனைத தெரியா வங்க ஞ் தேநதிர நை
மனனன வெகங்கை மாளிகையி ருநதிருந
நுனறு கதிரவ ரா தே ர யம உதயாதில
மனனா ரிருவரையும வ மறைபபீ ஞனா டன
ஓடிஞ ரங்கவாக ன னா மரையில் னெனறுகனா
கூடிஞா மாருமயயா கொறறவனு ருதுந
வாசலொனனு னன மருதிருவ ர பொாறிதே
னைசசொலல விரமுனனே அஙக வ ந நதனமயு.

முத்து வடுகதுரை வேட்டைக்கு வருதல்

வருமபாரக்குச சொனன வகைமொன ன மண மவே
கருமமெனக கே க காவலவ் நநே ம
மளையததைக கூட்டி பம வேநத நாஙகளுமெ
காளையார் கோவிலக கட்டாரி ரெனறுபு க்கு
வேட்டைக் காடி வி மபிவர வே பெமா
கேட்டு மருதிருவர் காமபீர முனைட ங்கி
சேகரிததார பே ள திரட்டியே கூட்டபிர
வாகுடனே வேட்டை வகையுமையுததா மமமிததா
வ லலவரும முத்து வடுகதுரை மனா மவமை
எமமெருங கூடி யெழுநத ர வழிபோகி
நடககக குறிக்கையிலே நாசனுடைய தேவியாக
அடககு முடனிருநத ஆயிழையோரு நாமிரு
வேலுலக மாது மினகொடியா ர நயககை மம
பாலமிர வாயா பககுவா மயோர ந
திாககமுட மன வவரி ரிய யவரும வேட்டைக்கு
பார்க்கவே நாஙக ள பரிநதாரை பெதததவெ
வாருமெனறு பபடியே மன மட வநதிருவா
ஏறிஞ பொறபிவிகை எழுநதர னைவாகளும
காட்டைக கடநதாாகள காளையார் கோவிலவநதார
கோட்டைதனில சென்று கொறறவனு மத ருஙக
செஙகண விழிமடவா தேவியிந வோர்களிலே
அஙகே யிளையவளை மமா ததிஞர காதியுடன்
காலாள ஙிலியோரைக காவலி ர ர ர ஞுடன

வேலுமைக மாதாவை வெந்நநறுமே யொநதகமாய்
கொல்லங குடிதனககுக கோதையே யிபபொழுதே
செலலுவா யெனனத தேநாமொழியுந தானெழுநதே
கொலலங குடியிலவநது கூடியுள்ள மாளிகையில
வலலமை சோமுதது வடுகநா தேந்திரனிஙகே
காளையாா கோவில கறகோடடை மேடையினமேல
வாளையொதத கணணுள்ள மஙகைகயிளை யாாதனையும
பததிரமாய வைததுட பதனமெனறு சொலலிவிடடு
சுறறியே சேனையெஙகு சூழவே வெநதனுநதான
வநதாாகள கநதவனம் பாறகாளி மாவனமும
அநதமுளள விரைவனம படாநதபெரு மீசசவனம
போயவறறி னுளபுகுநது புலிக டி பனறிமுயல
மாயுமபெரு வேஙகை பருவுடுமபு படசியில
மானகலைகள பூஙகனிக ளா வாழைப பலாககனியும
தேனகனியும மாஙகனியும தெஙகியதோா வேடடைதனை
மனததுற குகநதபடி மனனவாக ளா தாமநடததி
அனைவாகளு மெபாருநதி அதிக மகிழசசியுடன
சேனை மிகபபடைநத தீரனவடு கேநதிரதுரை
காளைப் பதிதனிலே காளீச ராலயததில
மனனவாகள் வெள்ளை மருதேந் திரருடனே
தனனவனும் சேனைத தளததோ டிறஙகினாாம
ராசனவ னிபபாயல நமைமயச சகல நடன
போசனமு முணடு பூரித திருபப ரினில
மஙகலத தேயி நநது வநதோருவ ரேறுயெஙகும
தஙகாமல வேகமுடன தமபதிக ளானவொரு
மருதேநதிர மனனனிடம வணஙகி நமஸகரித துக
கருதுவான வாயுளறிக கைகூபபி நடுககமுறறு
மெயபதறி யிநநகரை வெறறிகொணடு மிதநருநாம
மகவசமே செயநது வலலவ னதொரு
வடுக நாதேநதிரதுரை மனனனையும காவலிடடுக
கொடுபோக வேணுமெனறு கூறியே வீரமுடைய
பரா நவாபுடைய பணையுடனே கும்பினியாா
வாராா நிமிசமதில் மஙகலததில் தஙகவெனறுன
கஙகனை குமபினியுங கரியதுலுக கணாதும
மஙகலததில தஙகவெனறு வநதவனாசால வாாததைதனை
வெளளையருது தேந்திர வீரருமே கேடடெழுநது
வளளலெனு முதநது வடுகதுரை தனனிடமபோய
சொனனா நவாபபடை துரைவேநதா குமபினியும
மனனவனே மஙகலததில வாசமா யினறெழுநது
வாராாா மிபபுவியை வசபபடுததி நினனையுமே
போகவே பிடிததுப பெருஙகாவ லிடடுவைததுப
பாகினைசோ செனனப படடணமே திடடமுடன

போகவென்ற வார்த்தை புரவலனே நானறிந்தேன
என்ன மருதிருவ ரெடுத்துரைக்க வேசெவியில்
அந்நேரம மன்னன அறிந்துரைப்பா னம்மானே.

விருத்தம்.

சேனையின் தலைவர் சேர்ந்த **சிவகங்கை நகர**, மன்னன்
தீனவர் குலத்து வேந்தன் செயித்திட மனத்தி லெண்ணி
ஊனதோர் பகை யுரை சோர்ந்து அரசர் தம மினியும் கூட்டி
மாநகர்க கருகே சூதாய மங்கல மிருப்ப மென்றார். (10)

என்றவர் வரவு மிந்நாள் எவருந் துரைத்த தாலே
இன்றுநாம செய்வ தேது இயம்புமென் றார வர் கேட்க
அன்றியே மருது தானும அரசனறனை வதனை நோக்கிச
செய்துநீர் திருப்பத்தூரில் சிறப்பா யிருக்க வென்றே (11)

வேறு.

மண்டலத்தை யாளும மன்னவா நவாபுடைய
தண்டைய பெருமபேசசுத்த துரைபிறந்த பாளையினை
இருப்பிடமும நீர்தானும இங்கிருக்கக் கூடாது
திருப்பத்தூர் தன்னில் சென்றிருக்க வேணுமையா
நிருபருடன சண்டை தொடுப்பனவே கூடுமதோ
தருகாம விப்பொழுதே தையலருந் தாமும
சீலமுடன் எழுந்து திருப்பத்தூர் போயிருந்தால
காவல வயிரவனார் காப்பார் கடைபோக
அல்லவென்று விங்கே யடைவா யிருக்கவென்றால
நல்லதல்ல மன்னவனே நடந்துநீர் போகவென
என்ற மருதுனையும இருந்தவர்கள் சொல்வதிலும
அன்றரசன கேட்டு அருளுவார் மங்கைமார்க்கு
இங்கிருக்கப் பேசாமல் தெழுமென்றே நீருரைத்தீர
உங்களையும விட்டு உள்ளமதை நான்பிரிந்து
மந்திரி நேருபுடு மணிமகுட மன்னனையும
எந்தனுடைய நாயக னெல்லா மறந்துவிட்டு
என்னுயிரை மட்டும ஒடுக்கியே வருத்தித்து
மன்னவரே காத்தால் விளங்குமோ கீர்த்தியது
அட்ட வீணை முத்திருள அப்பனுடன் கைப்பலனும
கட்டளைக ளாசோனைக கணக்குமுத்துக கருப்பனுமே
மந்திரி **தாண்டவ ராய மகிபனுந்தான**
சந்திரவா னல்ல **தனராம கிருஷ்ணனுடன்**
பந்தமுள்ள ராணுவமும பதிபவுசுந் தானிருக்க
வேந்தர்களும நீரிருக்க மெலிவுண்டோ வேந்தனுக்கு
இவ்வார்த்தை யெந்தனுக்கு பேறகாது இப்போது
ஒவ்வும படியுமக்கு உரைப்பேனநான கேளுமதை
உள்ளியக காரமுதல ஒண்டொடிக காரருடன

பாளையப் பட்டுப் பதினெட்டு வேந்தர்களும்
ஆனைபரி சேனை அனைவர்களு மொன்றாக
தானே நிமிடமதில் சகல விருதுடனே
வேளை யிதுசமய மேவலர்மேல போர்புரிய
காளையார் கோவில் காடுவந்து சேருமென்று
அனுப்புமென்றா னிள்ளாக்கை அரசன வடுகதுரை
மனக்குறிப் பிளைக்கண்டு வரைந்தா ரதுபோல
பேரணிக ளான பலமான சேனையதும
வாரணமும வாம்பரியும் மகாவிருது வாத்தியமும
ஆவலுடன மன்னன அனுப்பிய வப்பொழுதும
சிவிதங்க ளாண்டவரும தேவமாா சேருவையும ·
பீரங்கி சனுாலி பெரியசர கோபியுடன
வீரவேல் ஈட்டி வில்லம்பு தனனுடனே
குண்டுகள வெடியும கொடியபெரும கத்தியதும
வண்டப பீரங்கி வலலியங்க ளுள்ளவுடன
குறையாமல் காளையார் கோவிலவந்து சேருவேன
வரவேதா னுத்தரவு வாசகத்தைக கணடுடனே
வெகுசேனை கடிவிருது பலகூட்ட முடனே
வகைககான மந்திரிமை வந்துகண்டா ரநநேரம்
வந்தவரைப பார்தது மநதிரியுஞ் சங்கைதனை
இந்தவித மென்று யெலலாமுஞ் சொலலிவிட்டுச
சேனைபடை மனனவரே சிவகங்கை தனனைவிட்டு
போனால் வடுகுதுரை பூபனிடம் நாஙகளுமே
கூடி யவர்வருவாா கொறறவாமே லாப்பரித்து
நாடுவார் போர்புரிய நாடியபோ தெப்படியோ
கணதெரியாக் குண்டும கருமருநதும் வாரளவில
புணபடுமே மேனி புரவலனமேல குணடுபடும
ஆனதனால் நாமு மஙகவாக்குச சொலலாமல
தாண்டவராயத்தீரேனை தளததினமே லேகவென
மொழிநதேதா னடடவனை முததிருளப பேந்திரனை
அழைத்தே யரணமனையும அலலாமும பததிரமே
காருமினிச சேனைக கரணிக்கன் தொண்டிவளர்
காருடையான முத்துக கருபபனுககுச் சீட்டெழுதி
அவ்வழியாய் வேறுா அயலரசா வாராமல்
செவ்வேதான பத்திரமாயத் திருஷடிவைததுப் பாாக்கவென
ஆளனுப்பு வென்று அடைவுடனே தானுரைததுப்
பாளையத்தைக் கூட்டிப் பதிவாய் வருமளவில்
வேலலகு வாளெடுத்த வேநதாசிலர் தாமறிந்தே
மேலுபரி யாக விரைநதுசெல்ல வேணுமென
வேண்டும விதம்விதமாய வீமபுசொலலிக் காணபதென
தாண்டவ ராய தந்திரிமுன் வந்தவர்கள
சக்கநதி அய்யா் தளமு மவரெழுந்து

திக்கொரு கையாகத் திரண்டு நடக்கலுற்றார்
உளக்குடி மன்னன் உறறபடை தன்னுடனே
கிழக்கே யொருவகுப்பாய கெமபீர மாயநடநதார்
ஊாககுடிக த தேவன் ஒருஆயி ரஞ்செனமும்
மேற்கே கைபிரித்து விரசாய் நடந்துவநதாா
வாராாபபூ நாயகன மகாவேக மாகவேதான்
தோராப படையுடனே துரையும மடகையிலே
கோவானூர் சின்னய்யா கூடியதோா சேனையுடன
மேவலர்மேல் கோபம் விளைதது நடக்கையிலே
நெடுவயலூர் மன்னன் நெடுஞ்சேனை தனனுடனே
கடுவா யதுபோலே கரிசனமா யோர்கையிலே
மூச்சிட் டதிரு முழககமவெகு தாககுடனே
கரிசபட்டு நாயககன காவலவன ஓர்கையிலே
சீரா வயலநனனி தீரனுமே யோாகையிலே
மறவா குலத்தரசர் மனனவரு மோர்கையிலே
தடம்பாத தடியெடுத்து சமாசெயதாா சூரனே
படமாத்தூ ரொய்யாத் தேவன் படையுடனே
மருங்கூ ருடையணனும் வருமவனததான காலாளும
கருங்கால குடிகருத பத்தியூா காவலவன
கருப்பண்ணன் சேர்வை கார ளவனசனமும
விருப்ப முடனெழுநது மேல்முகத்தி லேவரவே
இதமபடவே நெஞ்சில இருததும படிமுடிபபோன
அதபபடககிச் சஙகிலி அவனதன சனத்துடனே
புக்குழி வேலு முருகன் பெருஞ்சனமும
முக்கியமாய்க் கரையாய் முனனேறி யேவரவே
சிறககும நகாமேலும செங்கால வயலூரான்
பிறககும புகழச்சாமி சேர்வை பெருஞ்சனமும்
கடடாரி நேரிசமும கைதவரு தெயபொழுதும
குட்டையன் சேர்வை குணவா னனெசனமும
கலியநகர் முத்தணனும் கணடவரை யண்டி நின்று
வலியசசருவும மச்சூரில் முத்தணனும்
வனனியூாச் சினனத் தம்பியும்வெகு வீரமுடன
மன்னா புகழமனனி வளாசொக்கு தன்சனமும்
நாகாடி ராமச்சந்திரன் ராஜவமும அஙகவனும்
வாகன மயிலாடி மன்னவனுந் தனசனமும
வெள்ளிசசட்டி போருடுபபு வீரனதி சூரனெனும
துள்ளுககுட்டி சேருவையின் சூழநத சனமுடனே
வாழுக் குரியமனனன மகாபலவா னனொரு
சிறக்க வளருஞ் சீர்த்திரெகு நாதனுடன்
பொன்னே வலிககோட்டை புகழபெரிய தம்பியுமே
மன்ன னழகுதுரை மைநதனுடை யாரவனும்
பத்தியுளள நறறலமாம் பனைக்கரையி லூர்வளரும

முத்திருளப பேந்திரன முனைவீரன தனசனமும்
ஏரணி ராம சாமி யிவனசனமும
வீர தளவாய் விமலன் சனஙகளவை
காங்கயத் தேவன் கனவா னவன்சனமும
நாங்கூர் திருப்புவனம் ராணுவஙகள தமமுடனே
பாளையக் காரர் படையுடனே நாடடவரும
காளையார் கோவில் காடதுவே யாதரவாய
மஙகலததைச் சுற்றி மந்திரியு மன்னவரும
தங்கினார் தீரே தளததைக கவிததிருநதார்
இங்கிவர்கள வந்து இபபடிககுச் சூழ்ந்திருகக
அஙகேதான காளையார கோவிலில் வீறறிருக்கு
மனனவனார் முத்து வடுகதுரை தம்மிடமும்
தனனவர்க ளாயிருக்குந தளவாய் மருதிடமும்
ராசவள நாட்டு ராணுவங்கள் தம்முடனே
வாசமுளள தென்னாலி வளர்நாட்டு ஊரவரும்
உருவாடடி நாடடவரும ஒரூர் வளாசனமும்
வருமந் தனைமாவா மஙகல நாடடவரும்
மேல்சிலம்பா நாடடவரும மிக்கறகள்
சாவமுததது நாடடுத தலைவா வெகுசனமும்
கனடதேவி நாட்டுக் கனமான மன்னவரும்
வணடரெழு வங்கோட்டை மனனருடன் நலனயமாய்
கண்டமா ளிக்கம் கனநாட்டு ராணுவமும்
துண்டரிக்க னை துரைபாக ளிச்செனமும்
பட்டமங்கலம் நாடடு பலசனங்கள மெததவுமாய
திட்டமுட னாயுதங்கள சோக்கைவெகு வாகவுமே
பள்ளத்தூர் நாடும பாலைய நாடடவரும
களளற் சிலகுடியுங காவலவ ராரும்
நேரிய போரில் நிலையததனை விட்டகலா
ஏரியூர் மல்லா கோட்டைக் கியல்புடைய
சேதுபதி யம்பலம் தீரன் வெகுசனமும்
பேதமிலா மனனன பெரியபிள்ளை யம்பலமும்
பெரிய கறுப்பன் பேரோதை வெள்ளையனும்
அரியதொரு வீரன ஆண்டியப்பன் தனசனமும்
பொங்கொளி யாண்டியபபன் பொருநதுஞ சனமுடனே
கஙகொளளா மனனா கலாதரி நாட்டவரும்
மலைபா மனமுடைய மாறைநாட் டுச்சனமும
வலுவான வாயுதமும் வைததிருககி யிததனையும்
சேர்ந்தாா வடுகநா தேந்திரனும் பாந்தமுடன
சார்ந்தவரை மருது தளவாயுந் தானபாாதது
அமாத்திச் சகலருககும ஆணதெலலாந தான்கொடுத்து
சமர்ததுந் தயிரியமுந் தாமமையச் சேகரமாய்
நின்று பொருதுமெனறு நிகழ்த்தியே தாண்திரும்பி

அன்று மருதிருவர் அரசனிடம் வந்துரைப்பார்
நாட்டுச் சனமும் நமதுசன முழுதும்
காட்டி லணைவாகக் கவிந்தார்கள் மன்னவரே
இங்கவரைக் கூட்டி யேகியே நாமிருவர்
அங்கேதான் மங்கலம்போய் அவ்விடத்தி லேயிருக்கும்
ஏமான தளத்தை யெடடவே விட்டகற்றி
பூமானே வாரோம பொருந்தி யதுவரையும்
காளையார் கோவில் கற்கோட்டைக் குள்ளாகப்
பாளையமும் சிறிது பதிவாக நீர்தாமும்
வீற்றிருக்க வேணும் வேறோர் வசனமதை
சாற்றுதீ ரென்ற தளவாய் மருதுதனை
வல்லவன் முத்து வடுகுதுரை தான்பார்த்து
சொல்லுவார் நீங்கள் தொடர்ந்துபோர் செய்குவதும்
நாமிங் கிருப்பதுவும் நல்லதோ சொல்லுமினே
ஆமோ நமக்கிதுதான் அடைவோ மெமதுடனே
வாரே னெனவுரைத்த மன்னனையுந் தானிறுத்தி
கூறுவார் பாருமிதோ கொற்றவனே யுந்தனுக்கு
ஆதரவா யிங்கே அருகே சிலசனமும்
சாரதுவாய்ப் பின்னும் தளமாம கிருஷ்ணனுமே
வயித்தீசு வரன்கோயில் வாடியிலூர்க் குடியான
செயித்து எதிரிதனைச் செயம்பெறுவே னென்னவே
திருவாலாக் கோவில் சிறந்த வொளிதனிலும்
மருவலர்கள் வாராமல் வாராப்பூ ரானிருக்கப்
பயமென்ன மன்னவனே பாங்குடனே யிங்கிருமநீர்
தயவுசெய்து வெற்றிபெறத் தருவாய் விடையெனவே ;

மங்கலத்தில் நவாபு படையுடன் மருதிருவர்படை பொருதல்

தாயகமாய்க் கேட்கத் தப்பாம லப்படியே
போய்வருவீ ரென்று பொருந்தி யுரைத்தமன்னன்
அவ்விடத்தில் சுற்றி அடர்ந்திருந்தார் தங்களையும்
இவ்விடத்தில் பத்திரமாய் இருமென் றுரைத்துவிட்டு
அன்றெழுந்து காளை யாருடையா ராலயத்துள்
சென்றிருந்தார் மன்னன் தேவியிடம் அம்மானை.

விருத்தம்.

மன்னவ னிருந்தா னிங்கே மருதிரு தளவர் தாமும்
தென்னக ரடைவாய் நீங்கள் சோந்துமங் கலத்தை நோக்கி
உன்னியே நடப்பீ ரென்ன உரைத்தவர் றகன்றோர் சேனை
தனனுட னவருங் கூடி சார்ந்துமே நடப்ப தானார். (12)

நடந்திவர் வருகும் போது நடத்திய வெடியின சத்தம்
படிந்திட மந்திரி காதில் படைகளுக் கதைக்கண் டோதி
அடர்ந்துவேட் டெழுப்பு மென்ன அதுவொலி யிவாதான கேட்டே
இடமவலம பிரிவாய்ச் சென்று இருவருங கலந்தா ரொன்றாய்.(13)

வேறு.

ஒன்ற யிருபடையும் ஒருமித்து நால்திசையும்
நின்றே பனீரெனவே நெதபபடி வேட்டெழுபபி
மஙகளதது க்கம்மாய் வளைநதகரைப பாதைவழி
சங்கையுடன வார தளக்குறிபபும வேடடொலியும்
நாடடமுடன காதில் நவாபுடைய ராணுவமும்
கேட்டரசர் கும்பினியாா கமபீர மாயெழுந்து
பாளையத்துக் கோதி பரிவேட் டெழுப்புமென
வேளைதனில் பீரங்கி வேட்டிவர்கள போட்டசததம
மருதுதுரை தளவாய வகைச்சேனை தாமறிநதே
அருகே நெருங்கிவர அறிந்திவாகள போயெதிாத்து
சோல்சர் வெடியெடுத்துச் சுடடா ரவரருகே
மீசரமாய்த் தீனோ விலலம்பா லெயயலுறறார்
ஈட்டிதனைப் போடடாா எறியீட்டி விட்டெறிநதாா
மேட்டிலிட்டுப பீரஙகி விடுகுண டடிபடவே
முறிந்தாா மருதுபடை முறிநதவர்பின தானதிருமபி
எறிநதா ரிவர்மேல் ஈட்டியுடன சக்கரமும்
மிக்கவே வாலாவும் வேலுடனே வலலயமும
பக்கம் வளதடியும் பலவிதமா யமபுகளும
வால்வெடியுங் கவுத்து வல்வெடியும வாணமதும
சீாசூல மித்தனையும சேகரமாய விட்டெறிநதாா
இதனால் நாவபுபடை எளளளவு மஞ்சாமல்
அதைவே லலகுகுணடால அகறறியே பினனுமிவர்
சங்கையிலலாக் குணடும் சரமிகவே யேவிவிட
அங்கே யவர்படையில் அழிந்தாாக ளாயிரம்போ
அற்றை மருதிருவா அறிநதுவெகு கோபமுடன
உற்றுத் தனதுபடை உளளவரை தான்பாாத்து
எடுததீா பலவிதமாய் எண்ணவொணணு வாயுதத்தைப
பிடித்தும் பலனிலையே பெரியவனு யாசசுவிது
செழிபபா யினிநடந்து சென்றுமனனன தனமுகததில்
விழிபபதுமநீ ரெபபடிகாண் முகததிலெனன வீசையடா
எச்சுவருமம ஒனறு எளளளவும் ரோசமில்லை
வாய்த்ததெனறு மேல்விழுநது வனபோா புரியுமெனறாா
தளவா யிதுவுரைக்கத் தானகேட்டு ராணுவங்கள
விழவே நவாபுபடை மேல்விழுநது குத்துமவெடடும
நடத்தினா் சண்டையது நவாபபடை யீதறிந்து
அடிததாா பீரங்கிதனை அநேகமெனக் குண்டுவிட்டு

குண்டுவந்து பாயநது குலேநதா ரறுபதுபேர்
தணடு மருதிருவா கருத்தில விசாரமுறறு
தேசதித தனதுபடை தேவமாா சேருவைவய
ஆத்தி அரவணேததது அமாபுரிவீ ரெனறுரைதது
வடககுடனே மேறகு வளேநதிவர்களை சணடையிட
துடககுடையாா தஙகளுடன சூழநதுமதி மநதிரியும
தெறகுங கிழக்கிலுமாயச சென றுநினறு தானபொருநு
கனனடததார் குணடும கருமருநது ஆயுதத்தால
மனனன நவாபுபடை மடிந்தா ரிருபதுபோ
இப்படிக்கு நினறு இகலிப பொருகையிலே
கப்பித்தான் நீலன் கர்னல்துரை மாட்டியனும்
பிரிட்டன் துரைமேசர் பலத்தநீா மேலநெருபபு
திரட்டியே **பூரியுடன்** தீரனராம **சாமிதுரை**
தெளிமையாய்ச சோல்சரையுந தீரோா படைகளேயும
தளளி நிறுததித தளவாயைத தானழைதது
சணடை தனேநிறுத்தி தநதிரஙகள பேசலுற்றா
வண்டா மருதிருவா மகாசேனேக கூடடமுடன
கடடை மாவுவைததுக கடுமபோா புரிவதனுல
போடடிபணணிச சீமை பிடிககநம்மா லாகுமதோ
தளளுசேது தநதிரியைச சமாதானஞ செய்ததுபோல
வளமா யிவனதனககு வகைமானஞ செயயவுநதான
போகாது சீமைப் புவிமுதலாயத நாகைககும
ஆகாமல வெற்றிநமக கபசெயமே நேர்விப்ப
இஙகிவாமேல சிநதை யெபபோது மெங்களுக்குத
தஙகுமித னுலே சலியாதே சொலலுகினறோம்
சென றுசெனனப படடணததில சோநது படைதிரடடி
வெனறிடுவோ ந தப்பாது விடுவோமோ நாமிவரை
இபபோது வுஙகளிடம எங்களுடை யெணணமதை
செபபியெனன பினனுலே தெரியுமது கண்டறிவீா
விருதாவி லிபபோது வீணசணடை செயவதனுல
அருவாமோ யேதும் ஆவதிலலைக் காவிதிலே
நல்லது நாமொனறு நவிலுகின றோஙகேளும
தீரேற சிலரும சோநததொரு குமபினியில
தானுஞ சிலருந தளஞசோலசா் தாஞ்சிலரும்
ஆகவே நினறு அமாபுரிவீ ரிஙகிருந்து
வாகுடனே களள வழியறிந்தே நாங்களுமே
பாளேயமுங கூட்டிப பதிவா யிரவினில்போய்க
காளேயாா கோவில் கற்கோடடை தானபிடிததுக
காரிசன வைததுக் கனவேட டெழுபபுவதும
கூறுடனே வெற்றிக கொடிநின றிலங்குவதும
பாாத்துப் படைவிலகிப பதரும லோர்முகமாய்
சோத்துநீர் பாளேயத்தைத் திரட்டியே காடுவிட்டு

வெளியேறிப் பீரங்கி வேடடெழுப்பி நில்லாமல
அழிவா யவர்படைகள தாமாகப் போமபடிககுப்
போடுவீா குண்டும பொருதுக கருமநதும
சாடுவீர் கைமெய சலியாம லேநடததி
மெலிவுகணடு அஙகவரை விரட்டியே யோடடிவிட்டுச
சலியாம லெல்லாமுந தானவழியே கணடறிநது
கூடடங கலையாமல குறுக்குவழி போகாமல
காட்டி லலையாமல் காளையாா கோவில்வந்து
சேருவீ ரப்பால சிவகங்கை மாநகரைப
பேருலகு தானறியப் பிடிபபோங கொடியிடுவோம
நயபபா யதனபிறகு நவாபுவுககு யிதுமுறறும
செபபிச சகலமுஞ் சேருவோம படடணமபோய்
என்றுரைக்கக் கும்பெனியாா இசைநதே மாஜேசியுடன்
அன்று மூத்துக க்ருபபன அதிபதியான சேனைமன்னன
சாங்கமா யெல்லவரும சமமதிததே யபபடியும்
போங்களென வுரைத்துப பொரு(ந)திறு ரிஙகுவந்து
இங்கே மருதுடனே இவரெதிர்ததுப் போாபுரியப
பங்கமிலா திஙகவர்கள படடாள மீராறில
எட்டுரெண்டும் நீலனையும் இஙகிருநதி யஙகவாகள
பட்டாளம ரெண்டும பயணமெனத தாமுரைததாா
இடதுபுற மேலமுகமாய இரவுதனி லேயெழுந்து
திடமாய்ப பீரஙகியணி சோத்துவிடடுப பினபுறததில
வாரஙகே முனனேவிட்டு வரிக்குதிரை சுறறிவிடடு
போரதொரு வாாத்தை புரவாமல குமபினியாா
அடர்ந்தாாகள் காளையாா ஆலயத்தைச சுறறிவந்து
படாந்தார் திசையனைத்தும் படாந்துவரு முன்னேதான
அங்கேதான் காளையார் ஆலயத்தி னுளளேதான
முங்கையுடன முத்து வடுகநா தேந்திரதுரை
பந்தயமாயத் தாமிருவா பஞ்சணை மெததையினமேல
சந்தோச மாயிருந்து சதுரங்கம் பார்பபளவில
நாலுபுறம் வளைந்து நடந்துவந்து குமபினியாா
கால்தளஙகள சோல்சா கவிநதுவநது கோட்டைதனைப
பிடித்தார் மயிலேறிப் பெரியதொடிச செண்டரக்கன்
அடித்தார் பீரங்கிதனில் அனேகமெனக் குண்டுவிட்டு

எழுப்பினார் சத்தமதை இடிமுழங்கும பாவனைபோல்
குழப்பினா ரங்கிருந்த கொற்றவாகள் தமமனததை
அன்றெழுந்த சததம் அதட்டியிலே அவவிடததில்
நின்றதொரு காலாள் நிலைகுலைந்து கடடழிநது
காடே கதியெனவே கலைநதாாகள கோட்டைவிட்டு ;

முத்து வடுகநாத துரையும் இராணியும் குண்டு பட்டு இறந்தது (காளையார் கோவிலில்).

நாடுபுகழ வடுக ராசனுமே யீதுசததம
எதெனவே யெண்ணி யெழுநதுதிடுக் கிடடவனும
மாதுதனைக் கைபபிடிதது வாவெளியே யென்றழைதது
வரவேயும மணடபதது வாசல்வெளி மூலைதனில
உரமாய வருமபோது உபாயமுள்ள கும்பினியாா
மதிலேறி நினறு மராடடியனும பூரியுமதான
இதமா யவாவரவு இனநதெரியா தேயிரவில்
கனனல மனுவேல கலஙகாத மாட்டியனும்
சொனனனை.. கலீரெனவே சுடடானே பூரிநுரை
கடபிததான சுடடகுணடு கனனியாகது மனனனுககும்
ஒபபிலையாயப படடு ஊடுருவிப போனதுவே
தபபியதோா காணடத தாாதான தெவவிடமோ
இபபடிககு மனனன இருநதா னிவவிடமதில
கும்பினியு மவ்வாறும குதிரையுடன சோலசாகளும்
தெமபுடனே பததிரமாய்ச சிவாலயதனதைத் தம்வசமாய்ச்
கொணடு அதைவளைந்து கொடுங்காவ லிட்டுவைத்து
அணடாமல காணடததாா அநதிபபகல் சந்தியிலும
பீரஙகித துபபாக்கி பிடிததோலால சததமிட்டு,

நவாபு படையில், கும்பினியில் சேர்ந்த நீலன் துரை மருது வளரியினால் ம(டி)ந்தது

வீரமுட னிருநதாா வேநதனிவன சாய்ந்தவிதம
அஙகே மருதிருவா அறியாதா ராகையினால
மஙகலததில நினறு வனபோர் புரிகுவதில்
மிஞசினார் கனனடத்தாா மிகுநதுசெய்த சண்டையினால
அஞசினா சோலசர் அலமநது பின்னரிததார்
நீல னிதையறிநது நிமிடமதில கூசசமறறுச
சீலமுடன வநது திருப்பினன திலலரியை
மோரிசா வைததான் முநதியதன் மேலுரமாய்ப்
பீரஙகி யேததிப பெருவேட் டெழுபபுகையில
வேட்டும புகையும் மிஞ்சவே மெத்தமெத்த
தாடடிக வான்மருது தானறிநது யித்தனையும்

தம்பியுடன் தமையன 'தனிவிலகி முன்வநது
கொம்பிக் கொதிதது கோபமது மெத்தவுணடாய
தரையில் உரசியதை தன்னில வளதடியை
விரசா யெடுததநனே வீசினா நீலனின்மேல
நீலன் தலேபிரிய நினறபடை தததளிக்க
வாலே வடுகுதுரை மடிநததொரு வாாததைதனே
அநநேரம வநது அறிவித்தாா காலாளும்
மனனனுடைச சேதம மருதிருவர் தாஙகேட்டு
அழுதாா துயரமுற்றா அவர்தளமு மீதறிநது
நழுவினு ரால்தமககாய நடததுவோம் போரெனவே
காட்டில வளேநது கடந்தே யவாவளேகள
வீடடையுமே தேடி விலகினு ரீதறிந்தே
தாண்டவ ராயத் தநதிரியும மெய்கலஙகி
ஆணடவருக் காக அமர்பொருது வீணுசசே
என்று பல்விதமா யெணணியே யினனமுமநாம
அறிவோம் பிறகெனவே அநநேர மாளனுப்பி
திரராம கிருஷ்ணன் தீரனேயுந தானழைத்து
அஙகே வடுகதுரை அவதிதனேப பேசியுமபின்
இஙகிவரை விட்டு யேகுவதேன மாட்டியனமேல்
துரத்தியிவ் விடமுள்ள சோலசர்களே வெற்றிகொணடு
பிறகு அவனிடமபோய்ப பேசுவோம வாவெனவே
இருபர சனமுடனே எகியே மஙகலததில
தருகாம லேயெதிாததுச சமாபுரியும் வேளேயிலே
சுட்டார்கள சோல்சர்படை சுட்டதொரு குணடுகளால
பட்டாரி வாகனததில படிநதாரிரு நூறுபோ
இவரா லவாபடையில இபபடியே யாவதனுல
அவதிதனே யடைநது அவரிவருங கோபமுறறு
எதிர்த்துச் சமர்பொருது இருககின்ற நேரமதில்
கதித்தொருவர் கும்பினியாா காலாளு மோடிவநது
வாஙகினேன் கோட்டைமதில் மேலே செணடறவும
ஓஙகி யடித்தோம் உடையவனேக் கொனறுவிட்டோம்
இந்தமடடும நீஙகள இருநமெதனன வாருமெனன
சநதோஷ மாயவார்த்தை தானகேடடு சோல்சர்வா
பெருகி மகிழச்சியது பீரஙகி யுளளதெல்லாம
நெருங்கியே முனநிறுத்தி நிறைமருந்துங குண்டுமிட்டு
தீர்நதாாப பலித்தார் திகைத்தேதா னகரடைநதார்
எந்தான மடியவென எலலாருந தட்டழிநது
நகாந்தார் செடிமறைவில நழுவியே மெளளமெளள
அகன்ற ரதுவிவரம் அத்தனேயும் புத்தியுளள
தநதிரியும் வந்த தளராம கிருஷணனுமே
சிந்தை தனிலறிந்து திகைத்து இருவருமாய்
என்னசெய் வோம்நாம் இருவரினு லாயதென்ன

என்னவே பேசி இருவருமே வாடடமுறறு
மன்ன னிறந்த மயககமிவாக் குணடாகி
என்ன பலனமகது எதுமிலே பா.நமெனை
சென்றே யவரிருவா எவாதமகருந தோணருமல
சென்றா வழிவிலகித தியஙகி வடமுகமாய
கொல்லன் குடியருகே கூபவழி யேநடநது
நல்லபெரும் நகரம நாட்டரசன கோட்டைவநது
சோநது வொ நவருக்கும தெரியாமல வீறறிருநதார்
வேநதரிவ ரிங்கே வீற்றிருக்க விபபடிகது
மன்னா மருதிருவர் வடுகுதுரை காரியமும
பினனுமதி மநதிரியும பிரிநதகலப போனதுவும்
இனனவித மென்று எதுந தெரியாமல
முன்னேறி மங்கலத்தில முடுகிப பொருதயலே
உச்சியிலே காலடிக்க ஓடிவநது அங்கொருவன
அச்சமுட னினறு அரசன மடிநததெனறுன
மநதிரி பிரிநததென்றுன விளைநதிருநத ராணுவஙகள
எந்திடமோ காணேம ாதுரைக்க வநததெனறுன
அரசனுயிர பிரிநதும அகனறுமதி மநதிரியும்
மரித்தா ரெனவருநதிப பேசுமவன வார்த்தை தனை
வாதுபுரி மருது வகையுடனே மங்கலததில
காதினிலே கேட்டு கையின் வளதடியை
எறிநதா ரிருவருமே எணணமது மெதத வுண்டாய
பிரிநதார சமரைவிட்டுப் பினதொடர்நத தஞசனததை
அமாத்தியினி யிபபோ ஆகாது நிலுமெனச
சமர்த்தன வடுகதுரை சஙகை தனை யங்கவர்க்குச
சொலலிச சகல நமாயத துயர்மாறிப போவிலகிச
செல்லும நகாகருச சிநதைகளில நேர்நதபடி
போஙகளெனறு ஙகவரைப போதுமெனறு சேகரமாய்
வாருங்க ளெனறுகாடடி மறைநதார்க ளவர்களும்
கநத வனததில் கலநதோடிப் போகலுறறா
இநதவிதம பிரிய இவாமருது மனனாதுரை
ஒருவா முகத்தை ஒருவருமே தானபார்தது
இருவருமே யிங்கே இருநதுபலன ஏதுமிலலை
மாடமயன சீவன வலிவா யிருநததனல்
காட்டில் மறைநதுவநது காவலனைக் கொனறுவிட்டான
நாமும் நடுப்படையில் நாணறுநத வாறுேம
போமோ வீறுகப பிழைத்தார நவாபுபடை
ஆனாலும் பொருதும் அகற்றுவோம நமதுதுரை
சாமிபோ னாலும் தளம்போய் விசனமில்லை
உலோக மாதாவை நொடிக்குள்ளே தபபவைத்துச்
சாகாமல காததால் தருமமே யாகுமதால்
பாழாக மாட்டாது பட்டதும்வீண் போகாது

காளியூர் நமமைக காபபாா கடைபோக
என்றிருவர் சொலலி பெழுநதுவழி யூடறிநது
குனறுமல கொலலன் குடியிலவநதா ரம்மானை.

விருத்தம்.

குறித திரு மருது கொல்லங குடியினில இரவு செனறே
உருத்துட னுலக மாதா உததமிக குடனுள விட்டே
வருத்திமுன னெதிரே நினறு வநதவள வதனம நோக்கித
திருத்தமாய் விழிநீா சிநதத தேம்பியே சோமபலானுர். (14)

விழியிறு லருவி யோடி விழவிவ ரழுத போதில
ஒளிதரு முலக மாதா உடலது நடுக்கங கொணடே
தெளிவுளள மனத்தார் நீங்கள தியஙகிய வகையீ தெனனே
சுளுவதா யுரைபபீ ரெனனத் துரைமக ளிறந்தா னெனறுர். (15)

வேறு.

என்றவுரை கேடட இராணிமகா மஙகையரும
அனறவரிக கீழே அடிதது விழுநதழுது
கையால் முகத்தறைந்து கதறி யபயமிட்டு
அய்யோ சிவனேயென அழகுதிரு மேனியரு
புழுதி மிகபபடவே புலமபிப் பரதவிததாள
அழுதவளைத தேறறி அமாததிருர் தாதியாகள
அருகே யதுசமயம அவவிடத்தி லேயிருநத
மருதுதுரை யிருவா மஙகையரைப பார்ததுரைபபாா
எநதாயே யிவ்விடத்தில இனியிருககப போகாது
தந்தாய் வெளி....யேறித தபபாம லிங்கிருந்தால்
ராசனுடன தேவி ராச்சியமும ராணுவமும
பாசமுளள நீதிமதி மநதிரியுந தானெழுநது
ஆனை குதிரை அடஙக விழநததல்லால
மான மழிநது வரமபுதபபிப போகுமமமா
இநநகரை விட்டு எழுந்துமே அயிதருடன்
தனனகரில் செனறு தளங்கூடி யிஙகுவநது
வண்டத துலுக்கரையும மரசேனை சோலசரையும
அண்டாம லிஙகே அகறறுவோம் வந்தவழி
என்றுரைத்த வார்ததை ஏறறுமே ராணியுநதானை
நனறுகாண தம்பியரே நானசெய்த பாவமதால
மனனனையும் தஙகையையும் மடிபபாகக கொடுத்துவிட்டு
அனனசுத்தம் பூமி அரசு மிழந்ததலலால
சோமளந்து படசியெனத துயரம பெரிதாகி
வீமளந்து போக விதித்தா னயனெனககு
ஆறு லுமது அனபும் பெரிதாசசு
மான மழியாமல் மன்னவரே காருமென்றுள
நல்லது என்தாயே நடப்பதும் நாளையதால்

செல்லும்நீ மாளியெனச செபபியது மிபபாலே
தாதியரைத தானழைத்துத தானுலக மாதாவைச்
சூதான மாகத நோகையரோ யினறுமட்டும்
காருஞ சிவகஙகை கணணிமை மூடுமுனனே
வாரோ மெனவுரைத்து மருதிருவா தானடநதார்
நடந்தார சிவகஙகை நன்னகரி லனறிரவு
அடைநதா ரிருவாதாமும அஙகேதான மஙகலத்தில்
தொடுததுப பொருதும சோலசாபடை யாளரவர்
கடுதத மருதுதனைக காணுமல தேடியெஙகும்
எலலவருஞ சோநது எழுந்து பயணமென
நலலவழி பார்தது நடநதார மழக்கமுடன
காடுசெடி கடநதார காளையார் கோவிலவரை
ஊடையத்தில வநதார ஒனறுகச சோநதிருநதார
இஙகுவநது சோநது இருமருது மனனருடைச
சஙகைதனைப் படித்துத தானடைவாய் வீற்றிருநதார்
இருநது துரைநீனை இருநதவழி யெனறுவந்து
வருந்த மருதிடததில வாஙகுவே னெனறுரைத்துக
கவனமுடன மாடமயனுங காளைநகா மீதிருநதார
சிவகஙகை சோநதிருவா சோநததொரு பாநதமுளள
கடடழக ஞமருது கருயிருளில வநதுறமாய
அட்டவணை முத்திருள அபபனே தானெழுவா
உம்மாலுந தனமையுள்ள உமமுடைய தனமருகண
தம்மாலு மித்தலத்தைத் தனமெனறு பேர்கொடுத்து
எடுத்தீ ரகிலாண்ட யீச்வரிக்குப் பட்டமது
கொடுத்தீ ரதுமுதலாயக குறையாத நலலரசாய்
நாட்டினீ ரிப்புவியை நனருய நிலைநிறுத்தி
வாட்டமில லாதிருகக வைத்ததொரு வுத்தமிநீா
மாறுமுடி கொடுத்த வள்ளலே விளளுகிறேன
வீரா வடுகுதுரை விதிமுடிநதா ரெனறழுதார
இஙகிவாகள தாமழுது இயமபுவதைத தான்கேடடு
அஙகவனு மிபபடிக்கு ஆசசுதோ காலமெனத்
தியஙகி மனமிகவே தெளிநதேதா னஙகிவரை
மயஙகாதீ ரென்றே வகையினிமே லாவதென்ன
உறற மொழியதனை உரையுமெனறு அட்டவணை
முததிருளப் பேந்திரன மொழிநதா ரதுசமயம
அஙகவா சொலக்கேடடு ஆன மருதிருவா
இஙகே யவாமுகததை ஏறிடடுப பார்ததுரைப்பாா
காலமது சூழநத கறபனைக்கு எனசெயலாம்
சாலவே யின்னெனறு சொல்சாத்தககே ளய்யாவே
தாமசமா மிங்கிருக்கச சமயமலல யிப்போது
நாமஙகே சென்று நடத்தும்வகை கேளுமிப்போ
விதியால் பதியரசன் விண்ணுலகம் போய்ச்சேர்ந்தார்

சதியி லவனமறைவில் தந்திரியும் போயமறைநதார்
உத்தமியாள் வேலுலகு ஒறறையிலே வாடுகிறார்
இத்தலத்தை நாமிருந்தும் எதிரியிடம் விட்டுவிட்டு
அண்டாம லேதிரிந்து அலையவே நாமுமே
திண்டுக்க லயிதரிடம் சென்றுபடை கூட்டிவநது
வாங்கலாகு சீமை மனனவரே வெறறிகொணடு
தாங்கவன்றி நீங்கள் தயவுசெயது தொண்டிவளர்
சேருவை யினகணககுத திட்டமிடும நினமருதன
காரியவான் முத்துக் கருபபனையு மிஙகழைத்து
வைத்து நிறுத்த மணிதரெலலாகு சேகரித்துச்
சுற்றியே பததிரமாய்ச் சூழ்ந்துசிவ கஙகைகதனைக
காத்திருபபீ ரிங்கே கைமொனறும் நேராமல
பாக்கியங்க ளயயாவே படிபபடியாய நாமுரைததோம
கதிரோ னுதயமது காணுமுனனே போயணுகி
மதிவதன வேலுலகு மாதானை நாமழைத்து
தணடியல் மேல்வைததுத தப்பாம லைபபடியும
திண்டுக்க லயிதரிடம சென்றுகேட்டு வாருமெனச
சொல்லி மருதிருவர் துருசாக வேநடநது
கொல்லங் குடியிலிஙகே கோதுவந்து நேருமென்று
ராத்திரியே நநது ராணிவேலு மாளிகையில்
காத்திருந்தா ரங்கே கரணிக்கன அட்டவணை
முத்திரு ளப்பண முடிநதனுப்பும வாசகத்தைச
சித்தமுடன தொணடிச் சோவைக் கணிக்கனவன
வாசித்தும் பாாத்து மனத்துள விசாரமிட்டு
மோசம்வந்த தென்று மொழிந்திருந்தோா தங்களிடம
ஆறுதலாய்ச் சொல்லி அங்கிருத்தி வைததுவிட்டுச
சீரும் பரிமிசையே செனறேறி வேகமுடன
வந்துசிவ கஙகை மாநகரில மாமணிடம்
சந்திச்சு வுளள சமாசார மெல்லாமும்
பேசி முடித்துப பிரிநதசனம பாவரையும
ஏசியே தானழைதது இருததியே நாறபுறமும
பயத்தா லிவரிருவர் பாரிவரும பாவனையாயக
கயத்துவெடி கலவெடிகள கனமாக வேட்டெழுபபிப
பட்டணத்தி லுள்ள பரிசனங்கள யாவருக்கும்
திட்டமுட னுதரவாய் தேறறியே யெச்சரிதது
இரவும பகலும நாடாமல் மேலவர்கள்
காவலனே யிங்கிவர்கள் காததிருநதா ரம்மானை
இங்கேசிவ கங்கையில........வலா யிருகக
அங்குலக மாது அரண்மனைமுன காத்திருந்த
தளவாய மருதிருவர் தான்கதிரோன வநதபினனே
விளமாயர் மனையுள் வேலுலக மாதிடம்போய்
வருந்தாமல் மாதாவே மறைபாதம நோகாமல்

இருந்திடீர் சுமமா இரத்தினச சிவிகையின்மேல்
வாரு மிருமெனன மங்கையரு மபபொழுது
காருஞ சிவனே கடவுளரே தஞ்சமெனறு
ஏறினாள பொறசிவிகை எடுததா ரிருவருமாய
போரில மலையார பூவையரைத் தாமெடுத்து
கொலலங குடியில குளததுககு மேற்கரையில்
நல்லபெரும வாடி நரிநுழையாக் கடடாபபு
மூங்கிலும இனமே முளைத்திருககும வாடிதனில்
தாங்கிச் சிவிகை தலைமீதி லேசுமந்து
உருடடியுங் கடடாபபும் ஓடவழி காணமல்
குறட்டு வளதடியால் குறுககே வழியாக்கி
வாடி தனைமுறித்து வநதார வெளிதனிலே
கூடி வருஙகுறிப்பைக குமபினியார் தாமறிந்து
பட்டாள மெனறு பயிறுவரப பணணிவரக
கடடாபபைச சுறறிக காரிக குதிரைவர
சுறறிக குதிரைகளுஞ சூழ்நதுபடை யோடிவர
மெதத மனநதிகைதது விரசாக ராணிதனை
இருவருமே தோளமேலே யெடுத்துச் சிவிகைதனை
வருமபோ ததுகடநது மரிததிடவே மேவலாகள
குதிரையுடன தளஙகளும கொறறவரைச சூழந்தளவில
அதிவேக மாயசிவிகை அலையவே வோடடமதாயக
கீரனூர் வீதி கிழககே வடககொதுங்கி
வார வழியில வழிமேல குளங்கரையும
ஊருணியைக் கணடார உடனே யிருவருந்தான
தாரணியாள மனனன தையல் புவியரசான
வேலுலக மாதாவை மேடடி லிறக்கிவைத்தார
நாலு கரையும நறபரிகள தானகவிநதார்
வாலை விசுவை மருதேந்திர மனனர்வர
சாலவே வாமபரியும தளஙகவிநத வாரணிநது
ஊருணியில தாஙகுதித்தார ஒருநாழி கைக்கொருகால
மூரி யெழுவார முக்குளிபபா ரக்கரையாய
கரைமே லருகிருக்கும் கனனிகைமேல கவனமாக
இறையோனே தஞசமெனறு இருவா மனங்கலங்க
பிடிததோ லதுவெடியால பின்முன னகலாமல்
ததறி வளைநதவர்கள சுட்டார் டபீரெனவே
கருமருநதுங குண்டும கண்தெரியா தேபுகையும்
நெருநே ரெனறுசுறறி நெருபபெனவே யந்நேரம
கண்டு மருதேநதிரா கடுஙகோப மாயச்சினந்து
விளஙகு மிளையவர்க்கு விளமபுவா ரபபொழுது
இநதவிதஞ் சலததில் எததனைநாள நாமிருப்போம
வந்தவாகள் தாமா வழிவிலகிப போவதுண்டா
இருவரு மிணைபிரிநது எமனுலகம போமளவில்

அரசனுடைத் தேவியர்க்கு அமடு வராதபடி
காப்பதுவே பாரம் கரையேறு தம்பியரே
பார்ப்போ மொருகை படியளந்தோன் தஞ்சமென
மாயோன் சகாயமதால் வலுநமக்கு வுண்டுதம்பி
ஆயா ளுடன்நம்மை ஆதரிப்பா ராகையினலே
வாரு மினிக்கரையில் வளரிதனைக் கைப்பிடித்துச்
சீறிக் குதிரைமேல் செல்லுவோம் போகிலுமநீ
ஆரணங்கு பக்கம அகலாமல் நில்லுமென
வீரன் வளரியினல் வீசின ரபபொழுது
சீறி வளரி சிலைநா ணெலிமிகுநது
மீறி யெழுந்து வெம்பரிமேல் சென்றதுவே
இருப்பு வளரி இருபுறமுங கூரமையதாய்
கருமபு வனததில் காட்டானை சென்றதென
இருவர் விடும்வளரி எதிர்தத பரியதனை
சருவித் தலையறுததுஞ சாரதியும படடுவிழப்
பரிகள சிரமுருளப படைகளவை தாமிரளத
துரிசாய்ச் சிவிகைதனைத் தூககின ரக்கரையாய
கருணியைத் தாங்கடநது உறுஞசலவனம் விட்டகனறு
நாரியரைத் தாஞசுமநது நாடடரசங் கோட்டைவநதார்
வந்தா ரிவர்மூவா வநதிறஙகி யநதிடத்தில்
மந்திரியைக கண்டாா வகையெல்லாந் தாமுரைத்தார்
மனனவரும் மநதிரியும மாதுதனை யாதரிதது
அந்நேர மேயெழுநது அததமிகுமம வேளையிலே
காலூர வேநடந்து கடுங்காடு விட்டகனறு
மேலூர் விடியவநது விடுதி யிறஙகலுற்ருா.

விருத்தம்.

இங்குமே லூரில வநது இவாசனும விடுதி தேடி
தங்கிவீற் றிருககும் போதில் சங்கையை முழுது நனருய்
அங்குள்ள நாடடார் கூடி அறிந்துவந தவாபால் சென்று
மங்கையு மரசர் தம்மை வணஙகியே யெதிரே நின்ருள். (16)

நின்றதோர் நாட்டா ரெல்லாம் நெருங்கிநின் றினிமேல் நீங்கள்
சென்றுவா விடமே தென்னத் திரண்டுமா நகர மேவி
இன்றுநா மயிதர் பேட்டி எடுத்துமே தளத்தைக் கூட்டி
வென்றுதான நவாபை யோட்டி மீட்போம்நாம் பதியை
[யெனருா. (17)

வேறு

என்றவுரை காதி லியற்றியே நாடடவரும்
நன்றேதா னப்படியே நடக்குமிது தாட்சியிலலை
பஞ்சைநா மோர்வசனம் பகருகின்றோ முங்களுக்காய்
இங்கே யொருநா ளிருந்துசெல்ல வேணுமென

அஙகே வரும்படியே அனறுமறு நாளதிலே
தங்கி யினியிருநதால் தாமசஙக ளாகுமெனை
நாட்டவர்கள் மெதத நலமாகக் கூட்டமிட்டுக
காட்டைக கழித்துக கடுகவழி கூடிவந்து
மேட்டுப படிதனனில விடுதி யமைததுவைதது
வாடப் படாமல வழஙகிவெகு காணிககையும
மன்னவரே நீஙகள் வருததப படாதிருபபீர
இனனுஞ செலவுக் கியலா யனுபபுகினறோம
எனறுரைதது மீண்டார இபபாலே யிஙகிவரும ;

வேலுலக மாதாவும் மருதிருவரும் சிப்பாலக் கட்டைக்குப் போனது

அனறு மறுநாள அதுகழிதது மூனறுநாள
ஒனறுகி வநது உறைநதவாகள் தமமுடனே
சென்றாகாண ராணியுமாய சிப்பாலக் கட்டைநகர்
சிபபாலக கடடைதனில சென்றங கொருவருஷம்
பார்ப்பா னுறவாகிப் பாஙகுடனே தாயிருநதார
அரிக்காரப் பார்ப்பான் அஙகவனு மிஙகவர்கரு
இருகக விடஙகொடுதது இவாதிறமை தானறிந்து
வருககமுளள தேனும மாஙகனி பலாககனியும்
பெருக்கமுடன கொடுததுப பிராணைபபோ லாதரிததான்
வாஙகிப புசித்து மகிழசசியுடன தாமிருநதார்
பாஙகாய அயிதரிடம பகர்வான மறையவனும
சமூக மரிககாரச சாதாரநான ஆகையினால்
நிமிஷந தருகாமல் நேரேநான் அயிதர்முனனே
கண்டு வுமதுடைய காரியமும வலலமையும்
விணடுரைதது முநதி வேநதன்மனம நானறிந்து
இஙகேவந் துஙகளிடம உரைத்து நானதிரும்பி
அஙகழைததுப போக வாகுமே வரசிதுகாண்
நானபோவ தாலே நலமாக வுஙகளவகை
தானவருதல் நனறே தந்திரியைத் தானனுபபும
பேடடிபண்ணி வைத்துப பிரியமவரச் செயகுவதில
தாட்டீக வானதயவு தானே கிடைககுமபபால
வேணடிநீர தாமனுபப வேணுமெனை நல்லதெனறு
தாணடவ ராய தந்திரியைப போமெனவே
வழிகடந்து தாமிருவா வனமும நகாகடநது
வெளிகடநது நல்ல விருபாட்சி தன்னிலவநதார்
வந்தா ரிருந்தார வழிததஙக லாகவஙகே
விந்தையுட னிரவு வீறறிருக்கும வேளையிலே
சாந்தத் தளவாய் தாண்டவ ராயனுக்குக
காநதலுடன கடுபபும் கால்வலியும் மேல்வலியும

தாப மதிகமதும் சண்டி வயிற்றுவலி
சோப மிகக்கண்டு துஞ்சினா மநதிரியும
வந்த மறையவனும் மனங்கலங்கி யுளளுடைந்து
சிந்தையது வேறாகித் திண்டுக்கல் வநதுபுக்குச்
சென்றார்கா ணயிதரிடம் சென்றுசலாந தானகொடுத்து
நின்று சமயததில் நோநதவரைத தானபாாத்து
அண்டை மருகினில்போய் அடைவுடனே வாய்புதைததது ;

அயிதரிடத்தில் அரிகாரப் பார்ப்பான் சிபார்சு செய்தது.

விண்டு யிவாவகையை விளம்புவாா வேதியனும்
வமபுசெய்வார் தங்கள் மதமடக்கி மங்கலத்தை
ஒன்பது கோடி ஒருகுடைக் கீழவனே
ராசாதி ராசே ராச கெடிபபுலியே
நேசமுட னடியேன நோா யொருவசனம
எல்லோர்க்கு முனனே இயம்புகினறேன கேளுமெனச
சொல்ல மறையோன் தொடங்கினு னப்பெ ழுதே
வெளளை மருது வீரன தனககிளையோன
வளளல் சிறுமருது மங்கைவேல் மாதரசும
தாண்டவ ராயன தந்திரியு மேயிவாகள
ஆண்ட வரசிருப்பு அழகுசிவ கங்கையெனும்
நாடுதனை யிப்போ நவாபுக்கே யொப்புவித்து
வீடும் அரசிழந்து விதியின பயனெனவே
ராப்பாதை யாக நடந்து பயநதவாகள
சிப்பாலக் கட்டை சேர்ந்தார்க ளென்னிடமாய்க்
கண்டே னடியேன் காவலர் தம்வலிவை
சண்டைப் பெரும்புலிகள் சமர்ததுந தைரியமும
சொல்மொழியுங கலவித துணடரீகக கணடிதமும
செல்வருடை யழகும சித்திரமு மொபபலவே
ஆனதனு லவரை அடியேன நிறுத்திவைததேன
தானவரை நீருந தருவிததுக் கணபார்ததால
ஒப்பியே விபபடியும் உணடோ வுலகிலெனச
செபபுவீ ரெப்படியுஞ் சென்றழைத்துப பகாந்தவர்கரு
ஆனை பரியுடனே அழகு சிவிகையதும்
சேனை மிகக்கொடுததுத் தேசந் திருபபிவிட்டால்
கீர்த்தியது மெத்தவுணடு கெடிமனனர் தங்களால
நாற்றிசையும் போக நமக்கு வுதவிசெய்வார்
என்று மறையோன் எடுத்துரைக்க வயிதருமே
அன்று வதைக்கேட்டு அடைவாய் மனமகிழ்ந்து
நன்றவர்கள் நம்மை நம்பிவநத தாகையினல்
இன்னவர்க்கு நலல இருப்பிடமுந தான்கொடுத்து
ராசபுகழ் ராசா ராசமகா நாய்ச்சியர்க்கு

மாசமிரு நூறுபொன் வழங்குமென்று ரிதுவல்லால்
சீபபாலக் கட்டையவா தேகமதற கொவ்வாது
தாப்பாய விளாமபடம தநநகரி லிஙகவர்க்கு
விடுதிதனை யமர்த்தி வீற்றிருந்தா ராமாஙில
சடுதியிலே நாமும தனிவேடடை மாாககமதாய ;

விளாம்படம் விடுதியும் மாதம் இருநூறு பொன் சம்பளமும் தருமாறு அயித ருத்தரவு.

வருவோா மவனுடைய வலலமையைத தானறிந்து
தருவோம பரிதனமும தபபாது யாதுமில
தடுக்காமல நாமுரைதத சமபளமு மஙகவர்க்கு
நடககடடு மெனறு ராச னுரைததிடவே
அரிககார வேதியனும அதுகேடடு நலலதெனறு
சுருககாக வோடிவநது துரைமனன ருததபவால
விளாம்படஞ் சென்று வீற்றிருஙகள நீங்களுமே
சுருககக்கூடடிப போவீா தபபாது ராசமொழி
செலவுக் கருளினத ல சிறுமையிலலை யுங்களுக்கு
சமமாகச செலவீர்கள ராசன வருவரிஙகு
வேட்டையது தானுட விருமபினதால மனனவனும
காடடினிலே யுஙகள கைககடுமை தானபாாதது
சநதோஷ மாகத தளமுமக்குத தானகொடுதது
விநதை யுடனேதான் வேநத னனுபபிவைபபார்
எனறு மறையோன இயமப விவாமகிழநது
நனறெமகுச் சீமை நலமாக வநததெனறுல
சாலைப் பதிவாழுங் காளியுடைத தனனருளால்
ஆலைததண் வளாநா டளிககிறே னுநதனுககு
எனனவே மனன ரிதுவுரைக்க மெயமமகிழநது
அநநேர மேமறையோன அரசனமுனனே சொனனபடி
ராணிக்கு மன்னருக்கு நானூறு பொன்செலவு
காணிக்கை தநது கருததாய வழியனுபப
மறையோனைத் தானனுபபி மனனவனும ராணியுமாய
இறையோனைத் தஞசமெனறு எழுநதா ரவிடம்விட்டு
மெச்சும் புகழமன்னர் இறைநதுவநதா ரமமானை
வநதா ரிருநதார் வழிக்குவழி தஙகலென
இநத விளாமபட்டி எஙகேயெனறு வேகமுடன்
சென்று விளாம்பட்டி சோநது நகாவளத்தை
நனறெனவே சுற்றி நாறபுறமுந தானபாாதது
கணடு மருதிருவா கடுஞ்சோங்கும் வல்சுரமும
உண்டு நெடுகிலு மென்றவரால தானறிந்து
இநத நகரில் இருநதோமே யாமாகில

எந்தன் துரைராணிக் கேறகாது விபபுவிதான
பாவ மறும்நதி பாங்குடைய வேகவதி
தேவா புகழுகினற சிததர்மலே யோரமதில
வைகை நதியும வளமான சோலேகளும்
அய்யன் பதிமலேமேல் ஆறுமுகன் சந்நிதியும்
மெய்யான தீாததம் விசேடமுளள மாதலமாம்
ஒய்யார மான ஊரு மதறகருகே
காட்டை யடுததுக் கருததா யிருக்கவென
வேடடைக் குகந்தவிடம மேடலேபட மாமெனவே
நன்றெனவே யெண்ணி நடந்துஅதி வேகமுடன
அன்று அதிலவந்து அருவைகை யோரமதில
கோட்டையும வாடிக கொத்தளமும் ஊடையமும
நாடடியா மனேயும நலமாக வேசமைதது
வீறறிருநதாா மனனா மெயம்மகிழநது ராணியுடன
பார்ததிபனே நட்பும் பழைய மனிதரெலலாம்
நாளுக்கு நாளாய நாடிறா பையவநது
ஆளுஞ சிவிகை அடாநதுபரி ராணுவமும
மனனா குடைவிருதும வலலேயமு மீடடியுடன
உனனிப படைபொருதும் உள்ளியக் காராகளும்
பாருவைக் கேறற பாளேயக் காரருடன
பரிவார முற்றும பானமயனூர் தனனிடத்தில
அறிவுடனே வநது அடைந்தார்கா ணம்மானே.
கூடடப படையுடனே கொற்றவனும் வீறறிருநது
தேட்டமுடன நிததமுஞ சிந்தை மகிழச்சியுடன
காட்டைக் கலேத்து கரடிபுலி மான்முயலே
வேடடைக ளாடி விடுதிவந்து சோவதுமாய
இப்படிக்கு வோராணடு இருககுஞ சமயமதில
அப்போ தொருநாள அளபபிட்டு வேடடையென
செபபமுட னயிதர் தீரன சிறுததானும
கெப்புவி ராசன கசவேட்டை யாடவென்று
வரவே யிடைவழியில் வந்தவர்க ளோடிவந்து
அரசே பரிமுதலாய் அழியுதே பன்றியினுல
மெத்தக் குடிகள மெலிந்தோ மதனுலே
இத்தையல்லாமல சறறே இன்னுமொனறு கேளுமயயா
வத்தலக் குண்டு மஞ்சநதி யோடையிலே
மெத்தவே குஞ்சரங்கள வெகுகூடட மாயததிரணடு
திரளாக வந்து செந்நெல்கனனல தமமையெலலாம்
உரமா யழிக்குதென உண்மைதனேக் கேட்டவரும்
ஆனேமேல் வெள்ளி அம்பாரி வைத்தேறி
சேனே தளத்துடனே சேர்ந்துதுரை யயிதருமே
மெத்தவே யத்தி வேட்டையது ஆடவென்று
வத்தலக் குண்டுநகா வந்தார்கா ணம்மானே.

விருத்தம்.

வததலக் குணடிூல மனனன வநதுதா னிருநத போதில்
சுத்துளள குடிகள யாவுஞ சூழநதவ ருடனே மேலாய
பறறிவந் தெதிரே நின்று பாளையப பட்டார தாமும்
துத்தியஞ செயது பாடிச சுலுததனைத் துதிசெய தாரே. (18)

செழிபபுடன துதிகள செய்து தெனனவன முகத்தை நோககி
அழிககுதே பயிாகள யாவும் அததியும பன்றி யாவும்
களிககுதே யதனால் நாஙகள கலஙகினோம துரையே யிபபோ
தொளிததட வதுவு மினறித தொஙகிசப படவு மானோம். (19)

வேறு

எனறுரைக்கக் கேட்டு இருந்தவொரு அமிதருந்தான
அனறே அவரருகே அடர்நது கவிழ்ந்து நினற
கணகொளளாச சேனைதனைக கண்ணாலே பாாததுரைபபாா
எங்குங் கலைதது எனமதைத தான்வதைத்துக
கடமான வெளிமானைக் கயலை முயலுடுமபை
அடைவாக வேவதைதது அலலவருமவாருமென
நடபபோமதுபோலே ராசனே பாருமென்று
படைமனனா வேட்டையது பண்ணியே நாற்புறமும
சுறறி வளைந்து துளுசிடவே படசிகளை
பற்றிப பிடிதது பாஞ்சால நற்குறிச்சி
தன்னிலே வநதிருநது தாகவிடாய தானகற்றி
நனனயமாயப பினனே நாகலாபுரஙகோட்டை
வந்திருந்தாா தங்களுக்கு வகைசொல்லி யாளவிடுத்து
தநதிரவான் டிப்பு தானழைதது வாாதமைசொலவாா
கருங்கலலுப பாறைதனனில் காராளைக் கனறுடனே
பெரிதான குஞசரஙகள பிரளயமாய் வந்திறங்கி
நாகலா புரததோடே நலலதொரு ஆற்றுவழி
மேகம திரணடவிதம் போலே தானதிரணடு
வததலக குணடு வயலில கரும்புகளை
மெதத வழித்து வெகுசேத மாக்குதென்று
குடிகள வெகுபோகள கூவெனவே வோடிவந்தாா்
மடியவே குஞசரமும் மதபபுலிக ளுளளளவும்;

[இடையில் இரு ஏடுகள் மூலப் பிரதியில் இல்லை]

காட்டுப் புலிககுங கரடிபனறி யானைகட்கும
நாட்டை நமககளித்த நலலறி வுண்டாமோ
என்றுரைதத ராணிராசுவரிககுத் தேறுதலும்
அனறுரைதத மன்னர் ஆதரவாய் வேறுதவி
மன்னரையும் பின்னும் மஙகை சிலா தாதியரும்
தனனை....தனையிருத்தித தாயேபோய் வாரோமெனறு
மனன ரிருவருமாய் மறையவனுர் தம்முடனே

நன்னயஞ் சோகோட்டை நாகலா புரமதனில்
சென்று பகலிரவாய் சேர்ந்திவாகள் மூவருமாய்
நின்று அடிக்கடியே நெருஙகிநிதம் போவதிலும்
சூரனெனும் டிபபு சுல்தானைக் காணுதறகுப
பாரமாய் மெத்தப் பதினைந்து நாளவரையும
காத்திருநதா ராறறங் க்ரையோர மனனவாகள
தோற்றவே டிப்பு சுதர்வேட்டை யாடவெனறு
வெளி(ங்)காட்டில செனறு வேடிக்கை வேட்டையெனத
தெளிவாய் டி யலுடுமபு தீன்வேட்டை செய்வமென்ன
சேனை தளத்துடனே சென்றார்க ளாளியென
கானம புகுந்தாகள கடிநாயை உளசவிட்டாா
காட்டைக் கலைத்தார்கள் கரடிபுலி பனறிமுயல
ஓட்டுமா றோட ஒளியிழந்தாா மனனவாகள்
இபபடி வேட்டைசெய்து இளைபபாய் வருகையிலே
செப்பம பெறுவேஙகை சிறுபுலியைத் தானதொடர்ந்து
வெடிவால் முருக .. வீரதணடை தான்சுழற்றிக்
கடுவாய் பெருவேஙகை கண்ணில் நெருபபெழவே
சீறிச் சினந்து செவவாயால சததமிட்டு
வார்பெறு வேங்கை வந்த படைத்தலைவர்
தங்களமேல் செல்லும் சாடடைதனைக் கணணாலே
அங்கவாகள கூடி அகலநினறு தான்வியந்து
கண்டு மனமுங் கலங்கிப படைமுறிநதார்
துண்டு சிறுபுலியுந் துலைதூரம போயிடவே
வேங்கை வெகுண்டு வெகுதளத்தில் வநதுவிழ
பாஙகான டிப்பு படைமுறிநது ஓடினதை
பார்த்தானே டிபபு பரியேறி ஊடைபோய
வார்ததையினு லேசி வழிமறிததுத் தானிறுததி
அலசாகாா அரிக்கா ரரைஅழைததது
கவனமுடன் அவர்க்குக் கருதுவா னுறறமொழி ;

[இடையில் ஒரு ஓலை காணப்படவில்லை.]

டிப்பு சுல்தான் மருதேந்திரரிருவருக்கும் வரிசை செய்தது

இபபடிக்கி...... லுவதததா இயல்பா யுரைத்திடவே
செப்பினதைக் கேட்டு தீரன சுலுத்தானும்
கறபிலையோ நாயன கருததுக குகந்தவரை
இப்படியோ செய்தாய் எஙகோ னருளெனவே
கூட்டியே வாருமிங்கே கொற்றவரை நாம்பார்க்க
வேட்டைக் கெடிப்புலியாம் வீராதி வீரருககு
முனனேநாம் செய்து முடித்துவைத்த ஆபரணம்
தன்னை யெடுத்துச் சடுதியிலே வாருமென்ன
கொண்டுவந்த ஆபரணம் கோடிபீ தாம்பரமும்

கண்டு மதடிபபுக காவலன வாஙகிவைத்து
சென்றழையு மென்ற தீரன மருதேநதிரா
அன்றவா கண்டு அஙகவரைக் கைப்பிடித்துப
பக்கமதி லிருநது பார்த்துவெகு நோதநியுடன்
தக்க உபசாரம் சாததிப பணிதியிட்டு
இன்னமும் உஙகளுக்கு யென்னதா வே றுமென
மனஞ யெனக்கு வரிசையிது போருமபபோ
சேனை தளங்குடுததுத தேசந திருபபுதற்கு
மானபா ஞன மனஞுவாங் குடனென்றுா.
அபபடியே ஆகும அஞசா திருஙகளென்ச
செபபியே டிப்பு தீரமும பலவுரைதது
பதிஞயி ரமபரிககுப் பாங்கானென வேநதனெறும
சதிரான மன்னன் சவுதா கிரியான
பததேசா பாலாசா . . . . வாவரசா
நத்தடுசா கொம . . . . . தி ராவுதத மார்களகுமை
அழைத்துவரச சொலலி ஆளனுபபி அபபொழுதே
தளததுக கதிபதியை தானழைத்திங கீதரைபபார்
கனஞ டகசசனததில கரமையுளா ராயிரமும
மன்னா நீசாமுதுரை வகுபபித்தோா பட்டாளம
காதம்போய மீளும கரும்பரிக ளாயிரமும
பேதமில்லாத திலலரியின பீரங்கி பனனிரண்டும
கொளளைக குதிரையிலும கொடுததேவோ ராயிரமும
வெளளமெனத திரட்டி விளாமபட்டி மநதையிலே
கூடாரந தானடிததுக குமுககாசப போயிறஙகி
வாடா மதிவதனா் மன்னரிவா தனவருதி
கடவாமல கேளுமினிக காவலரே நீஙகளுமநான
நடவுமென டிபபு ராச னுரைததிடவே
உறற நவாபு உரைத்தபடி யங்கவர்கள்
வத்தலக குணடு மாநகரை விட்டெழுநது
மேட்டுபபட்டிச சிதநாமலை விளாமபட்டி மற்றையிலும்
நாட்டினர் கூடாரம ராணுவங்கள எல்லாமும
வந்துவிவர் கவிந்தாா மருதேநதிர ரங்கிருநது
சுந்தரஞ்சோ டிப்பு சுலதானோத தானவணங்கி
மணடலங் கைககொளளு மன்னர் மகிழ்ச்சியுடன
வணடத துலுககன வணஙகியதோர் வாம்பரிமேல
இருவா சவாரிசெய்து இநதிராணி வேலசமூகம்
விருசாக வநது விழுந்து பதம்பணிந்தாா
வந்து பணிந்து மருதுமன்னா் தஙகளுடைச்
சிந்தை குளிரத திருக்கரததால் திருஷ்டிசுற்றி
வந்தவிடததில் மாறுபடா தேநீங்கள்
எந்தன் மனங்குளிர இருந்தனி ரென்னையிங்கே
சந்தோஷ மாய்ப்போனீர் தம்பியரே நம்பினவர்

எந்தவிதம் டிப்பு என்னசொனனூர் சொல்லுமய்யா
கேடுகெட்ட நாமும் கிலேச மடைநதுவந்தோம
நாடு நமக்குணடோ நடவாதோ கூமபியரோ
வந்தீ ரிதுவிபரம வகையுடனே நீருரைததால
எந்தன் மனககவலே எனறைவிடடு நீஙகுமென
ஆயாளே யெஙகள அரசே அரசாபணி
தாயாரே உநதன சலிப்பு மகன்றதிபபோ
சேனையது வநதிருக்கும சிஙகாரம பாருமமமா
காளைப் பதிதனையே கைககொளவோந தப்பாது
மாதுங்களை சவுமிய வருடந் துலாமாசம்
மீதுவளர் சுககிர வாரமசிமம ராசியிலே
கட்டுகிறேன சீமை கைவசமே யிபபோது
பட்டந தரித்துஉன்னைப் பாராள வைக்கினறேன
நட்டந்தச செஙகோல நடக்கும வகையறிய
மட்டிலலாச் சேனையுடன மதுரைக கெழுநதருளும்
சொக்கலிங்க மீனூட்சி சுவாமியுடைய பாதமதில்
அக்கரையாய வீழ்நது அபிடேக முமநடததி
செல்லுவோ மெந்தாயே தேவரீர் பாருமினி
வெல்லும் மாறருன வெகுகோடி நேரினிமே
தங்கததி னுலே சமைததொரு யாளிமுகம
சிஙகமுகந் துலஙகுஞ் சிவிகையினமே லேறுமென;

டிப்பு சுல்தானிடத்தில் மருதிருவர் படை கூட்டி வந்தது

மங்கை சிவிகைவர மன்னாபரி யேறிவரப
பொங்கும் படைகளதைப புறம்நாலு தானபிரித்தார
நாலு கையாக நல்ல வணிவகுதது
சாலை நடககையிலே தாமும தளமுமவர
திக்கொரு கையாகச் சிலசேனை தானவரவே
அக்கரையாய வடக்கே அடர்ந்துசில சேனைவர
நாகமலைக் கப்பால நடநதொருகை தானவரவே
வேகமுட னிவவாறு வெமபரியும் சேனையுமாய
வாய்ச்சுதென்று நாலு வகையா வருமிதனைக
கோச்சடையில் தஙகிக கூட்டமிட்டு முனனிருநதி
பட்டணம் நவாபுதுரை பலவார்தனை யாலதெரிந்து
திட்டமுடன தெனமதுரை சிறந்தநக ராளுகின்ற
மல்லரா யனதனையும் வரவழைத்துச் சிக்கனவே
சொல்லுவா ரந்தத துரைமருது மனனரெனும்
தளகாததர் ராணியவள தனனையுமே தானழைத்து
வளஞ்சேர் சிவகஙகை மாநகரை விட்டெழுந்து
மேலூர் வழிமார்க்கம் விரசாக வேநடந்து
காலுறவே யிரவில் காட்டுவழி யூடேபோய்த்

திண்டுக்கல் சேர்ந்து செழிப்புடனே அயிதாரனனே
கண்டுபடை கூட்டிக் கடுங்கோப மாய்சிவந்து
வாரா ரெணச்சேதி வந்தவாகள சொல்லுமுனு
வீரனை மன்னனுடன வெமபோா புரிவதற்கு
ஆகாது நமமாலே அயிதருமே முன்பகையை
வாகாய் மனத்திலெண்ணி மாறறவரை யாதரித்து
வலுவாயப் படைகொடுத்து வரவிடுதது னெமபீதில்
பலவாறே அயிதருமே பினனுரைப்பேன் நாளவர்க்கு
இப்பவனு மருது இங்கேவரு முனனேதான
தபபவே வேணுமதால தானபோறோம செனனநகர்
இதமா யிருநீயும இஙகுவரு மஙகவாகள
மதுரையுள்ளே செலலாமல வழிவிலகிப போமபடிக்கு
நடததும் அதுவிபரம நாமறிய ஆளனுப்பி
விடததகுமநீ பத்திரமாய வீற்றிரு இருமெனவே
எனறுபடை யெழுபபி எழுந்துபோய் மேலூரில
அனறிருநது காளையாா கோவில தானையமாய்
இருககுநதுரை மாடடியறகு [1] எழுதிவிடடு ஆளவசததில்
சிறகக மருதிருவா சேனையுடன வாரதினால்
பார்த்திபனே நீயும படைகளுடன தானெழுந்து
ராத்திரியே மேலூரில நமமிடததில சேராயெனறு
அநதரஙக மாக அறிவித்துத தானெழுநது
வநதிருநதாா மேலூரில் மறுநாள படையெழுபபித
தங்கி வழிககுவழி தானெழுநது படடணமபோய்
அஙகிருநதா ரிதனை அறிநதுநனறு யாராய்நது
பிளளைபபா ளையமிருநத பேரான முததிருள
பிள்ளையும பாளையமும பெருக்கமுடன தாமெழுந்து
இனியி விடமதில இருககவுநதான காரியமேன
எனனவே சொலலி ஏகினா சேதுநகா
சேது யிவரடைவாயச சோந்தா ரதன்பிறகு
வாதுபுரி மருது வநதான படையுடனே
படையுமரு திருவாகள பாங்காக வாரதுவை
அடைவுடனே மல்லராவு அறிநதேதான தமபியெனும
ரெஙகரா யனதனையும நேராகத் தானழைத்து
தஙகித திருப்புவனந் தனிககோட்டை நீயிருந்து
மணலூரில் கட்டாபபு வைததுமே பத்திரமாய்
அணைவாக நீயிரென அனுபபிவிட்டு மல்லராவு
பட்டாளங களநட்டமும பரிகரியும ஆயுதமும
திடடமுடன தில்லரியும திடமான பீரஙகியும
மேலூா பிரமலையும வெளளலூர் களளாதமைக
காலூனு ஓடடமதாயக் கடுகிவரக் கூட்டமிடடு
முனனேறி மேறகே முடுகிப் பயணமெனச்
சொன்னபடி யெழுந்து துவரிமான் சாலைவழி

[1] மார்டடின

நாலு வகையாக ராணுவ கதைக கைபபிரித்து
மேலுபரி மல்லராவு வெம்பரிமே லேறியனறு
வாழவந்தா னுமையாள மாரிமக மாயிவளர்
சோளவந்தான் வழியே துரசாகத தான நடநது
வேகவதி தனனை விட்டகன்று வேகமுடன்
வாகாய நடக்கையிலே வந்ததொரு மலலராவு
திருக்காய வருகவெனச சேனைக்குச சாடைபண்ணி
அருக்க விளாம்பட்டி அணையோரம போகையிலே
மஙகமமா னுண்டுசெய்த வடகரையின் காலருகே
தஙகிப் புகழ்பெரிதாய்த் தரணியெங குமவிளங்கும்
கருப்பன் சுவாமி கருணையுடன வீறறிருக்கும
விருப்பமுளள சககானை மேட்டிலபீ ரங்கிவர
அதிக முழக்கமுடன அணைக்கரைமேல மல்லராவு
சதிரா யுடனவரவே சறுக்குச சகதிதனில
பீரங்கி வண்டி பலமாய்ப் புகைநதிடவே
வீரங்கள பேசி வெகுசேனை மன்னருடன
வெமபரிமேல வந்த வேநதனெனும மலலராவு
தமபரியை விட்டுத தரையில குதிததிறஙகிக
கும்பலாயத் திரண்டு கூடடமிட்டு எலலவரும
தெமபாயப்பீ ரஙகியதைச் சேர்நது யிழுக்கலுற்றா
இழுக்கவே பீரங்கி எழுமபாம லேவளரி
வழுக்கி யழுந்திடவே மல்லராவு செய்கையிதை
கண்டவாகள வந்து கைகூபபித தெணடனிட்டு
விண்டாா மருதிடத்தில் மெயமகிழநது அஙகவரும
கேட்டு நகைபுரிநது கிருபைக கடலாகித்
தாட்டிகவா னப்போ தண்டிகையின மேலெழுநது
வெஞசமருக கஞ்சாதான வென்னமரு தேந்திரதுரை
அஞசுநூறு காலாளும் அசுவமது அமபதுடன
எஙகவன மல்லராவு யெவனவனைக் காட்டுமடா
எங்கே யவன்சமர்த்தை இனிககாண வேணுமடா ;

மல்லாரிராவை மருதேந்திரன் கைவளரியால் வதைத்து பீரங்கியும் பிடித்தது.

காட்டு ரிவனெனவே கைவளரிக கிப்போது
வாட்டமடா மெத்த வாய்த்தயிரை யில்லையென
ஆதலால் நாணிவனை அறிநதுவர வேணுமெனறு
ஓதி மருதுதுரை ஒடுங்காத கோபமதாய்
அண்டி வலுவுடனே அவைபறக்கக கண்களிலே
தண்டிகையை விட்டுச் சடுதியில் கீழிறங்கிப்
பார்த்தார் கிழக்குமுகம் பார்ப்பளவில் நின்றவர்கள்

சாத்துவார் மல்லராவு தானிவனே யெனறுரைத்துக்
கைநீட்டிக காடடக் கண்டுஉருத் தானறிந்து
செயிவனரி தன்னைத திருமால் மதலையின்மேல்
பேசிவிட்ட சக்கரம்போல் பெரியமரு தேநதிரனிவன்
வீசினனை போய்வளரி விலகாமல மல்லராவு
தலையை நிலைகுலையத தானறுததுத் தாங்காமல
வலுவாய் வடகரையின் வாய்ககாலில போட்டதுவே
பொல்லாத வண்டன புகழசோ நவாபுவகை
மல்ல ராயனம்மா வமகியிதுவே ஆனதல்லால்
பீரங்கியும பிடிததரா பெருதத தளததுடனே
சீரஙக மாலபெரிய சித்திர வலலவரை
வநது வணங்கு வழிவிலகி வேகவதி
சநதோஷ மாகத் தாண்டியே தெனகரைமேல்
நடந்து புகழ்பெரிய ராணியுடன சேனையதும
தொடர்நது நதிகடநது சோழவநதா னூாவழியே
பெருமபாதை தானகடநது பிரியமுட னெலலவரும்
திருவே டகத்தில் வநது சேர்நதார்கா ணம்மானே

விருத்தம்.

வாந்தமா யுலக மாதும் மருதிரு பேருஞ் சேனை
நோநதிடு மல்ல ராவை நிமைககுமுன நமன்பால் போகச்
சாந்தமாம நதியும் தாணடி சனைகமா நகரம் நீங்கிச்
சேநதுயே டகத்தில் வந்து சிறபபுட னிருபப தானா. 20

அநநகா வளததைக கண்ணால அனைவரு மகிழந்தே நோக்கி
இந்நகா தனக்குத் தோதா யிலலையென் றுலக மெங்கும்
எனனவே புகழநது வாழ்ததி யேடகத் தீசர் பாதம்
தனனையே பணிநது போறறிச சகலரு மிருநதா ரங்கே. 21

வேறு.

மாவோடா வைகை வளமுமபதி சூக்கும்
திருவேட கததிலுறை சிவனுரைப பூசைபணணி
ஏடகததி லன்பாய இறஙகியதோா பாளையமும்
கூடாரந தானடித்துக கூட்டமிடுச சேகரமாய்
பஞசநாள ராவும பகலுமதி லேயிருந்து
அஞசா தெதிரிகளை அதமாகக வேணுமெனப
பீரங்கி ரேக்கிலாப பெரியசர கோபியுடன்
காரமது பெரிய கசசைகடடி நூல்வெடியும
வேணுமெனற ஆயுதங்கள் மிகவே சமைத்ததிலே
ராணுவஙகள முன்நடக்க நடநதார் மதுரைவழி
மருதேநதிரன் மதுரை வந்து கயற்கண்ணி
இருதா ளடிபோற்றி எம்பெருமான சோலைமலை
அழகர்தமை மனத்தில் அடக்கியே தஞ்சமென்று

வளமாய் நதிகடநது வடபுறத்தில் வநதிருநது
நாலுகை யாயவநத ராணுவ மததனையும
சிலமுட னென்றுகச் சோத்துமே பததிரமாய
விள்ளுவா ருள்ளவாக்கு வெள்ளைமரு தேநதிரனவன்
வள்ளல் சிவசொக்கர் மாதுமையா ளங்கயல்கண்
இருக்குந தலமிதுவே ஈதுமலலால மாதுதிரு
உருககமுளள மாலோன் உறையுந தலமிதுவே
ஆனதினு லிதில அமாகலகளு செய்யவெனறு
தானினைககப டோகாது தரிததவிதம நாமறிநதால
வளரிச சிறையிடுவேன மறிததேதுந செய்யறியேன
வளரியினால் மலலராவும் மடிந்ததுவும நீரறிவீா
அபபடிக்குப பட்டு அழியாமல நீஙகளிஙகே
செபபு மொழிப்படியே தீரமாக நீாநடநதால
தருவோ முமககுரிய தகுந்தபெருங கொளளையது
பெறுவீா நமதுடைய பெருநகாஞ் செனறபின்னே
என்னவே மன்னா எல்லார்க்கு மீதுரைத்து
அந்நேரம ராணுவததை அடைவாக வேயெழுபபி
மதுரைநகா கடந்து வணடியூா மாாககமதாயக
கதியுடனே ராணியுமாயக காலாலகள வாமபரியும
அதிவேக மாயவரவே அவவரவைக் கண்டுரைகக
விதிமுடிவால ரெங்கராவு வேநதனிதைக கேடடவுடன
மலையா மனமுடனே மாசேனை சேகரமாய
சிலையுமான ஆத்தோரம செலகிறதுதான ரெஙகராவு
சனிமந்த வாரந் தயிலம் தலைக்கிடுதல்
இனிவந்தான ரெஙகாரா வெணணைத தலையுடனே
செபபமுடன மருது தீரனாநான கொனறுழக்கி
அப்பால் தலைமுழுக ஆகுமென வாதுரைத்து
மணலூரு ஊடயததில் வைத்திருநத ராணுவததைத்
துணையெனவே ரெஙகராவு துருசாகத தானழைதது
ஓடுமா ஞேட்டி ஒளியிருநத பாவலைபோல்
தேடடமுடன கூட்டிச சிலையுமான் காலருகே
அருணா னுதையமதில் அவவிடததி லேயிருநதான
மருதுவருஞ் சேதி வந்தவரால கேட்டறிநது
தாயைத்தை விட்டுத தளமவார விநதைததனைக்
காண வெளியேறிக கணணாலே பாாததுரைபபான
வெளளை மருதான மெலிவுள்ளா னெனறிருநதேன
தளள முடியாது தளமும் அவனவரவும
சொலலி முடியுமதோ தொலையாப பெருமபடையை
வெலலுவாரு மிலலை வீணான வார்ததைசெலலி
வநதோம திரும்ப வழிகாணேம போகவெனறால
இந்தவிட மெனக்கு ஈச னளிததததுவோ
எந்திடத்தில் போனாலும இவன்விடா னனதினால்

வந்தவிதி நமக்கு வரட்டுமென்று கோபமுற்று
நோக்கினன் தன்படையை நொடிக்குமுன்னே அங்கவரைத்
தாக்கி வதையுமென்று தானுமவர் முன்னெழுந்து
தீர்த்தப்பை மருதைச் செல்லாம லப்புறத்தில்
துரத்தவென்று கத்திதன்னைத் தொடுத்திருகை தானபிடித்து
வீசிப் பரியேறி வெள்ளைமரு துன்னையேநான்
தூசியெனப் பரக்கத் துரத்துவே னென்றுரைத்து
திடந்தான் மனத்திலெண்ணிச் சிலையுமான் காலைவிட்டு
நடந்தான் வடமுகமாய் நடுநதியில் போமளவில்
அந்நேர மல்லராவு அளித்ததொரு சேதிவந்து
சொன்னு ரிவன்காதில் துணுக்கமுற்றுக் கேட்டவனும்
விழுந்தான் பரியை மேனியெல்லாம் புண்படவே
அழுந்தி மணலமிசையே அடித்தடித்துத் தானவிழுந்து
முகத்தி லறைந்துகொண்டு முட்டிப் புரண்டழுது
இகத்தி லுனை நானும் எப்போது காண்பனய்யா
இந்த மருதிவன்தான் எவியதோர் கைவளரி
எந்த விதமுன்னை எமனுலகம் சேர்த்ததுவோ
தயாமல் நீமருதைச் சங்கரிப்பா யென்றிருந்தேன்
இப்போது நீமடிந்த யெண்ணமொன்றும நானறியேன்
திடத்தபுலி யதனைச் சிறியமான குட்டிவந்து
அடித்தகதை யாசசே அண்ணுவே என்னசெயவேன்
தானமடிந்த பொழுதே தப்பாமல் எப்படியும்
நானமடிவேன் தப்பாது நகைப்பாரே ஊரவரும்
வேத னமைத்த விதிதனக்குத் தப்பவென்றால்
எது உயிர்களாக்க எவராலும ஆவதுண்டோ,

சின்ன மருதேந்திரன் கைவளரியினுல் திருப்புவனம் காரிஸ் சிலையுமான் வடகரையில் மடிந்தது.

என்றழுது தேறி இனி மருதை ஓர்நொடியில
வென் றிடுவே னென்று வெம்பரிமே லேறியவன்
விண்டான் படைதனக்கு வெட்கமுடன் ரோசமதும்
உண்டோ வதுயிலையோ ஊரிலுள்ளார் பேசுவரே
ஆனது மாச்சு அண்ணனுமமண் ணுகிவிட்டான்
எனினிமே லஞ்சாமல் இயன்றமட்டும பார்ப்பதென
அண்டி வடகரையை அடுத்து வருமிவரைக்
கண்டார் மருதிருவர் கண்ணாலே தாமபார்த்து
ஆரியனோ வாரான் அறிந்து உரையுமென
நேரிருந்தோர் கண்டு ரெங்கரா விங்கிவனே
மல்லராவு தம்பி வழிமறைத்து நம்மையிவன்
வெல்லவோ வாரான் வேகமதைப் பாருமென்றார்
தீரமாச் சிறுமருது சிவிகைதனைத் தானிறுத்தி

இறங்கி வளரிதனை எடுததுமுன்னே வாரதொரு
ரெங்கரா யன்தலையை நீபோ யறுததெடுத்து
இஙகேவா போவெனவென றேவியதோா கைவளரி
வந்துரெங்க ராயன் மணிசசிரத்தைத தானறுத்து
தநததே வநதிடததில் தாய்பூமா தேவியிடம்
இறநதானே ரெஙகராவு இவனிறநது வீழநததுவை
அறிந்தா ரவனபடைகள அலலாருமம தட்டழிந்து
வாடிஓ ரோடி மருதுபடை கணடவரைக
கூடி எதிாமறிததுக் கொணறவரைத தானமததி
பொலலாதான ரெஙகராவு போனு னவனபடையைக
கொல்லாதீர் வாருமெனக் கூடவே கூடடிவந்து
மடிந்ததொரு ரெஙகராவு மணிச்சிரததைக கண்டறிநது
படிந்தவனே ஆககினைகள பணணுவதி லெனனபலன்
அண்ணனுடன தம்பி அமர்புரிய வந்தவர்கள
கனவிலே கண்டபலன காவலரே பாருமிதோ
இநதச் சிரசுதனை யெடுமெனவே கொண்டுவந்து
சிநதை மிகமகிழந்து சிறுமருது வேநதருமே
சிலைமா னூரருகே செழிததபெருமம பாதையிலே
பலமான ரெஙகராவு போமிளஙக வேணுமெனச்
சநதோஷ மாகத தான்பாாகக யெல்லவருமம
மநதையிலே ஆல மரத்திலிதைத் தூககுமெனறாா
ஆல மரத்தில் அவனசிரசைத் தானதூககிச
சாலை வழிகூடித தானடைநதா ரம்மானே
மணலூா வழியாக மருதுமனனர் தாமநடநது
குணமாய்த் தனதுபடைக கூட்டமதை ஆதரிதது
பூவனம நாம்கூறப போய்பபுகுநதா ரிஙகவாகள
நாவனந்தம வேணுமம நகர்வளமை சொல்லவெனறால
பூவணலிங் கேசர் பொற்று மரைப்பததத்தை
மாவீரர் போறறி மனமகிழ்ச்சி யாகிபபின
வெளளைமரு தேநதிர வீராதி வீரனிடம்
கொள்ளைக் குதிரைக் குரியவாகள வநதுநின்று
வள்ளலே கொளளையிட வாககருள வேணுமெனறாா
தளளாம லத்தைச சமமதிததே யீதுரைப்பாா
மன்னவரே நீங்கள மறுநகரில செல்லாமல
என்னகரை யுஙகளுக்கு ாநதேநான கொளளையேல
நாஙகூர் ஒருநாள கொள்ளையிட நாமளித்தோமம
பாங்குடனே சூறை பகலவேடடை செயயுமிபபோ
மாற்றானை வென்று மணிநகருங கைவசமாய
வீற்றிருக்குங் காலம் வெகுகொள்ளை நானதருவேன
அதுவரையும் நீங்கள அதிககொடுமை செய்யாமல்
பாளையத்துக்கு நாங்கா ஒருநாள் பகல்கொள்ளை
பதிவா யிருங்களெனப் பகர்ந்த மொழிப்படியே

உசிதமுடன் நானகூற ஒருநாள் கொளளைபகல்
செய்தார் அவர்களை சிககியதைத தககவைததார்
அபபால் அவர்களும் அமர்நதிருந்தார பூவனத்தில்
இப்பால் நவாபுவகை இனிவருஙகே ளம்மானை.

விருத்தம்

பாஙகுடன நவாபபு முன்னே பட்டணம் போகு போதில
வாங்களென றெழுதி ஒட்டும் வாசகம் வரவைக் கண்டு
தாங்கிமுன பிரட்டன பாாததுத தாவேமாட் டியனபின் நோக்கி
ஈங்குரைப படியே செயதீா எவர்களும நகைபப தாமே. (22)

ஆவது அறிவோ மெனறே அவருடன் பூரி சேர்ந்தே
காவலன தளவாய் முததுக் கருப்பனுக் குரைத்தே யிபபால்
சேவகப படையைத தேறறித திரண்டிவ ரிருக்குங் காலைப்
பூவன மருது வந்த புதுமையங கிவாதாங கேட்டார். (23)

வேறு

கேட்டார் பிரட்டனுடன கிலேசமினறிப பூரியுநதான
மாட்டியனும கேட்டு மருதிருவா தமமேலே
உணடோ குறைகளென வை ஒன்றுமிலே கேளுமிது
திணடுக்கல் லயலிற செயதுவிட்ட கோலமினி
இஙகிருநதால நாமும இருவாவா ராணுவுடன்
இங்குவநது நமமோ டெதிாததபினபு நாமவரைத்
துரத்த வருததமது துணிந்துமிஙகே வாரதுக்குள்
மறித்து யிடைவழியில் வாராமல சணடையிட்டு
வநத வழிபார்த்து வலங்காட்டில் போம்படிக்கே
தநதுசெயய வேலையிது.தளஙகளதமைக் கூட்டமிட்டு
வாருமென மாட்டியனும் வகுத்தபடி பாளையத்தைச்
சேருமெனறு கூட்டிச செனறேதான மேல்முகமாய்ச்
சேனை முழககமுடன் சேகரமாயக கூட்டிவழி
மானு மதுரையிலே வந்தமைத்தாா கூடாரம
மாட்டியனதன சேனை மானு மதுரைவந்து
நாட்டியக்கூ டாரமதை நறபபூ மிருந்த
மருது துரையறிநது வாமபரியுஞ சேனையையும்
துருசாய்ப படையெழுபபித துயநதுபெரும பாதைவழி
சதிராய் நடநதிருப்பா சநதிநக ரோரமதாய
மதியாப பெருமபடைதான வநதாரே முத்தநேந்தல்
முத்தநேநதல் வநது முனைவீரன் தானையமாய
வைததத்நத மாட்டியனும் வந்துசொல்ல நொந்துமனம்
பருதிஎழு முனனேதன பாளையத்தைத் தானெழுப்பி
எருமைத் திடல்தனிலே இறக்கினா பாளையத்தை
தானு யிவரெழுநது தங்கியதோர் வார்த்தைதனைச்
சேனு பதிமருது தீரனுமே தானறிந்து

ஈரட்டவரு மற்றவரும் நலமாய் வருகவென்று
போட்டார் திருபமது போனவுடன கண்டறிநது
நாற்றிசையி லுள்ளவர்கள் ராசரா சேசவரியைப்
போற்றிப் பணியவென்று புறப்பட்டா ரென்னசொல்வேன்
திருபபுவன மேறகே தெற்கே திருசசுழிகை
சிறப்பாய் வடக்கே திருப்பததூரா சோட்டைவரை
கூடி நிறைந்தவாகள கொககரித்து அககரையாய
காடி நவாபுதனை நறுக்குவேன பாரெனவே
வக்கணைகள் பேசி வருஞ்சேனை தஙகளுடன
சக்கநதி வெஙகண பெரியஉடையாா தாமெழுநதரா
சின்ன மருதுதுரை செலலக குழநதையெனுமம
மனனன சமாலி உடையாா மகிழநதுவர
வெள்ளமரு தேநதிர வீரன மதலையெனுமம
கொள்ளைச சனததுடனே குடைககாததுத தமபிவநதான
பொங்குந் திருபபுவனம் பொனனகாககு மன்னனெனும்
சங்கிலிப் பூபன சனமு மவரெழுநதாா
பொனனே வலிக்கோடடை புகழபெரிய தம்பியுடன
மனன னழகுடையாா வநதா ரவர்சனமுமம
விளைக்கு மணமலையான வீராதி வீரனெனும்
பனைககரை முததிருளும பாடலுடன கூடவரத
துள்ளுககுட்டி சேருவையும் சுற்றிவெகு ராணுவமும்
வெள்ளிக்கட்டிக் காளாஞ்சி வீரன வயிரவனுமம
அதப்படக்கிச சஙகிலியும் அவனசெனமுமம வாததியமுமம
விதப்படவே புக்குளி வேல்முருகுங கூடிவரக
காளாஞ் சிக்காரக கருபபண்ணன சேருவையும்
வேழமது சினந்த விதம்போ லவனவரவே
தாட்சிணிய மிலலாச் செனமும் விருதுடனே
நாச்சியப்பன சேருவையும் நலமா யுடனவரவே
கருப்பண்ணன் சேருவைக் காரா னவனசனமுமம
விருபபமுடன் மருஙகூா வீர னவனசனமுமம
முறையூரு சூாக்குடி முளைவீரா மன்னவருமம
வனராணி பாதம் துணையெமக் கெனறுரைத்துச்
சொட்டை வாணைதொததன தொலையச சனத்துடனே
கட்டளை யுக்கிராணங காங்கையனுங கூடவரச்
சிலாமேய நாட்டுச் சிறந்தசொக்கு சேருவையுமம
தலைான வெண்ணி சினனத்தம்பி யவனசனமும்
விசயா புரத்து வெகுசனங்கள கூட்டமுடன்
அசையாத வெள்ளிக்கட்டி ஆயுதங்க ளுள்ளவனும்
வாகுடைய வேலீட்டி வலலயமு முளளதொரு
நாகாடி ராமச்சந்திரன் நாடிவர வேகமுடன
பள்ளத்தூ ருள்ள பலசனங்கள் கூட்டம்வெகு
கள்ளர் பெருஞ்சனமுங் கடுங்கோப முள்ளவாகள்

மல்லாக் கோட்டையூரில் வளராண்டி யபபனவன்
வலலவன் பினனேநான வாராப்பூர் மன்னவனும்
சேதுபதி யம்பலம் தீர னவனசனமும்
பேதக மில்லாத பெரியபிளளை யமபலமும்
வாளில் வலியோன மகாவீர முளளதொரு
காளாபபூர் மனனன் கருசபபட்டு நாய்ககனுடன
நெடுவைனயச சுக்காணபடடு நிலததிலுளள மன்னவரும
துடியன் வயிததிலிஙகத் தொண்டமான தன்சனமும்
சீரா வயல்நனனி சோநதசனந் தனனுடனே
பிரான மலையிலுளள பலசாலி ராஜுவமும்
சிறுவயல நாகலிஙகனு சேருவைக் காரனுடன
திருபபததூா வயிரவன சேருவையும வீறுடைய
மாறு மதுரை வளாநாக லிஙகமுடன
சேனை மிகுசனமும் திரண்டு நடநதுவர
மருவதத மனனன் மாவேலி வாளனுடன்
வெரிமருது சேர்வை வேநதன சனம்வரவே
ஒய்யததே வனபடையும உடையா ருடைசசனமும
கையீடடீக் கார கனமான மன்னவரும
பெருவிருது பூணடு போவிளங்கும் பூவுலகில்
அருஙகுளத்து மன்னன் ஆறுமுகன் சேருவையும
வாய்ததடுதனறு போரில் வைத்தடுதன று பினவாங்கான்
தாடசியிலலா மனனன தணடியபபன் சேருவையும்
எதறகுமனங கலஙகாதான எவாதமக்கு மஞ்சாதான
புதுக்கோட்டை மனனன பூபனவன் தனசனமும

(இடையில் ஒரு ஏடு மூலப்பிரதியில் இல்லை.)

கைக்குறியாய விபீடணனமுன காட்டவே ராவணனை
சுககிரீவன பாயநத துரிசெனவே குமபினிமேல்
பாயநதா னதன்பிறகே பாயந்ததவன சேனையவை
தோயநது தவியாமல சுட்டுவெட்டிக் குததுகையில்
குமபினியி லம்பதுபோ குறைநதா ரறிந்துதுரை
வமபரென்று சறறும மயஙகாமல மாட்டியனும
தந்திரனமுன இந்திரசிததன சதுர்முகனு ரத்திரத்தால்
வநதுநின று வாரணத்தை மடிததடுதாரு பாவனையாய்
மூனறுபீ ரங்கிதனனை முனனேவிட்டு ஒன்றுபண்ணிக்
காணவே மூளிலிவர் கனமருநதுங குணடுமிட்டு
விடுததா ரவர்படையில் மேலிதுபோயப பாய்ந்தவுடன்
படுததார் மருதுபடை பதிதனிலே யாயிரம்பேர்
காலமாடு தலைமாடாய்க கரைந்தவரை யத்தருணம்
வேலமுருகன் பார்த்து மிஞ்சுகிரு ரெனறறிந்து
விசையாய வெளியேறி மேவுதஙகள ராணுவத்தை
வசையாயப பெரும்படியாய வைதுதிரட்டி யெல்லோரும்

சென்று வொருமுகமாய்ச் சிக்கெனவே சோல்சர்களைக்
கொன்றிடுவீ ரென்று கொடுமபாசை வைததததுவை
கணடததார் கணடு காரியமுந் தான்சரியே
என்ன விதுவரையும் இத்தனைபேர் நாமிருந்தும
மிஞசவிட்டோங் கும்பினியை மேலுமினி நிலலாமல்
வஞசகமு மில்லாமல் வாருமெனறு ராடசதாமேல்
வானரம போய்பபாயந்த வகையதுபோல கருநடத்தார்
தானவரைப பாயந்து சககரம்வேல வலலயமும
ஈட்டி வளசிமரம் எரியீட்டி நேரிசமும
கூட்டி யெறிந்துமிகக குலவையிட்டுக் குத்துதலும
கலலு வெடியாலும் கயததுவெடிக் கசசைகட்டிச
சொலலும் வெடியாலும சுடுவதிலும வாளெடுதது
வெடடுவதும் பிடித்தால வெடிமருநதுக குணடாலும்
பட்டாா நவாபுபடை பாளையமுன நூறுசனம்
போனவரைக் கணடு பூரித்துரை மாடடியனும
ஆணமடடும் பாாத்தோம அநேகமதா யஙகவரில
மடித்தோ மிலங்கையில்முன் வந்துவந்து மூலபலம்
அடுத்த விதமபோல அடுக்குகிறு ரெனனவிது
ஆசசரிய மெனறு அபபொழுதே சோல்சரிடம்
பேசசுரைதது மூனறு பெருவேட டெழுபபியதால
அமாந்தாரே ராணியுடைப் படைதனிலே வாயிரம்பேர்
முடிந்தா ரவாதிரும்பி மததசொரு குததுவெடடால
துரைமாட மயனதனது சோல்சரிலே யைமபதுபோ
இரையாகு ரிப்படிக்கு இங்கிவாக ளோாபகலாய
அத்தலத்தில நினறு அமாபுரியும் செய்கையிதை
முத்தனேந்தல தஙகும் முடிமருது ராசதுரை
செழிப்பா யறிந்துடனே சேனைதனைச் சேகரமாய
எழுபபி நதிகடந்து இரவில்வழி தாண்டநது
சார்நதா ரமர்புரியும தனனுடைய சேனையிடம்
சேர்ந்தா ரிருவகையும் செனறுவொனறுயக் கூடிநின்று
மாலவன்தன் வானரங்கள் மலைகள்தமைத் தாமெடுத்து
மூலபலச் சேனையின்மேல் மோதியதோர் வாறதுபோல்
.சக்கரம ஈட்டிதண்டி பிண்டி பாலமுடன
தக்க வெடிகுண்டால் தானமோதி வெட்டுவதால
துஞ்சினா பூரி துரைபடையில நூறுசனம
மிஞ்சியே கோபமது வெகுவாக வேபெருகிச
சோல்சரையும் தீரனா துலுக்கரையும மெத்தமெத்த
எசியே ரோசமவர எள்ளளவு மஞ்சாமல்
செய்யுமென்றுர் சண்டையது செய்யவேதுப் பாக்கியினுல்
பெயயு மழையெனவே பெருஙகுண டதுபொழிந்தாா
பொழிநதா ரதுசமயம் புகழ்மருது ராணுவத்தில்
அழித்தா ரொருநூறு அமர்புரிந்த மன்னவர்கள்

சென்று ரெனச்சேதி திருமருது காதினிலே
நன்றுகக் கேட்டு நரிவேட்டை யாடவந்து
இலந்தை முள்ளுதனைத்து இறந்தவர்க்கு ஒப்பனையாய
பலமா யிதுபுவிக்குப பேராச்சே நோத்தியிது
என்று பரியைவிட்டு இறங்கியே காலநடையாய்ச்
சென்று மருதிருவா தேனமொழியாள ராணியிடம
எநதாயே நாங்கள இகலலேத்து வேட்டையாட
வந்ததே நாளுமிது மாதரசே கேளுமம்மா
நாஙகள வருஞ்சேதி நவாபுதுரை கேட்டெழுந்தான
தாமதித்த மலலராவு சிதைந்தானே யப்படியே
தம்பி ரஙகராவும் சிதைந்தானே நிமிஷமதில
வமபாய நவாபுவகை மாட்டியனும் பூரியுமாய
எதிரக்கிறா கண்டாயே இஙகிவரைப போயபபிடித்துச்
செதுக்கு மரமபோட்டுச செதுக்கவே நேரமிது
தேவியரே நாமிவரை செதுக்கரத்தால் தேயத்துவிட்டு
ஆவலுட னபபால் அடாநதுவருஞ சோலைசரையும்
துடககா துலுககரையும சூழந்துவரு வாரதமையும்
இடுக்கி எலியதனை இருபுறமுந தானெருக்கிச்
சதைததொரு பாவனையாயத் தம்பியொரு பாரிசமும்
பதறுமல நானுமொரு பாரிசமாய்த் தானெருக்கி
எலிவேட்டை யாடிவரும இயறகைபோல் செய்துவர
வலுவாக வுநதனுடை வாக்கருளவா யென்றுரைக்க
வேலுலக மாது விரும்பியிதைக் கேட்டவுடன
சேலவிழி யணங்கு சிறுநகைகண டபபோது
நாயகமே யநத நவாபுதுரை யிஙகிருந்து
தாயகமாய் நின்று சமாபுரிநதா னுமாகில்
அஙகவன் முனநாஙகள ஆணமைதனைக் காட்டுவது
சஙகை யிலரெனனச சமானமெனறே சொல்லுவது
வலலவனே நீஙகள வளைந்திருக்கு மாட்டியனைக்
கொல்லாமல காளையார் கோவிலுக்கு அபபுறத்தில்
துரததிவிடு மல்லாது துஞசிடவே செயயவென்று
தீரத் திருவாநீஙகள செயயாதீர் சண்டையது
வலலவாக ளுங்கள் வலிமைதனை நானறிவேன
மலலாடு மாட்டியனதான வகையறியா னய்யாவே
விடாதே யெனததுரத்தி விரட்டிவிடுங் கைவளரி
எடாதீ ரெனவேணடி இந்தமனுத் தாருமென
வேலுலக மாதா வேண்டினதால் மெத்தமெத்த
மேலிருவர் கைகூப்பி விழுந்து நமஸகரித்து
உததாரந் தப்பி ஒருநாளும் பேதகமாய
வித்தகியே செய்யோம் விரட்டியே வாராயென
ஏறினர் வாம்பரிமேல் எடுததார் வளரிதனை
மீறியே மாட்டியன்மேல் விட்டாா பரியதனைப்

பரிமேல் மருதிருவர் பரும்வளரி கைபபிடித்து
வ நமுன ளிதுதெரிந்து மாட்டியனும வாடடமுறறு
நப்பூ வனமிருநத ராணியுடன ராணுவமும
எப்போ வநதாரின்னி இவாமருது மனனவர்கள்
கண்டாலே நம்மைக் கலக்கிடுவான் சண்டையிலே
வண்டன் வருமுனனே வகையுடனே வீறறிருநது
பொருவோ மவரமாதான புரிந்தா லறிநதும்பபால்
பிரிவோம் பதிணுக்கிப பிறடடுவோ மாமெனவே ,

மருதேநதிரனும் மாட்டியனும் எதிர்த்துச் சண்டை செய்தது.

மனத்தில் மிகநினைநது மாடடியனுங் காடடமுடன
தனது படைமுழுதுந் தானதிரட்டிக் குமமலிட்டு
வணடர் வருவரென மாட்டியனும பீரஙகியில்
குணடுங் கருமருந்துங் கூடவே போட்டிடித்து
மோரி சாவை முனனிறுததிச சோலசர்களை
வார மருதிருவா மனனவரை யினறளவில்
மிஞச விடாதபடி வெறறிகொளவீ ராமெனவே
அஞசா மனமுடனே அங்கவாபின னிஙகிவரும்
நின்றார் பரியேறி நிறபளவில வெமபரிமேல்
சென்றார் மருதிருவர் சேனையுட னபபொழுது
மாட்டியனுங் கண்டு வலுததரமாயப பீரஙகியை
மூட்டுமெனறா குணடு மூவிரண்டு மாவலுவாய்ப
பாயந்தவுடன முனனே பதியிலங்கை யூரமரில்
காயந்தகும்ப கர்ணன் கையாலே வானரங்கள்
சாய்ந்தவிதம் போல் சனமனுற களனடததில
மாய்ந்தார் மருதறிநது வருமபரியைத் தானகறறி
தனனுடைய ராணுவத்தைதத தானபாராதது யித்தனைபேர்
எனனத்துக் காக இங்குவநது கூட்டமிடடீா
பிசகாமல நீஙகள பலத்துபபோய் வீழநதிடினும்
நசித்திடுவா ரல்லாமல நாடுவரோ போாபுரியப
பேர்பெருக காகப் பெருமைககுக கூட்டமிட்டு
ஆரிருந்து மெனன அழிந்தவரைக் காண்பதுவோ
தளம்பா தமர்புரிவீா சாகிறபேர் தங்களுக்கு
முழங்கால் சமுத்ரமெனு முன்னுரையைக் கேட்டிலிரோ
எங்கள் வளரியது எவினு லிஙகிவாமேல
இங்கே யிதுவரையும எதிரிருக்கக கணடதுண்டோ
அனனை உரைகடக்கப் போகாது யெனறலவோ
இன்றளவும் நாங்கள இருக்கினறோம வீணாக
நில்லாதீ ரென்று நெடும்பாசை வைததவரைச்
செல்லுமெனச் சேனை சேகரமாய் நாற்புறமும்
சூழ்ந்தா ரவாவெடியால் சுடடுவெட்டு மாகையிலே

வீழநததார் நவாபுபடை வேநதர்மேலே நூறுசனம்
இஙகவர்கள படடு இறநதுவிழப பினனும்வர
அங்கதனமுன் கும்பகாணன் அரக்கன்மே லோர்மலையை
எறிந்த விதமாக இரண்டுகுணடு பீரஙகியைத்
திருந்த விடுத்தளவில் தீரனிந்த மாட்டியனறன
சேனையிலே பட்டார் திரளசோல்சா ஐம்பதுபோ
தானே நொறுங்கித் தவிடுபொடி யாய்விழவே
நோத்தியுடன் பாரதது நினறதுரை மாட்டியனும்
சாத்துவான குண்டுரெண்டு தாரிதது ஓர்பலித்தா
விடுமெனக கும்பகர்ணன் மீதிலுற்றுச சுக்ரீவன்
கடுங்காது மூக்கையுமே கரத்தாலே பிய்த்தெடுத்துப்
போனபடி போலே புகழமருது சேனையில்போயத
தானதுவும பாய்ந்துகுண்டு தலைமுகம காதுகளைப்
பேர்த்து உயிர்மரிததுப் பிசகாமல போனவரைப
பார்ததார மருதுதுரை பாளையத்தில எணபதுபோ
இபபடிக்கு நினறு இருபடையும போர்புரிநது
செபபமா யொனறையொனறு செயிககவே வீமபுரைத்து
குணடுங கருமருநதுங குத்துவெடடு மாமபொழுது
கணடு மருதவரைக் கலைதடதோடட வெறினைவாய
எறும பரியைவிடடு இறஙகாம லண்ணனுடன
சாருவாய்த் தம்பியுமே தானிருநது தங்களுடன
ராணுவததைப் பாரத்து நவிலுவார சேகரமாய்
வான மெரியுமெனறூர் வாயததடுதனறு அபபடியே
பொழுதடைநத சேனை போயக்கவிநது நாவுதனில
தொழுதுகா ளிசாதமமைச சூழந்துநின்று மாறுமல்
மிக்க புகழவிளங்கும் *விருச்சிகத்தின் மாதமதில்
கற்கடகச சநதிரன யோகந தனிலெங்கும்
மாரி பொழிநதவகை போலே வானமதைத்
தூரிச் சலியாமல துயநததுவாயப போடுகின்றூர்
மாலவனும் லங்கையிலே வல்லரக்கர் தம்மேலே
கோலிய பாணமெனக் குவிநதுவந்து தான்விழவே
........னீடான துரைபூரி மேல்நோககிச சோல்சர்களும
அரண்டா ரதுபோலே ஆறுனே மாட்டியனும்
இனறு மிவிடந்தனில இருக்கவொணணு தென்றுரைத்து
அநநேர மேபடையை அடைவாகத தானெழுப்பிக்
கூவெனவே சத்தமிடடுக கூக்குரலு மெத்தவுண்டாய்
வாவெனவே கூடி வடமுகமே தானேகி
நடந்தா ரிரவுதனில் நவிலவொண்ணுக் காடதனைக்
கடந்தா ரிவரிருந்த காளையுமே கண்ணுலே
ஏறிட்டுப் பாராமல இறந்தவாபோ யுளளவரைச்
ஓறிடடுக் கூட்டித் திருப்பத்தூர் சேரலுற்றூர்.

[இடையில் ஒரு ஓலை காணப்பெற்றிலது.]

---

* கார்த்திகை.

வேலுகமாதும் மருதேந்திர ரிருவரும் நவாபு படையை விரட்டிச் சிவகங்கைக்கு வந்தது.

அழைததுக கொடுபோய ஆலயததி னுட்புகுநது
..............சா தனனடியகு சொர்னவல்லி
தூயபதம போறறித துதிததெழுநது சோமலிங்கர்
இணையடியும பொன்னினலலாள் இருபதமுங கைகூபபிச்
சொக்கலிங்க மீனுட்சி தூயயமலாப பாதமதை
அக்கரையாய்ப போறறி அடிபணிநது தணடனிடடுக்
காததாய கடைபோககக காபபீக ளெனறெடுநது
சாததி யபிடேகம தாழவிலலா தேநடததி
விருதுபல முழக்கம வெதிபரியும யானைகளும
கருதுங கவிவாணர் கட்டியமுங கூறிவர
அனறவாக ளஙகே அமர்நதிருநது மறறுநாள
சென்றுர் சகலருமாயச சிவகஙகை தாஞேக்கி
வாரா ரெனபசேதி மாநகாத துளளவாகள
தாராள மாயககேட்டுத தாமெடுதது ஆலாததி
கொணடுவந்தாா சுறறிக கொடுவரவே முனனேயிரு
தணடிகையின் மீதே தரணிதனை முததெனவே
முந்தி யெடுதத முததிருளப பேநதிரனும
சொந்த மறுமகனுா தொணடிநகா சேருவையின
காணிககன முத்துக கருப்பணிவர் சேகரமாய
வரவே முழக்கமிட்டு வாததியஙகள ஓசைகள
கேடடாளே ராணி கமபீரமாய மகிழநது
வேட்டு முழககமிது விநதையெனச சொலலுமென
மருதேந திரரறிநது வாம்பரியை விடடிறஙகி
அருகே சிவிகைதனை அடுததிருவ ரெநதாயே
தெரியாதோ யுந்தனுடைச சிவகஙகை மாநகாமுன
பிரிவாகும் போது பேணியிதை முததெனவே
எடுதது அரசமுடிக் கிடைஞ்சலொனறும நேராமல்
அடுதது நிலைநிறுததி ஆள்வைதத வேளாளா
அட்டவனை முததிருள அபபுனுடைத தனமருகன
கட்டழகன முததுக கருப்பனுநதன வெறறிதனைப
பார்க்கவே வாராரே பாருமவர சேருவையை
ஏற்பாயத தவறவிட எணணுதே யுததமியே!
எனறளவி லிந்த இருவருமே தணடிகைமேல
நினறவாகள கிடடி நிலத்தில் குதிததுவநது
காரிகையைக கண்டு கைகூபபித தண்டனிட
வாருமெனறு ளபபோ மருதிருவ ரோடிவந்து
அய்யாவே யுஙகள் அனுமதியால ராணியம்மாள
வையமதை யாள வநதாளே யீதுமல்லாமல்
பூவோடு நாருமபொருநதிமணம் பெற்றதுவாய்த்

தேவியுடைச சேவகராயச சென்றிருநது நாங்களுமே
வநதோம பழையபடி மாநிலததை யாள வதது
எந்தாய வளநதேறி இருககவென்று காககருளவீர்
என்னமருந்து இவரவாமுன கூட்டி யேகை
சொன்ன மொழியதுகேச சுகமாகக கேட்ட ருெம
கேசவனூர் பாதக இருபையிலு லெலலோருெம
வாச மிகுநது உழந்திருபபே மலலாமல
நாடவர்க ளநத நவாபுபடைக கேபயநது
வாடி ஓடி கூடி மயககமது தீருதறகாய
ராணி முககமலம நாஙகளுமே கணகளுலே
காண வருவமெனக கனசனஙகள ஊரவர்கள
சோலைகள வரவரச் செயததுதியும தானேறறு
சீருடனே நாடி சிவகஙகை மாளிகையில
போயிருககக காலம பொருநததிரு நாளெனவே
தாயிடததி சோதி தரணிதனக கேளெனவே
இவவாராதலை தனில இவாமருத மனனவாகள
ஒவவி யவர்களுடன உணமையதாய தானடநது
வேலுலக மாதிடமுன விளமபிறு ரபபோது
வேலவிழியாள கேட்டு மெயமமகிழ்நது வாபடியே
வாநதகமாயச் சொலல வநதசன மாலாத்தி
ஏநதி துதிசெயய எல்லாமுந தானபொறுத்து
தோநத மகிழசசியுடன் சிவகஙகை மாநகரம
சேர்நது வலஞசுறறித தெருவீதி போகையிலே
ஊரவாகள கணடு ஒககவே மனமுடைநது
பாருமடி ராணி ப வைமெதத ஊரவாமேல
மேவலாயில நாமும மெலிநதிருபப தாகையினலெ
ஆவலவள நமமேல ஆதரிகக வேமமாமு ம
வநதாள மகராசி மாநகரில லட்சுமியும
வநதா ளிவளெழுநது வநதபினனே யிநதநகா
இருக்க மழகுதனில எலலவரும பாருமடி
உருகக மிவளபோலாய் உலகமதி லாருமுணடோ
குடியை வளரவைககும கோதையிவள பூமாது
வடிவுடையாள நலல மகராசி யென்றாரும
சுற்றி நவாபுபடை சூழநதுவர மெததவரை
வெறறிகொள சீமாட்டி மெய்ததவருள எனபாரும்
மினனிடையாள வேறு மெலலியரை வல்லபமாய
இனறு செயிபபாாகள எவருமில்லை யெனபாரும
வாஙகளடி யிநத மகராசி தனவதனம
பாஙகுடனே கண்டால பசிபவமுந தீருமென்றார்
தளகர்தத னென்று தரணியிலே வேண்டியபோ
வளமா யுரைப்பதெனன மருதிருவா தஙகளைப்போல
உணடோ வுலகமதில் உரமான பேர்களைததான

கண்டறிவோ மென்று காலகடுகக வோடி வந்து
மருதுமுகம் பாாபபா ர வையமபுக முயிதரிடம்
பெருமபுலியைக கொன்று பேட்டிபணணிக் கூட்டமிட்டு
நாணிலத்தை யாளும நவாபுதனைத தானதுரத்தும
மானபரன வெளளை மருதிவனே யெனபாரும்
அந்நா ளிவாதானே அயிலாண்ட யீச்வரிககாய்
இநநகரை முத்தென் றெடுத்தெழுது மடடவணை
முத்திருபப பேநதிரன மொயகுழலே பாருமிவன்
உதத மதிமகன ஒண்டொடியே தொணடியிவன
சேர்வைக் கணககனடி தேனமொழியே மாமயிலே
காகுழலே முததுக கருபபனிவ னெனபாரும
அனனை யிவனதன அதிரஷடமிது ஆரிடமும
முனனோ தனனுல முடிநதானே மலலராவ
எனனவே பேசி எழுந்துவரும ஊரவரும
மன்னருங கனனிகையாா மகிழசசி யாய்நடகக
நடநதாள வேலுலக நாயகியும் பொறசிவிகை
கடந்தே வெளிவாசல கனகமணி மாளிகையில
சென்றுன் மருதிருவர் சிறநதகர ணிககருடன
அனறருகே வொனருய அடைவுடனே வீற்றிருநது
வாசினைசேர் வேலு மஙகைமக ராசியிடம
பேசி முடிபுனைய பிரியமது நாளையெனச
சொலலிய பரிமருதும சேலககண்ட தண்டிகையும
செலல விடைவாங்கிச் செனறவாகள தஙகளுடன
எல்லை விடுதிதனில இருநதா ரவாதாமும
மெலலியரு மாளிகையில வீறறிருநதா ளம்மானே.

விருத்தம்

மஙகையு மனையுள சென்று மகிழசசியா யிருக்குங காலை
திஙகளும ஒளிவு காடடிச செனிததுமேல திசையின கீழாய
அஙகது புகவே யபபால அருணனவந் துதிததா னிப்பால
மங்கைமுன கணக்கா நாமும மருதிரு வோரும வநதார். (24)

நாலவரு மிருநது பேசி நனறிது நாள தாவே
வேல்விழி யுலக மாது மினனிடை தனககு மினனுள
பாலமு தெளித்துத் தீாததம பட்டமுங கட்ட வெண்றே
சேலதாய நிருபர் தனனைத திசைத்திசைக கனுபப லானுா. (25)

வேறு

வந்த நிருபமதை மனனவரும ஊரவரும
சந்தோஷ மாகத் தானெழுநது கேட்டதனை
ஆனநத மாகி அதிக மகிழச்சிகொண்டு
வானங கவிநத வகைபோலே தானகவிநது
புவிவேலு பட்டம் பொருநது மதைபபாாககச்

சிவிகை பரியேறிச சோநதா ரவ 'வாமுன
ஆலைமடு தீாததம அழகுகணட ‡தேவைநகர்
தானுளதோ ! தீாததம் தனனுடலோ நனமையமாயச
சிறுவயலமான கொணடான சிறநதகஙகைத தீாதநமதும
உரிமையுட னெடுதது உறறவாகள தநததுவை
வாஙகி யபிடேகம மஙகையாககே செயது பினனோ
தாஙகி முடியெடுததுந தாததாாகள வேதியாகள
அனறு அரசாமுதல அஙகிருநத யாவாகளும
சென்று அடிபணிநதார் திருமருது வேநதாகளும
கரணிகர் தாமும கைகூபபி யேபணிநதார்
தரணி புகழாசி தநதா ளெதிாபணிவும
பூமிக் குடையாள் புகழ்பெரிய வேலுலகு
தாமுந தனமுந தாாததுக கதிபதியும
கைககொணடாா சீமைக கானிசியெல லாமறிய
மைககொணட கண்ணுள மணிமகுடந் தானதரிததுத
தாஙகினுள செஙகோல தரணியது மெனமேலாய
ஓங்கி வளரவெனறு உலகமதை யாணடிருநதாள
இபபடிகக ஆணடு இருக்குமநத நாளையிலே
அபபோ தொருநாள அஙகவரும மெயமமகிழநது
கரணிககா நமமைக கடுகவே தாழைததுத
தரணிக கதிபதியாள சாறறுவா ளநநேரம
ஐயா வொருவசனம யானுரைககக கேளுமிபபோ
வையமிதை முததாய மகிழநதெடுததுத தநதவாநா
ஆதலா லினனும் ரமைபபடுளைகக வேணுமயயா
எநதா விவரம எணணுதீா சொல்லு மெனறேன
சூரன நவாபும் துரையும படைமுதலாய்ப
போரில வெருணடு போனு ரவனினிமேல
சுமமா யிருபபதிலலை சோாவுகணடு எடபடியும
நம்மேல படையெடுபபாா ரானுவஙக ளுளளவாகள
ாதலலா லஙகவர்ககு எபபோது மேசவரி
ஆதரவாயக் குமபினியா ரநேகமெனச சோநதாாகள
சோலசர் துருபபுச சொலதெரியா வணடர்தமை
மீசமாயச் சோதது வேண்டியதோ ராயுதமும
உணடுபணணிக கொணடா ரொருவருமநே ரிலலையெனக
கணடா ரவருடைய கலககமநமக குண்டதனுல
அடுத்து அவனுடைய ஆதரவைக கொளளுவதும
தடுதது வினிமேலும சமாபுரியும வாறதுவும
தோனற வுரையுமெனச சொனனு ளவளமனததை
காரு மிவரதறகுக கருதுவாா மாதரசே
மருதிருவா தமமை வருததியே யஙகவாபால
கருதி யவருடைய கருததறிய வேணுமெனப

‡ இராமநாதபுரம

போகவிட்டா ராஜேப போயழைக்க வந்தவரை
வாகாக முன்பார்தது வகையெல்லாந தாமுரைதது
ஆணட வரசிதறகு அமைநதமதி மந்திரியான
தாண்டவ ராயனுமே சதைநதான் வகையிதறகு
எனனவித மெனறுள இவாமருது தாஙகேட்டு
அனனேயபே நெஞசம அருளாதீா தீாவைவரி
எனனுயிர் போமட்டும ாவதில்லே பூவையரே
மனனன நவாபுதனே வசபபடுதது யுளளாக்கி
அமர்த்தினேன் சொலவழியே அவரடஙக வேமுடிககும
சமத்தறிவே னெநதாயே தானறிவாயப பினனேயது
இருநதாலு மபபடிககு எபபடியும் நாமிஙகே
திருநத வுசாருடனே செனிததிருகக வேணுமமமா
அதறகு வகையெனககு அருளுவீ ராமெனவே
துதித்து மருதுரைதத சொலலறிநது ராணியுமே
மெதத மனமகிழநது மேனியதுந தானகுளிாநது
சிததமது பொருநதி செபபுவான தமபியரே
நாமுஞ சிலசேனே நாட்டவரில கூடடமிடடுத
தாமிருதத வேணும தலஙகளுககு மேதளவாய ;

வெள்ளமருதுக்குத் தளகர்த்த வேலேயும் சின்னமருதுக்கு மந்திரி வேலேயும் நியமித்தது

வேணுமே மநதிரியும விளளுமெனற வுததமியை
ராணுவமுஞ சோக்க நாமாச்சு தாமதறகு
நேமிபபீ ரிநநாள நிறைநததள காததரெனறும்
ஆமவரே யூகிக் கடைவெனவே பாாததெடுத்து
வைபபதுநீ யலலாமல மறுததெவரா லாகுமெனச
செபபவே தானபார்த்து தேவியிது கேட்டவுடன
பெருமருது நீபலவான பேறளிக்கு மேதலவன
சிறுமருது மநதிரியாம சிநதிததே னிங்கிவரும்
முனபோலே யடடவணே முகிததுமே சேருவையின
தன்கணக்கு மாகத் தவறுமல் வாழ்கெனறா
சரியெனறதையவரும தானபுகழநது ராணுவஙகள
குறியாய வலிவுமனக கோணவிலலா தஙகவராய்
அயிதா முன்தநத அடறபரியுந் தினவரும
உசிதமுள்ள ராணு வுடனஅடஙக லாகவுமே
எழுபத்தை யாயிரம்போ எடுத்திருத்தி யாயுதமும
பழுதிலலாப பீரஙகி பதினறு மாகவெகு
ரேககில்லாக கல்வெடியும நினறபெரு நூலவெடியும
தாக்குடைய பிஸதல் சனியன்முத லானவற்றை ;

சென்னப்பட்டணம் நவாபு சபையில் கூட்டம் ஆலோசனை

கொடுத்து அவரவர்க்குக் குறையாத சம்பளமும
விடுதத்திச சீவிதமும மென்மேலும தானபதித்து
வந்துரைத்தீர் ராணி மகராசி தானகேட்டு
சந்தோஷ மாகித் தானுலகை யாண்டிருந்தார்
இங்கே யிவர்புரியை இருந்தரசு செய்துவர
அங்கே நவாபிடமபோய் அறிவித்துச் சண்டைதனை
மறுநாளிந் திடத்தில வந்துரைப்பே னென்றுரைத்த
துரைமாட டியனபூரி சொல்லினிககே எம்மானே
மாட்டியன பூரி வந்துபடை சேர்ல்சாவ
தாட்டீகன ராம சாமித்துரை யவர்களும
நானகு திசையாளும் நவாபுதுரை ராசனுககுத
தாங்களுமே கூடிச் சகாயமது செய்யவென
அவ்வாபின வருமபரியும அளவற்ற சேனையுடன
இவர்துரையுஞ் சேர்ல்சா எண்ணமொன்று தாகவுமே
நடந்து ரகுராம நாத மாநகரும்
தொடர்ந்து சிவகங்கைத் துண்டுசிறு பாளையத்தை
செய்வோம வசமாகச் செய்துபினனே மூவரசை
கொய்வோ மெனவிருது கூறியே யிங்குவந்து
சேதுலக மீதில செல்லவெனற நேரமதில
மோதவென்று வந்த முத்திருளப பேர்ந்திரனை
அமாத்திச சமாதானம ஆக்கியே போகவிடுச
சமாத்தாயச சிவகங்கைத் தந்நகரைப பற்றவென்று
வந்து நவாபுதுரை மனப்படிக்கு மாகாமல
சந்தோசமின்றித் தானேதா னூர்நோக்கி
போமபொழுது நீலன பூரிதுரை மாட்டியனை
தாமிருத்தி சேனை தளங்களையும் காவலிட்டு
சிவகங்கை யாநகரை செய்வதென வேவசமாய
புவிநோக்கிப போனான புறப்பட்டா னேமருது
வரக்கண்டு மாட்டியனும வந்தெதிர்த்து நியுமே
காமவளரிக கோபபினைவைத்துக காலனூர போயிடென
விட்டு மனமவாடி வெகுவாதைப் படடுழன்று
பட்டணம போய்ச்சென்று படுமபாடு அத்தனையும
வேறொயில்லை சொல்ல வேந்தேநான போயத்திரும்பி
நாளைவந்து உனபால நவிலுவே னென்றுதுரை
மாட்டியனும் பூரிவந்து தளங்கள தன்னுடனே
கோட்டைதனில சென்று கொடிதான கோபமுடன்
உண்டுமே யுண்டபல்ன உற்றதுரை மாரகளைத்தான
கண்டு மனவேதை கடுகியே இராவுறக்கம்
இல்லாமல் வீற்றங் கிருந்துவந்த காலையிலே

மல்லாடிச் சண்டை மருதுடனே செய்தது வும்
துரைநீலன் போனதுவுஞ் சோலச ரடைந்ததுவும்
மருது படைமுடிவும் வகைவகையாத தானெடுத்து
சொல்ல நவாபிடத்தில் துயரமுற்றுக் கேட்டவனும்
எல்லா மறிந்தேன்நான் இனிநடப்ப தென்னவென
......த்தான் மன்னன மாட்டியனும பூரியும்பிலே
யோசித்து எங்களுக்கு உரையுமெனத் தானெழுந்து
வந்து துரையிருவா மாளிகையில் தானிருந்து
சந்தோஷம் இன்றிச சலிப்பும் விசனமதாய்
எந்தவிதம மருதை எப்போது வெல்லவதென்று
இந்தநினை வாக இருந்திடுவா யோசனையால்
சீமைதனக் கெழுதி சேர்ந்ததுரை மாாகளையே
தாமழைக்க வென்று தனித்திவனுய் யுக்திபண்ணி
காகிதமுந தானெழுதிக் கப்பலஞ்சல மார்க்கமதாய்
வாகுடனே போகவிட்டார் வந்தசுய காகிதத்தை ;

சென்னைக்குச் சீமைத் துரைமார் கூட்டமாக வந்தது.

சுந்தரஞ்சோ சீமைத துரைகவர் தானபார்த்து
இந்தவித மறிய ஏகுவோம வாருமென்று
[1]. சோங்குதனி லேறித துரைகளவெகு கூட்டமதாய
பாங்குடைய சென்னைப பட்டணம்வந்துத தரைகாண
உற்றவாகள் கோட்டைதனில் உள்புகுந்து மாளிகையில்
சுற்றியே வீற்றிருந்து துரைபூரி மாட்டியனை
மத்தியிலே வைத்து வரவழைத்த தென்னவகை
உற்றவிதந தனையே உரையுமென்றுா எல்லவரும
அவ்வார்த்தை கேட்டு அங்கவரை மாட்டியனும்
செவ்வே முகமபார்த்துச் செப்புவான கேளுமென
தெற்கே சிவகங்கை சேதுவுடன பாஞ்சைநகர்
ஒக்கவே மூவாவர உளவரி பாகமெத்த
செலுத்தமன்று சற்றும திருமபாமல வம்பிடரை
வலுத்தார் உரைத்த மன்னன நவாபுதுரை
சொலலுக்குக் கூடத் துணையாக நாமுமே
செலலுவோ மந்தச் சிலுகு மறிவதல்லால
சிறப்பறிவோம யிந்திச் செழிப்பாம் அறிவமெனப
புறப்பட்டோம் சேது பெருமபுவியி லுற்றதனைப்
பார்த்தோமதன சிறப்பும் பகரவொண்ணுச் செலவமதும
நேர்த்தி நகரவளமும் நிகழ்த்துதற்குக கூடுமதோ
அப்படிக்கே அந்த அடுத்தசிவ கங்கையுந்தான்
இப்படிக்கே யிந்தி யெல்லாஞ் சிறக்குதுகாண்
ாதிருக்கச் சேது இடமே லடைவுடனே
மோதநிலப பளவில் முதகிருளப பேநதிரனும

1. கப்பல்.

மந்திரிதான வந்த வல்லபத்தைச சொல்லவென்றால்
எந்தவாய் கொண்டு இயமபுவே னுங்களுக்கு
பார்த்தான நவாபுதுரை பயமடைநது அங்கவே
ஆறறிச் சமானமதாய் அவவூரில செல்லாமல
திரும்பி நவாபுடனே சிவகஙகைக கேகுவெ
வருமபோதி லுடையோர வருகையதனைக கேட்டறிந்து
இங்கே நவாபுவநதான எஙகளுடன் அஙகவந்தான
தங்கு பட்டககலத்தை தானையமாய்ப போகவிட்டான
போனோமே ஒருஊா போ ககானா யார்கோவில்
ஆன நகரபிடித்தோம் அடித்தோமே செணடரவும
மறைநதான மருதெனுமபோ வாய்த்தயிரு பேரவாகள
அறிந்தானே அயிதாதனே ஆரதிண்டுக் கல்லிலேபோய,

[இடையில் ஒரு ஓலைக் காணப்படவில்லை]

மருதேந்திரர் புத்திரர் பேரன் மருமக்கள்மாருடனே காட்டில் வேட்டையாடுதல்

சோத்து மயககமறு தொலையாக கவலையுடன
ஆததி மடமெழியாய அலைநதுமனம நொநதுபுணணும்
கண்டார பெருமபாதை கவலைதனைப போக்கடித்து
விணடா ரிதுவழியாய விரசாயப புவிநோக்கித
தருகாமல பேசகவெனச சாதது மொழிப்படியே
நுரைமருது சேனை துயரமது தன்னுடனே
சிறுவயலுங் கணடு செனறங கதிலிருநதே
பெருஙகளையைத தீாகரப பேசியே நேசமுடன
மாங்கொணடாள பொயகை வநதுநீர தானெடுததுத
தாஙகொணடு யாவாகளும தாகமதைத தானகறறி
அ (எ) லலாரு மொனறாய் அமாநது மருதிடமபோய்ச
சொலலுவா ரெஙகள துரையே யொருவசனம
நிகழததுகினறோ மிந்த நீாபோ லமுதமது
செகததி லகபபடுமோ தேவரீா பாருமய்யா
உணணத திகடடுதிலலை ஒருஊாரு மிபபுவிககு
மணணுலகில் கிட்டாது மாஙகொணடான தீாததமிது
பாருமெனறு ரிவவாா படையவரு மக்களுநதான
கூறு மொழியறிநது கொறறவனு மத்தருணம
இவ்வூரில் மாளிகைதான் இயலபாய முடிபபதற்கு
ஒவ்வு மெனமதித்து உரைத்தெழுந்தே யபபோது
வாருமென்று கூறி மனனவனு மைத்துனமாா
சேர நடந்து சிவகங்கை நன்னிலவநது
இருநதாா மனமகிழ்நதார் இப்படியே நாள்தோறும்
திருநத விருநது தேசமதை ஆளுகையில்
சென்று சிறுவயலைச் செபபனிட வேநினைவாய்

நன்ரு யரண்மனைகள நடததியே படடணமாய்
என்று மிதுசிறப்பா யிருககவே வேணுமென
அன்று மனத்தி லடக்கமிட்டு வநதிறங்கிக
கனக நெடுந்தெருவும காவலா மாளிகையும
அநேகந் தெருவும அலஙகார வீதிகளும்
தேரோடும் வீதி சிறப்புந திருததேரும்
சீராக முமமுடி நாதாதிரு வுற்சவமும
வீதிக்கு வீதி விளஙகுமேல மாடிகளும்
நாலுதிக்கு முடிமுரசு நாத மொலிவிளஙகு
கரிக ளணியணியாயக கட்டுகினற சாலைகளும்
பரிக ளணிவளரப் பண்ணியதோர் சாலைகளும ;

சிறுவயலைப் பட்டணமாக்கி அரண்மனை கட்டினது. சக்கந் திருவெங்கணப் பெரிய உடையாருக்குப் பட்டங்கட்டினது.

தெனவடககு மூனறு தெருவுந் திருக்குளமும
நனன ..லிக்குட்டி நாயகியாள சநநிதியும
கிழமேல் தெருமூனறும கிருஷ்ணனுடைச சநநிதியும
வளமாயத திருககுளமும மாஙகொண்டான பொய்கையதும
பாாப்பனாகள முதல பணிக்கையிட்டு வேணவிதம்
காப்பாகப் பட்டணத்தைச் சரியா யமைககவுற்ரா
கொலலங குடியறியாக குறிசசிக்கு மேநவமாய
வல்லவனு மிவவாரு வகுபபிததா ரம்மானை
மருது அதிலிருந்தும் மஙகளமுஞ சோபனமும்
திருநாளுந தேருஞ செழிதது வருமளவில
மங்கையநத ராணி மகராசி வேலுலகு
துஙக கனமருது துரைவேநதைத தானழைதது
மிக்கபுகழ மனனு விளம்புகிறே னிபபோது
சககததி மாநகரந தனனில குடிவளரும
வெங்கணப பெரியுடையாா வேநதனுககு வாநதகமாயத
தஙக முடிமகுடம தரிககவெனரு எபபடியே
நாட்டவெனறு ராம நாதபுர மிதிலுளள
மராட்டியற்குச் சேதி வரைநதெழுதப பாாததவரும
கனனல மனுவேல் கலைக்கட்டா மராட்டியனும்
அந்நேரம வந்து அமைநதார் சிவநகரில
சுறறிலுளள மன்னா துரிசாக வநதுபுக்காா
வெற்றி தருமருது மெய்ம்மகிழநது அப்போதே
வெங்கண் பெரியுடையாா வேந்தனையே சாந்தமதாய
அஙகே வரவழைத்து அன்றுதுரை மாட்டியனமுன
வைத்தார் முடியெடுத்து மங்கையரு மேகொடுக்க
உததமனமா யவர்கள உடன்வாஙகித தான பாாதது
வாக்கிஞா மஙகளமும் மாட்டியனு மனனவரும்

தேததினர் நீதி செலுததியுல காண்டிருநதார
உலகாள வெங்கண் உடையார் முடிபொருத்த
நவமான வார்த்தையது நாராசங காய்ச்சிவிட்ட
வளமாய்க கவுரியிடம் வந்துவிழுக காதினிலே
விளமாயக் கவு ரிதுரை மேனுளில் கூனியுநதான
ராமனுக்குப் படடம நடவாமல் செயயவெனத
நாமெழுநத பாவனையாய்த தானெழுநதா னம்மானை ;

விருத்தம்.

வநததோர் கவுரி தானும் மஙகைவே லுலக மாது
முந்தவே நின்று பேசி முடியெனக் கடவே......முணர்த்தி
அந்தவாாக் கதிரி தான அதுவெனக கறியா தாக
இந்தநா முடையார்க் கீந்த விதமுனக கடவே னென்றார். (26)

எனறபோ துலக மாதுய இருநததோர் மருதும் நோக்கி
நனறுநீ மயங்க வேண்டாம நல்முடி பெறுவாய்ப் பின்னால்
செனறுநீ படமாத தூரில தேவனு யிருநது வாழவீர
இனறுபோ மெனவே பின்னும் இயலபுட னுரைசெய் வாரே. (27)

படமாத்தூர் கவுரி வல்லவத்தேவன் தனக்குப் பட்டங்கொடுக்க வில்லையென்று விகாதப்பட்டது.

மங்கையருங காளல மாடடியனும வைததவொரு
தஙக முடிக்குத தாழ்வுசெயயக் கூடுமதோ
மிஞ்சா மலாீயும விவேகமதை நெஞ்சிலவைத்து
அஞ்சாம லிபபோது ஆண்டால் படமாததூா
கொஞ்சநாள செனறு குணமாக வுநதனுக்கு
வஞசமன்றிப படட மாறும லேதருவோம
உனக்கே வரசீந்து உனவாசல் மந்திரியாய
நமககே யதிகாரம நாடெல்லா முந்தனகீழ்
வணங்கும் படியாக வைபபோம்நாந தப்பாது
குணங்கினு லிபபோது குடிகேடு வநதுவிடும
இளையாமல் சுமமா எஙகளுரை தடடாமல்
பழையங கறம்படமாத தூாபோ யிருவென
எனறுலக மாதும இருமருதுந தாமுரைக்க
ஒனறுங கவுரி உரையாமல் தானிருகக
கணடு சமாலிக் கருத்திருத்தி நாமிவனை
அணடி வதைக்கவென அளப்பிடடே யப்போது
ஓயயத்தே வனபோன உயிருடனே தானிருந்தால
மெய்யே தானமனம மேலாட வோடடுவனே
பைய யிவன்நடநது படமாத்தூா சென்றபின்னே
அய்யமார் முறற ஆரொருவர் காணுமல்
காட்டினிலே கூட்டிவந்து காவலனை யவ்விடத்தில்

வேட்டைக ளாட விடுத்து வதைக்கவெனறே
மன்னன் சமாலி மனத்தில் மதித்ததுவை
அந்நாள மருது அடைவுடனே தானகேட்டு
கொல்லாமல் காளையார் கோவில் கவுரிதனைக்
கல்லலில் லாமல் கடுங்காவல் வையுமென
உததரவைக் கணடு ஒதுஙகச் சமாலியுந்தான
வித்தகனுங் கவுரி வேநதனுக்குக் கால்விலங்கு
நேர்த்தியுடன பூட்டி நினைவரிய வேணுமென்று
நூற்றுககால் மணடபத்தில் நோகாமல் மனனவனை ;

கவுரி வல்லவனுரைக் காளையார் கோவிலில் விலங்கு போட்டிக் கட்டி வைத்தது.

காவலிலே வைத்தார கடுங்காவ லெனறுரைத்தார்
ஏவலாள் சுற்றி இருந்தாாகள் பத்திரமாய்
இப்படிக்கு வோராண் டிருந்தார்கள் காவலிலே
செப்பமுடன் ராணி திருவுளமுந் தான்மகிழந்து
காவல் தனைவிலக்கிக் காவலனைக் கூட்டி வநது
பாவம் நினையாதீர் படமாத்தூர் போயிரென்றுள
அபபடியே கவுரி அரசன படமாத்தூர்
மெப்பாகச சென்று வீறறிருநதா ரிப்பாலே
பினனுமோ ராண்டு பலமாகக கழித்தபினபு
மனனன் சமாலி வதைக்கவெனத் தாநினைநதான
மைத்துனமார் சங்கிலி மனனனுடன் முததிருளன
உற்றவனு ரைவருத்தி உங்களுடன் காலாளும்
மன்னன் படமாததூர் மறைவாகப் போயிருநது
அனனவனைப பறறி அமர்த்தியே வைததிருந்தால்
என்னுடைய சேனை எழா யிரஞ்செனமும்
வின்னமது செயய வேட்டைக்கு வாறதுவாய
வாரேன் பிறகே வகையாக நீஙகளுந்தான்
போரதே யுண்டானல் பிழையறவே சொலலுமிது
ஆண்டவனு மருது அறியா திருபபதின்றி
வேண்டி நமககாய விரசாகச செல்லுமென
எப்படிக்கு மனனர் ஈதறியா தேநடதத
ஒபபு மவரறிந்தால் உயிருக்கு வைபபதுவோ
வையமதுக் கொவ்வா வசனமதை நீருரைத்தீர்
அய்யோ அரசளிக்க ஆமோ புவிதனிலே
தெய்வந் துணைநமக்குச் செய்யாது பாருமென
கைகூபபி வீழ்ந்து கலங்கிப் பணிந்திடவே
அப்பால் சமாலி அங்கவரைத் தான்பார்த்து
தப்பான கவுரி தலையிருப்ப தில்லையினி

ஆரெனன சொன்னாலும் அறுபபே னவனதலையைப
போரதில்லே யானால் போக்கிடுவே னுங்கள்
ஓடிபபோ வென்று உரைதது வுருக்கினதால்
வாடி மனமிருவர் மாளாத துயரமுடன
போனு லவன்பழியாம போகா திருநதக்கால்
தானுய நமதுபணி தவருது ஆமெனவே
ஆயிரம் வாலா அரிவிகட்டி வல்லேயமும
நாயிலொரு நூறும நல்லவெடி யாயிரமும ;

கவுரி வல்லகாவல் விலகி வடமாத்தூரிலிருக்கும்போது சமர் விசயகாரர் ஆளனுப்பிக் கொல்ல நினைந்தது.

இரண்டா யிரஞ்சனமும நாடியே கூடிவரக்
கண்டார் கவுரி கலக்கமிக வுண்டாகி
வண்டன சமர மிவர்விடுத்த தாகுமெனக
கொண்டான மனத்தில் குறித்தவரை வாருமென்று
விண்டார சகலருக்கும் விருந்து நடத்துகிறேன
உண்டு பசியகறறி உறங்கி விழிதெழுந்து
இனறுபோய நாளை ஏகலாம வாருமென
அன்று சமாலி அழைததா ரெனவுரைகக
நாளைப பயணம் நடபபோந தவருமல்
வேளை யிதுசமயம் விருந்துண்ண லாகுமெனச்
செயதாரகள் போசனமும செயதவுட னங்கவர்க்கு
கைச்சாடை காட்டினர் காட்டினதைக் கண்டவரும
அந்நேரங கையி லடைவாய் வைரிதனை
மனனன கவுரி வகையுடனே தானெடுதது
வேட்டைக குருவி மிகபபிடிதது நானதிருமபி
வாட்டமின்றி வாரேன மயஙகா திருமெனவே
ஏடுதது வயிரிதனை யேகினு ரங்கவரைத
தடுத்தா ரெவருமில்லே தபபினு ரொபபுடனே
குடையை நிறுததிக் குடைகீழே நிற்பதுபோல
திடஙகாட்டி மனனன செயஙகாட்டி லேநுழைந்தார
மனனவெனுங காடுறைய வாமபரியும் பின்னேவர
அந்நேர மேயதிலே அடைவுடனே தானேறி
வனததி லிவாநடந்தார மனனவனைக் கொல்லவெனக்
கணத்தில சமாலி தளஞ்சூழ யெக்களிபபாய
வந்தார் நவபதது மகாமுழக்கந தன்னுடனே
அந்தத் தொனிகேட்டு அவ்விடத்தி லுள்ளவர்கள்
தபபவிட்டுக் கவுரி தனனையே தேடுதல்போல்
ஒப்பனையாய்த் தேடி ஓடி வருமளவில்
அஙகே சமாலி அடுத்து நெருங்கிவந்து
எங்கே கவுரி இழுத்துவா போவெனவே

வந்தோம் விளைந்தோம் வருமுன்னே தானகவுரி
சந்தையங்கள் கண்டு தலைவிறு முமெனவே
என்றிவர்கள் சொல்ல இருந்தானே யாமாகில
இன்றே நமனுலகம ஏத்துவேன் தபபாது
நன்று யினிமேல நடககும்வகை யொனறுமிலலை
எனறு சமாலி எழுந்தூரை நோக்கிவந்தாா
அனறு பயமடைந்து அசந்து கவுரிதுரை
சென்றான் வைகைவழி தென்கரையைத் தானகடநது ;

ஒள்குடி காட்டில் கவுரியைக் குடைகாத்துடையார் பிடிக்க விடும்படி மருது சொல்ல வீடு தப்புவித்தது.

சிந்தை மிககலங்கித் தேகமது முளளழுநதி
வந்தா ருளக்குடியில மையிருளி லப்போது
திறமாகத தெனகாட்டில் செடியொதுக்கி வாருகட்டி
உரமாய் மருதுதுரை ஒளியிருக்க மைந்தனுடன்
அவ்வொளியில வநது அகப்பட்டாா மனனவனும்
ஒவவிக் குடைகாத துடையாா பிடித்தவரை
வருத்தப் படுத்தி வதைகக நினைககலுறறான்
நிறுத்திவைக்கும படிககு நிருபன் மருதுதுரை
உரைததானே முன்னேவிட்டு ஓடியே வநதுபினனே
உருததாய்க் குடைகாத் துடையாரைக கையமர்ததித்
தனனொளிககுக கூட்டிவநது தாட்டிகவான் தானபாாத்து
என்னபுத்தி தமபியரே இவ்விருளில் நீதனியே
வரலாமோ யிபபடிக்கு வகைமோச மாகுமெனறு
தெரியாமல் போனதுவோ தீஙகுவர லாசசுதிபபோ
எனறு அரவணைதது இபபால மகனமுகததை
நன்றாகப் பாாத்து நவிலுவான மன்னவனும் ;

விருத்தம்.

முநதவேசந திரன தானும முயலகன தனனைக் காத்தாா
வந்தாதி சேடன தனனை மாலிகை தரிததா ரீசன்
அநதநா ளிலஙகை மூதூா அரசனை மாயன காத்தாா
இநதநாள கவுரி தனனை இயல்புடன காபபோம் நாமே. (28)

செயதிடும வினைக ளெலலாம் செயதவாக கெயதுந் தமபி
நய்துடல் நடுங்கு மிந்த ராசைநாம் வதைத்தால் தோசம
எய்துமே நமக்குப பினனுள் இவனை நரம் விலக்கஞ் செய்தால்
உய்தமே யெனவே பால னுடனிவா பகாந்தா ரான. (29)

வேறு.

பகாந்தா ரதனபிறகு பாலகனை விட்டகன்று
தகுந்த விதஙகவுரி தனக்குரைபபாா மனனவருமட
நானே விருநததனால் நலமாக நீபிழைத்தாய
நானறியா தாகில் நமனுலகம போயிருபபாய்

பொலலான மோலி பெ றுககா ன ந்தக்கால்
நிலலாதே தபபி நீபோவா யெனறுவிட்டுப
பளளி மடைநோக்கிப் பாாகாய் நடவுமென
உளளபடி மருது உரைத்து அடுத்திருந்த
வெள்ளையன பிசசன வெடிக்கார ரையழைத்து
பிளளா யிவன்கவுரி பேதமது நேசமவன
மூளளுக் கிழியாமல முடித்தவிருந தாளாமல
பளளி மடையில பதிவாய நிறுத்திவிட்டு
வாருமென்று ரபபடியே வருததிக் கவுரிதனைச்
சேருமெனறுள்ளி மடைவாசப லவரைவிட்டு
மன்னனிடம வநது மறுசேதி தானுரைத்தாா
அந்நேர மேகவுரி அவவூரி லேயிருநது
பையவே பளளி மடையாஙகா ாதிகாரம
செய்யுஞசினனச் சாமி தேவனுககு ஆளவிடவெ
வந்தான் கவுரி வகையெல்லா கேட்டறிந்து
சிநதைக் கலக்கமதை தெளிவாக வேயுரைத்து
ஆற்றி மனச்சலிபபை அவ்வூர் மூலநடததுங
காத்தவ ராயனுக்குக் கருதிப படிகொடுத்து
அமாத்தி யவிடமதில் அஞ்சாறு நாளிறுத்தி
சமத்தான சினனச்சாமி தானேதா னிபபாலே
சித்தர் புகழ்தேவை சேதுநகர் ராசனெனும
நறறவஞ சோமுதது ராமலிங்கச் சேதுபதி
வித்தகனுர் தனக்கு வேநதன கவுரிவகை
அதனையுமே கணடு அடைவா யெழுதிவிட்டு
ஒலை த ரக்கொடுத்து ஒதுங்கிநினறு னபபாலே
வாலைச்சின்ன சாமி வரவிட்ட வோலையெனறுர்
வாசிக்கக கேட்டு மகராசன சேதுபதி
மோச மருது முடித்தானே சிநதைதனில்
தபபித்து வந்தானே நமபி கவுரியுமே
ஒபபும படிககு ஓலை யெழுதுமெனறுா
இநதச் செனமே இவவூரை நோக்கவேற
வநதால் சுகமெனவே வந்துதநத வோலைதனை
அரிக்காரச சுபபையன்தான அடைவுடனே தான்வாங்கிச
சுருக்காய்த திருச்சிவிகை தொல்புவியில் வந்துபுக்கு
மனனன கவுரி மகராசன தனனிடத்து
மொன்றாக நினறு மொழிந்தோலை தான்கொடுககப
பாாத்தா ரதையவிழ்த்துப ாதிசேதுக் கேகெனவே
எத்தார் பரிமிசையே எத்தியே தானநடநது
ராமநாத புரததில ராசனையே வந்துகண்டு
பூமெனக் கவுரிதங்கப பூபபோட்டுத் தண்டனிட்டு
இங்கிருந்து சகலமுமே இயம்பவே சேதுபதி
தெரிந்து மருதிருவர் செப்புவா ரம்மானே

இராமநாதபுரம் சேதுபதியிடத்தில் கவுரி வல்லவகா வல் போய்க் கண்டு தரிசித்துப் படைகூட்டி மருது சேனைக்காரனுடன் எதிர்த்துச் சண்டை செய்தது.

மாற்றான மருதை வலுக்கூட்டிப் போயவனைத
தோற்றோடச செயயத் துணிகுவாா தபபாமல்
கூடாரம் பீரங்கி குறையாமல் ராணுவமும
தேடாம லானைத திரளபரியு மல்லாமல்
குண்டுங் கருமருந்துங கொடுககின்றோம் வேணமட்டும்
அண்டி விசைநகரம் அடைந்துநீ ஊடயமும்
காட்டாபபு மோரிசு கனத்தபெரும் வாடிகளும்
திட்டமுடன் செய்து செலுத்துவீர் சண்டையென
நனறுக விப்படிக்கு ராமலிங்கச சேதுபதி
அன்றுரைத்து யெலலா. . . . . . .த் தான்கொடுத்து
போவென்றா மன்னன் போர்பொருத வேநினைவாய்
மேவும் படையுடனே விசுவனூா தன்னில்வந்து
கூடாரந் தானடிததுக் கோட்டையது சுற்றிவிட்டு
ஊடைய முங் கட்டாப்பும் உருட்டிமுள்ளும் வாடிகளும
பாசுபதம முதலாய்ப பததிரமாய்ச் சுற்றிலெங்கும்
ஓசைத் தாவித்து ஒருமாசங காத்திருந்தா
இருந்தா ரொருமாசம் எதிாப்பா ரொருவரினறித்
திருநத மருதுவரச் செலலவிட்டா ரோலைதனை
இருவர் புதல்வருடன எல்லவருங கூட்டமிடடுச
சிறுவர் புரியிருந்த திருமருது தானபார்தது
ஏதென்று ரோலை எடுத்துமுனனே வைத்ததொரு
தூதன் கவுரி துரையோலை யெனறுரைத்தான்
உள்ள புதுவிவரம் ஓதுவீ ராமெனவே
விளளவே தானகுழந்தை வேலுப்பிள்ளை செயதியதை
பாருஙகா ணெல்லவரும் பாதியாள வேணுமெனறு
திட்டமுடன ஆளனுபபிச் சென்றழைத்து வாருமென
அட்டவணை முத்திருள அபபனுடன் தப்பாமல
சித்தர்புகழ தொண்டு சேர்வைக்கர ணிக்கனெனும
முத்துக கருபபபிள்ளை முன்னேவரப் பின்னேவரும்
ராசபபப் பிளளை நலமாயிம மூவரையும்
வாசம் புகழ்மருது மன்னவனுந தானபார்த்து
சுட்டிக கவுரி துரைமகனு மிபபோது
நட்டணை யாக நமக்கெழுதி விட்டதொரு
ஓலைதனைப பாரும் உடனநடத்தும் காரியத்தைச்
சீலமுட னெனக்குச் செப்புமென்று கேட்க
முத்திருளப பிள்ளை முத்துக் கருப்பப்பிளளை
நத்தி யவருடனே ராசப்பப் பிளளையுமாய்
மூவருமாய்க் கூடி முடித்த ரகசியத்தை

காவல்வன முன்பாய்க கருதுவாா கேளுமய்யா
கவுரி சமர்புரிந்தால் கேவலமாய்ப போய்விடுவான
அவனோ சிறுகுழந்தை அறியாத புத்தியினுல்
பழுது வருமெனறு பாராம லிபபடிக்கு
எழுதினுன் வாசகத்தை ஈதாலே நாமவனைப
பொரவே நினைபபதுவும் போதாத காரியந்தான்
அரசை யளிப்பதுவும் ஆகாத காரியமாம
பாராமல் நாமும பகைத்தவனை வெல்லுவது
ஊரைவாய் மூட ஒண்ணு தொருவாாலும்
வசையா மிதுவார்த்தை வையமது வுளளளவும்
விசையாய் நடக்குமய்யா மேலுமே நீரறிய
காரியங்க ளுண்டோ கருத்திலெண்ணிப பாருமெனக்
கூறு மொழியறிநது கொற்றவனுங கோபமதை
ஆத்தினா நோத்தியிது ஆகுமெனற வார்த்தைதனை
மாற்றினுன சமாலிதுரை மாலியவான சானகியை
ராகவனுா பக்கம் நடத்திவிடு மென்றளவில்
வாகல்ல வேயென்று மகோதரனு மேடுத்து
ராவணர்க்குச சொன்ன நடத்தையதற் கொபபனையாய்
காவலனு மருதைக் கலைத்துவைத்துச சிந்தைதனைக்
கேவலமாய்ச் சொல்லிக் கவுரிதனைக் கொல்லாமல்
ஆவலுடன் விடுதல் ஆகாது வெனறுரைத்துக
கரைததான் மருதுதனைக கருத்துமிவர் வேறுகி
உரைத்தாா கவுரிதுரை உடனபோா பொரவெனவே
பனிரணடு பாளையக் காரா படையுடனே
இனிவரவே யென்ன எழுதும படிநடநது
வந்தார் சகலருந்தான் வரவே யவரவரை
அநதிடத்தில் கண்டு அருளுவா னுறறமொழி
கவுரி விசுவனுா கிட்டியே வநதிருநது
சவுரியமாய் நமமைச் சணடைக கழைபபதனுல
ஆனந்த வாண்டு ஆனி மிதுனமதில
தானந்த மாதம தமிழாறுந் தேதியிலே
முகூாததமது வைததோம முடுகியே நாமவனைச்
சகியாமல வெலலுத ரிததோ மனநதனிலே.

ஆனந்தூர் சண்டை; ஆனந்த வருஷம் ஆனி மாதம் ஆருந்தேதி முதல் சண்டை

வருஷமு மாசம வாகுடைய ஊர்பேரும்
ஒருராசி யாக உளளநக ரனதொரு
ஆனந்தூர் தன்னில் அனைவோரும போயிறங்கித்
தாணடவா யுடையமுந தானையமும போடுமென
செயம்பெற்ற வாறதுக்குத் தேவிபலிக் கேட்டியெனும்
சயபத்திர காளிதனைத் தொழுது நடவுமெனறுா

நன்றப் படியே நடக்கின்றோ மென்றுசொல்லி
அன்றவர்கள் சொல்ல அதன்பிறகு பேரணியாய்த்
தாமுந் தளமுந் தம்பியருந தெம்புடனே
ஆனந்தூர் வந்து அமர்ந்தார் மறுநாளில்
வநதோர் வராதவரை மன்னவனும கண்ணெதிரே
சந்தோஷ மாகத் தளத்தைச் சரிபாாததார்
வானக் கருப்புடையார் மன்னனபடை யைநநூறும்
சேனைகளம நூறும சூழநதா ரவரருகே
வெள்ளிக் காளாஞ்சி வேநதன்படை யாயிரமும்
துளுகுடி மன்னன சொநதசன மாயிரமும்
குடைக்காரக் குபபணன குறிதததள மைநநூறும்
வடககூர் வெரிமருது வகைசனமு மபபடியே
தாட்சணய மிலலான சமத்தன் தைரியவான்
நாச்சியப்பன சோவை நானூறு தளமதுவும்
வாகா யவாகளுடன மனனன சிறுவைநகர்
நாகலிஙகம சேர்வை நானூறு சனமுடனே
அறியாக குறிச்சி அழகுதள மைந்நூறும
பெரியதம்பி சோவை் பலததசனம நூறுரெண்டும
பனைககுளம வெள்ளியூா பண்பான மாலழகும
தனக்குடைய சேனைத் தளஙகளோ ராயிரமும
பொனனெலலிக் கோட்டைப புரவலனு முடையாா
தன்னுடைய சொந்தச் சனங்க ளிருநூறும
பனைககரை வேநதன படைகளோ ராயிரமும
விளைககு மனமலையான வேகமுட னஙகவாபின
கணக்கதி காரக் கறுபபண்ணன சேனையதும்
இணைகக முடனவரவே ாதவர்பின வாதுடைய
குடைககாது தமபி கொறறவனுஞ் சிததிரமாய
அடககம தபபடைக்கு ஆனபுலி மனனவனும
உடையண ராசன் ஓராயி ரநதளமும்
படைககல வானகருதத பாணடியன் சேனை
அடைககலங காத்தான அவனசனங்க ளாயிரமும
துடுக்கா யவருடனே துடடனவெகு திட்டுரன
கனனிமன சேருலவக் காரனவன் தனசனமும்
மனன ரிருநூறும் வநதசமாக் கஞ்சாதான்
தீரன சமாலி சேனைமூ வாயிரமும்
வீரன சிவக்கியான வேநதனதள மைநூறும
துரைச்சாமி வேந்தன சொநதசசன மைந்நூறுந்
திறமுடனே வந்து சோந்தா ரவனுடனே
வித்துவ சனறகுதவும் வேநதன் சமாலியனும
முததுச சாமிவேந்தன் முனனூறு சனமதுவும்
சசிவரண பூபன தளங்க ளிருநூறும்
திசைபுகழுஞ் சிங்கம் திருவாராப பூர்வேந்தன்

கரிசைபபட்டு நாயககன காவலவன தன்சனமும்
அரசன் சிறுவயலான அஞ்சுநூறு காலாளும
சொட்டவாளித தொத்தன் சொநதமுளளா ரைஞ்ஞூறும
நெடுவயல வேநதன நிமலன்தன மைஞ்ஞூறும
அடைவா யிவரருகே அநேக விருதுடனே
தெககாணப பட்டிததுரையும் துலங்குசன முநநூறும
தககமிட்டு வநது சார்நதா ரவரருகே
தவணடைமல லாரியுடன தாரைசினனந் நான்முழுங்க
கவணடஙகோட் டைத்துரையுங் காலாளோ ராயிரமும்
விசயா புரமநகரான வெள்ளிகட்டிப போருடைபபு
திசைககாவ லானதுரை தென்னுலி நாட்டிலவளா
ராமசநத்ரன் சேனையது நானூறு காலாளும
மாமன மயிலாணடி மனனன தளமநூறும
மருஙகூ ருடையணணும வநதசனம நூறதுவும
அருஙகுளதது வேந்தன அன்பதுபேர் காலாளும
கருத்தபபததி யூரச்சாமி காலாடக ளிருநூறும
பருத்தியூர் மாயாண்டி படைமனனர் முநநூறும
கயைநகரி யில்வாழ காததமுதது முததணணும்
வலியச சருவுதுரை மனனாசன முந்நூறும்
ஆளி மழகன ஆவரங் குடியில்வளா
காளாஞ்சிக கார கருபபண்ண சேருவையும்
காலா ளிருநூறும காவலவன தனனுடனே
மேலான காததியனும வேநதன தளமநூறும
புககுழி வேலு புரவலனதன சேனையது
கைககு ளடங்காத காவலாளோ ராயிரமும
இதமா யிவருடனே இயலபாய சபதமிட்டு
அதமாய்க கவுரிதனை ஆக்குவேன பாரெனவே
ஆய ச மினறி அமரபொரவே யெணணமுடன
ஓயாச சமரதிபன ஊாக்குடித் தேவனவன
காலா ளிருநூறுங காவலவன பூவலுடன
கோலா கலனை குமரனதளம் நானூறும
சஙகநதி வெங்க னுடையார் சனமநூறும
புககுளதது வேநதன பொல்லாத ராஜுவமும
மறையூர முத்து வடுகுதன மைந்நூறும
முறையூர வேநதன முன்னூறு சேனமதுவும்
வாளில வலியோன் வஞ்சகத்தில் மிச்சமுளள
காளபபூர மனனன காலாடகள் முந்நூறும
வேழமெனச சினநது வெமபோர் புரிந்துவரும்
சோழபுரம் வேநதன் துரைதன படைநூறும்
அறவே மனம்வெறுதது அமர்புரிய வல்லவனும்
குறியான கிரனூர கொங்கதிபன் தனசனமும்
கல்லங குடிநம்பி காவலவன் தன்னுடனே

கொல்லங் குடிநல்ல குமாருபடை யாளருடன்
பூஙகுடி நலலதமபி பூபணவன் தனசனமும்
மாஙகுடி வெளளையனும் மகாகோபந் தனனுடனே
உருவாட்டி நாடும் உயர்மஙகல நாடும
பெருமை மிகததவருப பெரும்பாலைய நாடும
ராச வளநாடும் நல்லசிறு பூஙகுடியும
மாசில்லாக் கள்ளா மல்லர்கோட்டை நாட்டவரும
வரியூர நாடும எண்ணவொணணு மன்னவரும
முததுநல்ல நாட்டவரும் முனைவீர முள்ளதொரு
சித்திரம தான திருபபததூர் நாட்டவரும
அண்டா புகழ்தொண்டி ஆனவரும பூரவரும்
சிறுகுடி நாட்டவரு தெனமாறை நாட்டவரும
நிறைநது பெருங்கடலாய் நினறவரைக கண்டறிந்து
சிறுமருது பாண்டியனதன சேனையிரண டாயிரமும்
பெரிய மருதுதுரை பேரணிரெண் டாயிரமும்
ஆக மருதுதுரை ஆள்விட்டுப பாரப்பளவில்
ஏகப பெரும்படைகள் இருபததே மூாயிரமும்
ஆனை யர்ககடகம் அசுவமது முந்நூறும்
சேனை வெகுசிறப்பும் திரளான வொட்டகையும்
பீரங்கி யாரும் பெரியசர கோவியது
சீருடனே யைந்நூறும் சிறுரேக்கி லறுநூறும
கணடு களிகூாந்து கனபிரிய முணடாகி
வண்டன் கவுரியுடன் வனபோர் புரியுமென்றார்;

விருததம்

இபபடி மருது சொலல இருந்ததோர் படைகள் யாவும்
ஒப்பிலே பொருவோ மென்ன உரைததுமே யெதிர்த்து மேலாய்
தப்புடன மேள தாளம தவில்முர சொலிக ளோங்க
மைப்புடன விருது கூடி வேகமா யெழுந்தா ரன்றே. (30)

இங்கிவ ரெழுநதா ரிவவார இயலபுடன கவுரி வேநதன
அங்கவர் படையைக் கூவி அணியது வகுததுப பார்க்கில
எஙகிடங் கொளளா தாக எழுபததை யாயிரம் பேர்காண்
தஙகியே படையை நோககிச சடுதியில பொருவீ ரென்றா. (31)

வேறு

என்றவுரை கேட்டு இயலகவுரி பாளையமும்
சென்றார் மருதுதுரை சேனைதனை வெல்லவென
வசமாய மருதுபடை மன்னவர்க ளப்போது
விசுவனூாப் பாளையததை வெலலவே தான்நடந்தார்
இப்படிககு அந்த இருவருடை தமபடையும
செப்பமுட னெழுந்து திரண்டுவரும் வேளையிலே
சட்டமுடன் கவுரி தளகர்த்த னுனதொரு
கட்டமுத்துக குமரர் கடிதாக முந்திவர

அஙகே மருதுவாக அநபபடைககு வெநதுனெனும
சங்கிலி பூபன தானுமே முநதிவநதான
தேடடமுட னிருவா சேனைமனன ரிப்படியே
கோட்டைக கரையாறறில குதிததாா குபீரெனவே
தெளிவா யிருவகையுந திரண்டேதா னேர்முகமாய்ப
பொருதா ருதயமுதல பொழுதடையும நேரம்வரை
இருவா படைபொருது இபபால் சமர்விலகிந
தாஙகிறா சேனை சரிபாாக்கும் போதினிலே
கவுரிசன மாயிரமும கீழே படிந்ததுபோய
சவுரியவான மருது தனசனத்தி லேநநூறும
முடிநதாா கதிரவனபின் முனனுக வந்துதித்து
விடிநதார் சமர்புரிந்தார் வேடிக்கைச சண்டையென
அணடி யிடுஞசணடை அதிலிங்கு மஙகுமதாய்
ரெண்டா யிரமபேர் நிமிர்ந்து மடிநததுவே
போந்தா ரவரவர்கள பேரணிகள் தமமுடனே
சோந்தார் விடுதிதனில் சென்றிருநது சூரியனு
மறைந்தாரே அத்தகிரி மறைநதுமறு நாளதனிலே
சிறந்து வுதயகிரி சிறபபாக வந்தளவில
செகவீர னுமருது தெய்வனவனும நயனாயமாய்
சகலரையும் பாாதது சமர்பொரவே போவீரென
நடநதா ரமாபுரிநத ா ராசனா கவுரிபடை
படர்நதாா கடலபோல பாசையிட்டு ரோசமுடன
இருவருமே கைகலந்து எதிர்ததவரைக குத்திவெட்டி
பொருது...... .. மிகுந்து பொழுதடையும நேரம்வரை
ஒன்றேடு வொனறு உரமாக வேபொருது
சென்றூர் விடுதிதனில் தெனகரையும வாடகரையும்
இதமா யிருபடையும இபபடியே தபபாமல
பதினேழு நாளவரையும படைபொருதா ரபபாலே
வல்லோன மருதுதுரை வாரமீ றொனபதிலே
எலவெரு மொனறு யிஙகொருவ ரில்லாமல
சென்று வொருமுகமாயச் சேர்நது வளைந்துசுறறி
நின்று பொருதுமென நிகழ்த்தின ரப்படியே
மேவினு ராட்சதர்மேல மேனுளிவ வானரங்கள்
தாவிய வாறதுவாய்ச் சமர்புரிநதா ரஙகவரை
வேலலகு கததி விடுசூலம் சக்கரமபின
வாலா வளரி வானமருந்து குண்டால்
வெனறு ரதுசமயம மேலனுவா யாவலுடன
சென்றுமே கோவனூா தீரன வடுகுடனே
குடைக்காது தமபி கொடிய சமாலியவன
திடமாயச் சிவசாமி சிறந்த கருததுடையான
கலஙகா மனம்வாணக் கருப்புடையா னனவனும்
துலங்குஞ் சுவர்ண துரைவேல் முருகுடனே

சங்கிலிப பூவன் தன்னுடனே கன்னியனும
கண்கள் பொறிபறக்கக் கருத்த மருதவனும்
கரிசைப் பதியான கனத்த நெடுவயலாம்
வரிசைக கனகுதிரை வாராப்பூா மனனவனும
நனறுய்ப படைபொருதும் ராக்கனக வாடியுடன
ஒனறுகக கூடி ஒய்யனகா லாடியுமே
மருதன காலாடிமன மஞசாத நெஞசனவன
அருளன காலாடி அடங்கா யிருளனுடன்
மகரக் கொடிகளுடன மகாவிருது வாத்தியமும
சிகரக குடையுடனே செங்காவி டால்நடகக
வாறு வெடிநெருங்கி வரிசையாய் முனவரவே
வீறுயக கயத்து வெடிகளதாம பினவரவே
பீரங்கி ரேகிலா பிறகே தொடர்ந்துவரப்
பாரி லடஙகாப பரிகளவை சுறறிவர
வநது கவுரிதமை வளைந்தார் படையுடனே
இநத விதமறிநது இவரு மவர்களதமை
சுறறிக கவிநதாா தொடுத்திருவ ராயுதத்தால்
குத்தும்வெட்டு மாகக் கோரியதோா சணடையதில்
இறந்தாா வெகுபேர்கள் இருவருடைச சேனையிலும
தெரிந்தார் குடைகாது தீரனுமே வீரமுடன்
மிஞ்சித் தன துபடை வேந்தன தனைப்பாாத்து
அஞ்சாம லினறே டவனபடையை வெலலாட்டால
செததவாகள காணீஙகள் திறமும் வலுக்குறைநது
சுற்றிலுளளோா ரேசத தொலையாப் பெரும்வசையைப
பெறறவர்காண் சறறும் பேதகஙக ளில்லாமல்
இத்தலததி லுஙகளுககு ாந்ததொரு சீவிதஙகள
எல்லாமும் வீணு யிழந்திடுவீா தப்பாது
வில்லையமு மாயுதமும வேணடா மெறிநதுவிடுப
பெண்ணுனே மெனறு பேருரைத்து விப்படியே
மண்ணுலகை நோக்கி வாகாய நடவுமென
ஏசினுர் ரோசமற எல்லாருந் தான்கேட்டு
ரோசமுண்டு வெஙகளுக்கு நொடிககு ளறியுமெனப
பாய்நதா ரமாபுரிநதார் பாய்நது வெட்டிக குத்துகையில
சாயந்தார் கவுரியுடைக் களத்திலே யாயிரமபேர்
மணனோடு மண்ணாய் மடிந்தாா கவுரியதைக
கணணுலே பார்த்தாா கலஙகினு ரப்பொழுதே
மனனன மருது மகாசேனை ராணுவததில்
அநநேர மாயிரமபோ அதமாய் மடிந்தாாகள்
மாநகரம் லங்கை வலுவரக்கர் தஙகளுடன
காணகக் கவிகளவை கைகலந்த பாவனையாயக்
கவுரி தளததுடனே கிட்டியே பொடடெனவே
சவுரியவா னும்மருது தளம்போய் மனம்வெறுத்து

பதினெட்டா நாள் விசுவானூர்ச் சண்டையில் கவுரிதுரை படை முறிந்து புறமுதுகிட்டு ஓட மருது இவ்வாறு பீரங்கி பிடித்தது.

கத்திகளுண்டு வேலவாலா கையீட்டி வலையதநால
சத்தபபீ ரஙகியுடன சஞசாலி வாறுவெடி
சரகோபி ரேககிலாத தண்ணுலுஞ சுட்டுவெட்டி
உரமா யெரிவாணம உணடுவிட்டுப பாடுவிழ
பாாததாா கவுரிபடை பதினு யிரமபேர்களை
ஆற்றில மடிநது அழிநதா ரதைமுழுதும
கவனமுடன கவுரி காலாளகள தாமறிந்து
இவனோடு நாமபொருதல ஏலாது யினியெனவே
பேசியிவ வாருயப பேதலிததுக காதடைததுப
பாசுபதம விடடுப பரதவிததுக கூசசலிடடுக
கலநதாா கவுரியதைக கணணுலே தானடாாத்து
உலைநதாா மானமெனவாறு ஓடினாா நெனகரையில்
இஙகிவாக ளிபபடிககு எடுபடடு வோடுகையில்
அஙகு மருதுபடை அடிமேல தொடாநதுவந்து
பிடித்தாாகள பாசுபதம பினபறறிந தானதுணிநது
அடிததாா கயிறறுவெடி யாலுரததுக குண்டுவிட்டு
மடிததார் வெகுசனததை வாடிமனம வேறுகித்
துடித்தாா கவுரிதுரை குஞசினவாக கொபபாக
ஏறும பரிவிட்டு இறங்காம லுளளவரை
வாருமெனறு கூவி வந்தான விசைநகரில்
சோநது வொருபொழுது தியக்கமுடன தானிருநது
எழுந்தா னிவிடமதில இருககவெனறு பேசியவா
சேதுமகா ராசன திருமுகததி லெபபடிக்கு
ஏதுவாய் நாமவிழிபபோம் எனறுமனங் கூசியவா
சேதுவை நோககிச் செனறாா கவுரியுமே
வாதுபுரி மருது வநதாா சிறுவயலூா
தேசம புகழராசன சேதுபதி முனமகிழும
பாசுபதம மானேசி பாளையத்தை வெனறதுவும
வெணகலப் பீரங்கி வேடிககைக் கோலமதில்
தஙகும வெகுவாகத தானபுனித முளளதொரு
வாகுடைய பாசுபதம வாஙகியே மனனவர்கள்
ஏகிச சிறுவயலில் இருந்தாாக ளம்மானை
அங்கவாக ளிபபடிககு அமாந்தார்கா ணம்மானை
இஙகே கவுரி எடுபட்டுச் சேனையுடன
நாடினாா ராம நாதபுரந தனனில்வந்து
வாடி மனமும் மனனவனமுன செல்லாமல்

கவர்ன ரறிந்து லண்டன் துரையை அனுப்பி இவரையுஞ் சமாதானஞ் செய்தது.

அசசத துடனே அகமோர மாயநடநது
இலட்சுமீ புரததில நேசமுடன் போயிருநதாா
இருந்தா ரிவருடைய இயலபுதனைச சேதுபதி
அறிநதே கவுரிமன மாயாசந நீருமடடும்
காட்டாங் குடிநகரில் கருத்தா யிருககவெனத
தேட்டமுட னுரைததுச் செலலவைததா ரம்மானே

விருத்தம்

கொற்றவன் கவுரி காட்டாங குடிதனி லிருநதா ரபபால
சிததமு மருது தேறிச் சிறுவயல் தன்னில நின்றார்
உறறிவா சமாசெய் வீரம உணமையைக் கவுணா காஙக
மத்துள வகையுங கணடு மாடடியன யெழுத லானுன. (32)

வந்ததைக கவுணா பார்தது மத்துளோாக இதுவு மோதி
மைநதனென மருது மீதில் மருவல ரெதிாக்கப் போமோ
விந்தையீ திருவா பூசல விலக்கிநீ சமானஞ் செய்து
தொந்தஞரெய யெனவே லண்டன துரைதனை யனுபப லுறறார். (33)

வந்தாரே லணடனதுரை மனமகிழ்ச்சி தனனுடனே
சுநதரஞசோ பூமி தொணடிதனில வநதிறஙகிச்
சிறநதமுதது ராமலிஙக சேதுபதி ராசனையும்
வருநதி மருதிருவர் மனனரையுந தாம்வரவே
வரைநதாாகா னுததரவும் மாறும லபபொழுதே
வரைந்தனுபபக் கணடு வெளளைமரு தேந்திரரும்
வந்தா ரிருநூறு வல்லயஙகள தம்முடனே
சநதோஷ மாகத தானதொணடி மாநகரில
சேதுவழிப பாதை சிறநதமணி முததுநதி
சீதான தெனகரையில் தெஙகுபலா மாமரமும
முந்திரித தோபபில முடிவேநதன தம்பியுடன
அநதநாள தங்கி மறுநாளதி லெழுந திருநது
காலையில மாலபததைக கருததில் மிகததுதிதது
வேலுமணி யணியாய விடடுமுனனே திட்டமதாய்
தஙகப பணிதியிட்ட தணடிகைமேல கொணடிருவா
சிஙகக் கொடிதுலஙகச சிஙகார மாகவேதான
வநதுகணடார் லண்டன துரையு மனமகிழநது
சந்தோஷ மாயெழுந்து தானவந தெதிராகச்
செப்பமுட னினறு திருமருது மனனருக்கு
தொப்பி கழறறித் துரையுஞ் சலாஙகொடுத்து
மண்டலததை யாளும் மருது அதுதெரிநது
தண்டிகையை விட்டிறஙகித தானுஞ் சலாங்கொடுத்தான்

இலண்டன் துரையை மருதேந்திரர் பேட்டி செய்தது.

வணங்குந் துரைமருது மனன ரிருவருக்கும்
குணஙகாமல லணடன துரையுங்கை தானகொடுததுக
கூடாரத துளளழைததுக குரிசசிநாற காலியிட்டாா
வாடா மதிமுகததன மருதிருவா வநததிலே
வீற்றிருந்தாா டப்பையெழு பததிரணடு வேநதர்களுமை
காததிருநதாா சுற்றிக கலஙகாத மனனாவர்
பேட்டிசெய்த லண்டன துரையும் பெருமையுடன
கேடடாா சமப்புரிநத கம்பீரந தனனையெலலாம
வாடடமெனன சேது மகராச னுஙகளுககும
போடடியினி வேணடாம பிழைகளிருநதாலும்
நமககாக வேபொறுதது நாடாளவீா தபபாமல
சுமககா தரவினபழியைத தேசம மலைததுவிடும
எனறுதான மேசா லணடன துரையுரைகக
நனறுதா னெனறு நலமா யுரைத்திருவா
மேல்மானம பெறறு வெகுவாய்ப பிரபலமாய்ப
பேர்நாமம பெறற பெரியமரு தேநதிரனும்
தமபியுடன தானும தயவாக வேயெழுநது
அம்புவியாள லணடன துரையை யனுபபிவிதது
வந்திருவா சேனை மனனருடன மாநதோபபில
சநதோஷ மாகத தானிருநதாா கேளுமினி
சேதுபதி லணடன் திருபபிவிடட வுததரவை
சேதியெலலாங கணடு திருமபமா றுததரவு
காகிதஙக ளினறிக காலா ளிடமாக
வாயிதமாயச சேதி வசனிததா ரீததுவாம
சேதுபதி யாகச சிறககவே நாமிருகக
வாதுபுரி மனனன மாறறுன் மருதுவளா
தநநகரில வநது தரிபடடு நீயிருநது
எனனவித மாக எனனைவரச சொலலிவிட்டீா
அநநகரை விடடு அடைவாக நீயெழுநது
இநநகரில வநதா லியலபாகக கண்டுகொளவோம்
எனறெழுதிக காலா ளிடஙகொடுததுப போவெனவே
அனறுவர வாசித தறிநதாாதுரை லணடனுந்தான்
ஆயாச மாஞன அடமவைததான சேதுவினமேல
நியாயா திபஞன லணடன் துரையவரும
சேதுபதி மீதில் தீராத கோபமதாய்
வாதுசெய்யச சேது மதிததா னெனவே தான்,

இராமநாதபுரம் முத்துராமலிங்க சேதுபதியைத் திருச்சிராப்பள்ளியில் கொண்டுபோய் வைத்தது

கமுட்டிக்குப் பேதகமாய்க கணடெழுதி விட்டதனுல்
நிமுட்டு விசுமபுசெயது நேரமவா மேலசுமததிக்
கைபபிடியாயச சேது காவலனைத தானபிடிததுச
செபப முடனவரைத் திறமாகக் காவலிட்டு
அறுப்பு விரிததிசைகது அஙகவரைப் பாராககவென
கமுட்டியி னுத்தரவு கான [லு] (னு) கருத தானவரவே
அமுட்டியே கானல அறிவித்த ராசனுக்குப
பட்டாள முநதுருபபும பாளையததைத தானனுபபித
திட்டமுடன வளைநது சேதுபதி ராசனைததான
பிடித் ா ரவாகளையும பெருஙகாவல சுறறியிட்டு
எடுத்தா சிவிகைதனில ஏததியே ஆததிரமாய்த
திரிசசிராப பளளியிலே சென்றவரைப பததிரமாய்ச
சிறையி லடைததுவநதான திரு மருது வேநதரிதை
அறிநதார் பகைமோசம ஆகுமென்று யோசனையில்
தெரிநதே யிருவரிஙகே சிககுவது வெட்கமென்றே
அஙகிருவா பேசி அண்ணனுமே தமபிதனை
இஙகே வுறவாக இவவிடததில நீயிருநதால
அருகே வனுககூட்டி ஆதர ாய் நானிருபபேன
சிறுமையினு லண்டன தபபுவனே தமபியரே
என்றுரைதது அண்ணன இருததியே தமபிதனை
நன்ரு யவரெழுநது லண்டனிடம வநதுநின்று
மஙகலத்தக காட்டில வநததுவாம வேங்கையென
எங்களுக்குச சேதி இபபோது' வநததனுல
பாஙகுடனே சென்று பருதத்தொரு காவனததில
வேஙகையைக் குத்தி விடிய வருவனென்று
சாட்டிக களிததுத தானநடநது மஙகலததில
வாட்டமிலலா மன்னன மஙகலததில் வந்திருநதான
மங்கலத்தில வநத வரிபபுலிமான பனறிமுயல
சஙகையுடன பிடிததுத தபபாம லஙகவறறை
உடனுக குடனேயே ஒண்றொடிக் காரரிடம
அடைவாக லண்டனுககு அனுபபிவைததா ரம்மானே
இப்படிக்கு மன்னன இயல்பா யனுபபிவைககச
செபபமுடன துரையும சித்தமது தானமகிழ்நது
மெதத வெகுவரிசை வேணதெல்லாந தானகொடுத்து
உற்ற சிறுமருதை ஊருக் கனுப்பிவைததார்
மருதிளையோ னண்ணனுடன மாசனஙகள தம்முடனே
சிறுவயலில வநது சோநதிருநதாா வாநதகமாயத்
திருச்சிராப் பளளியிலே சேதுககிறை தானிருககத்
திருவயலி லேமருது தீரன மகிழ்நதிருக்கச

சிறக்குந் துரைலண்டன் சிந்துபூந் துறைதனிலே
இருக்க வசதியென்று ஏகியே வந்திருந்தார்
வந்த துரையவர்கக்கும் மங்கைதுரை சாணியர்க்கும்
அந்தவூர் சேராமல் அலம்பலது வுண்டாகித
துரையுந் துரைசாணி துஞ்சிஞ ரஞ்சிமனம
மருதுங் கவுரியுமுன மானகாக்குச சென்றபின்பு
பவுராமக கவுரிவகைப பாமபூர ராயகனும்
மவுனையுடன சேர்ந்த வகைச்சனத்தோ டேகாமல்
பரமக குடிதனிலே பாரியகல மண்டபத்தில
உரமா யவனுடைய ஊடையததை வைத்திருந்தான
தமது சனத்துடனே தம்பிகுடைக் காதுடையான
எமனேச புரத்தில இருந்தான இருக்கையிலே
பாம்பூரா னுள்ள பதிககிடையைத் தானறிந்து
தாம்போ யதுபோல தனித்திருக்க வேமனமாய்
சேனை தளத்துடனே திரளாக வேயெழுந்து
மானபரன கூடியூா வந்திருக்க வந்நேரம
விளனுவ ராமபூரான விரும்பியம னேசவரத்தைக்
கொள்ளை யடிக்கவென்க கசரித்தொரு வார்த்தைதனைக்
கணடோ மெனவுரைக்க கண்களிலே தீபபறக்கக்
கொண்டானே கோபம குடைக்காது தமபியுமே
தனனுடனே சேர்ந்த சனங்களவை யைஞ்ஞூறும
சொன்னா கவண்டங்கோட்டைத துரைச்சனங்கள முந்நூறும
சண்டையென்று சொல்லுஞ் சாடையது தோன்றுமல
மணடியம னேசுரத்தில வந்திரவில தந்திரமாய
ஆற்றுக் கரையோரம் அருகான சாவடியும
பூத்துச சொரியும புளியமரந தோப்புதனில
வந்திருந்து இரவில மையிருளி லேயெழுந்து
பந்திபந்தி யாய்நடந்து பாம்பையிலகல மணடபத்தில
ஈட்டியைச சாத்தி ஏறியே லக்கைகட்டி
தாட்டிகன மண்டபத்தின தளத்தின்மேல நிறகலுற்றான்
தவறும லிவ்வாா தமபிகுடைக் காதவனும்
கவண்டன் துரையவனும் கலத்தளத்தில நிறபளவில் ;

குடைக்காதுடையாரும் கவண்டன் கோட்டை துரையும் குண்டு பட்டு இறந்தார்கள். பாம்பூர் நாயக்கனும், ஆயிரஞ் சேனமும் இறந்தது.

கொண்டுவைத் தாாகள கோலமுள்ள சாவடியில்
பண்டு பரிசித்துப படிந்தவிதந் தானறிந்தே
கண்டு சினமேசன (மேஜர்) கலங்குகின்ற வாறதுபோல்
அண்டிச் சனமுழுதும் அழுகலுற்று ரம்மானே ;

விருத்தம்

சேனைகா வலர்கள் கூடித் தீரனை யிழந்தோ மென்றே
தானவா கலங்கி யேங்கித் தயங்கியே மயங்கிப பாடி
ஆனதோா வகையை நனறுய அடைவுடன விரிததுக காட்டி
மானகா சிறுவை வாழும மருதுககா ளனுபப லானா. (34)

வந்ததோர் காவலாள தானும வாசக மதனை வைதது
முநதவே கரஙகள கூபபி முடிதனை வணஙகி நினறே
சிநதையும் பதறிச சோமபித தேமபியே தரையில வீழ்ந்தான
மைநதனவ் வாறெழுத தால்கணடு மருதுமே அழுது சேர்நதார் (35)

சேயனுடை யாவலினுல தேறியே மனனவாகள
பாயும பரிமிசையே பரிநதேறி வேகமுடன
காலா ளொருவரினறிக கடுமையுடன தானநடததி
வாலாவும் வேலும வளரியொரு கைப்பிடித்துத்
தானிருவர் செல்லும தடமுந தெரியாமல்
வானம்பயிாத் தோட்டமதில வளரியினுல் பாதைகண்டு
வினையை நினைநது வெமபரியைப போகவிட்டு
முனைவண்டி மார்ககம முடுகிவழி தானநடநது
பரமக் குடியிலவநது பதறிமனம வேருகித்
திருமபியும பாதை தெரியாம லேதிகைதது
நெஞ்சமது புண்ணுய் நினைவுதபபி மெய்ம்மறநது
மஞசள பதியும வைகைநதி தானகடநது
இநதிரனா பூசித் திருக்குமயம னேசுரததில
வநது குதிரைவிட்டு மகனை மடியில வைத்து
சுநதரமே யழகு துரையே யெனபபரிநது
கட்டி யணைததுக கனிவாயை முத்தமிட்டு
முட்டி விழுநது முகததி லறைநதுகொணடு
எநதனுடை வீறு எடுததுச செலுததுகினா ?
மைநதனே வீணுய் மடிநதாயோ மாறறுனுல்
வாளில் வலிய மகனேயுன வலலபத்தால
ஆளலாகு சீமை அடஙக வொருகுடைககீழ்
எனறெணணி நானும் இருநதேனே யெனமகனே
செனருயப் பாம்பைச சிவனடியே தஞ்சமென
ஆறுனு முனனை அகலவிட்டு வுண்டநஞசு
வீணுய் மயங்கி மெலிவேனே யெனமகனே
எததனை பிளளை இருந்தாலு மெஙகளுககு
உறறவனு வீரா உனககு நிகராகுவரோ
இபபிறபபை விட்டு எழுந்தாய் சிவனடிககு
எப்பிறப்பில கண்டு எனகவலை தீருமடா
விசயன் மகன்வாளால் வீமனுமே நீயாகும்
திசையிலிவன் பாம்பூரான் தேசத்தரச னுகுமடா

பரப்பினி யுகமடா பாம்பையிலகல் மண்டபந்தான்
செப்பமுட னதைநீ திடாரிததாய் போய்மடிநதாய்
எனறழுது வாடி இருவருமே வாட்டமுறறூர்
நின்றவர்கள கூடி நிருபர்களைத தானமாததி
அனனுள் சிவகஙகை அரசுநிலை நாட்டிவைத்து
மனனவர்க ளிநத வகைகேட்டு வாமபரிமேல்
அட்டவணை முததிருள அபயனுடன தபபாமல்
திட்டமு டன தொணடிச சோவைக கணககரெனும்
முததுக கருபபனுமே முகவாடட மாகவேதான
நததியே ராசபபன நாடியிவா மூவருமாய்
வநதிருவ ரநத மருதுமனனா தஙகளைததான
சிநதை தெளியத தெளிவுரைபபா ரம்மானை
தநதிரஞ சேருததி தயஙகாத புததியதும
மந்திரா லோசனையும மறந்ததுநீ ரெநதவிதம்
விதியை விலக்க மேதினியி லாருமுண்டோ
சதுாமுகனு மோர்சிரசைத தவறவிடக கேட்டிலையோ
அரனா விடமெடுதது அருநதினதுங கண்டிலையோ
திருமால வனமபோன செய்கையதுந தோனறலையோ
கால பலனலே கணடபல ஙீதவாகள்
ஞாலமதி லிவறறை நாமறிவோங கேளவியிறைல்
பொலலாத காலம் பொருநதினு லாாதமககும
எலலா மறநதுவிடும இவாதாமு மபபடியே
ஆரறியச செனறுர் அதுநினைநது பாாககலையே
போரினிலே வொபபாரி புவிமீதி லெஙகுமுணடோ
இருமபுங கருமருந்தும் யாரெனறும பாராதே
துரும்பா யிவாநினைததா! துஞசினா பாலகனும்
மைநதன தனையடக்க வகையே தெனககேடக
அநத விசனம அறிநதிருவா தாநதெளிநது
வாடா மலரா மகனைச் சிவிகைதனனில்
கூடியே தூககிவைதது குவைபல வாத்தியமாய
மோடியுட னெடுதது முகிலபோ லொலிமுழங்க
கூடியூர் தன்னில சுருககாகக கொணடுவந்து
அடககினா பாலனையும அனறுமறு நாளதிலே
நடககுஞ் சடஙகுவகை நடததினு ரிப்பாலே
விருது துசத்துடனே வெகுமுழகக மாகவேதான்
மருதேந திரரிருவா மறறுமுள்ள ராணுவமும்
உறறவாகள தம்முடனே ஒருமிககத தானெழுநது
முததூரில வநது முதநு ளதிலிருநதே
மற்றைநாள சென்று வநதார் சிறுவயலூர்
வற்ருப பவுசுடனே வாழ்நதார் மகிழ்சசியதாய்
சநதோச மாகத் தானுண்டாா பூவுலகம்
இந்த வகையிருகக இனிமே லுரைக்கின்றோம்

பெரும்பகையாச் சேதும் பலசாலி யாமருதும்
......ரும்பால ....குலேவிலக்க கும்பினியார்
விரசா யனுபபிவைதத வேநதனெனுமலண்டனவர்
துரையுந துரைசானி துஞசிறு ரெனறசததம
மாட்டியன முனகணடு வரைநதனுபபுங காகிததகைக
கேட்டுமே கும்பினியார் கிலேசமது வுணடாகி
வசமா யிறுவகைககு மதிசயமாய் நிலலுமென
லணடன துரைதனேயே நலலகலேக கட்டரென
அனுபபக கவுணாதுரை அநநேர மேலணடன
மனபபிரிய மாக வநதாரே தொணடிநகா
தொணடிதனில வநது துரையு மிறஙகிடவே
கண்டுகொளள வெனறு காவலவன தானமருது
அநேக வரிசையுடன் ஆடுபன்றி கோழியதும
சிநேகமுளளா ரெனறு சேனைவெகு கூட்டமுடன
சநதோஷ மாயிலண்டன் தயவுபெற வேணுமெனறு
வநதார் வெகுசிறப்பாய வாததியஙகள தமமுடனே
தொணடதனில வநது துரைமகனறன பேட்டிகணடார்
வண்டத துரைலணடன மனததில குரோதமவைததுத்
துட்டனிவ னெனனும் துரைக ளிவனதனக்குச்
சட்டையிலலே யெனறும தளததி லதிகமெனறும
இவவுலகில நாமிவனே யிணககமாயக கூட்டுறவாய்
ஒவவுதலாய்த் தானிருநது ஒடுககவே வேணுமென
அடகக மனததில அஙகவரைப போகவிட்டு
நடக்க மனததிலுநதான ரகுராம நாதபுரம
கோட்டை தனிலவநது கூடாரந தானடிதது
வாட்டமிலா மனனன் மனுவேலு மாடடியனும்
வணடன மருதுவகை ெ....ாந தாணெடுதத
விண்டார மனுவே......விவரமாயத தான்கேட்டு
லணடனுக்குப புததி நலமா யெடுததுரைபபார்
அகணடிதஙக ளெண்ணுநே ஆறுலுஞ சொலலுகிறேன
மருதேநதிர மனனவாகள மகாநோமை யுளளவாகள
பெரிதான குமபினிககுப பெறறபிளளை யாகுமவர்
ஆதரவாய நீருமஅவரை யழைததுவநதால
போதவே யிஙகுமககுப பிழையறவே தானடநதார
என்றுரைகக மாடடியனு ாமெனவே தானலணடன
அவரவருக கேற்க அரைசசொலலாயத தானுரைத்து
எநத விதமும் இவாவலுவைப போக்கவெனறு
வந்ததுரை லணடன வர்மம மனததிலவைதது
அனறுதுரை மாட்டியனே அஙகனுட பிக கொணடுபினனே
செனறுன துரைலண்டன சிநதுபூந துறையில்வந்தார்
வந்தா ரிருந்தார வகையுடனே தெனதிசையை
தந்தார் அரசாட்சி தானபுரிநதா ரம்மானே

விருத்தம்.

வந்ததோர் லண்டன தானும் மனமது மகிழ்ச்சி யாகச்
சிந்துபூந துறையில மேவி சிறபபுட னிருநது மேலாய்
இநதுநன னகரைக் கணடு யிதுமிக வசதி யெனறே
அநதவூர் தனனில மாடி அமாத தியங கிருக கலானா. (36)

தெமபுடன் லணட னிவ்வார சிந்துபூந துறையில வாழ
அமபுவி யடுததுப பாளுகை அரசுசெய கட்டபொம்மும
தமபிஊ மையனு மாகத தருமவழி கொடாமல வீரு
குமபினி யவாமுன சென்று குறிததபோர விரிததுச் சொலவேன. (37)

வேறு.

........ராசன நவாபுதுரை ராசசியமுன னாளுகையில
தேசவரிப பணமுஞ செலலாத வாறறிநதும
தபபுத தவறிவனமேல சாருஞ சமயமது
எபபோவெனறு குமபினியார எணணமது வைததிருககும்
அடமு மவாவலிவும அடங்காத சோடிபுருட
தி......வறசூதும சென்னைநகர தனனையெவுன
சூதா......ஙகினதும தொலபுவியை முழுவதும
சீராகச சடடமதும செய்துவிட திடடமதும்
எலலா மறிநதிருநதும இவனவாகள குமபினியார
சொலலடககி மேலாயத துரைததனஙகள செயயவென
சீமைத் துரையவரை திரணமா யுளநினைந்து
ஊமையனுங கட்டபொம்மு உலகமதை யாளலுறறார்
இஙகிவாக ளிபபடிக்கு இருநதுபுவி யாளுகையில
அஙகே கவுணா அவனிதனை யோாகுடைககுள
குணமாக வாணடு குடிகளுடன ராசரிடம
பணம்வாஙகி வார பகுநதுகுடி வாழவெனறு
சடடமதில புததி தாவிதது நலலறிவாயத
திட்டமுட னடககச செபபி யடிககடியே
தேசததி லுள்ளவாகும் சொலலிவிடுச சட்டமதைக்
காசினியை யாணடு கருததாய வருமளவில
மேனபபூா மனனன வெகுபணததைப பாககிவைத்துத்
தாமே குமபினியார் தனனோ டெதிாககவெனறு
மதித்தான கவுணரதை வாய்மொழியாயத தானறிந்து
கதிதத துருபபுடனே கனசேனை சோலசரையும்
பட்டாளங கடடாகப பாஙகுடனே போகவிடடு
வெட்டி யவனபடையை மேனபபூா ராசசியததைக்
கொணடு கொடிபோட்டுக கொறறவனைப பத்திரமாய்க்
கண்டு பிடிததுக் கடுஙகாவ லாக்கிவைததுச்
சென்னைநகர் வநது சோநதாா கெவுணர்வர
தன்னைப புவியறியத தானதூணடி போடவெனக்
குறித்தா ரதுவிவரம் கொறறவனுந தானறிந்து

வறிதது புவியெனக்கு வேண்டாஞு சகலமுமே
கொளளுமெனறு பேசிக் குணஙகும் வகையதனை
வள்ளல் கவுணர் மனமாரத தானறிநதே
தாங்காம லெப்போதுந தருவேன் பணமெனவே
வாஙகினா முசசலிக்கை மனுகொடுதது ஆதரிதது
விட்டா ணவனடந்து மேவிஞ னூாபுதநதான
வட்டப புவியிலிவ்வாா வணங்காத ராசரெனும
இப்படியே கணடி யினிவரதப பூாகொழுமபு
தப்பு மடையவாகள தஙகளுடன வெஙகுளீரான
போர்பொருத சிநதை பொருநதினவா தஙகளையே
பாாதுருப்புச் சோலசா வகையாலே தானடககி
வாங்கும வரிதெதாகையை மாறும லெபபொழுதும
பாஙகாய்க் கவுணாதுரை பாராண டதிலோாநாள
சாததிஞ ரிநதத தரணிதனைக கணகுளிரப
பார்ததுவா வெனறு பகாநதுரை வநதுருபபும்
சோல்சரையும படடாளம துலஙக வலங்கரிதது
மேசா துரைகானல மேஸதரெனும பேருடைய
துரைகள தமையணியாயச சொலலிவிடடு முனனவாக்குத்
தருமோரை வாததியஙகள தமிழ ரதுமுதலாய
இருநதாஙகு வாமபரிக ளிணககமுடன பூடடுகினற
வருஞசா ரட்டினிலே மனனாமணட லீகரெனும
தஙகததால தொபபி தரிததுலகை யாளுகினற
துஙகன கெவுணாதுரை துரநதரீகன யீநதிநகா
பார்க்கவெனறு யெரிபபவு....வரும பாவனையாயத்
தீாக்கமுடன சாரடடெனச் செப்புமா தானடத்திச
சஞசாலி வாறுவெடி சரகோபி வேடடுடனே
குஞ்சரமும் முனனடகக குதிரைசில பினனடக்க
வபபா குடோாி மதமடககும வலலவாகள
கும்பினியார் கெவுணா கோடடைவெளி வாசலவிட்டு
வநதாா படைபவுஞ்சாய் வானவாகோ ளுமெனவே
சுநதரஞ் சோகெவுணா துரைபவனி யொபபெனவே
வட்டக குடைநிறதத மாதுதிரு வாழுசெனனப
பட்டணதது வீதி பதிவாய வருமளவில
ஊரவருமபா ருலகாள உததமனுங கூடிமெத்த
வாரகெவுணாதுரை மதிமுகத்தைதத தானபார்ததுக்
கெவுணா துரையெனவே கேடடிருப்போ மேனுளில
கெவுண ரெனவிவாககே கிட்டுமே பாருமெனபாா
பதியி லிவனதுரைகாள் பாருமெனபாா தாரணியில்
அறிவு மிவர்தமககே அடுததவிதங் காணுமென்பார்
பாதாதி கேசம்வரை பாாககத் திகட்டாத
நாதன் கவுணாதுரை ரவிவடிவை யொத்தவர்காண

கவர்னர் பவனிவந்து தேசப் பிரதட்சிணம் வந்தது.

பாருவகா....னருள பலகோடி ராசாகளில
ஆமிவ ரழகுக் கடுததவாக ளிலலையெனபாா
புவியி லிவர்கவுணா புநதிதனி லுததிபணணித
தவறு தணுவளவும் தானடகக வேசனஙகள
திட்டமுஞ சட்டமதைச செவிகுளிரக் கேட்டககால
எடடுமோமுன் ராசாதி காரமது யிஙகிவாககுத
துடடநெட் ரேத துரைததஙகாண முனனரசர்
இட்டமுளளா ரிஙகிவரும் எலலாாககும புணணியனகாண
காநா டகததரசா காசினியை யாண்டதிலே
எனன சுகமடைந்தோம் இடுககமுடன் துனபமதே
இனறு ளிவரரசில ஏநதியே தஙகமுடன்
பொனனு டையுஞசாததிப போகலாங காட்டுவழி
மதியா யிவாமுகததை மதிககலா மாமதிகளி
அதிலே கலைமழுங்கி அவதிவநது மூளுமெனபா
இவர்போல வொருவுருவாய எபபடியோ கறபனையாயத
தவறு தயனமைததுத தாணிதனில விட்டதெனபா
குமபினியாா சீமை குவலயததின சுநதரததைத்
தமபியரே சொலலத தகுமோகா ணெனபாரும்
ாமான நவாபுதுரை இதுவரைக்கும இஙகிவர்கள்
பூமி விடாதிருநது போர்ததினுல வையகததை
அரசு நிலைப்பதிலலை அலலாமும வலலமைசோ
மருதிடததில ஒப்பிவைத்து வணஙகுவார் தப்பாது
.. ...ாக கலநத குமபினியாா தஙகளுடன
....லப்பாவம் அகலுமே பாருமெனபார்
பட்டாளம வாரப பவுஞசுபோ லிபபுவியில
அட்ட திசைதனிலும் அறியோமே யெனபாரும
வாசமிகுங் குமபினியாா வஙகமனித ராகவரும
சோலசர் படையடைவுஞ சொலலவொணு தெனபாரும்
இஙகேதான் குமபினியார் இறஙகியதோா நாளமுதலாய்த்
திஙகளமும மாரி செழிககுதுகா ணெனபாரும்
சீறிட்டுக குமபினியார் தேவரிவா தானதிருப்பி
ஏறிவருஞ சாரடடு இலங்குமிதைப பாருமென்பார்
தவறுமல நானமுகனுஞ சநதிரனைத தானபிடித்து
இவரா யுருவகுததது இஙகுவிட்டா னெனபாரும்
வேடிககை பாாதத மெல்லியாக ளோடிவந்து
சோடித்தா ராலததி துரைகவுணர் முனனேவந்து
ஏந்திழைர் சேர்நது எலலோருங கண்ணுலே
சாநதமாய்க் கவுணர் தானபாாதது ஆதரவாய்
வசனமிக வுரைதது மனனவனும் நற்கவுணர்
வசமாய்ப் புவிபுகழ வாழ்ந்திருப்பீ ரென்றுரைத்து

........வரைப்பார்த்து உண்மையுடன சொலலுமென்னத்
தீரர் கவுணர்துரை சீமைசுற்றிப பாரககவெனச
சென்றுரே தென்முகமாய்ச சேனையுடன மானபரன
நன்ருய் வரும்பவனி நாகரிக மாருரைபபார
செஞ்சொல் நிலே நிறுததுஞ் செகவீரா கும்பினியார்
தஞ்சாவூர் வந்து சாருமுனனே மாஞ்ஞேசி
மனனவனும வநது வணஙகிக கவுணாதுரை
தனனுடனே பட்டாளந தஙகளுக்கு மேவிடுதி
அமாத்திச சகலருககும ஆனவகைத தீனியதும
சமைதது வமுதளிததுச் சநதோஷ மாயிருநது
அன்பாயக கவுணாதுரை ஆதரவு மேறமானம்
தெனபாகப பெறறுச் சிறிது வேநதனுககும்
தனச்கும பகைமிகுந்த சஙகைதனைத தானுரைதது
மனக்கவலே தீாகக மனமவேணு முஙகளுககு
எனறு வணஙக இபபால கவுணாதுரை
ஒனறுககு மஞசாதே உறறபிளளை யெநதனுககு
வெளளை மருதிருவா வீரனுடன நீபகைததால
சள்ளை வருமுனககுச சகியோம புவியரசை
வாஙகுவோம நாங்கள மருதுக்குத் தானகொடுப்போம
ஆஙகவனைப பாஙகாய அடுததுநீ வாழநதககால
நிலைகக்கும் நகருனககு நெடுநாளு மபபடியே
மலைககாய் குடிநிலைய வகையிதுவே யாகுமெனச்
சொலலிக கவுணா துரைதெனமுகமெழுந்து
சொல்லை வழிநடநது திருசசிராப பளளிவநது
சேர்நதா ரவிடமுளள தீரனை நவாபுவநது
பாநதமுடன கணடு பணிநது வழியனுபப
கடந்தார செ......ச மொககாடு மோடறுநதார்
நடநதார பலவிருது ராணுவமுங் கூடவர
மேலூரா வழிநடநது வேநதாசிலா தாம்வணஙக
கோலியே தலலா குளமவசதி யெனறதிலே
அடித்தாாகள கூடாரம அனறதிலே வீறறிருநது
படிததார மதுரைவளம பாாககவெனறூ மறறைநாள்
வநதார கவுணரென வாாதகையது கேடடவுடன
சிநதை மிகமகிழநது சிவகஙகை மாநதரார
மானபர நாடுவெள்ளை மருதிருவ ராளவிடுதது
கானமெனுங காளையார் கோவில் காடதிலே
காட்டு மிருகம கரடிபுலி மானமரைகள
தேட்டமுளள வெல்லாந தேடியே தானபிடிதது
கூட்டி லடைததுக கொணடுமுனனே போகவிட்டு
போட்டார சிவிகைதனனைப பொழுதுவிழுந தானபின்னே
படையும் விருதும பருததபீ ரஙகியுடன
விடியவண்டி யூரில்வநது வேட்டெழுபபும் நேரமதில்
நாடி லண்டன்துரை நலலதுரை [1] மாட்டியனும்

[1] மார்ட்டின் என்னும் பெயர் மாட்டியனென வந்தது. முன்னர் வருவனவுங் காண்க.

கூடி மருதுடனே கூடவே சேகரமாய
வந்தார் முழக்கமுடன் வாரதுக்கு முனகே தான
இந்தத் திசையிலுள்ள இடப்பையெழு பத்திரண்டு
கண்டு[1] கவுணர்தமைக் கைகட்டி வாய்புதைத்து
அண்டியே சற்று அடங்கி வணக்கமுடன்
நிற்குஞ் சபைக்குமுன்னே நேராக வேமருது
தக்க சிவிகைவரும் சங்கைதனைக் கண்ணாலே
பார்த்தார் மனமகிழ்ந்தார் பக்கத்தில் நின்றதொரு
தோத்துஞ்ச மீனாகளைத் துருசாய் விலகுமென்ன
இருபுறமுந் தானவிலக இந்தநல்ல வேளையிலே
மருதிருவர் தண்டிகையை வாகாக விட்டிறங்கி
லண்டனுடன் மாட்டியனும் நாலவருமாய்க் கைபிடித்து
வசமாய்க் கவுணரெதிர் வாகுடனே தானவரவே
பொருக்கவே நாற்காலி போடுமென நாலெடுத்து
நெருக்கிவந்து நாலவருமாய் நின்று சலாங்கொடுத்தார்
இருக்கவென்றார் குறிச்சி இருந்தார் ரவரருகே
இருக்கும் வகைபார்த்து எல்லா சமீனாகளும்
அஞ்சினர் நெஞ்சமது அந்நேர மேகவுணர்
புன்சிரிப்புக் கொண்டு புளகித்து மேனியதும்
மக்ககளை மருதேந்திர மைந்தர்களும் உற்றவரும்
சுகமோ வெனக்கேட்டார் துரையேயுன் ஆதரவால்
எல்லாஞ் சுகமெனவே இப்பால் கவுணரவர்
செல்லுவோங் கூடல் சிறப்பறிய வேணுமென
கவுணர் துரைலண்டன் கானலதுரை மாட்டியனும்
இவர்மருது ஐவர் ஏறினார் வாமபரிமேல் ;

கவர்னர் கர்னல் மார்ட்டின் லண்ட மருதேந்திரர் மதுராபுரி பவனி வந்தது.

பட்டாள முந்திரசாயப் பாங்குடனே தானெடுத்து
மட்டடங்கா மன்னர் வைகைநதி தாண்டந்து
பேதமில்லா மன்னர் பெரியகடை வீதிவழி
மேதினியோர் சூழ விட்டவாச லூடுசென்று
கச்சுப் பரிநடத்து காவலிகள் மெய்மமகிழ்ந்து
அச்சமய மண்டபத்தை அங்கவர்கள் விட்டகன்று
அட்டலச் சுமிவளரும் ஆலயமும் மாதுமையாள்
திட்டமுடன் வளரும் திருப்பணியுங் கண்டுமெச்சி
ஆயிரக்கால் மண்டபமும் அய்யனுடைக் கோயிலதும்
போய்ப்பார்த்துக் கோபுரத்தின் புதுமையிதுங் கண்டுகந்து
புதுமண்டபமபார்த்துப் புளகித்து மேனியெல்லாம்
மதிபோல் முகமிலங்க வந்துநின்று வவ்விடத்தில்
தேசம் புகழும்[2]துரை சீமையைமுன் ஆண்டதொரு
ராசன் திருமலைவேள் நாய்க்கரையுங் கண்டுமெச்சி

---

[1] கவர்னர் [2] மதுரை

மற்றுள் ளரசர் வகையதுவுந தானதெரிந்து
சித்தமது மகிழ்நது தெனமுகமாயத தானதிருமபி
வள்ளல திருமலேவேள் மாலுடனே மாடியதும
உளள வரணமணேயும ஒயயார மேடைகளும
பதிவளமும் பாாததுப பலதெருவுந தானகடநது
நதிகடநது கூடாரம நாடியவா வீறறிருநது
துஙகன கவுணா துரையனுபப வேமருது
தஙகள விடுதிதனில தானிருநது வநதுகணடாா
வநதவரை யூாபோக வழியனுபபி யேகெவுணா
இநதவளம போலே எஙகு மிருககுமெனறே
சந்தோச மாகச் சாறறியே சோழவநதான
வநது அதுவழியாய வாருமரிசு முடடுடனே
திண்டுக்கல் செனறு சீமைவளந தானபாாத்துக்
கொணடு மனமகிழ்சசி கொறறவனுந் தானெழுநது
செனருர் வடமேறகாய்ச சேலத்துப் பாதைவழி
யனறிருசகுஞ் சென்னப் பட்டணம்போயச சேரலுற்ருா
சோநதா ரவரிந்திச சிறபபதனே யெபபொழுதும
சேர்ந்த துரையவாபால செபபலுறரு ரம்மானே ;

விருத்தம்.

பாங்குடன் கவுண ரீநதிப பதிமுழு தடைவாய நோக்க
ஆஙகற மகிழசசி கொணடு அடைவுடன செனனே மேவித
தாங்கியே செஙகோல கொணடு தரணியோா குடையின கீழாயத
தீஙகிலா தரசு செயது சிறபபுட னிருபப தானா. (38)

வாஞ்சையாயக் கவுண ரிவவாா வையக மாளும போதில
பாஞசைநன னகரா ருமைப பகுதியுஙகூ டாமல நாடி
வாஞசையாய வணஙகா தாலும் வாமமே பெரிதா யெணணித்
தாஞசெயத கலகந தனனேத தவறிடா துரைசெய வேனே. (39)

வேறு.

அஙகிருந்து கும்பினியாா அரசாளு மனனவாககு
இஙகிருநத ஊமையனருன இணககமில லாதவனும்
பகுதி கொடாமலுமே பணிநது வராமலுநதான்
அகமே மிகபபெரிதாய் அரசாண டிருபபவன்மேல்
தாளாமல கோபஞ சமய மவனறனககு
வேளேயெபபோ வெனறு வேந்தவா காததிருக்க
அதனே யறியாமல் ஆணமைதனேத தானபெரிதாய்ச்
சிததமதில வைத்துத திகையாம லேவிருநது
உத்தபுலி வாஞ்சி உலகாளும போதினிலே
ஒத்து வினேயடுதத உண்மைதனேச சொல்லுகிறேன்
துட்டநெட் டுரோன தோககுல வாரசுலதான
கட்டபொம்மு வசசக் காரியமே பாாததுவரும்

மட்டஙகா சிவசுப்ர மணியனெனு மநதிரியான
சட்டமுடன செயத தவநதனிலே வநதொரு
சொநத மதலையெனுந துயயதொரு பெணகொடிக்குச்
சிந்தைதனி லெணணித திருமங களமுடிதது
அடைவாக வேரவுத்திரி ஆணடுதனில ஆனியிலே
கெடுவைதது அஙகவனுங கமபீர மாயெழுநது
சொனனுனே ஊமை துரைகட பொமமிடததில
அநநேர மேயவாகள ஆகுமவகை சொலலுமென
வேணடும பதாாததமதை வெகுவாகச் சேகரிததேன
ஆணடவனே நெலலு அதுவேறுஞ சொலலுமெனக்
கேடடபடி கொடுததான கிருபனசிவ சுபரமணயன
ஒட்டப பிடாரமதில ஒருமிதது ராததிரியில்
தெமபாக வநது சிலுகுபுணணி பமுவு....ாள
கும்பினியாா நெலலைக கொளளேமிகத தானடிதது
வீடடி லடககமிடடான வேநதன லணடனிதைக
கேட்டு மனத்தில கிலேசமது வுணடாகிக்
கமுடடிக் கெழுதிவிடடாா காயிததைதப பாாததவரும
அமடடி யிதுவுமவெகு ஆசசிரிய மாமெனவே
ஆலோச சனைமுடிதது அடஙகாத கோபமுணடாய்
வாலசிவ சுப்பிர மணியன்மேல குறறமதாய ;

பாஞ்சைநகர் மந்திரி சிவசுப்பிரமணியனைத் தூரிடியில் (தூக்கு) போட்டது.

பத்திப பிடிததவனைப பருவிலஙகு தானபூடடி
உத்தகயத் தாற்றில் உயிாததூணடி போடுமெனத்
தெம்பாய லணடனுககுத திருபபிஞ ருத்தரவும்
வமபன லணடனிதை வநதவுடன பாாததறிநது
திரட்டினா குமபினியைச சேகரமாயப பினனைவிடடு
வரடடுமென முனனுக வாமபரிமே லேறிவந்து
செமபுநதி பாஞசைத திருநகரை நாறபுறமும்
குமபாய வளைநது கூடியுளளே தானுழைநது
கலைததாா நகரமதைக கணடவர்க ளோட்டமிட
மலைததான சிவசுபபிர மணியனையுந தானபிடித்து
பூட்டினா காலவிலஙகு போவெனவே அங்கவனைக்
காட்டிக் கயததாற்றில கடுந[1]தூணடி போட்டுவைத்தார்
மநதிரியு மிவவாறு மடிநததொரு காரியததால
அநத நகருடைய அவன்துணைவன கட்டபொம்மு
கோபங் கொடுமை கொளளாத நெஞசமதாய
மாபாா தககவுணா வலிவையுமே கண்டிருந்து
கொள்ளைச சனததுடனே கூடடமிட்டுத தானடைந்து
தெளிமை யாகச சிந்துபூந் துறையில வந்து ;

---

[1] தூககில் மாட்டினர்

'சிந்துபூந்துறையில் கும்பினியார் பொக்கிஷத்தை ஊமைத் துரை கொள்ளை யடித்தது.

கும்பினியார் பொக்கிஷத்தைக் கொள்ளைமிகத் தானடித்து
வம்பாயச் சிலுகுமிட்டான வகையறிந்தார் வனுடனதுரை
ராத்திரியே தானடந்து ராமநாத புரத்தில்வந்து
வார்த்தையிதை மாட்டியனபால் வகுத்துரைத்தார் கேட்டவரும்
கட்டபொம்மு தனனைக் கைப்பிடியாய்த் தானபிடிக்கத்
திட்டமுடன உபாயஞ் செய்தா ரவனறனக்காய
தராதரமாய வார்த்தை சமாசாரம பேசவென
இராமநாத புரத்தில இராமலிங்க விலாசமதில
மேலமெத்தை மீதில் விநயமாயத் தானிருந்து
சாலமா யங்கவனைச சந்திப்புக் கெனறேதான
உநதனையே நாமும உரிமையுடன பார்ப்பதற்கு
எநதயவால......எழுதிஞேம வாவெனவே
எனறெழுதி மாட்டியனும எவிஞர் காகிதத்தை
அனறத்னைக கணடு அடைவறிய வேணுமெனருன
வெள்ளையயா வாங்கி விரித்தேத்தா னுத்தரவை
உள்ள வகையாக உரைத்தானே பொம்மிடத்தில்
தெரிந்தான சிலுகுசெயதோம தெனனவனு மீதறிந்து
வரைந்தாரவரு மப்படியே வகையிதுவே யில்லாமல ;

ஊமைத்துரை கட்டபொம்மன் ஆகியோரை வஞ்சனையாய் அழைத்து மேல் மெத்தையில் பிடிக்கும்போது அவர்கள் தப்பித்தது.

வேறே நமதிடத்தில விளம்புவது மேதெனவே
வீரம மனத்திலவைத்து விரைந்து நடக்கவெனத்
தனனுடனே கூடச் சாகமன முள்ளவராய்
முனனூறு பேரை மோகமுடன தானழைத்துக்
கட்டபொம்மு ஊமை காவலவரத தாமிருவா
மட்டந தனிலேறி மனனவாகள பினநடக்க
வெள்ளையயா கூட விரசாயப் பரிநடத்தத்
தெளிவையா யிவ்வாறு சேறறுவழி தானகடந்து
வந்தாாகள சிஙகள வகைசசலோததி லேசிலரை
அந்திடத்தில வைத்தாா அப்பால பயணமென
வாறநதை மடத்தில நலமாய விடியவந்து
சேர்ந்து பசிதவிாத்துச சேகரமாயக கணதுயினறு
நனனயமாயத தானடந்து நாலுகையாய் தானபிரிந்து
முனனேறி யேநடந்து மொசசிவயல தோப்பிலவந்தார்
வெள்ளையயா தன்னுடனே வீரமுள்ளா ரனபதுபோ
உள்ளவரை வகுத்து உரசவாக் குணடுபணணிச
சூரனகோட டைமூலை திறநதவெளிக் கொத்தளத்தில்
பாரவழி கட்டி பதுக்கடையாய் நிலலுமென்ருன்

செம்மையாய பத்திரமாய் திறத்தவர்க ளன்பதுபேர்
கொம்மந்தான மடததில குறிபபா யிருககவைததார்
நாட்டுப புகழுமை நலமாய்ச சிலசனுததை
மாடடுமந்தை தனனில மறைவாய நிறுததிவைததான்
காட்ட முடனே கட்டபொம்மு வபபொழுது
கோட்டை வாசலதில குறித்தான சிலசனததை
தாட்டிகவான பினனுந தமபியுட னனபதுபோ
கூட்டி நடநதுவநது குறிபபாகக கோடடைககுள்
தட்சிணசிம் மாதிபதி சேதுபதி மாளிகையில
இலட்சுமி அரசராம நிறையச சனமநிறுத்திக்
கோணவா சலகடநது கூசாமல மெததையினமேல்
தானயமாய் ஏறிச சனமவைததான கீழபபடியில்
நினறுன மலைததான நெடுமூசசுத தானெறிந்தான
நனறுசசி யினிமேல நடப்பதறி வோமெனறு
ராசரா சீஸ்வரியை நனறு விருதயததில
நேசமுட னிருததி நீகாபபா யெனறுரைதது
சக்கமா தேவிதனை நினைநது உளளமதில
அககரை யாக அழகுமெததை மேலண்டன்
நிறகினறுன எமமை நிகழபந தனமபுரியத
திககுவே றிலலை திருவுளமே காருமெனறு
எம்பிரான் சோலைமலை ஏழுமலை யீசரையும்
தம்பிரான் தன்மலையும் தானேறும பாவனையாய்
நடநதார் படிகடநதாா ராமலிங்க விலாசமதைக
கடந்தாா மேலமெததை கணடாா லண்டனையும்
இடநதா னெமககு இருககுமிட மேதெனவே
நடந்தே துரைலண்டன் நலமாக மெததையிலே
ஓடிக் குறிசசிதனை உபசார மாயெடுதது
நாடியே வநது நனறுக வேபோட்டு
வந்திருக்க வென்றுன வநதுபொம்மு ஊமையனும்
எந்தனை நீரழைதத தேதுரை யெனறளவில
உரைபபே னிருபபீரென உட்காாநதா ரபபோது
குறிபபாய்ப பிடிககவெனக குறிததேதான சிந்தைதனில்
சீட்டெழுதி விட்டாா தீரனமனு வேலதுரைக்கு
கேட்டு அவாமகிழந்து கமபீர முணடாகிக்
கோட்டைவாச லடைத்துக குறிபபா யிருககவென
தாட்டிகமாய்த தானெழுதி சாரிசநதுக காளனுபப
விட்டதொரு வுத்தரவை வேகமுடன சாரிசநது
சட்டமுடன பாாத்துத தருகாம லேயெழுநது
கொத்துக்கு வந்து கூடவெனறு கும்பினிககுச
சாத்தினு ருத்தரவுந தம்பூருந் தானடித்தான்
கூட்டத்தம் பூரடிக்கக் கும்பினிக ளுள்ளவெல்லாம்
ஓட்டம் நடையாக ஓடிவந்து கொத்தினிலே

திறசாகிப பட்டாளரு சிக்கெனவே தான்நடந்து
வரவே லயுனவெளியில மனனனந்த பொமமுது
துட்டனந்த வெளளையய்யா சொலசசாடை யாலறிந்து
சட்டமுடன சார்சந்து தானவருதல கணடறிந்து
கத்தி யுரைவிடுத்துக் கைதனிலே தான்பிடித்து
மெத்தைவிட்டுக் கீழே விரசா யிறங்குகையில
முந்த . . . . . . தான்லணடன முடுகிநினறு கீழ்பபடியில்
வநதிருகை தானவிரிதது மறிததவனை நில்லுமெனை
அபபோது பொமமு மவனதுணைவ னூமையனும்
செபபமுடன் சீறிச சினநதுவா ளோஙகலுறறுர்
ஓடிக் கதவடைத்து ஒளித்தான லண்டனுமே
கூடிச் சனததுடனே கூவெனவே, கீழிறஙகிக
கோணவா சலகடநது குபீரெனவே தான்நடந்து
பாணவிசை யாகப் பாய்நது வருமளவில
குமபினியின பாராவாயக் கோணவாசல் நினறவர்கள்
வம்புநீ செய்யாமல மனனவனே நில்லுமெனத்
தடுத்தா ரவாகளைததான தளளியே கீழவிழவே.
அடுத்துவந்தோா தம்மை அப்படியே போகவிட்டு
லெட்சுமி அரசராம நேராக வநதவர்கள
அசசமிலலா திங்கு அங்குநினறவ ராசனத்தை
வநதா லிறந்திடுவீர் வழிவிலகிப போமெனவே
விந்தையுட னுரைதது வெளியேறி வாசலிடம்
மீறி வருவதையும வேநதன சனத்திரளும்
சாரிசந்து கணடு தானவந்து வாசலிலே
போகாதே யென்று பொமமுதனை தானமறித்தான்
வாகாக ஊமையனும் வலதுகையில கட்டாரி
வாங்கினன சிந்தை மயஙகாமல சாரிசநதை
ஓங்கியே குத்தி ஒதுக்கியே தானசாய்ததான்
சாரிசநது வீழ்ந்தான தாம்நடநதா ரவகவாகள
பாரிசத்தில சாய்நது பலீரெனவே சாரிசந்து
சுடுங்களென வுரைககத தோஷததானந் தாமறிநது
கடுங்கோப மாயதடொட டா கையி லெடுக்குமுனனே
ஊமையனும பொம்மும் உரமான காலாளும்
தாமிரியக் கோட்டைவிட்டுச சார்ந்தார் வெளியில்வந்து
தேட்டமுட னுள்ளவரைச சேகரிததார் சேகரமாய்ப
பாட்டையுந் தண்ணீர்ப் பந்தலது தானகடநது
பெரிய கடைவீதி பெருமையுடன கொள்ளைவைத்துத்
தெரியாமல் செட்டித் தெருவழியே தானநடந்து
சினனக கடைமார்க்கம் சென்றவர்கள் சிக்கெனவே
மனனவா . . . . . . சக்கரக் கோட்டை வழியாகத்
துன்னி நடந்துவண்ணன கரைதனையுங கொள்ளைவைத்து
வன்னிக் குடிமார்க்கம் வந்தார்க ளானந்தமடம்

தன்னி லிருநத சனங்களையுஞ் சேகரிதது
மனனவனும் பாஞ்சை வழிகூடித் தானநடநதானெ
குத்துண்ட சாரிசந்து குடலசரிநது தானவிழுந்து
சித்தங் கலங்கித் தில்லரியைத் தானழைததுத
தாமதமா மேடை தனனிலொரு பீரஙகியைச
சீமுதமாய்ப பற்றித திருபபி முகலாடச்
சுடுமென றவனுரைததான சுடுமுனனே கடடபொம்மு
கொடுவேக மாயுத்திர கோசமங்கை தானகடந்து
சேரத திரணடாாகள சேர்நதாாகள பாஞசைநகா
போருககுக் கோட்டை போமெனறு தானுரைததான்.

விருத்தம்

உரைத்தவ ரபபோ தங்கே உள்ளவ ரெல்லாங கூடித்
திரத்தமண கோடடை யிட்டார் சிதறிமண ணழியா தாக
மரத்திலை கோட்டை செய்தா மருந்துடன குண்டு சேர்த்தா
துரததிநாம் வெல்வோஞ் சீமைத் துரைதனை யெனறே சொன
[ஞன். (40)
ாதவ னுரைததான பாஞ்சை வெகுவா யிடபால்
போதவே யிராம நாத புரநதனி லணடன தானும்
[1] ஓதிமாட் டியனைக் கூவி உற்றிவ ரிருவா கூடி
ாதைநாம [2] கவுணர் காணபாய எழுதவென றெழுதலாஞர். (41)

வேறு

பாஞசை நகருடைய பாளையபபட டானவனும
தாஞசெய் சமர்ததுந தைரியமுங் கணடெழுதிக்
கமுட்டிக் கனுபபக கவுணாதுரை பாாத்ததனைச்
சிமிட்டி விழிககுமுனனே திரசுசெய்தார் பட்டாளம்
அநேகபட டாளம் அடைவா யனுபபிவைத்து
கூறுவார் கடடபொம்மு கொடுபோா புரிந்தாலும்
வல்லமை யுள்ள வலுவீரன தனனையஙகே
கொல்லாம லிஙகே கும்பினியாா கண்பார்கக
அனுப்புவீ ராமெனவே அங்கவரைத் தானுரைதது
நினைபபா யிவனமேலே நினறுர் கவர்னர்துரை
மேசர்பட டாளம் வெகுவாய்ச் சினமிகுந்து
தேசி யெனுநதுருப்பும் சிறநதறி சிமிட்டுடனே
காராழி பொஙகிக கரைபுரணட வாரதுபோல
தாராள மாகத தாமநடந்தா படடாளம்
பாஞ்சை நகர்ககடுத்துப பாதியாக வநதிறஙகி
வாஞ்சை யுடனே வளைநதார்கள் கோட்டை தனைக்
கோட்டை தனைவளைநது குணடுமெத்தப் போடலுற்றுர்
ஓட்ட மெடுததவனும் ஓடலுற்றுன கட்டபொம்மு
ஓடி யொளிக்கிறதும உடனே யிடிநததொரு

[1]மார்ட்டின [2] கவர்னர்

வாடியுடன் கோட்டை மண்ணு லுயர்த்தரதும்
ராத்திரியே கோட்டை நலமாய் முடிக்கிறதும்
பாத்திபனும் நனருய்ப பகலசண்டை செய்கிறதும்
இப்படியே மன்னன் இருந்துமண் கோட்டையிலே ;

கட்டபொம்மு, ஊமைத்துரை ஆகியோருடன் கும்பினியார் நிகழ்த்திய சண்டை

செப்பமுடன ரவுத்திரி சிறந்தாணடு சித்திரையில்
ஆசிலொரு பட்டாளம அவவூரி லேமறைத்தான
சீறியே மேசர் சினநது அவுட்டுகளால
கோட்டையைச சுறறிக் குண்டுவிட்டுத் தானிடிக்க
வாட்டமாய்ப் பொம்மு மறைநதெழுந்து வோடிவந்து
சிவகங்கை மாநகரான சிறுவா புரியிலவளா
நவசங்கு முத்துடையான் ராசாதி ராசனெனும
வெளளை மருது வேந்தனிடம் வாநதகமாய்
பிளளையெனறு வந்தேன் பொறுத்தெனனை காபபாயென
அடைக்கல மென்றுவநதேன ஆதரிபபாய் நீயெனவே
கடைககணணுல் சாடைபணணிக் கருதுவா ரங்கவனும்
சீமைத துரையவர்க்குச் சேயனுமநா ளுகையிலை
தீமைசெய்யேன நானும சோந்து அவர்களுடன
அவர்தாமு மொனருய் தொடாந்துவந்து பாஞ்சைநகா
புவியாளு முனனைப் பிடிதது விலஙகிலிட்டு
[1] ஊஞ்சலிலே பூட்டி உயர்வான மேறறிவைக்க
வாஞ்சையுடன முனனெமக்கு வாாததை யுண்டு......கண்டாய்
வந்தாய் வலிய மறலியிடம் வநதஉயிா
எந்தவிதம விலகி எஙகேதான் போகுமது
தானே யுனக்கு நமனுடுந் தபபாது
ஆனல் கதியெனறு அடைநதவனை வஞ்சகமாய்க்
கொல்லுவது பொல்லாக கொலையாகு மானதனுல்
சொல்லுகினறே னநத சொல்வழியே போமகனே
நமபுதலாய் வநதாய் நானபிடிபப தில்லையுனை
மெத்த பெருநதுயரம் பெறுவாயே பொயயலவே
வம்புசெய்தான சுப்பிரமணியன் வநதது வுன்தலைக்கு
வெம்பினு லாவதெனன விடுவதுண்டோ கும்பினியார்
துரைத்தனமும் பூமி சுயதமபி பெணடுபிளளை
திறதத குடிவாழ்வை சேர்ந்தசன பநதுகிளை
படைத்த படைததிறமும் பலமான வாயுதமுமு
கிடைதத வுடல்வலுவும் கீழுலகில மேலுலகும்
மேதினியி லுளளவரு மிகுதத புராணமவை
ஓதநீ கேட்டிலேயோ உண்மையும்நீ யில்லையடா
தாரணிமி லந்த தசக்கிரீவ னஙகவர்க்கு

[1] தூக்கு

ஆரும் நேரல்ல அவன்தேவ ருமெனவே
வந்தா னவன்கருவம் அடைநததொரு வலலபத்தால்
சேர்ந்து சமாபொருது நிலைக்கவகை யில்லாமல
சாய்நதானே வோர்குரங்கு தட்டியகைக் குத்ததினால்
தேய்ந்தா னதுபோல தயவாயநீ தபபாமல
விருப்பமுட னெவரும மிகுததாலும வலலபஙகள்
நெருபபோ டெதிர்க்க நினைததாய் நிலைபபர்களோ
அனறு ளரசு ஆணடவாக ளெத்துணையா
தனனால சகலருக்கும் தாழவலலால வாழ்வில்லை
எனனுளுந் தனனுயிராய் எவர்களையு மாதரிதது
வைக்கினருர் வாழ வளநதேறி யேயெவரும
நிற்கின்ரு ரெஙகும் நீஙகாத செலவமுடன்
அதனை யறியாமல அடமெடுத்தாய் நீமனததில்
வைததபடி முடிக்க வாயககாமல தமபிதனை
அங்கவர்பா லொப்பிதது அடைவுடனே நீயொருவன
இஙகுவந்தா யுனனால என்குலமுங் கும்பினியார்
தனவகையில சிக்கித தாழவாக வேணடுமென
உனபோ லவாபகைககு உடனபட்டோ மெப்பொழுதும்
அரசு மெமககளிததாா அல்லாம லிபபுவியில
வரியு மகறறிவிட்டார் ம . . . . . . ளையெனனும் பேருமிட்டார்
வம்ப . . . . . . யிங்குவநத வகையறிநத போதிலுமே
கும்பினியா ரெனமேலே குறறஞ் சுமததிடுவாா
தெம்பொனறு வுநதனுக்குச செபபுகினறே னிபபோது
துனபம வருமுனனே தொணடைமான தன்னிடத்தில்
போவா யவனுனக்குப பொருநதவே யாதரித்து
ஆவதுவைச் சொல்லி அழைபபாதை வரவிடான்
எனறுன மருது இருநதவரு மாமெனவே
நனறு யதுபோலே நடககினறே னெனறுரைதது
உடனே யவிடம்விட்டு ஓடினனை [1] தொணடமனா
இடமபோய்ச சோந்து எனனையும்நீ காருமென
அப்போ தவனிவனை அஞசாதே யெனறுரைதது
இபபோ திவிடமதில இருமென றமாததிவைதது
வஞ்சக மாக மன்னன்கட்ட பொம்முதனை
மிஞசாமல காலில விலஙகுதனைத தானபூட்டி
வண்டிதனி லேறறி மனனவரைக் காவலிட்டு
அணடாமல் வேறருள ஆயுதஙகள சூழவிடடுப்
பட்டணம்போயக கவர்னர் பதம்பணிய வாவெனவே
துட்டனெனும் பொம்மு துரையை விரசுடனே
கும்பினியார் தமமிடததில் கூடடி யனுபபிவைத்தான்
அம்பீவியாள் கும்பினியார் அறிநதா ரவனையங்கே
நேரே நிறுத்தி நீதானோ கட்டபொம்மு
உன்னூரோ பாஞ்சை ஊமையனுந் தமபியவன்

---

[1] புதுக்கோட்டையரசன்

எங்கே யவன்தானும் இவ்விடத்தி லுந்தனைப்போல்
அங்கவனைப் பார்க்க ஆசைமெத்த எங்களுக்கு
சொல்லெனவே கவர்னா துரைகேட்க வேயவனும்
சொல்லுகின்றேன நீதானோ துரைகவான ரென்பதுவும்
இடந்தான் கண்டறிந்தேன என்னையநதத தொண்டமனா
தபபிவந்த தாலே தவறிவிடே னென்றவனும்
பொய்சொல்லிக் காலில் பூட்டாம லேதனையும்
மெய்யெ ருகைக் கததி விருபபமுட னேகொடுதது
துரையே கவர்னரேநீர சொன்னபடி ஊமையனும்
அருகே வெனதுடனே ஆதரவாய் நிறைக்கால்
பாசமுட னெங்களையும் பாாபபதுவுங் கும்பினியார்
காசினி யாளுவதுங் காணவா மின்னளவில்
தொண்டமனர் பூமி துரைத்தனஞ் செய்வதுவும்
கண்டதிவ் வீரனி னிக்க த . . றிறு லாவதெனன]
பொலலா . . . . ப் புலிவலியப் போய்ப்புகுந்த வாறதுபோல்
நாகை வந்து நாடினதா லுங்களிடம்
பாாக்க வெனறு எனனைப பரிகாசட பண்ணுகிறீர்
மாாக்கமோ ஈதுமக்கு வாய்மூடு மெனறுரைத்தான ;

கட்டபொம்மனைக் கயத்தாற்றில் தூக்கினது

அஞ்சாம லிவ்வா றவன்வார்ததை கேட்டவர்கள்
புஞ்சிரிப்புக் கொண்டு பொலலாத லண்டனெனப்
பட்டணத்தி லுள்ளவர்கள் பார்க்கும் படிக்கவனைத
திட்ட முடனே சிறுதூண்டி போடும்வரை
உறங்காமற காத்து ஊடொருவா வாராமல
பறங்கிமலை மேலே பததிரமாய் வையுமென
வைததாா பறஙகி மலைமே லவனறனையும்
சுற்றி வெகுவாய்ச சூழ்நதாாகள காவலெனத்
[1] தூண்டி தனிலே தூக்கவெனற வார்த்தையினால்
மாண்டா னவன்பறங்கி மலைமே லிருந்துருண்டான்
பயத்தால் மடிந்த பாங்கான கட்டபொம்மை
கயத்தாற்றில் தூக்கக் காவலிட்டுக் கொண்டுவந்து
தூக்கினார் கும்பினியார் தொல்புவிகள தாமறிய
ஆக்கினைச் சக்கரமுண் டாக்கினா ரம்மானை ;

விருத்தம்

இப்படிக் கட்ட பொம்மன இறநததோர் வார்ததை தானும்
எப்புவி தனனி லுள்ள இராசர்க ளறிநதார் பினனும்
அப்படிக கவன்றன சொநத ஆளகளு மறிந்தா ரீதைச்
செபபினா ரூமை பாலில் திடததுட னவனுங் கேட்டான . (42)

---

[1] தூக்குமரம்

வாடியே மயங்கிச் சோர்ந்தான் மனநதனில வாட்டமாகி
ஆடியே தேகம் நொநது அண்ணனமே லவுட்டமாகிச்
சோடது பிரிந்த ரெண்டில துவணடதோா வகைபோ லாகிக்
கூடுந்தன் படையை நோககிக குறிபபுட னுரைசெய் வானே. (43)

வேறு

இருவரிலே வொருவன என்தமையன தானிறந்தான .
மறுபடி நானிருநது வாரி யெடுபபதெனன
அண்ணன் இறநததனுல ஆசையென்ன காசினிமேல
எண்ணமில்லே நம்மாலே இயனறமட்டும் பாாப்பதெனக்
கூறினுன் ஓசைக் கூவெனவே ராணுவஙகள
வீறுகள் கூறி வெம்போர் புரியவெனறு
துன்மதி யாண்டு துலஙகுகினற [1] மேடமதில
வரமிகப் பெரிதாய வநதா னவனறனேயும
கும்பினியும் வாரும் குதிரைரிசு முட்டுகளும
வம்பனென வந்து வளைநது சமாபுரிந்தாா.

கும்பினியாருடன் ஊமையன் தனிச்சண்டை

பாஞ்சை நகரில பாஙகான கோட்டைதனைத்
தாஞசாயச செயத சணடைதனை யெனசொல்வேன்
சிததிரை மாதமுதல சிறநதவானி மாதம் வரை
மெத்தச் சமர்புரிநதாா வேநதரிரு வோர்களுந்தாம்
பூமிபுகழ் குமபினியார் போடடுவிடுங குண்டாலே
ஊமையன் சேனை உமிழ்ந்தாாக ளாயிரமபேர்
கோட்டை தனையிடித்தாா குறித்தபடி ராத்திரியில்
போட்டானே கோட்டை புரிநதவன்செய் சண்டையினுல்
வலுவேந்தர் குமபினியார் மனனவாகள் சேனையினுல்
சிலவாளு சிலபேர்கள் சென்று ரதையறிந்தே
ஊமையன் சண்டையைப்போல் ஒருபோதும் நாமுமே
பூமியில் கண்டதில்லே போரி லிவன்வலியோன்
சீராட்டி யவனுடனே செய்வதெனச் சண்டையெனப்
போரா டவன்மேலே புகைக்குண்டு போடலுற்றுர்
குண்டுவந்து தாக்கிக் கோட்டையெல்லாந தான்விழுந்து
மண்டபப் பெரும்புகையாய் வழியொன்றுந தோன்றுமல்
கோட்டைதனை விட்டுக் குபீரென்று ஊமையனும்
ஓட்ட மெடுத்து ஓடலுறறு ரொண்டியதாய்
வம்பனவ னேடி மறைந்தா னவிடமதில்
குமபினியார் கூடிக் கோட்டைதனத் தான்பிடித்து
வெற்றிக் கொடிபோட்டார் மேவினு் கோட்டைதனில்
குத்தும்வெட்டு மாய்நடத்திக் கொன்றுர் வெகுபேரை
ஒண்டியாய்த் தப்பிவைத்து ஓடிவரும் ஊமையனை

---

[1] சித்திரை மாதம்

மண்டி வருங்குதிரை வளைநதுவுருக் காணுமல்
பாலனெனு மஙகவனை பஙகப் படவுடலில
மேலெல்லாம் வெட்டி வெகுகாய மாகவிட்டார்
ஆறுத புண்ணில் அழுந்தியே யஙகவனும்
தேராத நெஞுசுக்குத் தெய்வந் துணையெனவே
தப்பித் தனிவழியே தனியே யொருவனுமாயச்
செப்ப முடனே சிவகங்கை தனனிலவநது
தெப்பக் குளததில சென்று குளிததெழுநது
அறபுதமா மெனறு அளளியுணடான [1] கஙகைதனைத
தாகந் தெளிந்து தனமயககந தானதீர்நது
தேக உபதரமாய்ச் சிறுவர் புரியில்வநதான

விருத்தம்

தனனர சும்தனி நகரும் நீஙகியே
வின்ன மாக மேனி வடுப்பட
மனனன வாடி மயஙகி மறுகிஞன. (44)

வநத மன்னன சிறுவயல் மாஙகொண்டான
அநத மாநதிக கானதேர் தெனகரைச்
சிந்தை நொந்து செடிமறை வெய்திட
வந்த பாரம் மறையவன கண்டனன. (45)

வேறு

கண்டான் மறையவனும காவலனு மவவிடததில்
விண்டா னவனுமை விசார மதைககுறிபபால
கேட்டனண்ணுவையன் கிலேச மிகப்பெருகி
ஓட்டம் நடையாக ஓடிவநது முனனுளில
சா....தினென காயான் சங்கைதனைச் சூர்ப்பனகை
தானெடுத்து ராவணன்முன் சாற்றி யவன்குடியை
கெடுத்தத விதம்போலக் கெடுதிஜய னுலமருதை
அடுத்தத னுலே அயயனுமே வநதுநின்று
ஊமைத துரையும ஒளிததோடி யிஙகுவந்து
தானே வொருவனுமாய்த் தட்டழிநது நிற்கினருன
கணடேன மாஙகொணடான கரைதனிலே விபபோது
விண்டா னவனவார்த்தை விளம்பத் தெரியுதில்லை
அவ்வரவர் தமைத்திருமால் ஆதரித்த வாறதுபோல்
கைவிடா தஙகிவரைக் காககக கடனெனவே
மகோதரன் ராவணன்பால் வகுத்த விதம்போல
வகையுரைத்த மாலியவான் வந்துநின்று ஈதுனக்கு
ஆகாது விராகவனுர் அமபுவநது வுனமேலே
வாகாகப பாயுமெனறு வசனிதத வாறதுபோல
அருகிருந்த வட்டவணை ஆனமுத்திரு ளப்பனுடன்
முருகனமுத் துக்கருப்பன வாயதிறந்தங் கேதுரைப்பார்

[1] நீர்.

அய்யா [1] மருதுதுரை அய்யனுரை கேட்டனரால்
வையம்புகழ் கும்பினியார மனவாட்ட மாகுமுனமேல்
அவர்கள் மனஸதாபம் ஆனதறபின நீயிருந்து
புவியாள வொண்ணாது பொலலாத காலமதோ
ஊமையனு மிஙகுவந்தான் உனக்கவ று லெனனபலன
சீமைத துரைத்தயவை தியஙகாவிடடால நலலதனறு
அரக்கர் குலந்தனனை [2] அய்யன்முன வெனறதொபபாம
அறுப்பார்கள கும்பினியார அடமநமககு ஆகுமதோ
கட்டபொமமு தனனைக் கடததிவிட்ட வாறதுபோல
விட்டுவிடும ஊமையனை விருமபாதே யாதரிக்க
இஙகிவனதான் வநது இருககினறு னெனறசொலலை
அஙகவாகள கேட்டால ஆகுமவித மெபபடியோ
உனபோல மருதுதுரை ஒருகோடி வநதாலும
ஒதனபாகக் கும்பினியார சிறுவெடிக்குப பததுமதோ
வேணடா மவனை விரடடுமெனற வேளையிலே
வாண்டா மிவனுரையை மறநதுவிடு மய்யாவே
திசைபுகழு மிராகவனார் [3] தேவிதனைத தானதிருடி
அசோக வனச்சிறையில் அமாததிவைத்தா ராவணனார்
தம்பியெனறும பாராமல சரணமெனற [4] பூடணனை
நம்பினவ னெனறு நாதனமுன காககலையோ
அபயமென்று வநதவரை ஆதரிக்க வேணுமென
உபசாரஞ் சொலலுவது உலகில வழககமிது
ஏதோ விவாதாமும இடைஞ்சலாயச சொலலிவைததார்
தானுமது போல தயஙகவைததீர சிந்தைதனை
எனறண்ணு வையன ஈதுரைக்க வேதிருமபி
அனறு கரணிககர் ஆகாது வெனறதையும
மனனன மருது மனநதனிலே தானினைநது
தனனால கெடுதி தானதேடு மிராவணனபோல்
குனனமே கும்பினியார குறிததாலுந தப்பாமல
தனனவனுக காகத தலைகொடுபபோ மாமெனவே
மயஙகி மதிகலஙகி மகாராசா கும்பினியார்
தயவைக் கெடுததுத தாரணியுந தானிழந்து
பவுசும் சவுபாககியம பாலனுடன சுறறமதைச
சவுக்கியததால தோனறு .... தானு மயிர்க்கவென்று
வேத னமைதத விதியின படியாலே
ஓதுமணணு வையன உரைகேடடுப் புததியது
வேறுபட்டுக் கும்பினியார மீதி லமாபுரிய
நேரிட்டு ஊமையனை நிலைநிறுததி வைபபனெனக்
கணடு கரணிக்கர் காவலனைத தாமபார்த்து
விண்டுரைப்பார் பினனும் வேண்டா மறகிளப்பீர்
பூமி யரசுனக்குப் பொருந்தவே தாஙகொடுத்தார்
சீமை வரிபபணத்தைத தேவையிலலை யென்றுரைததார்

---

[1] மருதபாண்டியன. [2] இராமன். [3] சீதை. [4] விபீஷணன்.

சரிபேட்டி யுந்தனுக்குத் தந்தா ரதுவுமல்லால்
அரசாளப் பூமி அளிக்கினரே மின்னுமெனறு
வாக்குரைத்தா ரிபபால வழஙகுவா ரப்படியே
போக்காதீர் வாணுளைப புவியாளக் கிட்டாதே
பேதமன்றி நீகவானர் பேடடிக்குப் போம்பொழுது
ஏதேது புத்தி இயம்பினு ருநதனுக்காய
எல்லாமும் வீணுய இழககினருய் மனனவனே
பொல்லாத காலம் பொருநதி யடுததததுவோ
பூமிமுழு தாளும போாவேநதா குமபினியாா
சாமியவ ரெனருலும தகுமே பணிந்தவர்களு
மேலா யரசாட்சி விளஙகுமே டாக்கியமும்
வாலாய மாக வளருமே மெனமேலாய
அஙகவரைக் கோரி அமர்புரியச செனறவர்கள்
எஙகா கிலும்பிழைத்து இருப்பவரைக கணடதுணடோ
சுறறி யனலெழுந்து சூழ்நதுவரும வேளையிலே
மததியிலே சிக்கினபேர் வாயக்குமோ தப்பவெனருல்
புவியில்முன இந்திரசித்தன் பொல்லாதா னெனறுரைப்பார்
அவனு மொருகணையால அழிநதவிதங கேடடிலையோ
சுயபுத்தி யுந்தனுக்குத் தோன்ருமல போனுலும
சுயமாக நாமுமக்குச சொல்வழியே கேளுமென
உற்றவாகள் கிளைக்கு உரைததநதொரு செய்கையெனக்
காத்தர் கரணிக்கர் கருதுமொழி யத்தனையும்
மறுத்தான மருதுதுரை வாரவிதங கரண்பதெனறே
வெறுத்தார் கரணிக்கா மேலறிவோ மெனறபினனே ;

ஊமையனை மருது அடைக்கலங் கொண்டது

வைத்திருபபோம் ரேக வருத்தமதைத் தான்தீர்த்துச
சத்ராதி யானு லுந் தம்பி யழையுமெனருன
மருது துரையுரைத்த வார்த்தைகேட் டந்நேரம்
விருதுபுனை வெற்றி வேந்தன சமாலிதுரை
ஆனை பரியுடனே அநேகம விருதுகளும
சேனை பதாதிகளும செனமும் வெகுதிரளாய்ச
சஙகீத மேளம் தவில்முரசு தாமுழஙக
எஙகு மிடியெனவே இரணபே ரிகைமுழஙகத்
தஙகாம லூமையனைத தானழைததுப் பாஙகுடனே
சிஙகார மாகச் சிவிகைதனில தானிருததி
மருதேந் திரனுடைய மனத்து வலிவதனுல
தெருவீதி சுறறித் தீரன் பவனிவந்து
தங்க மதனுல் சமைத்தசதிர் மண்டபமாம
ரெங்க விலாச ரத்தினசிம் மாசனத்தில
வைத்தாரதி பாசுதனில மருதேநதிரன் முன்பினிலே

வைத்தே சகலாகளும் வந்துநினறு பாா்பபளவில
ஊமையன் பட்ட உபதரவஙக ளுள்ளவெலலாம
வீமன மருத்துரை விளமபக்கேட் டீதுரைபபாா்
கும்பினியா ருககுக் குளுமையுடன நானவணஙகி
நம்பினவு,னெனறு நலமாகச சேதிசொலலிச
சமாதான மாகத தானுரைபபே ணஙகவா்கள
அமராதே போனால ஆனமடடும நாஙகளுநதான
எதிாததுச சமா்பொருது இயனறமட்டும பாாபபதுவே
மதிததே னினிவிலக மாடடே னெனறுரைதது
வேறே யினிவாா்த்தை வேணடாஙகாண மன்னவரே
சீராகப போா்முடிககச செயயவெனறா யோசனையும்
மனனா் சமீனருடன மகாசேனை காவலாகள
தனனவாக ளோடுந தளததைத திரடடுமெனறாா்
ஆனைக் கடகமொனறு அசுவமது வாயிரமும்
ஆனடை யெழுபத் தையா யிரஞசனமும
ஒட்டகை பனனிரணடு ஒணடொடிக காரருடன
திட்டமுடன வநது சோ்நததொகை தானபாாததாா்
விருபபமுடன பாா்தது வெளளைமரு தேநதிரனும
திருபபததூாக் கோடடைத திறமாகக காரிசனும
இருககு மிரசல்தாரை இயமனுலகஞ் சோததுவிடடு
பெருககமுட னபபால பிசகாமல கும்பினியாா
தெனமேல் படையெடுக்கச சமயமென வபபோது
உனபேரில குறறம ஒருபோது மிலலையிது
அரவக கொடியுடையோன ஆனதுாி யோதனா்க்குத்
திறமாயச சகுனியுமுன தென்னிலங்கை மன்னனுக்கு
மகோதரனு மாக வநதவித முநதனுடைய
பகுமானத தைககெடுககப பாிநதண்ணு வையனிவன்
டம்பமாய்ச சொலல நலலதெனறு வோாநதுமனம
டொமபனை நமபி ரோசமதாயப பூவுலகில
கட்டாயம படையெடுததால காசினியில டொமபாபடை
வெட்டுமோ சேட்டதுணடோ வீணுவிந நல்லரசை
தோறகினறீ ரெனறு சொனனகா ணிக்கருடை
வாக்கை மதியாமல மதிமோசம வநததனால
உடனே சலதாரை ஒடிவநது போமபடிககு
அடைவாகத தூதோலை அனு பவரக் கணடவனும
வேதுவநத சேதி விவர மறியவெனறு
மாதுவான சீனி வைத்துவநதான சிறுவயலூா்
வநதவனை ராததிரியில வகைமோச மாய்பபிடிதது
சிநதை கலஙகச சீா்மருது போடடுவிட்டாா்
செனறுன சமாலி திருப்பத்தூா்க் காரிசனும்
நின்றவொரு கும்பினியை நிநதனைகண டுய்யாமல்
எகுவீா மாட்டிய்ன முன்னிபபோ தபபாமல்

வாகா விதையுரைப்பீர் வழிபார்த்துப் போங்களென
அரட்டியது காட்டி அந்நேரங குமபினியை
விரட்டியே ஆடானை மீதில சமாலிவநது
பொனனெலலிக கோடடை புகழுடையாா சேருவையும்
மன்னன சிறுகம்பூா வாழசர்க்க ரைப்புலவன்
அருகே சிலசேனை ஆதரவா யெலலோரும
உரிமை யுடனேதான ஊர்ககு வடமுகததில
மங்கைநா தன்குளத்து வடகரையும மேலகரையும்
இஙகிதமாயக் கூடாரம் இட்டு இறககலுறறுன
இஙகே சமாலிதுரை இபபடிக்குத தானிருகக
அஙகநதப பாஞ்சை அவனிவச மானபினபு
விரட்டிவிட்டு ஊமையனை மேசர்துரை காரிசனுய
அரட்டி. . . .காயச சேனைசில அஙகேதான தஙகவைத்து
நெஞ்சுறுதி சொலலி நீஙகா திருஙகளெனறு
அஞ்சுத லொனறு ப. . . . . .ணம அவலூா. . . . . .ரு. . . .தி,

கும்பினியாருடன் மருதுபடை துரைசாமி எதிர்த்தல்

நாலுப்பட் டாளமுடன நலலிராம நாதபுரம்
மேலே நடபபதென விளமபியே முநதுவநதாா
வந்தார்கள சிக்கல் வழியே வருமபோது
அநத விதமறிந்து அழகுதுரைச் சாமியவன்
கொக்குத் திரளில குதிததரா சாளியெனச்
சிக்கல வழிமறித்துச சினநது பொருதளவில
நாலிலொனறு பட்டாளம நமனபா லடைந்தாாகள
பாலன்துரைச சாமி பாளையததி லபபொழுதே
திரண்டுபெருங குமபினியார் செஙகைவெடி குண்டாலே
உருணடார்மூ வாயிரமபேர் ஒனறுமே லொனருக
வாடடந துரைச்சாமி வகையறிநது மேசர்துரை
கூட்டித தனதுபடை கொறறவரைத தானழைத்து
நாடினா ராம நாதபுரங கோடடைதனைக
கூடினா பாளையததைக கொணடுவநது தானமாததி
மாட்டினா தமமிடமபோல வகையெலலாந தானுரைத்தார்
கேடடா ரவரும கிலேசமதை நெஞ்சிலவைதது
எனன விதத்தாலே இபபடிககுச செய்ததென
மனனன மருதுதனை வகைகேடபோ மெனறுரைத்து
ராமநாத புரத்தில் நலலதுரை மாட்டியனும
தாமிருநது விபபால் சடுதியிலே சீடடெழுதி
மலையாளங [1] காஷனுய வைததிருநத பட்டாளம்
நிலையான. . . . . .யுநதா நீயழைதது வரவெனவே
தானனுப்ப வந்த சஙகைதனைப் பாாத்தறிநது
தானுவாய வநதான கணடா னுடையானும்

[1] எச்சரிக்கை.

வந்தவரைக் கண்டு வழிமறித்துத் தான........த
அந்தச் சமயத்தில் அவர்களவிடுங் குண்டுகளால்
ஆனையொன்று காலாள் அஞ்சுநூ ற்றுபரி
தாமே யிதிலமடிந்தார் தயங்காமல் கர்னல்துரை
தட்டுண டலையாமல் தனதளத்தைத் தானதிரட்டிப
பட்டணந் தேவைப் பதிவந்து மாட்டியனைக்
கண்டுபின மேசரையுங் காரியமெல் லாமுரைத்துக
கொண்டு அதிலிருந்தார் குறிப்பா யுடையணனும
பட்டாளம் வந்ததுவும பாரிவேட் டானதுவும்
திட்டமுள்ள குமபீயினியில சிதைந்துரெண்டு போனதுவும்
தனபடையி லஞ்சுநூறு தானூறு வெம்பரியும
மினவெட்டி யானையொன்று விழுந்ததுவுங் கண்டெழுதிப்
பிடாரனேந்தல் வீற்றிருககும பல.. . ...ச........துரை
அடைவா யறியவென்று அனுப்பிவிடத் தானபார்த்து
சென்றூர் கமுதிவழி சிறந்த தறகுடியில
நின்று ரதிலிருந்து நேசமுடன தானெழுந்து
பள்ளிம....... ..ந்து பாங்குடனே தமபியரைத்
தெள்ளிமையாய்க கண்டு திடஞ்சொல்லித் தானநிறுத்தி
ஆயிரஞ் சேனை ஆதரவாயத் தானகொடுத்து
தாயகமாய்ப பிடாரி தன்னில்வந்து வீற்றிருந்து
சேனைதனக காதரவு செப்பியே கூட்டமிட்டுத
தானிருந்தா னங்கே சமாலிதுரை யம்மானை

விருத்தம்.

இந்நகர் தன்னி லிவவார இவனும்வீற் றிருக்க வப்பால
மன்னவர் துரைக ளுமை வகையது விளங்கக் கேட்டு
அன்னவன தனனைப பற்றி அடைவுடன பிடிக்க வென்றே
சொன்னவார படையுஞ் சேர்லசா துருப்புமே புறப்பட் டாரே. (46)

மகனெனு மருது போர்செய் வகைதனை யறியா தானே
செகமபுகழ் துரைகள கூடித் தேடிஊமை யன்மேல நோக்காய்
வெகுகரு மருந்துங் குண்டும வெடிகளபீ ரங்கி யோடும்
சுகமுடன கூட........பானத துவரிமான் தனனில் வந்தார். (47)

வேறு

துவரிமா விட்டுத துரைநீர் மேலநெருப்பு
சிலமா னூர்வெளியில் சென்றடித்தார் கூடாரம்
ஊமையனைத் தேடி உசாவிப பிடிககவென்று
சீமைத துரையுவர்கள சிந்தைதனி லேமதித்து
வந்து சிலையுமான் மாநகரி லேயிருக்க
அந்த விதந்தனையே அறியாம லேமருது
மக்களால் கும்பினியார் வகைமனிதர் போனதுவைத்
தக்கபுகழ் கவுணா தானறிந்து தன்மேலே

படைவிடுத்தா ரென்று பதறியெண்ணிப் பாராமல்
திடமாய்த் தனதுபடை சோக்கையுடன தானெழுந்து
மணலூரில் வந்து வாகாக வேயிறங்கிக்
குணமவேருய்ப புத்தி குலேந்துஅபி ராமமதில
இருந்த சமாலிதனக்கு இயலபாக நமமேலே
திருநத கும்பினியாா சேனைமிக வாரதிலை
காலேயே வந்துவிடைக் காட்டூர்க் கெதிராகக
கோலமுளள பீரஙகிக் குணடு மருநதுடனே
தென்கரையில் முதத னேநதல செழுமபுவியில்
உங்கைச் சனமும் உரமாக நீதானும்
மறைவாய் முனவநது எழிகாட்டி நீமரித்தால
விரசாகப பின்பததி விரட்டியே நானவருவேன
பூவனத்தைத் தாண்டிப் புறபபட்டுக் கும்பினியார்
மாவனமாம் விருந்தா வனம்வந்து சேருமுனனே
.. .. .. ா வீரன மதுரை வருவதற்குள
தானே யெதிர்த்துச சமர்புரிவோம தம்பியரே
சீக்கிரத்தில் வாவெனவே செல்லவிட்டா ரோலேதனைக்
தாக்குடையான பாாததுத தனசேனைக கீதுரைதது
வேகமுட னெழுநது வேநத னிலந்தைமடம
வாகான பாதை வழியே நடநதுவநது
வானர வீர மதுரைக்குக கீழபபுறததில
சேனே தளததுடனே தீரன சமாலியுமே
விருந்தா வனததில விரைநதடித்துக் கூடாரம
இருந்தா ரனைவர்களும எச்சரிக்கை யாகவுமே
இபபடிக்கு மனனன எசசரிககை யாயிருக்கச்
செப்ப முடனே சிலேமான தனனைவிட்டு
........சசுதென்று நீர ..நருப்பூமைக் கணமக்கி னிசுதுரை
கூச்சடித்துத் தப்பூரு கூடாரந் தானபிடுஙகி
மணலூருக் கருகுவர மருதுவந்து தானெதிர்த்துக
கணவாய வெடிசுடவே கருமருநதுங குணடுமாட்டு
சரகோபி பெறற பெருமாள தனைப்பார்த்து
ஒருவார்த்தை சொல்வாா உனனிடததி லிபபோது
அய்நூறு சரகோபி அழகுகாக நாம்கொடுத்தோம
கைமீதும வேநதர் காவலர்மேற் செல்லாமல
வைததிருந்து எனன வகையாகு மிபபோது
சுததவீ ரத்தனமும் துணிவுந தெரிநததடா
மாற்ருன் பீரங்கி வாய்மூட வேசப்தம .
நாற்றிசையும கேட்டு நடுங்கிக் கலங்கியதுபார்
உன்னிடத்தி லுளள உற்றசர கோபியது
தன்னிலிட்டுக் குணடு சாடுமென்று ரபபடியே
நாலணியா கபபிரித்து நாற்புறமுந தானுமறித்துக்
காலேயே நின்று கனவேட் டெழுபபலுநதான

அவ்வேளை தனனில் அடாநது நெறுநெறெனச்
செவ்வே குலனவயிட்டுத திருமருது தானெதிர்த்துத்
திருபுவன முதலாய்ச் சிறநததொரு மூத்தனேந்தல்
வரைவாயக காலமட்டும் வகுததொரு சணடையிலே
மனனர் துரைபடையில் வாகாக வேபகலில
முனனூறு சனமதுவும் முடிநதாாகள சோலசேரில்
நூறுந துரைமாரில நொநதவர்க ளாருடனே
தீரும் பரிதனிலே சிறநததுவு மைமபதுவாம
திடடமுடன் மருது சேனையிலே காணரிதாய்
..........ா பரிநூறு மடிந்தவாமூ வாயிரமாம்
அறிநதான மருதுதுரை அநநேர வேளையிலே
விருநதா வனததைவிடடு வெகுணடு சமால்வந்து
பாராளுங கும்பினியாா படையதனைத் தானமறித்துத
தாராள மாகச சணடை தொடுக்கலுறறாா
முனனே சமாலி முனைகொணடு தானபொருத
பினனே மருதுநினறு பெருஞசணட செயதுவர
நரசிங்க மங்கலம் நடுக்கணமாயத் திடடதனில்
மோரமெனச் சிக்கு முசலபோல நடுவாறறில
நடக்கும்நீா நெருபபு ாாணுவங்க ளததனையும
விடுககுமபீ ரஙகி வெடிகளுடைச சணடையுடன
ஆறுப பெருநதுயரை அடககி மனததிலவைத்து
வேறுபட்டு வானர வீர மதுரைதனனில்
ஊருககு வடக்கே உயாநதஇலுப் பைததோபபில
ஆலுககுமேல வாஙகரையில அடிததாாகள் கூடாரம்
இருநதா ரொருபகலதா னிரவுவந்து தோனறியபின
திருநத யிதிலிருககச செலலாது ஆமெனவே
ஓதிப படைகளுடன ஒன றுககும் அஞசாதீர்
சேது நகரமதில...... .... .ருமெனப
பாாததிபனுர் பாதை பாஙகாய நடககவெனறு
சாததிய வயலவரபபும் தனிக்குளமூ மோடைகளுங்
கருதும நடவுகளும கணடாயத தொழிலுழவும
சிறிது விடஙகளிலே சேர விளைவாயும
எரிகுள மேந்தல் எலலாம பெருக்காயும்
ஆறறில் முழங்கால அளவு சலம்வரவும
வழியறியா மனனர் மயஙகிவழி யூடறிநது
தெளிவுந தைரியமும் திடமாகி நீாநெருபபும்
வல்லிரவி லேயெழுநது வயலூடே தானவரவே
வெலலவெனறு பொல்லா வேநதன மருதுடைய
காட்டுக கரசான கலஙகா மனமுடையோன
கோட்டைச் சருதாரங் கொடுமையுளள முத்திருளன
சங்கிலிப பூபன் தனனுடைய மனனவரும
அஙகே பசளை அணைவான வாய்க்காலில்

பதிவா யிருந்தவர்கள் பட்டாளந் தன்னில்வந்து
கதியாக வேயெதிர்த்துக கைகலந்த சணடையிலே
ஓரா யிரம்பேர்களை 'ஒழிந்தார்கரு' நாடமதில
நேராகக் குமபினியில் நிமிர்நத சனம் நாறபதுவும்
பீபபாவில் ரெண்டும பிடிகொடுததுத தானதிரும்பித்
தாபபாக வேகவதி தனனடுவே தானடநதார்
அனறு அதுமருது அடைவுடனே தானறிநது
சென்றே புதுக்கோட்டை செழிததபெரும ஏரிதனை
வெட்டிவிட்டார் கனமாய் வெகுநீள முளளகுளம
கட்டியநீர் வைகைக் கரைபுரணடு தான்வரவே
தெளளிமை யாய்மருது சினநதுபின்னே தானதுயர
வெளளமதில் குமபினியார் வேகமுடன போயிறங்கப்
பீரங்கி தோஸததானம பெரிய வெடிகளுடன
ஈரங் கருமருந்து எல்லாம் நனைவாகி
சிபபாய் பயனீர் திரளபரியும சோலசாகளும்
தப்பா துரையவர்களை தனனுடைய தானனைந்து
வல்லமையி னுலும மனததுத துணிவாலும
மல்லப்பை யன்தோப்பில் வநது கரையேறிப்
பரமக் குடியில்வந்து பாஙகுடனே தானிருககக
குறுமபால மருதுமன்னர் கூததங்கா லாறுமட்டும்
வந்து சமாபொருது மனவேக மாயத்திருமபிச
சொநதப படையுடனே சூடியூர் வநதிருநது
வேசடைகள் தீர்நது வெகுகூட்ட மாயெழுநது
வாசமுடன மாறு மதுரைவந்து சேரலுறறா
பரமக் குடியிருந்த பாளையத்தைத் தாமெழுபபி
விருமபினீர் மேலநெருபபு வேகமுடன தேவைநகர்
செல்லுவோ மெனறு செப்பிவழி தானநடந்து
வல்லோர் முதலூரில வநதிருநது தாமெழுந்து
தப்பாமல் அபபாதை தானறிந்து அவவழியே
செபபமுடன தேவை செனறு அதில்வடக்கே
அல்லிக் குளமும அய்யர்மடம் வீதிதனனில ;
(இடையில் மூலப் பிரதியில் இரண்டு ஏடுகள் இல்லை.)
உருவே றவைதோன்ற ஓடியே யிபபொழுதே
நல்லவன் எனமைந்தன ராமசாமி நாயக்கனை
நிலலாம லேயழைதது நிமிடம வருகவெனச்
சொல்லுமுன்னே சென்று துரைதா னழைததெனச்
சல்லாபன் ராம சாமியவன கேட்டவுடன
ஏறிப் பரியிசையே இயல்பாகத தான்கடந்து
கோரியே மாட்டியனமுன் குணமாக வந்துநின்றார்
நின்றவரைக் கண்டு நேரே முகம்பார்த்து
இன்று வொருவசனம் இயம்பக்கே ளய்யாவே
வெள்ளை மருது வேந்தன் தனைமுதலாய்ப

பிள்ளையென்ற வார்த்தை பிசகாமல நீயறிவாய்
எந்நாளு மிபபடியே இருககவெனறு நாமிருககத
தனனு லவனசெய்த சதிமோசங கேட்டிலேயோ
திருப்பத்தூா தனனில சிறநத சலதாரை
விருபபமுடன கொனறு வெகுவாயக கலகமிட்டான
பானுசை நகரூமைப பகைவன தனககுறவாய
வானுசை யுடனே மருந்துகுணடு போகவிட்டான்
தப்பிவநத ஊமையனைத தாபரிதது ஆதரவாய்
ஒபபிவைககே னெ........உரசுமிகப பாராட்டி
மக்களுடன சேனை மனனவரைப் போகவிட்டு
சிக்கலிலும் மதுரைத தெருவழியே வநததொரு
கும்பினியாா தமமைக கொலைசெயய வேநினைததான
அமபத தாறுதேசம அரசாளும நமமையவன
எனனமா யெண்ணி இருபபானோ நாமறியோம
இனிமேல நம்மால எதாவ தாயதிலலை
கொடுமபகை தானசெயது கொணடாாகள கும்பினியார்
குடுமபத் துடனே கொலைசெயவாா குறறமிலலை
எனறுரைக்கக் காணல இததனையும புததியுடன
நன்றாகக கேட்டு ராமசாமி நாயககனுநதான
துரையே யடியேன சொல்லுகினறே ஞோவசனம
திறமா யதுபோலே செயயவே வேணுமயயா
ராதுனககு வாகாது இபபோதே தபபாமல
கோதுசெயத ஊமையனைக் கூட்டி நீ யொபபிவைத்தால்
இதுவரையில நீதான எணணுமல செயததெல்லாம
விதமாய்ப பொறுததுனககு மேனமான முணடாக்கி
ஆதது... ... ம போறறுதலும ஆதரவாய் நாமெழுதிக்
காதது அரவணைததுக காபபோ முனையெனவே
திருமுகததி லபபுததி தெளிவா யுரைததுவிட்டால
வருமவாக்கு நல்லறிவு வாரா திருநததெனறுல
அப்பால கமுட்டிக் கறிவிதது மனனவரை
ஒபபுடனே தானபிடிதது உயிாததூணடி போடுமென
ராமசாமி நாயககா நவினறு ரதுபோல
தாமறிவோ மெனறு சாததிறு ருததரவில்
கர்னல் துரைகொடுத்த காகிதத்தைக் கைதனிலே
மன்னனவேங்க டாசலமும் வாங்கியே பாஙகுடனே
முத......தாமா டசியிடம மொழிநததனைத் தானகொடுக்க
வித்தகனும வாங்கி விரைநதுவரு முனனேதான
மானு மதுரைவிட்டு மருதுதுரை தானெழுநது
தானும் படையவரும சஙகையுடன பாதைவழி
சென்றுர் சிறுவயலூர் சிறநதிருககும் வேளையிலே
நினறுமுததுக காமாடசி நிருபந தனைக்கொடுத்தான்
என்னடா வெனறு இருமருதுங் கேட்பளவில

மன்னவனே மாட்டியனுர் வரவிடுத்தா ரென்றுரைகக
வாசிக்கக் கேட்டார மருதிருவ ரநநேரம
தேசத் தரசர்விட்ட திருமுகமா மெனறுரைத்து
குஞ்சிரிபபுக் கொண்டு கூறுவா னபபோது
தஞ்சமெனறு வநதவனைத தாபரிததோ மிப்போது
வஞசகமாய்க் கானல வரவிடுதத காயிததநில
நெஞ்சாரப் பொய்யை நினைதது எழுதினதால்
இந்த எழுத்ததனை எபபடிநான நமபியடா
எந்தவிதம் ஊமையனை ரவே னவாகளிடம
ஆதலால் குமபினியார ஆனமட்டும் பாருமெனப
பேதகமே எண்ணிப் பினனேலே தானவரைந்தான.

செய்யுள்.

வமபர்க ளூமையனும வெமபோர விளைத்தவனும்
வாளா லுருகி வடுவாய்
நம்பா மலாரொருவ ரெனபா லடைநதவனை
நான்காரா தாராகாப் பவர
அம்பாக வேயெனது தெம்பாக வந்ததினு
லுனபாத வாதர வினுல
வெமபாதே யென்றுறுதி தெம்பாகத தானருளி
வேறறோர் வசமவிடுவ தோ. (48)

ஊமையனைக காப்பதில்லை உஙகளைநான காப்பனென
உரைததா யாகில்
சீமையிழந தெனதுதுணை யுறவுள்ளோரா சுறறமுதல
செததா னுலும
நாமுனையே தகபபனென்ற மொழிதவறி யுனைமுனனே
நாளகொண டபபால்
போமெனது உயிர்பிரிநது கும்பினியா ருடனபொரவே
புததி வைததேன. (49)

வேறு

தேர்னறவே யீதுனக்குச் சொனனேனு னய்யாவே
வீணுவில நீயெனககு விரைந்தெழுத வேண்டாஙகாண்
எனனுலே நீதான இரக்கமிக வுண்டாகி
மன்னு சகித்து மனமபொறுக்கக் காரியமேன
கமுட்டிக் கெழுதிவிடுங் கைதரவே வேண்டாங்காண்
அமட்டாதே யெனறு அனறெழுதிப போகவிட்டார
வந்தோலை தன்னை மாட்டியனுந் தானபார்த்துச்
சிநதை கலங்கித் தே........ர யெனவெறுதது
ராமசாமி நாய்க்கா நல்ல [1] துபாசிதனைத்
தாமழைத்து வுனசொல தவருமல நானெழுதி

[1] இருமொழி யறிந்தவன் ; மொழி பெயர்பபாளன்.

அனுப்ப வவனவரைந்த அடைவுதனைப பாரெனவே
மனம்பதறி வோலைதனை மாடடியனுந தான்கொடுக்கப்
பாாததாரே நாய்க்கருமதான பதறிமனம வேருகி
மாறருனுய வநதான மகராச ராசதுரை
[1] மாட்டியனே இனிமேல மனததயவு வேணடாமே
காட்டும இதுவிவரம் கமுடடிததுரை மாரறிய
விண்டெழுது மெனரூா வேந்தனிநத மாட்டியனும்
கணடெழுதி விடடாா கமுட்டிக்குக் காகிததைக்
காகிததைப் பார்ததாாகள கவர்னாதுரை தானமுதலாய்
வேகமுடன தேகம் வோத்து விறுவிறுததுக்
கோபமுடன துரைகள கொடுமைகளாய்த தாஞ்சீறி
சோப மிகவாகித துரைகள தனிததனியே
ஆலோ சனைகள அவரவரா யுததிபண்ணிப
பாலகனுயக கும்பினிக்குப பநதமா யிருநதமனனன
பாதக னுனதொரு [2] பாஞசைநக ரூமையனைப
பேதகமாயச சோததுப பிளளையிவ னிபபோது
என்ன நினைவெடுத்தான ஏழைமதி யேனபடைத்தான
இன்னுஞ சிலகாலம இருநதரசு போறருமல
தென்னிலங்கை வேந்தன் செலவ மிழநததுபோல
சினன நினைவெடுததான தீய்நதது தவருசை
ஆனாலு மிநத அ(வ)திசயமு மெயதாளே
மேனுளில கானல விரோதமுணடு ாததுவால்
கண்டெழுதி விட்டதுவோ கானலு மபபடிககே
விண்டெழுத மாட்டாா வீணெனறு சொலலுவரோ
வஙகாள மீழம மலையாளங கொஙகுமுதல
எஙகு மொருகுடைககீழ இருந்தரசு கும்பினியாா
ஆளும வகையறிநது அறிவழிநது விட்டானே
பாழான புததி படைததான மருதிவனருன்
மாநிலததில வானம் வளைநது பொழிநததெனச
சேனை பெருததமனனா தேசததா ரெனறறிந்தும்
பட்சமுடன சநதிரன பாாித தெழும்போதில்
நடசத திரமெதிரே நகைதது மறிததுபோல
அஞசாமல சறறும அறியா மதிபடைததுக்
கொஞ்ச நினைவெடுத்துக குறைநதா னுயிரிழநதான
முனனாலே லணடன முடிததெழுதுங காகிததை
எனனாளும பொய்யெனறு அறிநதுவிட்டோம் நமபாமல்
அநநாள முதலசிலுகு ஆரமபம தானிசமே
இந்நாள் மறவேல எழுதது நிசமாகும்
ஆகிலு மின்னும் ஆலோ சனையிலவைத்து
வாகுடனே பின்னும வருஙகா ரியமறிநது
மன்னன மருதுசெய்த வரும்ம நிசமானுல
நனனயமா யப்பால் நடத்துவோ மாக்கினைகள்

[1] மாாட்டினை.   [2] பாஞ்சாலங் குறிச்சி

என்னவே சொல்லி எல்லோரு மோர்மனமாய்
மன்னரா லோசனையில வைததா ரொருமாதம்
கூட்டம் பெரிதாய்க் கேடடுமிகக கூடியவர்
காட்டுப் புலிமருது கலக்கமதை யுளளறிநதார்
ஊமைய னாலே ஒண்டிப புலிமருது
சீமையுடன வாழ்வும் சிரசிழந்து போக வெனறு
மதுரை முதலகிழக்கே மல்லப்பையன் தோப்புவரை
எதிராடி நமமோடு எதிரததுப பொருதுநினறுன
வல்லமைகள செயத மருதேந் திரன்றனையே
கொல்லவெனறு குமபினியார் கூறிச சபதமவைததார்
வைததார மனமவெறுததார மருதுமன்னர் தனபேரை
இத்தலததி லில்லாமல எடுககவே வேணுமெனறு
வீரக கெடிப்புலியான் வெகுதேசங கைவசமாயச
சீறிச சமாபொருது செயஙகொணட ராசசிஙகம
[1] மேசத்தரக்கி னீசுதனை விரையவே தானழைததுப
பாத்தியாக் கர்னல் பரிநதெழுதி யேவிவிட்ட
காகிததததைப பாரெனறு கமுட்டியார் தாஙகொடுக்க
வாகுடனே வக்கினீசும வாஙகியே காகிததததைப
பாரததுக் கெடிப்புலியான் பாரவேநதன அக்கினீசும் ;

(இடையில் எட்டு ஏடுகள் மூலப் பிரதியில் இல்லை.)

மாயக்கவே கூடி வநதவயிற தனனிவைதான
நூறறும பதுவயிறகள நொடியிலே மடிநதாரகள
பாரத்தாரே வக்கினீசும் பதறியே கோபமுற்று
முதலநாளி லிபபடிக்கு முடிநதானே சணடையிது
இதமாய் மறுநாள எதிரததக்கா லெபபடியோ
எமமாத திரமெனவே எண்ணினேன நானமருதை
சும்மா யிருநததனாலை துண்டிததான சேனைதனைப்
புத்தியினால யோசனையைப பொருநதியே நானமிதமாய்ப
பிததனைபபோ லேயிருநதேன போவாஙகி னனமருது
வெய்யோனைக் கணடபனி வெருண்டதொரு பாவனையாய்ச
செயயுவேன பாரெனவே சினநதெழுநதா ரக்கினீசும்
பட்டாளந தனனைப பயிலசசொலலிப பினனிருததித்
திட்டமுடன காபபிரிகள சேனைப பரஙகிகளை
முடடவிட்டு முனனே முனையாய்ப பொருமளவில
விடடபனி ரெண்டு பீரங்கியும வேட்டெழுபப
குண்டும் புகையும குபீரெனறு தானெழுநது
வண்டன் தளததில வநது விழுந்ததுவே
மூணடன தலையுருள மூளை சிதறிடவே
மணடிக் குடலசரிநது மடிநதாரே நூறுசனம
கண்டுவா ராப்பூரான் காவலவன தான்முதலாய்
வண்டன் சுவர்ன மன்னவனு மீதறிநது

[1] மேஜர்

மீறும லக்கினீசு மேதினிககுள வாராமல
போராட வெனறு போய்வனைநதா ரநேரம
பொருதார மனவலிவாயப போயககுதிதது வீம்புடனே
பெருமபோ ரதுபுரிநது பேசுவா ரக்கினீசும்
தாரணிக்குள வநதுவிட்டால் சமாபுரிநது வீணுமே
போரினிமேல் செயயப போருககு நமமாலே
நாடும வணஙகிவிடும் ராசசியமும போயவிடுமே
வீடு மிழநது மெலிந்திடுவோம நாமுமே
திருபபததுாரக குளளே செலலாம லக்கினீசை
நெருபபா யெதிாதது நேருவோம வாருமெனக்
காளைலிங்கா வெஙகளுககுக கைவெறறி தாருமென
வாளாலே வெட்டி வைததா ரடிககடியே
கண்டக்கி னீசும் கலஙகிமனம் வேருகி
வணடப் பரஙகியையும வமபரநத சோலசரையும்
பீரஙகிப பனனிரணடைய பெருமபோா புரியுமென்ன
கூறவே யககினீசு கூறு மொழிபபடியே
அஞசுநூறு வேடடு அரைநொடியி லேமுழக்க
வெஞசமரி லக்கினீசு விட்டபெரும வேட்டதனல்
வாராப்பூர் நன்னி மனனன தளநதனிலே
சீராக வனறு சிதைநதாரை நூறுசனம
சிக்கனவே நணணித திருமபப பொருகையிலே
அககினீசு பாளையததில அடைவாக வபபோது
வாறு சனததில வகைநூறு மாணடாாகள
சீறிச சினநது திகைததுவக்கி னீசுதுரை
ஒருமித்துச சேனைதனை உலலாச மாயெழுபபித
துருமத்தி ஊதித துரையுங கவுரியுடன
தேருந் திருககுளமும சிவாலயமுந தானசிறபபாய்
ஊரும பெரிதான ஊடையமும கோடடைகளும்
வாடி புருடடிகளும மதிலுமதில கடடரிப்பும
தேடியே வக்கினீசு திருப்பத்தூர் வநதுசெனருன
வாடாம லக்கினீசும் வநதுவிடடா னூாதனிலே
காடியிலி யதுபோல கலஙகினுன நனனியுநதான
மீறியே யக்கினீசும் விரைநதுவநதா ணுகையினுல
தேடியே யினனும சினநது பொருவமென
வாராப்பூர் மனனன வாசனச் சுவர்னனுடன
கூறுகினற வாாததை குன்றக் குடிதனிலே
தானைய மாகச் சதிரா யிருநததொரு
வேண படையுடனே வேலமுருகு தானகேட்டு
வந்தான திருப்பத்தூர் மாநகரி லக்கினீசின்
தநதளததைப் பாாததுச் சகிககா மனமுடையான்
வநதுவிட்டா ணக்கினீசும் மருதுதுரை யினனவர்க்குச
சொந்தமில்லை யினனித் துலையாச் சுவர்னலிவர்க்கு

அப்பா லினிமேல் ஆரரசு ஆண்டுமென்ன
மெப்பாகு மோநமக்கு மேவாத ரிப........சா
திருப்பத்தூர்க் கிபபால தெறகே விடாதபடி
நெருப்பா யெரிதது நிலைககாம லேயெழுபபி
வெலலுவோமநாம நமமுடைய வீரமது வுளளளவும
கொலலுவோ மெனறு கூறியே கோபமுடன
வேல்முருகன் சீறி வேகமுட னந்நேரம
கால்தளமோ ராயிரமும கடுகவே தானதிரணடு
வீமன் திருமாலே மேனாள் துதித்ததுபோல் ;

திருப்பத்தூரில் கும்பினியாருடன் வேல் முருகு முதலானவர் பத்துநாள் சண்டையிட்டது

தாமும் வயிரவனைத் தாராள மாயத்துதிதது
வேலெடுததுக கட்டாரி வீரன மணததிறமாயக
கால னெனககுதிததுக காலதளததைக குததலுற்றான்
சோல்சர் பரங்கித் துடியான காபபிரிகள
மாசேனை யுளள வயிறகள சகலோரும்
ஏகக் குரலெழுபபி இரைசசல வெகுவாகிச்
சாகினறோம வீணாயச சணடாளன ஊமையனால்
வெள்ளை மருது வீரன படைவிடுததுக
கொளளைத தளத்தைக கொலலுகிறா னெனபிதுககோ
வநதோந் திருப்பத்தூர் மணணில சகலோரும
விதததையுடன மாள விதித்தா னயனெனவே
எனறு தளம்வெருள இத்தனையும அககினீசு
அன்று விழியால் அறிநதுங கலஙகாமல
சீட்டிங கெழுதித திரட்டித தளநததனையும
கூடடமிடடு நனறாயக கோட்டைபோ லேவளைததுக
காபபிரிகள் சோலசா காலாள பரஙகிகளும
ஆப்புசசோ தில்லரியும அடாநது சமாபொருதார்
சோலசா பரஙகி துஞ்சினா ரமபதுபோ
வாசமுடன வேலமுருகு மனனவனு மபபொழுது
ஆதித்த னோடி அததகிரி சேரளவும
............ததுச சணடை வளமாய் நடததுகினறான்
அப்பா லிருளெனவே அகறறானதன சேனையுடன
அபபடியே யக்கினீசும அமாநதார படைவிலகி ;

விருத்தம்

இரவு முபபது மவரவா தானைய மெய்தி
வரவு செஙகதி ருதயம தானபின் மனனர்
துரவு கண்டெதி ரக்கினி சேனையைத் துரிசாய்க்
கரைவு செய்வதென் றவரவ ருரமது கருத ; (50)

வேறு

கருதிக்கதி ரோனைக் கண்டும்......த வேல்முருகு
உறுதியுடன சேனையதன உடனே யுரத......நது
வசதிமிகப பாரதது மனனனக்கி னீசுடைய
அசதிகண்டு கோட்டை அணைவாக வேநடநது
கீழ்த்திசையி லோராவகுபபுங கெட்டியாயச சேனைசிலர்
வாளவீரா மேறகே வகுப்புமொரு சேகரமாய
வந்து வளைநதிடவே மனனனவ னக்கினீசு
தநதா யிவாகளவரும் சமாததை யறிநதுதுரை
நானகு திசைககும நாலணியாயச சேனைதமை ;

(இடையில் ஆறு ஏடுகள்வரை மூலப் பிரதியில் காணப்பெறறில.)

ஒக்கூர்க் காட்டில் நன்னிப் படை சண்டை

பாரதழே அவனவலிவும பகருவேன நாளையது
காணுவீர் நெஞ்சங கலஙகாமல நானுமக்குத்
தோனற வுரைபபதறகுச சொலலுமநிற மா......மொழி
சிறுவா புரிககுச செலலவெனறுல சீககிரததில்
வருமிவ வணதநால வடிவேறு கணடிருநதால
செலலெனவே யக்கினீசு துரையீ தெடுததுரைக்கச
செலலலாஞ சோழபுரம் செனறககால நமமைவநது
பொருமெனறு சேனை வகையெலலாந தானகுறிதது
கோட்டை யெனத்தளத்தைக் கொறறவனுஞ சுறறுவிட்டு
வேடடெழுப்பி ஒக்கூர் வெளிகடநது கானகததில்
ஓட்டமென நடகக ஓடிவநது நன்னிபடை
காட்டில வழிமறிததுக கடிநது பொரலுற்றுர்
பொருமபோது நனனி புகலுவான........னருக்குப்
பெரும்போா நடததுமெனப பேசினுா ரோசமவரத்
திடமாய்ச சமாபுரியச் [1] சென்னல்க்கி னீசுபடை
அடைவாக வாயிரமபேர் அழிநதா ரறிந்துதுரை
பளீ......னனவே சொனன படியே மருநதுகுண்டு
பலமாகப பனனிரண்டு பீரஙகி தள்ளிவிட்டுத்
தொடர்நதார் சுடுகவெனச் சுடடகுணடு பட்டவுடன்
படிநதாாகள வேலமுருகு பாளையமிரண டாயிரமும்
பினனு மதுபோலப் பீரஙகி வேட்டெழுபப
நன்னிச் சுவர்ணதுரை ராணுவததி லபபடியே
ரெண்டா யிரம்பேர்கள நிமிசததில பட்டுவிட்டார்
கண்டா ரவரவர்கள கலங்கினு ரக்கினீசும
கொண்டார் கடுங்கோபம கொளுத்தும்பீ ரங்கியெனப்
பண்டுபோல குண்டும் பருமருநதும போட்டிடித்து

[1] ஜெனரல்

விட்டா ரதனாலே வேல்முருகு சேனையிலே
பட்டார்கள் நானூறு படைமன்னா போனதுவே
ஈதறிந்து நன்னி இராணுவளுசெய சண்டையிலே
வேதனையா யக்கினீசு வேநதனுடைத தனபடையில்
அந்தக் கணமே அழிநததாக ளறுவதுபோ;

சோழபுரத்தில் பாளையம் வந்திறங்கிக் கவுரிவல்ல ராசா ஆனைமேல் பவனிவந்து கொலுவிருக்கையில் நாடுகள் வணங்கினமை.

சிந்தி விழுநத சேனைதனை யேதுரையும
வண்டியின மேலவைதது வாகாய் நடக நலுற்றார்
அணடினா சோழபுரம் அடைநததாகா ணம்மானே.

விருத்தம்

சோழநன ணகரில வநது துரையுடன கவுரி தானும்
நீளவே கொடியும போடடு நிறைநதகாப பிரியுஞ சோலசர்
பாளையத் துருபபுஞ சுறறிப பதிவுட ணி நததி நனறாய்
ஆளலாம் நகர மெனறே அஙகுவீற றிருநதார மனனா. (51)

வேறு

கோவிலுக்குத் தெறகே குளததுககுக கீழபபுறமாய்க
காவு மிளநதோபபுங கநதவனப பொயகைகளும
தேருந திருமதிலுஞ சிறபபுந தெருவுகளும
ஊரும வசமாய உயர்நத கிராமமேடடில
மங்கோடடை போட்டு மரககோட்டை சுறறிவிடடு
பொங்கோடடை யாயககவுரி புடைசூழ வேயிருநதான
ஆக்கினீ சுங்கவுரி அரசனறனக கமபாரி
மிக்கவே மீதேறறி வீதிசுறறித தானபவனி
விநதையுடன வாருமென வேநத னுரைபபடியே
சநதோஷ மாகத தானே பவனிவநதார
பவனி வலமவநது பாஙகாய்க கொலுவிருகக
அவனிபுகழ நாட்டார் அணியணியாய வநதுகணடார்
நாடு கவுரிதனை நலமாய வணஙகினதால
வாடியே வேல்முருகு மனனன நெடுவயலான்
கூடியே வாராப்பூர் கொறறவனும் நனனியுநதான்
ஆடியே தேகமது அறவே மதிகலஙகி
நமமாலே யானமடடும நடததினோம போரதுவும
சிமமமென வககினீசு திடாரிதது வந்துவிட்டான்
நாடும் வணங்கினதால நாடுகைக் கொணடுவிட்டான்
வாடியே நாமும் வனவாசம போவதெனறான

இபபடிககுச் சொல்லி இருந்தவாகள் தாந்தெளிந்து
எப்படியோ காளை ஈச னருளதுகாண
பாணடியநந தனனுயுசும் பவுசுநதி சாபலனும
எண்டா லிதுவரையும இநதபட்டு மக்கினீசு
தாணடித தலைபிழைததுத தபபி வருவதுணடோ
வே ணடாத காலம விதியு முடிவாகி
ஆளலா மெனறு அதிகாரை தனனுடனே
சோழபுரங் கவுரி துரைவநது சோந்துவிட்டான
எனறு மதிகலஙகி ஏஙகிய மனனவாகள
செனறுதான சோழ புரததுககுத் தெனகிழக்காய
இறஙகினா பாளையமும எணணவொணணுச சேனைதளம்
உறஙகி யிரவுதனில ஒனறொனறுயத தானமூவிச
செனறா கவுரி மகாராச தீரனிடம
நினறா வணஙகி படசிகக வேணுமெனறா
பததுநாளுக குளளாகப பாதித தளஙகுறைந்து
விததக னககினீசு வேநதனிடஞ் செனறாகள
கணடாாகா ணககினீசுங காவா னஞராநவைக
கொணடாா தரிததுக் கொடுததே படியவாககு
உணடு சுகமாக உதவிசெயவீ ரெநதனககு
வண்டன் மருதினிமேல் வாழ்வதில்லை யிவ்வுலகில்
ஆள்வான் கவுரி ஆதரவா லுஙகளுககுத
தாழவினறு வாழநது தயஙகா திருமபீரென
அஙகவாக ளககினீசு ஆதரவா லேயிருகக
இஙகிருநத நன்னி இனமபிரிநத மானுகிக
கண்டா னருகிருநத காவலாள குறைநததையும
விணடு நெடுவயலான் வேந்தன்முத லுளளுடைநது
போனவாகள போகப.... தியுடன அஙகிருகக
ஆனவரைக கூட்டி அமாபுரிநதாா ாாபபகலாய
முபபது நாளாய முதிாநதுவரும சணடையிலே
தபபினா நனனி தளததிலிரு நூறுசனம
மிஞசினவா போ .... வநதனககி னீசுகுண்டால்
துஞசினா பஞசாயத் தொலைநதவரய யாயிரமாம்
திக்கோா புகழகினற செர்னலககி னீசுதுரை
தக்க தொருபடையில் சிதைநதவரைத் தளளிவிட்டு
ஒருமாதஞ சோழபுரம ஊடையததை விட்டெழுபபி
... மாயச சிறுவை நகர்ககோஙகி நடககலுற்றா்

விருத்தம்

மழைக்கா லிருட்டு முகிலபோல கவிநது
    மழைமாறி பெயய வழியில
தளைகாலி லிட்ட வகைபோ லுளைகள
    தளநதன்னி லூறறு சலமாய

வழியோ திகைத்து மனமே விடைந்து
வருபாதை யொன்று மறியா
துளைமீ தெழுநது வளமே குறைநது
உடையோ வுடைநது நடவே. (52)

வேறு

சிறுவா புரிநோககிச சொன்னலதளந தாமநடககப
பெருமை யுடனே பிறகே தொடாநதவர்கள
நணணியுடன வேலமுருகும ராணுவததா ருள்ளவரும்
இனறளவில் நமமால இயனறமட டுமபொருவோம
எனன வெழுமபி எதிாத்து மாிககலுறறாா
தம்மையே வக்கினீசு தளம்போயக் கவிநதாாகள
இருவருடைப் படையும இகலிப பொருகையிலே
வருவீரென வககினீசு வேட்டுமிகப போட்டிடவே
பீரஙகிக் குணடும் பெருமபுகையுங கணடவுடன
வீரஙகள விட்டு விலகினாா நனனிபடை
கதிரோ னவனகிழககே கடுவேக மாயெழவே
சதிராக வககினீசு தாய்முகததைக கணடவர்போல
முககியமாய்த தேறி விடிநத தெனததெளிநது
ஒத்திடடுச சேனைகளை ஒருகுமபாயத தானதிரட்டி
அனனம புசிககாமல யாதொனறுந் தேடாமல
வெநநீ ரருந்தாமல வெகுவா யிளைபபுடனே
இநநாள மருது இருககுஞ சிறுவைநகர்
தனனைப் பிடிததுத தாகந தெளிவததறகாய்ப
பசிக்கு வமுது பதினைநது நாழிகைககுப
புசிககி றேனடிபபன புசிபபு மவிடமென
இபபடியே சொல்லி எகுமெனறு பாளையத்தைச
செபபமுடன அமடடிச சிரஙகாடடை விட்டகனறாா
வழியும் வெளியும வ .... ப புகழும்
தெளிவாகக கணடு சேனையவை முனநடககக
காட்டையுமே தானகடநது காவலவ னககினீசு
ஓட்டம நடையாக ஓடிவரும வேளையிலே
கணடாரே கோபுரமும காசினியுந தோபபுககளும்
விண்டால தெரியுமென வேநதனைபபாாத தீதுரைகக
இதுவே சிறுவைநகா எனனவே மனனவனும்
அதிக மகிழ்சசிகொணடு அபபடியா வெனறுரைதது
இறந்த தளஙகளையும ஏறிட்டுப பாராமல
விரைந்து வணணாகள வீதிவழி வநததுவே
வந்தார் சிறுவைநகர் வண்ணன் குளந்தனிலே
கந்தவனங கடந்து காடுவெளி விடடகனறு
வந்திடவே யக்கினீசு வண்ணன குளநதனிலே
சிந்தை கலங்கிச் சிறுமருது பாண்டியனும்

ஆஙகார மாக அககினீசு வநததைததான
மாஙகொணடான பொயகை வடகரையில மாநதோபபில்
வாலே விசுவை மருதேந்தி ரன்கொலுவில
மேலே வடமுகமாய வீறறிருநதா னநநேரம்
மாறருன வருவதையும மறிததுப பொருவதையும
பார்ததுமரு தேந்திரப் பாண்டியனுந் தானமயஙகி
இனறே டொழிநததுகாண இநதச சிறுவைநகர்
நனறுய நமககு நமனருனும வநதுவிடடான
எத்தனை கடடா விருநதும வெகுதளததை
வைததிருநதும வீணய மாறருனை வெலலாமல
வீணய்ப பலதிசையில் வீறறிருககச சொலலிவிடடு
வீணவில நாமிருககும் வீடடைக கொடுததுவிட்டோம
இனிமே லெணணம.... ரு ...... னனயி ...... யை
மனனன கவுரி வலலவனுங கைசெமாய
ஆளவான சிவகங்கை அரசு மவனுக
மாளவோம நமது வமிசஙக ளுளளனவும
படடணத்தி லுளள பரிசனஙக ளெலலோரும
திடடமுடன காடடில் செலலுமென விபபோது
பாரி யறையுமெனறா படடணததோா தாமறிய
ஊரில் சகலோரும் ஓடிப பிழையுமெனனச
சிறுவயல நாகலிங்கம் சிறுமருது சொற்படியே
வெருவித தமுககறைய வேநதனுடை யுததரவால
ராக்கன் ஸோடிககு நவினரு ரவனுமஙகே
சீககிரமாயச சென்று திறமாயத் தமுககறைநதான
சுறறி யிருநத சூழநகநதிப பொயகைதனனில
குத்திலே நாயகழுதை கொடுபோயப போடுமென
விருபபமுட னக்கினீசு வீறறிங இருககாமல
நெருபபைக கொளுதது நிமிஷததி லெனறுரைததாா
தனனுடைய பாலையமும தானுஞ் சிவிகையினமேல
அநநேர மேயெழுநது ஆரணிய மானதொரு
சிததிர வனமான தணடகா ரணியமெனும
வெததியூாக காடடில் வேகமுடன போகவெனறு
சிறுமருது பாண்டியதுரை சேனைபரி வாரமுடன
அருமையுளள பாலா அநதபபுர மாதருடன
மககள மருமக்கள மாாகள மனைவியுடன
சக்கந்தி வெங்கணப் பெரியுடையார் தமமுடனே
அடஙகலுங காடடிலே அடைநதாாக ளந்நேரம
திடஙகொண்டு வக்கினீசு சேனை தளததுடனே
மனனன் சிறுவைநகா வநதிறஙகிப் பாளையமும்
சின்னப்பூங் குடிவெளியில் சென்றடித்தாா கூடாரம் ;

அக்கினீசு துரையும் கவுரிவல்லவ ராசாவும் சிறுவயல் பாளையம் வந்திறங்கியது.

பூஙகுடிக்கண மாயப் பெரிய வழிதனிலே
பாஙகாகக கூடாரம பதறுமல தானடிததுச
சநதோஷ வேடடுத தருகாமல தானதீரதது
பந்தயமுஞ் சொனனபடி பாவடடா வும்நிறுத்திப்
பாரிபடு களமும் பததிரமாயக் காவலிடடுப
பூரிதது வக்கினீசு பொசிததானே டிபபனுநதான
வாராப்பூர் வேநதன மனனன நெடுவயலான்
சீரான வேல்முருகும் சிறுவயல் நனனிமுதல
சீனிக்கண மாயரெணடு சிறநதிருககும பூஙகுடிக்கும்
தானவாகள தெற்கே தானையமாயத் தானிருநதாா
இறஙகினா மனனா கிலேசமிக வுண்டாகி
இரஙகினா சணடை எதிாததுப பொரலுற்றுா
பொருஞ்சமரி லனறு பூபால னக்கினீசு
வரும்படையில நானூறு மடிநதாா மடிநததுவே
அக்கினீசு பாாதது ஆஙகாரங கொணடெழுநது
பககததில் நினற பணிரெணடு பீரஙகியுமு
எழுபடுமெனறா வேட்டு எலலோரு மோாமுகமாய்
எழுபபவருங குணடால இஙகிருநத நன்னிபடை
மடிந்தவரு மோடி மறைநதவரு மாகவுமே
முடிநதாா சரிவரவே முடிவேநத ரீதறிநது
இனிநா மாாபேரால எனனபல னுகுமெனறு
மனனன மருதிடததில் வநதுரைததா ரெலலோரும்
வநதுரைததார் நமமை மருதுமனனன தானபாாததுச்
சிந்தை கலஙகிச செபபுவா ரபபோது
இஙகே யினிநம்மால ஏதும நடபபதில்லை
உங்கள மனததுககு உகநதபடி செயயுமினி
நாட்டை யெதிரிவசம நலமாகக கொடுத்துவிட்டோம
காடடையினி யாருலுங காபநது செய்திடுவோம
வாடி யுருட்டி வழிககுவழி குததுமுளளும்
தேடிப பறமபு முளளும சிறுவழியுந தானடைத்துக
கட்டாபபு மூடையமுங கனத்ததொரு மெடடுகளும
திடடமுடன பீரஙகி சிறநததொரு மேடைகளும
மோரிசா போட்டு முடிநதமட்டும பாருமென
வீர னிவறறை விளமபியபின ஆளவிடுதது
அத்தலத்தில காட்டில அடைவா யிருநததொரு
புததிரன சமாலிதனைப் போயழைத்து வாவெனவே

சின்ன மருது, மனைவி, மக்கள், மறுமக்கள் பந்துசனங்கள் ஆகியோர் படையுடன் வெத்தியூர்க் காட்டுக்குள்ளே சென்றமை.

வந்த சமாலிதனனை மருதுதுரை நாம பாாததுச
சிநதை கலங்கிச செபபுவா ரம்மானை.

விருத்தம்

மலஙகி மததினி தருநததி ஞலெனன வலிவோ
விலஙகி நலவனம வீறறிருப பதுவெனன மெலிவோ
அலஙக மாடிக ளமுகுளள சிறுவையின றழிவோ
சிலஙகள் சூழிலங் காபுரி யினுமநாமெனன தெளிவோ. **(53)**

வேறு

தம்பி சமாலி தளதருக கதிபதியே
நமபிஞேங காளை நாதன திருவடியைத
தமபிரான சோதனைதான நயவா யெரிததமயயா
வெமபி யினியிடைநதால விடுமோ விதிவசநதான
சமரெதிரி யிலலாமல தரணியாணடோமிதுநாள
எமலோகங கிடடே இருககுதுகா ணிப்போது
ஆளியெழு கடலை ஆணமை யுடனபறநது
கோழி கடககக கூடுமோ தமபியரே
அமாத்த முடியா தலைகடலை வற்றவெனறு
சமாத்தா லிறைககத தகுமோசொல தமபியரே
ஆரால் முடியும அலைகடலை நகாததுதறகு
வீறுல மதியழிநதோம மெலிநதோ மரசிழந்தோம
இனிமே [1] லெணணம எததனைதான செயதாலும
மனறு விடுவதிலலை வநததுரை யக்கினீசும்
குனனமது சொலலக குததமிலலை கொறறவாமேல்
இநநாளில் நமமால இழநதோமே யெலலாமும
தநதார் பெருமரசும தாழ்விலலாச செலவமதும
நொநதோ மதுவுமலலால நொமபலமு மாசசுதிபபோ
பெரிய மருதேந்திரர் பூபால ரெஙகளண்ணா
சரீர சுகமாகத் தாமிருபப ராமாகில
இந்த [2] அனலைபபோல எணணவொணணு வககினீசு
வநதாலு மனனன வளரி . . . . ப . . . ஆமதோ
நறகால முண்டாகி நமனுக்குத தபபிவைத்து
வெலவதுவும உண்டானல வெளளைமரு தேநதிராக்கு
வருமோதான பசசை வாதமிது வேளையிலே
[3] விரும லிவியும விதியு முடிவதிலை
எள்ளவும வீர மில்லையெ நமமிடத்தில
கள்ளமான தாய்விசய லட்சுமியுங காணமல்

---

[1] ஆலோசனை [2] அக்கினீசு [3] பிரம்மலிபி

சொல்லாம லோடிவிட்டாள துனபநமக் குணடாச்சு
எல்லா மறிவாய் இபபோது மபபோதும
சொன்னமொழி கேட்டால துனபமவரத தககதில்லே
இனிமேல் எடுததுரைததால எனமீதி லுநதனுககு
கோபமவரும் போலக் குணங்கணடேன் தமபியரே
ஆவலுடன் அககினிசை அஞசாமல வெலலுமெனறுர்
இந்தவித முரைதது இருநதமனனா தஙகளுககும்
வநதவரை வெலல மனனவரே போமெனவே
சத்திய வாணமை தவரு மருதுதுரை
வெத்தியூர் தனனில வீற்றிருநதா ரம்மானே.

விருத்தம்

மனனவன வெததி யூரில் வூரினி வடக்கு நெட்டில
........மும் வருதது செஙகை அரசினகீழ் கமுகுங கட்டித
தனனுடன விதியை நொநது சநததி யாலே வநத
வினனமு மனததி லெணணி விசனமா யிருககின ருரே. (54)

வேறு.

தஙகமுடி தரிதத சக்கநதி வாழவேநதன
வெங்கணப் பெரியுடையார் வேநதன பரிவாரம
[1] வேளை யெரித்த விமலா தஞசமெனறு
காளையார் கோவில் கறகோடடை பொருவெனருா
இப்படிக்கு மனனா இருக்குந தறுவாயில
கபபித்தான மேசா..........அசிடடனுடன
[2] செனனலக்கி னீசுவையும திறமாக வேகவுரி
மனன னழைத்து........க வுரைபபா ரஙகவாககு
மனனவனே யினன மகாசேனை தனனுடனே
செநநெல் புரியும சிறுவா புரிவெளியில
பத்து வருடம பகைபபோா முடிததாலும
தத்தாண வீரன துரைமருது வேநதனையும
விததகனே காடடில வெலலுவது தானரிது
உற்ற வசனம உரைக்கினறேன கேளுமிபபோ
கேளுங்கா ணிப்போ இருபையுட னககினீசே
வாழுங கெடிமருது வனததி னதிசயததை
[3] வேதாவும் மாலும் விளையாடுஞ் சோதிவனம்
காளியுடன காளீசர் கருணை புரிநடனம
வாளி படர்ந்து விளையாடுங காளிவனம்
உருத்தா யரனுர் உமையவட்கு வுண்மைசொல்லக்
கருத்தாகக கேடடிருந்த கந்தனுடைக் கந்தவனம்
உருத்திரா கோடி உருவெடுத்து மச்சமென
மருத்தும் உருத்திரராய் வரம்பெறற சோதிவனம்
அந்தணன மைநதன அரவால் மரணமெனக்

[1] மன்மதன் [2] ஜெனரல் [3] பிரமன்

கந்தன் வரங்கொடுத்ததுக காததருளுங் கந்தவனம்
அழையா விரர்தன அழகான செடடியிலலை
பழையநல்லூர் நீலி பழிசுமததிக காராளா
அறுபத தொருபோகள அநியாய மாய்வழகக
நிருபா பழிகொடுதது நினறகொடும நீலிவனம்
[1] அயிரா வதத்தனுடை ஆனை யருநதவததால
அயிரா வனமெனவும ஆனைமடு வுணடாககிப
பாதாள கங்கை யெனப பரிநததழைதது விந்திரனும
எதாக வோசிவனை இந்திரனும் பூசை பண்ணி
வநத விபதது மாயையாயத தீரநததொரு
இந்திர வனமெனனும இயல்புள்ள சோதிவனம்
கண்ணபப ஞர்குலததில கந்தவன வேடனெனபோன
அண்ண லடிபணியும அழகான சோதிவனம்
முனனு ளரவிந்தன் முதலழிநது நினறதறகாய
அநநாள சிவநிதியும அ நளபெறற சோதிவனம்
நநதனுடைக காலமுடடநதை நலமாககி வைததததொரு
கநதவன மாண்கருணை கருணையுள்ள சோதிவனம்
செஙகடல வாழுஞ் செயசேக ரனறனககுத
தஙகமதால செயது தாலாடடும பாலகனைப
பொயபபிள்ளை தனனைப போறறி யரவணைதது
மெய்பபிள்ளை யாககியே விடரகறறும சோதிவனம்
எநத வனமு மிவவனததுக கீடலகாண
இந்த வனமகிமை எடுததுரைக்கக கூடுமதோ
பையிநிரும் சோலசாகளும பட்டாள முநதுருபபும
கைபிரித்துத தானணியாயக காட்டையே வெட்டுமெனறூா
காளைப் பதியுங காளீசா சநநிதியும
ஆனை மடுவும ஆலயமுந தானதெரியச
சீரான கோபுரமும சிறுவர் புரிககெதிராய
நேராகக காடடை நிமிடமதில வெட்டுமெனச
சொன்னவுரை கேடடு துரைமனன ணக்கினீசும
அந்நேரம் பைநீரை அழைதது மிகவுரைபபாா
கூநதாளம் வெட்டரிவாள கோடாலிப பாதைமுதல
சாயநத வெரியல சதிரிககு வாயசசாததும
மண்வெடடிக கூடை வகைவகையாயத தானெடுதது
அபபடியே நலலதெனறு அக்கினீசுந தானெழுநது
செபபமுடன காடடைச செடிகள்தமை வெட்டலுறறூா
சிறுவர் புரியுந திருககாளை கோபுரமும்
இருவகைககும நேராய் எறறுநூ லிடடதுபோல்
வெட்டினூா காட்டை வெளியாகக வேணுமென்று
திட்டமுடன வெடடச சேனைத் திரளபடைதத
மருதேந் திரனெதிாதது வந்த பொழுதனுத்தான
இருவர் தளமும் எதிர்த்துப பொருமபோது

---
[1] இந்திரன்

வெருவி யெமனுலக மெய்நடுங்கித் தத்தளிக்க
ஒருவருக் கொருவா ஓயாச் சமாபுரிந்தார
காடெல்லாஞ் சுற்றிக கட்டாபபு மூடையமும
மேடைமேல பீரங்கி வெகுவாய முழங்கிடவே
சண்டையுஞ் சண்டை தருகாமல தானபொருத
செணடகா ராளியச் செடிகளையும வெட்டலுறரா
வெட்டுககாட் டிலசணடை வேநத னமாபுரிநது
கட்டாப்பில நினறு கடுமபோா புரிநததிலே
அம்பது சோலசாகளும அறுபது பையிநீரும
ஒன்பது ஆபபுசசேர் ஒருகும பினியுடனே
மாண்டா ரறிந்துதுரை மயங்கித தவியாமல
காணடவ வனததைக் காபபிரியும பையிநீரும்
வெடடுமெனறு ரக்கினீசு வேநத னுரைபபடியே
கடடாக நினறு காடதனை வெடடிடவே
கூரிருமபி னுலழிக்க கொடுததததனு லுததரவு
தானடைவாய்ப பையிநீரும தளமுமிக வநதுநினறு
ஒருநாள முழுதும ஒரு மரமு மேசெடியும
பெருமரத்தை வெடடப பொழுதுஞ் சரியாச்சு
உள்ளியே பைநீா ஒருமரத்தை வெடடுமுனனே
தன்னில மருதுதுரை தானவிடுதத குணடதனுல
பையிநீரில நூறு செனமடிநதா ரவிடமதில
மெய்பதரா தக்கினீசு வேகமதாய வெட்டினதால
வாராபபூர் வேநதன மனனன நெடுவயலான
சீரான நனனி சிறநத சுவர்ணனுடன
மிக்கபுக ழிடையாத்தூர் வேநத னனதொரு
சககபபன சோலை தளஙகளுட னபபோது
சினனசீ னிககமமாய செடிககாடடி லேயிருநது
பினனுலே யககினீசு பிறகே கவிநதுவநது
வனனவே லீடடி வளரி மரததாலும
கொனறாகள சோலசரைக குத்திப புரடடிவிடடாா
காப்பிரி சோல்ஜர் கலஙக வயிறுகளுய
கெபப னெழுந்து கமபீர மாய்த்துணிநது
வீரர்க ளாக வெகுதிரளாயத் தானதிரடடிப்
பாரடங்காச் சேனைப் படைகளையே பினனவிட்டுப்
பீரங்கி நாலு பெருவேட் டெழுப்பலுற்றா
சீறிவருங குண்டு சினநதுவிழும வேகமதால்
அண்டஙகிடுகிடென ஆகாசமூடுருவ
மண்டலஙக ளெலலாம வளைத்துக் கருமபுகையால
மருதுடைய சேனைதனில் வாககாக வனபதுபேர்
விருதாவி லேமடிந்து விழுநதா ரதுசமயம
வனத்தைவிட்டு அக்கினீசு வந்துதன தூடையத்தில்
சனத்தை நிறுத்திமிகத தரணிபுகழ் மால்கவுரி

தன்னிடத்தில வந்து தாராவேநத ணக்கினீசும்
சொன்ஞன் வனததின துயரமெல்லாந தானவிரிதது
மன்னன் கவுரிதுரை வலலவனே யிபபோது
என்னவென்று சொலவேன இந்தவனப பெருமை
காடெனறு லெஙகுமுளள காடெனறு வெண்ணிவந்தேன
சாடெனறேன பைநீரை சாத்திஞா கூனிரும்பால
வெட்டிஞர் காட்டை வெளியாகக கணடதிலலே
காட்டிஞன் முன்ஞகக கட்டாப்பு மாலமருது
காட்டில மிகுதிரளாய்க் கட்டாபபில மோருசாவும்
மேட்டில் பீரஙகி வெகுமுழக்க மாக்கிவிட்டான
ரேக்கில்லாச் சஞசாலி நெருககிசசர கோபிதனேத்
தாககினை பைநீரு தடடழியச் சோலசர்களும்
காபபிரிகள சேனே கலஙகிப பரங்கிதளம்
கூபபிட்ட லாகக் கோட்டாலே பணணிவிட்டான
சேனே வெகுவாய்ச் சிதைநததலலாற காடதனேக்
கூனிருமபால் வெட்டக கூடாமற செயதுவிட்டான
விரிவாகப பைநீரு மிகுதிரளாய்த தாஙகூடி
ஒருநாள் முழுதும் ஒருமரமே வெடடலுறறா
பாலே மரமொனறும பருஞசெடிதா ஞெனறதையும்
மாலேப பொழுதுவரை வரைநதாாகள பைநீரும்
இநத விதமாஞல எததனேநாள செலலுமிது
சிநதை கலஙகுதுகாண செபபுவீ ரிபபுதுமை
எநத விதமாய எதிாத்துப பொருவதினிச்
சுநதரஞசோ வெள்ளே மருது துரைகளேத்தாம
பிடிகக விவரமது புகலுமெனறு ரபபோது
கடுக்கெனறு பலலேக் கடிததுக் கவுரிதுரை
சொல்லுவார் கேளும துரையே நினேவாக
நலலரசும நாடும் நகரமது அஙகவாக்கு
ஆசையிலலே மன்ஞ அடாநததொரு காலாளும்
ரோசமுளள வேநதரையும நோககா ரொருநாளும்
சனமுந் தளமும் சதமெனவே யெண்ணுதான
வனமே சதமெனவே வாழவான மனஞசலியான
போட்டியுடன பதது வருடம பொருதாளும
வாட்டப் படமருதை வதைககநம்மா லாகுமதோ
எத்தனேநா ளாஞலும் எததளஙகள மாணடாலும
மெதத மயங்காமல வேநதேநாம் காத்திருந்து
காடுவெட்டச் சற்றுங கலஙகாதீா மனனவனே
நாடுவநது இப்போது நமமைக கவிந்ததஞல
வேதுவிட்டு அந்த வேநதன் தளமுழுதும்
சாதுவா யிப்போ தானழைத்துக் கொண்டபின்பு
கள்ள வழியாகக் காளேயார் கோவில்தனே

வில்போல் வளைத்து விநோதமாய்த் தானிருக்கும்
கறகோட்டை தன்னைக் கைவசமே செயதிடலாம்
திஙகளபத் தானுலுஞ செழித்த வனநதனையே
தங்காமல் நித்தந தறிப்பீரகள கூனிருமபால் ;

விருத்தம்.

எனனவே கவுரி சொலலீ ஈதுரை முழுதுங் காதில
மனனவ னக்கி னீசு வகையுடன விரிததே கேட்டு
தனனுடைச் சேனைக் கோதித தயககம தகறறிக் காட்டை
சொனனதோர் படிககே வெட்டத தொடஙகினா துரைகள்
[தாமும் (55)

வேறு.

காடுவெட்டிப போாபொருத கருததி லுறுதியதாய்
வாடிவிட்டுப பூஙகொடியின மாநகரை விடடெழுநதார
வாரங்கே முனனே. ....வ வரிககுதிரை பினவர
பீரஙகி யாரும் பினனுமுனனுந தானவரவே

(இடையே மூலப் பிரதியில் ஒரு ஏடு காணப்படவில்லை.

காப்பிரிகள நூறும கனத்த பரஙகிகளில்
சாபபா யிருவதும் தணடிதத சோலசரிலே
அமபதுபோ தாமும் ஆபபுசசோ ரொனபதுபேர்
வமபாய மடிநதாாகள மனனனக்கி னீசுகண்டு
மாண்டரோ வீந்தி வையமதில கனனடததால்
வேணடி யெனககாக வீடுவிடடு யிஙகுவநது
கைவெடிககுப பறறுத கனனடததாா தமமாலே
மெயபதறிச் செததோ விதிமுடிவு முஙகளுககே
எனனலே யான இசைகேடு யீதனைததும்
எனனமா யாரிடததில இயமபுவே னெனமெலி......
சேனைகளே நீஙகள செததிறநது வொறறையிலே
போனேந தனிவழி போரறேமே யெனறேஙகித
தவிககா திரஙகள தனககுத துணையெனவே
சவுக்கியமா யிப்போது சமாபொருது மாலமருதை
அனுபபுகினறே னுஙகளுககு ஆதரவாய நாளையெனறு
மனக்கவலை தனனுடனே மனனக்கி னீசுதுரை
பீரஙகி பாரும பிறகே விருநததுவை
நேராய்த் திருப்பி நெருபபாயப பொழியலுறறா
குண்டும மருந்துங கூடப் புகையெழுநது
அண்ட மடுக்கும ஆகாசம மூடிடவே
மருது தளஙகல் வனததி லிருநதெழுநது
துரிதாய் [1] அனலன்துரை தளததில வந்துபுக்குக்
குத்தும்வெட்டும் பீரஙகி கொளுததி யடிக்கடியே
சுற்றி வளைந்து தொடுத்துச சமர்பொருத

[1] அக்கினிசுதுரை

இப்படிககுச் சோதி வனத்தி லிருவருமாய்
மெபபரயப பொருமளவில வேவு கவுரிவிடடார
வெள்ளை மருதிருவா வேந்தா பொசிததுவரும
பளளையச்..\...ர பகலததைதத தானவாங்கிக்
கருததாயப பொசிததுவரும கருததானைக கணடுடனே
உருததா யழையுமென உததாளை விட்டழைததுச
சவுரியமாய் வேண சவுபாக இயமுனககுத
தவறுமல சேனையதுந தருவோ மிதுவெனவே
கருததானை முனறுல காவலவா தமமிடத்தில்
உருததா யிருநததுபோல உரிமையதா யெனனிடமும
காததிருநது நமமைக் காபபாறற வேகடனகாண
வேறறுரைக ளனறி விளமபுகினறே னினனமுஙகேள
ஆயிரமபொன லிநதா அடைவாக வாஙகெனவே
தாயகமாயத தநது சாற்றுவா ரீதுமலலால
நலலாக வேநீயும நாமும பொசிததிருகக
புலலாக கரையை பிளளைபிளளை யுளளளவும்
கலலுபபோட்டுத தாரேன கருததானே விபபோது
வலலமையாயக களள வழியூடே நீநுழைநது
குனறும லிநத கும்பினியுஞ சோலசருடன
கனனடமுங கூடக கணடழைததுக கொணடேகிக
கோட்டையுங கைவசமாயக கொறறவனைத தானபிடித்துக்
காடடில விடாதபடி கைபபிடியாய்க கொணடுவநதால
கன்றுக குளக்கனருய் கணமலிபோ லுநதனையும
எனறைககும வைதது இருபபேனநான பாரெனவே
நனறுகா ணிபபோது நானபோ யரைநொடியில
சென்று திருககாளைச் செடிககாடடை யூடறுத்துக்
கணடு மருதேந்திரக் காவலனைத தானபிடிததுக
கொணடு வருகிறேனகாண கொறறவனே பாருமென்று
கூறிச் சபதம குடிகேடன மாபாவி
வீரியஙகள பேசி விளஙகவே கும்பினியும
தொஙகு வெடியாகத தூககியே காலோடடம
தயஙகிப பதுஙகித தலைகுனிநது தானதவழநது
ஊடுசெழுங காடடில உட்காாநது மேநடநது
காடுஞ செடியுங களளவழி யாயககருததான்
வாரிலரெணடு கும்பினியும வகையுடனே கனனடததில்
வீரியஙக ளுளள வேநதரிலே முனனூறும்
ஆகவைந நூறுசனம அருவிகடடி வலலையமும்
வாகுடனே கூடடி வழியறிநது வுளநுழைநது
வேடடைக்குப போர விதமபோல யாவாகளும
காட்டு வழியாகக கடநதுவெகு பாதைவழி
நாடி நடந்து நலலுருளிக் கோடடைவழி
ஓடி வருவததான் ஒருவருககுந் தோன்றுமல்

கூடிச் சகலருமாய்க் குறிபபு மருதவன்மேல்
வாடிக் கிழக்குநலல வாசல்வநதா ரம்மானை
விருதரசர் போற்றும வெள்ளைமரு தேநத்ரனுடை
மருத வனபபொய்கை வாகன மேலகரையில
ஊடையமுங் கடடாப்பும் உருட. . . . . முழும்
வாடிநல்ல வாசல் வழிமேலே தானையமும
பீரங்கி ரேககிலாப பெரியசர கோபியுடன்
வீரஙகள் பேசி வீறறிருந்த மன்னரெலலாம்
தூக்கமும நிததிரையும தொலையாத சதிகளும்
ஆர்க்குமுண டானபடி அசந்துவிட்டா ரப்பொழுதில்
உனனிக கருவிருளில ஒளித்துவந்த கும்பினியும
கோழிக் குரலில கோட்டைவெளி வாசலதனில்
அசதி மயககமது அரிததுவந்து கும்பினியும
வசதி யெனப்பலிததா மழைமாரி யாய்பபொழிநதார்
அநதநதத தருவாயில் அவ்விடத்தில தானைய'மாய்
விநதையுட னிருநத வேந்தாநா லனிகளும
தடடழிநது நித்திரையில் தானவெருண்டு கடடாபபை
விட்டோடிப போனாகள வேறுபட்ட மானதுபோல
வெங்கணப பெரியுடையாா வேநதன பரிவாரம்
அங்குளள பேர்களநமை அரவணைதது வாதரிததுச்
சேர்த்துத திரடடிச செழுஙகாட்டில் போயிருந்தார்
பாரப் பெருமபடையும் பதியைவிட்டுத் தட்டழியக
கோட்டை கலைநது கூககுரலுங் கொள்ளையுமாய்
வேட்டெழுப்பிச் சந்தோஷ விருதுத துசமநாட்டி
மாபுரத்தை வெறைற வனம்போலே கும்பினியாா
கோபுரத்தின மீதில் கொடிபோட்டார் குமபினியார்
இந்த வசனம் இயல்பாக முததிரநதான
அநத மருதுடனே அடைவாகக் கூட்டமிட்டு
ஆதி வனமாய் அழகாய்வளாநததொரு
சோதி. . . . . ததியே கடடாபபும
ஊடையமும வைதது ஒளிந்திருந்தாா தரஙகேடடுக
காடைச சதமெனவே காவலவா ஓடிவிட்டார்
வெள்ளை மருதேந்திர வீராதி வீரருடைய
பிளளைகளுஞ் சொநதப் பெண்டிர் முதலாக
மாமன மருமகனும் மைததுனனமாா சுற்றிலுளள
தாமவாகள கூடத தனகாதத ருள்ளவரும்
சேருவைக் காரா தேவனமார் ராணுவததாா
சீருடைய மனனர் சீவிதஙக ளாண்டவரும்
அமரஙக ளாண்ட அநேக முள்ளவரும்
சமர்விலகிக் காட்டில் தாமொளிநதா ரீதுமல்லால்
எழுபத்தை யாயிரம்பேர் எணணவொண்ணு ராணுவமும்
நழுவியே மெள்ளமெளள ராவும் பகலாக;

[இங்கிருந்து 7 ஏடுகள் மூலப்பிரதியில் காணப்பெறாததால் தொடர்ச்சி விடுபட்டுள்ளது]

அந்த வனந்தனிலே அன்றிரவு வந்திருந்து
விந்தை யுடனே விடிந்தெழுந்து வேகமுடன்
குந்தி யிருந்துமன்னன் கூறுவா னம்மானை ;

விருத்தம்

தென்னகர் தேவை வாழும் சேதுவுக் கரசன் மீதிஃ
முன்னநாளு சமாவி ளைத்து மூண்டதோர் சமரி லஞ்சா
என்னுடை யண்ணா கையில் எடுத்திட்டும வளரி யாலே
மன்னரைச் செயிக்க வீரம் வல்லபங் குறைந்த தேதோ. (56)

காசினி யரசா தம்மைக் கலங்கவே செய்து வென்று
போசனு விருந்து வாழ்ந்தோம் புவியெலா மொருகு டைக்கீழ்
வாசமா யாண்டு செய்பொன் மணிநகர்க் குடையோ னுதி
மோசம்போய் விதியி னாலும் முடிமன்னன றனைக்கா.... (57)

தேவர்கள் புகழுஞ் சேரன் தென்னவன் புகழுஞ் சோநத
மூவருங் கூடி வொன்றாய் முடிபுனைந் தெழுந்த திவவூர்
ஆதலால் நாமும் செங்கோல் அரசிருந் தாண்டு விப்பால
போவதோர் காலம் வந்து புத்தியு மலைக்க லானோம். (58)

நாடெல்லாஞ் செழிக்க வாழ்ந்தோம் லட்சுமி யருளுண் டாகி
வீடெல்லாஞ் சொர்ண மாக விளங்கினோஞ் சிறிது காலம்
பாடெல்லாந் தொலைக்க வேண்டிப் பட்டணஞ் சிறுவை விட்டுக்
காடெல்லா மலைய வென்று கடவுளர் விதித்திட் டாரே. (59)

தேவாக ளுலகம் போலாயச் சிறுவயல் சிறப்பும் வீதி
நாவினு லழகைக் கூற நான்முக னுலு மில்லை
ஆவதோர் காலம் வந்து அழகெனத் துலங்கு மிவவூர்
போவதோர் காலம் வந்து போசசுதோ நாடு காடாய். (60)

சுற்றிலும் வாடி வாசல் துலங்கவே நானகு வாசல்
பத்தியாய் நிரையாய மாடிப் பளிங்குமண் டபங்கள் சித்ரம
மத்தியி லிலங்கு மீசா வளாசிவா லயமுந் தேரும
முற்றிலு மழிவ தென்று முடிவுநாள் மொழிந்த வாறே. (61)

வேறு

என்றுரைத்து மன்னன் எழுந்து சிறுவனுடன்
சென்றார் சிறுவயலூர் சென்றுகிட்டிப் பார்த்துரைப்பார்
சிறுவர் புரியுந் தெருவீதி யுஞ்சிறப்பும்
விருதாவில நமமுடைய வீம்பா லழிந்ததென்று
பெருக்க விசாரமுற்றுப் பெருவயல் தனனில்வர
எண்ணி மனத்தில் இருத்தி வருத்தமதைச

சிந்தைதனில் வைத்து தெளிந்து சிறுமருது
அந்த வனங்கடநது ஆரணியந தன்னிலவநதார்
வண்ணமுளள சினன மருதுதுரை பாண்டியனும்
அண்ணன தனைநினைதது அநேக விசாரமுறறுர்.

விருத்தம்

வேநதரே யண்ணே முனனுள் விசயமா நகரந தன்னில்
சாந்தமா யுரைதத வாாதனத தபபிதம வநத தேது
திகாநதமே சென்று ளுநதான சிறநததோர் தாயாா தம்பி
போநது நாம் பிரியோ மெனறீா பிரிநதுநீா மறநதிட் டீரே. (62)

மருநதுநீ யருநதி னுலும மறநதிடா தண்ணே யெனனே
பிரிநதுநீ யிறநதா லெநதன பிராணனும பிரிநதி டாதோ
வருந்தியே நடந்து சோதி வனமெலா மலைநதுங காணேன
இருந்திடு மிடமு முந்தன இயலபையுங் காட்டொ ணுதோ. (63)

எனனவே மருது [1]சின்ன இறைவனிவ் வாறு வாடி
தன்னிலே துயருண டாகித தலைவனத திருநதே நொநது
பினனையுந துணைவா மறற போகளை மனததி லெண்ணி
மனனவவ வனததை விடடு மறுவனம் நடக்க லரனுா. (64)

வேறு

மழையால நனைந்து வெயிலா லுலாநது
மனமே கலஙகி யிளையோன
தழைவான சோதி வனமே கடநது
தடுமாறி சததி வனமீ
திளையாத நெஞசம் பசியா லுடைநது
மினிதான பாத மதிலே
துளையாக முளளு முளைபோ லிறஙகுந
துயரால மெலிநது மயாா. (65)

மாறுளன மைநதா் மனையாளை னணணன
மனையாளு மைநதன வேறு
காறுள சோதி வனமீ தெழுநதால்
கடவனறி யெநத வனமோ
தாறு லலைந்து தடுமாறி நினறு
தனதான பநது முழுவோா்
தேறுன வீகள தனதிலல மனறிச
செடிதோ றலைவ தெனவே. (66)

முன்னுளில வேதன முடிவினன தெனறு
முடிவான தொனறு மறியேன
இந்நாள வரைககு மரசே புரிநதேன
எதொனறு கோது மறியேன

[1] இளையமருத பாண்டியன்

பின்னாலே யிந்த விதமாக வேதன்
 பிரிவான துணைமை யறிவாய
உன்னா லறிநத விதமெனன வெனறு
 உரையாத தேது பரனே. (67)

அயிராவ வதமு முனதாள பணிநது
 அதுமுததி யாக விலையோ
முயிராள ருத்ரா திரைமசச மாகி
 முழுவோரு முதத் யிலையோ
உயிரான தாலேதன அயிரா வததகி
 னுடன்முத்தி யாக விலையோ
வைராககிய மெனன அடியேனக ளனலை
 வணஙகா திருக்க லாமோ. (68)

வேறு.

இளையவ ரிடைஞ லெல்லாம ாசனமே லிருத்தா யனபாய்
குழைவனந தனனே விட்டு கொடியதோா நீலி வாழும
தழைவிலாச சாலி கனனி தனனிழ லருநத லான
கழையென வளாநத களளிக காடெனுங காணில வநதார். (69)

மங்கலங் கணமாய் நீலி வாழநதிடும வனம தாகும
அங்கவ ரெழுந்து வநது அருநிழல சாரல முளளில்
தஙகியோா நாளங கெயதித தனிததவ ரிருககும் வேளை
செஙகையின வெடியைத தாஙகிச சிறுவனங கொருவன
 வந்தான. (70)

சிறுமரு தேநதிர ாாசன சிநதைதான கலங்கு வார்தாம
அறிந்துதா னரனு ருளளம அனுபபின சிறுவன போல
வருவதோர் சிறுவன........ன மனனவன திருமபிப பாாத்து
வெருவியே தெளிநது பாலன தனனிடம விளமபும பாரே. (71)

எந்தனா மகனே வுனனை யானிருப பதுகண பாாதது
வந்துசொல லெனவே மாறறுன வருநதியே யனுபபி னானே
எநதனறன துயரங காலை ஈசவர னறிநதே வுனனை
விநதையா யனுபபி னாரோ விளமபுவாய விரைவி லெனறாா. (72)

சிறுமரு துரைகக வநத சிறுவனுந திகைத்தி டாமல்
வருந்தலை யனுபபுஞ சொநத வகைமனி தரையுஞ சொனனான்
அறுசுவை யுடனே யனனம அளிததிடச சிறுவ னஙகே
இருகரத் தாலே வாஙகி இளமபசிக கருநதி னா ா. (73)

பததுநாள வனததில சுததப படடினி யிருநத வேநதன
மெத்தவே கையா லனனம் விரைந்தவா புசிக்கும போது
குததிரு மலுமே காதுக குறுமிவந தடைகக விக்கல்
தத்துவ வுடலும் வேர்த்துத தரையினில் மயஙகிச சாய்ந்தார். (74)

மன்னவன் மயங்கிச் சாய்ந்தார் வந்ததோர் சிறுவர் தாமும்
தன்னிழல் முகத்தில் சாயத் தடவியே முகத்தில் வீசி
அன்னத்தின களையை மாற்றி அறிவுவந் திளையோ னுன்னி
மின்னியிவ் வனமா காதென றெழுந்துமேல திசையி லுற்றார். (75)

வேறு.

குடஞ்சாடி வனந்தனிலே சிறுவ னோடும்
கொற்றவனுங் கோட்டடிபட் டலைந்து வாடி
அடஞ்சாதித திவ்வனததி லஞ்சு நாளாய்
அரும்பசிககுக காய்கிழங்கு யாதொன றில்லா;
இடஞ்சோந்தோம் வீணுயிவ வனததை விட்டு
எடுத்தபபால கந்தவனம் போக வெனறு
தடஞ்சேர்ந்த வழிகூடிச் சிறுவன கையில
தனனுடைகைகை யிருந்தவெடி தனைத்தான தந்தார். (76)

வேறு.

கைவெடி சுமநது மனனன் கரமது சிவநது காண
மெய்யெலாம வெளிறச் சிநத விழிகளில தணலகள் பொங்க
[1] அய்வரில் முதல்வோன் கானில அலைந்தவா றலைந்து வாடித்
தெய்வமே யென்று கந்த வனந்தனில் வநது சேர்நதார். (77)

சிறுவனும வெடியே தூக்கிச் செனறிடப் பின்னல் வேநதன்
வரும்வினை யதனை யெண்ணி வந்துதான வனததி லன்று
மருவளர் நதியைக கணடு வகையுடன் தாகந தீர்நது
திருமரு தேந்திரன் சறறே திருநய ணங்கள் சேர்நதார. (78)

தரித்திடுந துயிலி லொறறைத் தலவதை விரிததுக கீழே
உருத்துடன சிறுவன தனனை உயாபதம வருடச் சொலலி
வெறுததுமே பூமி யாசை விட்டவா வீரை யினகீழ்
தரித்துமே விரவு தஙகிச சயனமுற றிருககின ருரே. (79)

வேறு.

இருந்து துயினறெழுந்து இபபால் மருதுதுரை
வருந்தியே வீரைசசிறு வனந்தனையே விட்டெழுந்து
வேறு வனநதனிலே வீற்றிருபபோம் வாவெனவே
பாருலகாள் மனனன பையனையே தான்நடத்தி
வாட்டம பெரிதாகி வழியறிநது வூடுவழி
காட்டில நுழைநது கடும்பசியி னலிளைத்து
வம்பாம லிவ்விடததில் வீறறிருகக வெனருனும்
கும்பினியாா வீம்பு குறையாக வேமுடிப்பாா
தருமகுண சீலர் தரணிபுகழ்க கும்பினியாா
துரைமீதில் குற்றமது சொலலவுநதா னுகுமதோ
ஆதரிததார் நம்மை அரசாள வேபுவியைச்

[1] தருமன

சீராய் நமக்களித்துச் செய்தவுப காரமதைச்
சிநதைதனி லெண்ணுமல தீங்குநாம செய்ததனுல்.
வந்ததிந்தக் கோலமது வாடினதா லெனனபலனை
எனனவே மனனன ஏஙகி யிடைநதுருகித
தன்னிலே வாடித் தாபரிபபா ரிலலாமல்
வளமுளள காளைவனந் தனனிலே வநதிருநது
அண்ணனதமைக காணுது ஆவ லதிகமுறறு
மானேறு மீசர் மகாதேவர் தஞசமெனறு
[1] காளை வனந்தனிலே காவலவன வீறறிருந்து
அன்னம் புசிததறியார் [2] அடைக்காய் மிகவறியார்
தனனி லடஙகாத தாபமது மெததவுண்டாயக
காலசந்து மேசநது கண்ணுமுகந தானகறுத்துப்
பாலருடன தமையன பநதுககளைக காணுமல
ஏஙகி யிடைநது எணணமது வேறுபட்டு
பாங்கியுடன பாரி யைபஙகிளியைக காணுமல
மாங்குயிலாள மககளுடன் மாலபெரிய பாண்டியனும்
தாஙகாம லித்துயரம் தனியே விறநதனரோ
எநதவனம் போனுரோ எனறு மிகககலஙகி
அநதிடததில நினறு அடஙகாத துயரமுறறுா
காளீசர் காரும் கருணைவைதது யென்மேலே
பாழி லலையாமல் பரமபதஞ் சேருமெனச
சுநதரஞசோ மார்பன துரையும பிரானசெடியில்
வநதிருநது சற்றே மயக்கந தெளிநதவரும
தந்தம் விதியைத தானே நினைநதுருகிச
சிநதை கலங்கிச செபபுவா ரணணனையும
வீராதி வீரனெனறும் வெள்ளைமரு தேந்திரனெனறும
மாராடர் தேசம் வளரியினுல வாஙகுவிதது
சோலவை வெனற திறமுந தைரியமும்
சீரான வண்டியூர் தெபபக குளந்தாண்டிக
குளஙகீழ்க் கரையாலின கொபபுகளைக கத்தரிதது
முழஙகி வளரி முனைகொணடு வேகமுடன
வித்தார மான வெளிகடநது தானவளரி
முத்தீ சுரபுரதது மேடடில விழுநதிலையோ
அண்டருடன ருத்திரரும் அநேகந் தவம்புரிநத
கண்டதேவி ஆருணியைக் கடகக வெரிநததுவும்
திருமருதூர் நாகலிங்கர் தேருஞ சமைதததறகு
விருதுடனே நீஙகள வெள்ளோட்டம் பார்க்கவென்று
போனீர் வழியிற் பெரிதாகத தான்வளர்ந்து
ஏறுதிக் கோவில் இருநத பனைமரததை
இரும்பு வளரியினுல எறிநதீர் கழுத்தறவே
விரும்பி யெறிய வீழ்கலையோ காய்பழமும்
இரும்பு மிகப்பெருத்த இளையாங் குடிநகரை

[1] காளையார் கோவில் [2] தாமபூலம்.

அடம்பேசு மன்னரையும் அடக்கினீ ரண்ணுவே
காட்டை வளைந்து கடிநாயை யூசலிட்டு
நாடடை யடக்கிவைத்தீ நாடெல்லாந் தானறியும்
பரம குடியில்முன்னுள பாரியகல் மண்டபத்தில்
இருந்த படைகளையும் எண்ணும லேவலுற்றீ .
சேதுபதி யுடனமுன் சிறந்தானந் தூர்தனிலே
வாதுசொல்லிப் பாசுபதம் வாங்கினீ ரண்ணுவே
வேங்கைகள் முன்குத்தி வெகுபடையைத் தானகூட்டி
வாங்கவென்று சீமை வரும்போது வவ்வழியில்
விளாம்படிக்குத் தெற்கே வேகவதி யாற்றருகே
தளும்பாமல் சற்றும் தைரியமாய் வந்ததொரு
வல்லமைக் காரன மல்லரா யன்றலையை
வெல்லு மளவலிவும வீரமு மொளித்ததென்ன
குணவர னவர்க்கிளைய கொற்றவனுஞ் சித்திரமாய
மணலூர் தனிலிருந்த மல்லாரா தம்பியெனும்
இரங்கரா யன்றலையை இரும்பு வளரியினல்
பங்கப் படவலுத்துப் பாகைதனில தூக்கிவைத்தீர்
சூரன் நவாபு துரைதன படைத்தலைவன
பூரிவெள்ளைக் காரனையும் போரடுக கேகவிட்டீர்
பாளையப் பட்டார் படைத்தலைவா பார்மன்னர்
வேளையெப் போவென்று வேந்தரெல்லாங் காத்திருக்க
இப்படிக்குக் கீர்த்தி இருந்து செலுத்தினதும்
எப்படியோ காலம இளைத்துவிட்ட ரண்ணுவே
உந்தன வலிவும உரமுஞ் சவுரியமும
எந்தவித மண்ணுவே எங்கே யொளித்துவிட்டீர்
பண்டுசெய்த பாவம பலித்ததனு லிப்போது
சுண்டைக்காய தின்று துயரப் படலாச்சே
மக்கள்பெண்டிர் சுற்றம மருமக்கள மார்களமுதல
நிற்க நிழலற்று நெடிய வனந்தனிலே
திக்குவே றுகித் திசைகெட்டுச சீரதப்பி
நிற்கின்றோ மென்று நினைத்துப் புலம்பிடுவார் ;

விருத்தம்.

வலிவுளோர்ன திருமால் கானில வந்தபின புவிதான் வாடும்
மெலிவினு ரய்வர் வந்து விரைந்துஆ தரித்தா ரன்று
பலமிழந் தவதி யாகிப் பெண்டுடன பிள்ளை தம்மை
நலமுட னஞ்சாதே யென்று நம்மையா தரிப்பா ரரோ. (80)

ஒருத்தரு முதவி யற்ற ஊமையை யறிந்து மீசன்
வருத்தமாய் மனைவி மக்கள மெலிந்துதா னலைந்தி டாமல்
கருத்தினி லுறுதி கொண்டு காளைநா யகர்தாங் காப்பார்
மறுத்தெவ ரையுங் காணேன எனனவே [1] மன்னன சொல்வான. (81)

---

[1] இளையமருது.

வேறு.

எம்பிரான் காளை ஈச்வரனே வுனசெயலே
தம்பி சமாலி சமாததனையுங காணேனே
தீரன சிவஞானம் சிறுவன எனைபபிரிநது
போகுமவழி காணேன பினனும யாரெனககு
மறகக முடியாதே மதிபோல மலாமுகததோன
துரைசாமி யென்குழந்தை துரைபோன தெவவிடமோ
குழநதை துரைதளவாய் குமாரனையும நானபிரிநது
இழநது மினிககாடடில இருககவோ வீசவரனே
கருநெலலி நாவல கனிகறுதத தமபியரே
பருநலல வீசசம பழமே வுடையணனே
பததரை மாறறுப பசுமபொனனே பாலகனே
முத்துச்சா மிததுரையே முகததில விழிககலையே
சங்கிலிப் பூபா சுவாஞ தமபியரே
எங்கே மறைநதீா எவவரமோ எவவிடமோ
பொனனெல்லிக் கோட்டை புகழுடையாா சேருவையே
எனனைப பிரிநதுமிபபோ எகுமவழி நானறியேன
பாஙகான வீரம படைததொரு அணணுவே
வாஙகாத தொனியுடனே வருவதையுங காணபதெபபோ
முததிருளப் பேந்திரர் முடிமனறு வெனமருகா
வெததியூா தனனில விடடுப பிரிநதனையே
இடடமுட னெனனை இணைபிரியா தேவிருநத
சொடடாவா ளைப்பிரிநத துயரம பெரிதாசசே
சேருவைக காரா திறமபடைதத மனனவாகள
போரில வரககண டன பிரிநத விடஙகாணேனா
இருளா விருககுதயயோ இபபோது யிவவனததில
திரளைசசோ நானகொடுதது திறமாய வளாததெடுதத
உருததாக வேயிருநத உததுணை யானதொரு
கருததானைக காணுமல கலஙகுதே யெனமனநதான
ஆரைத தழுவி அரவணைதது மாதரிததும
தாரமதா ராசை துணையாமே யெநதனுககு
எனனைப பிரியா திருநததொரு தெனமருகா
கனனி தளவாயைக காணுமல காடுதனில
நினறு புலமபுகினறேன நீரிலலாத தாமரைபோல்
இனறென றுயருரைக்க எவருமிலலை யானதனுல
கந்தவனஞ் சோதிவனங் காளிவனம் நீலிவனம்
விநதையுடன சுறறி மெலிநதும பசியிளைப்பாய்
உறறவாகள வாழும ஊருணிக கோடடைமுதல்
சுறறி யலைநதுந துலஙகும பனைக்கரையூர்
அததனையுஞ சுறறி அலைநததிலு மாரொருவா
பததியுட னெனனைப பசியாறற மனனரில்லை

பாலேயும் வீரை பருத்ததொரு சாலியுடை
நீலி வனத்தில்வநதேன நிறசிய ஞகிவிட்டேன
பாலன சிறுவன் பசிக்கன்னங் கொண்டுவந்தான்
சாலவே நானுண்டு தயக்கந் தெளிந்தொருநாள்
உறஙகி விழித்தெழுந்தேன் உணபதறகுப பின்புவிதில்
பருங்கனியுங காய்கிழுஙகும பாாக்கவுநதான் கிட்டிலேயே
[1]ஆயன் செயலிதுவோ அரனயனூா கறபனேயோ
பேயடர்நத காட்டில் பிததஞ னிறபளவில்
காற்று மழையுங கடிய விருளிடியும
தூறறலும வானத துளியுஞ சுழிவாடை
வெளளமுங் காட்டில மிகுதத படியதனுல்
உளளங் கலங்கி உட்கார வேறிடஙகள
இலலாம லெஙகும இடையில துயிலநனேந்தும்
அலலலுடன சிறுவன அடுததத்ஞ லெனனுடனே
சாரலுடன தூறறல தலேமேல சலமுதிர
ஈரமுந தண்ணீர் இருககவிட மிலலாமல
தரையில சலமபுரளத் தடமுந தெரியாமல
விரைய நடக்கையிலே மெலலடியில முள்ளூறுத்த
அரையில துயிலதனே ஆவிச் செடியிழுகக
மறைவாயத திசைதெரியா வனததி லொருசெடியை
நாலாறதி ரமவலேநது நடநதுசுறறித தானலேநதும்
காலாடி முளளுக் கடிய வனநதனிலே
தைததிடவே யிவவாறு தட்டழிநது நானலேநது
வைததா னயனெனககு வகுதததுவா யீதெனவே
வஞ்சமில்லா மனனன வருகினற சிறுவனுடன
அஞசுநாள சுறறி அலேநதுமே கானேவனம்
தனனேக கடநது சாரல்வெளி யானதறபின்
குனறி நடந்து குடஞசாடி விட்டெழுநது
வைகுண்டம நோக்கி வாகான பஞ்சவர்கள்
அயிவர் நடக்க அதில்நாலவா [2]தோகையுடன்
முனனே விறந்துவிட முடிபொறுதத தருமருமே
பின்னு லொருவனுமாயப பெருமாளே தஞசமென்று
கிந்தி நடநது [3]கேதாரஞ சோந்ததுபோல
கந்த வனத்தில் கடுகிமரு தேநதிரனும
தந்தன துயரைத் தானே மனததிலுறறு
வந்து தவிப்பாயி மருகியே வீரையினகீழ்[4]
தரித்திருந்த கட்டுவர்க்கம் தனனி லொருதலவை
விரித்துத தரையில் வெகுமயக்க மாய்சசாய்நது
ஆயாச மாக அலுதது மருதுமன்னன்
சாயரட்சை வேளே சமனமுற்று ரம்மானே
சின்னஞ சிறுவன் சிறுபயலுந் தான்மயங்கி
அன்ன மருநதாமல் அஞ்சாறு நாளலேந்து

---

[1] திருமால். [2] துரோபதை. [3] சுவர்க்கம. [4] தலேப்பு.

வாடித் தவித்து மருகிப் பசியினாலே
கூடவே தானதிரிந்து கொண்டுவந்த கைவெடியை
பாண்டியன தனனிடததில் பககமதில் வைககலுற்றான்
காண்டீப னுமருது காவலவன கண்ணாலே
பார்ததுச் சிறுவன்முகம பகருவா னம்மானே
சோறறு மயக்கந தொலையாப பெருமயக்கம
ஏக்கம் பெரிதாய இடைநதாயோ பாலகனே
தீர்க்க வரமருள்வாயத திருககாளீ யீசுவரர்
எஙகூட வநது இடைநதோமெனறெண்ணாதே
மங்கா துணககு வாழவும் வரஙகொடுபபார
எனக்கா தரவாக எனனிடததில் வைததாயநீ
உனக்காக ஈசன் உதவிசெயவா ருநதனுககு
அஞசாதே யெனறு அரவணைதது வாதரவாய
நெஞசுத திடமுரைதது நெடிய வனநதனிலே
கடடுவர்க்க மீதில கணதுயினறு ஙகவரும
இட்டமுடன பாலன இணையடியைத தானவருடி
காததிருநதான சறறே கணதுயினறா தானவிழிதது
வேறறு விசாரமுடன விடடெழுநதா ரவவனததைக
கந்த வனத்தைவிடடுக கடுவேக மாயெழுநது
வநதாா சிறுவை வனததி லிரவுதனில
சோழபுரங் கிழககே துயாநத வனநதனிலே
வேலை யெரித்த விமலனே ! தஞசமெனறு
வந்தா ரிருநதாா மைநதன சிறுவனுடன ;

[இடையில் ஒரு ஏடு மூலப் பிரிதியில் இல்லை]

இருககவிட மில்லாமல எழுநதார் வனநதனிலே
சீராக வேயெழுநது சிறுவயல் தனலைவிடடுப
பேரான வாரணியம புலிகுத்திக் காடுசென்றார்
பட்டணமும் நல்ல பதியுமபுலி குததிவனம
தட்டழிநது வநது தடுமாறிப பாலனுடன
பசியினாலே வநது பரதவிததுக கானகத்தில
ருசியுடைய காயகிழஙகு துனனிமையாயத தானபார்த்துப
பறிததுக கொடுவாடா பாலகனே போவெனவே
குறித்த கனிபிடுங்கிக் கொடுவாரே னெனறவனும்
தேடி வனமுழுதுந திரிநதலைந்துங கிட்டாமல்
வாடிவந்து சொலல மனனவனுந தானகேட்டு
மறுகி யெழுநதிருநது வனங்கடநது போகவெனறு
சிறுக வளாநத செங்காட்டில செல்லலுற்றா
பெருகளா நாவல பலாககனிக ளில்லாத
சிறுகளாப பததிச் செடிமிகுநத காட்டூடே
வந்தார் மருதுமனனன வரவே தனககெதிரே
இந்தக் களாச்சிறிது இருக்கவே கண்ணாலே
கண்டா ரிதுவேது கனியெனவே தானினைந்து

விண்டா ரிருவர் விளம்புமிது வென்னகனி
என்னவே மன்னன ஈதுரைகக வேசிறுவன
அந்நேர மன்னாககு அதுவிவரந தானுரைபபான
ஆண்டவனே யிககனிதான தினறுல ருசிததிருக்கும
தருகினறேன நானபறிததுத தானபுசிபபீ ராமெனவே
சிறுவ னெழுநதுநினறு செடியருகே வநதுநினறு
திருகிக் கனிபறிததுச் சிககெனவே தானகொடுததுத்
தானும பசிககுத தானபிடுங்கி யேபுசிததான
தேனுண் டதுபோலத திகட்டி யிருவருநதான்
மலையா மனக்கருத்தார் மணிமுததா மாநதியில
சிலைபிடிதத மன்னன சிறுவனுடன நீரருநதிக்
காடெல்லாஞ் சுறறிக கலங்கி மறுபடியும
வாடியே யநத வனநதனிலே வநதிருநது
காளீசர் தமமைக கனமாக வேநினைததுத
தானே துதித்தெழுநதார் சங்கரப் பொய்கைவனம்.

விருத்தம்

வநதுசங் கரனுர் பொய்கை வனத்ததி சயததைக் கண்டு
இநதநல வனததி லாதொான றிலலைகாய கனியென றெண்ணி
சிநதையில சிவனுர் பாதம் சேரவே திரமாய் மன்னன
தந்திமா முகனுர் வாழும தழைவனம் தனனில வந்தார். (82)

வநதனா மருது பிள்ளை யார்வன மகிமை தனனை
விநதையா யறிநது கொணடு விநாயகன றனைபபூ சிதது
எந்தனை யுனது தநதை இணையடி சோபபா யென்ன
மைநதனுந தானும வநது மணிமுததா நதியி லுறறுர். (83)

திருத்தணி நாதர் வாழும திருப்பத்தூாக் கருகு தெற்கே
வருத்தமாயப பசியி னேடு வநதுதான மயங்கி நினறு
ஒருததரு முதவி யிலலை உடையவ ரல்லா திஙகே
வெறுததிவா கயிலை கிட்டி னேமென வன........னறுர். (84)

வேறு

நினறு மருதுமன்னன் நெஞ்சமது புணணுகி
இனறு இதைவிட்டு எவவிடததில போவதெனச
சங்கரப் பொய்கைவனம் தனனைவிடுத் தானெழுநது
சிஙகார மானதொரு சீவலக கோட்டைவனம
மணிமுததா மாநதியும வளாநததொரு வாரணியம
அளவுமெதத வெனறு அநதவனந தனனிலவந்து
அனனக் கிளையும அதிகப பசியினைபபும
குணறப பிடிததுடனுங குறுகிக் குலாவிடவே
பாாத்தவிட மெல்லாம பசிககொன்றுங் காணுமல்
ஆற்றுமல் மெதத அவதிப பசியிணைப்பாய்
விரத மிருபதுநாள் வேந்தன வெகுமயக்கம்

மருதுபிள்ளை யார்கோவில் வனத்திலே வந்துபுககார்
கூடவே கைவெடியைக் கொண்டுவநத சிறறுனும.
தேடிச் சலம்வேணடிச சிறருறறி லோடிவநது
கையால சலமெடுத்துக காலமுகஞ சுததிபணணி
மெய்யெல்லாந தானகுளிதது விடாயதீர அளளியுணடான
உண்டான விடாயதீரநதான ஓடிவநதான வேநதனிடம
கணடேன சலமெனவே காவலவ னுவனுடன
சிற்றடிப பாதைச செடிநுழைநது தானடந்து
மெததத் தகையோடும வேநதன நதிககரையில
அசநது நடநது ஆயாசந தனனுடனே
கசநத கனிபுசிததுக காதடைபபு மெத்தவுமாயச
சென்று நதிககரையில செஙகையால தணணீரை
அளறளளி மனனன அடைவாக வேகுடிததான
தாக மிளைபபுந தணணீா விடாயதீ நது
தேகங் குளி நது திருககாளை யீச்வரனைத்
தோத்திரமுஞ செயது சூரியனைத் தானவணஙகி
வோததுக் கிறுகிறுதது வெகுமயகக முண்டாகி
வநது திருமபி மனனன சிறுவனிடம்
சநதோஷ மினறித தானிருநது வபபோது
எஙகு மலைநததறகு இதுவசதி யாமெனவே
தஙகையால மனனன த ரயதனைத தானதூத்து
பொனனுடை தனனைப போறறி யொருதலைவை
தனனுலே தானமறிததுச சாயநதா கலுழனைப்போல்
தஙகத தழுவணையில சாயநதொரு பாவனையாயத
துஙகமரு தேந்திர துரையுஞ சயனமுறறு
பையல சிறுவன [1] பாண்டியனுர் கைவெடியை
கையி லெடுத்துக காலமாட்டில வீறறிருநதான
இபபடிககு இஙகே இருககவே யிவவிடததில
அப்பால நடநதவிதம யானுரைபபே னம்மானை
கைததிரளை வாஙகிக கணணுல புசிததுமிக
நெய்த்திரளை யுணட [2] நீலன்நீ லனகருததான
அக்கினீ சுங்கவுரி அரசன வெளியாற்றூர்
தக்கதொரு வெளியில தானிருககு மபபோது
அவவிடததி லேகருத்தான் அக்கினீசு பககமபார்தது
செவ்வே வொருவசனஞ செபபுவா னஙகவனும்
சின்னமரு தேந்திர தீர னிருககுமிடம
மன்னவா கணடு மகிழநதோடி வநதேநான
இந்நேர மெனகூட எழுநதீரே யாமாகில்
மனனு பிடித்துக கொடுபபேன மருதுதனை
நன்றுகக கணடுவநதேன நானதான அவர்தமையும்
இனறுநாம போகாது இருநதக்கா லெவ்விடமோ
போனு லினிமேல பிடிபப தரிதெனவே

---

[1] மருதபாண்டியன. [2] திருமால்.

கருத்தா னுரைத்தமொழி காவலனுந தான்கேட்டு
வருத்தந் தெளிந்து மனமகிழ்ச்சி யாயெழுந்து
பட்டாள மொன்று பயனை மெனக்கூச்சு
திட்டமுட னுரைத்துச சொன்னலக்கி னீசுதுரை
கருநா டகச்சனமும் கருத்தானை முனனேவிட்டு
திருமால் வனந்தனிலே செய்தவசில் முன்னுளில்
மானவேட்டை யாட வனவேடன வந்திடவே
தானவேட்டை மான்போலத் தன்கருததில் தோன்றினதால்
மானென்று மானை வனவேடன எய்ததுபோல்
கானில் மருதேந்திரர் காவலனைத் தானகருததால்
அககினீசு பட்டாளம் ஆன துருபபுகளைக்
கைககு வலபபக்கம் காவலனைத் தானிருத்திக்
கலலு வெடியெடுத்துக் கருத்தானு மநநேரம்
வெலலுவே னெனறுரெண்டு குண்டுதனைத தான்போட்டு
வல்லமைசேர் மனனன மருதுமேல நோக்கமதாய்
மேட்டில வளாநத விளாஞ்செடியைந தான......வ....ய
காட்டில பதிவாகக் கருத்தானுந தானிருநதான
னறிக் கருததான் ஒளியினுக் கநநேரம்
காணவே மால்மருது காவலனுங் கும்பினியைப
பட்டாளஞ் சோலசர் பாண்டியங்கரு ளுடமுடன
திடடமுடன் காட்டில செடிமறைவில் நிறகிறதைக்
கணடான் மருதேந்திர காவலனும பையனுடன
விண்டா ரருகில விரைநதுவா வெனறுரைப்பார்
வாடாச் சிறுவர் வனததிலமனு வேந்தர்களாய்க்
காடெல்லா மெந்தனுடைக கண்ணனுககுக காணுநடா
பாரடாநீ தானும் பார்ததும பதருமல்
கூறடா விபபோது கோடிப்படை வநதாலும்
வெட்டுவேன் சும்மா விடுவேனோ நானமருது
சுட்டு வெளியாககித் துரத்துகினறே னிபபோது
கைவெடியைக் கொண்டா கடுகவே நானுமிப்போ
மெயயுருவைச சுட்டு வேநதரெல்லாங கொனறுழக்கி
வெற்றிகொண்டு நானும வீரம விடாதபடி
குத்தி யெதிரிதளம் கொளளையெனக் கூக்குரலாய்
அபபா லெனதுயிரும் அடைவேன் சிவன்பாதம்
மெய்பபாக வீணில் மெலிவனோ நானமருது
எனறு சினந்து எதிரிமேல் கோபமதாய்த
தினறுவிடு வார்போலச் சிறுவனையே தானழைத்து
ஈரல் பிடுங்கி எலும்பொடிக்குங் கைவெடியை
வீர முடனே விரைந்துகொடு வாவெனவே
துண்டமும் ரெண்டாய்த் துணிக்க வெதிரிதனைக்
குண்டு மருந்துங் கூடவே தான்செலுத்திக்
கொண்டா வெனவே கோபமாய்த் தானுரைக்க

(இங்கு எட்டு ஏடுகள் மூலப்பிரதியில் இல்லை)

வாடிநான் சோர்ந்து மருகுகினற காலமிது
உனக்குச் செயகாலம உண்டாகி யிபபோது
எனக்கு வபசெயமும இபபோது வநததனல
அச்சமிலலா வேநதன அணணனுககு மிபபோது
பச்சவாத மெழுபபி படைமுகததில வாராமல
வருத்தத் துடனிருகக மறறுமுளள மனனரெலலாம
ஒருதத ரெனக்கு உதவியினறி யோடிவிடச
சூதினல் காட்டைத் துரவறிநது களளவழி
வேதினல் வநது வீடடையுமே கைவசமாயப
பாளையமும் நீயும படையு முயிர்பிழைததாய
மன்னன கவுரிதுரை வாராம லுனனுடனே
எனனுடைய மககள இயலவேநத ரெஙகளணணா
தனனுடனே கூட்டந தலைகெ டுப போகாமல
பினனுங கரிபரியும பெருஞசேனை நாட டவரும
கூட்டங் கலையாமல கொமபிழநத மநதையைப்போல்
வீட்டை விடாமல வீறறிருபபோ மாமாகில
அக்கினீசே வுனபோல அநேகமபோ வநதாலும
கைககுள் வளைதடியின கமபுக கிரையிடுவேன
கவுரி பணிமாாக கடடியஙகள கூறிவர
உஙகளுக்கு மிபபோது உலகஞ செயமடையும
எஙகளுக்குக காலம் இவவள வெனபதுதான
முனனே தெரிநதககால முனைசெயயே னுனனுடனே
பின்னே தயவும பிரியமுடன வஞசகமும
உள்வினயம வைத்து உஙகளுடன சோந்து
கொன்றதுவு மலலாமல கொலவதுவும் நானறிவேன
இவ்வுலகில....ப........ததா....டபபையெழு பத்திரண்டும்
ஒவ்வுதலாய் வநது உதவிசெயவோ மெனறதிலும
மனவலிவி லும் மாறருனை வெலவமெனறு
துணைவலிவி லும் துரையே துளைந்திளைதேன
ஆனதினு லக்கினீசு அறிவிளளோ னகையினல்
நானுனக்குச சொனனேன நலமோ விடரெனவே
என்னவித மாக எண்ணுகினறாய மனனவ நீ
சொன்ன மொழியதனல் துரையே மனத்தாபம
வேணடாங்கா ணிப்போது விதிநமககு மின்றளவு
ஆணடா ரறிய அறிவிததே னுந்தனுக்கு
மனனவன கவுரி வல்லவனுக கிப்போது
என்னையும அண்ணனையும எனனுடைய வமிசததாா
தன்னை யொருவரையுந தாரணியில் வைக்காமல்
சினனபினன மாகச் சிதைததிடலே வுற்றமொழி
உன்னிடத்தி லேயுறுதி உண்டுபண்ணிக கொண்டதனல்
[1] தென்னவனே யப்படியே செய்யே னென்னவேதான்

---

[1] மருதபாண்டியன்.

நீயும் வரக்கருதி நிர்ணயமுஞ் சொன்னதனாலே
பாயு முனைவீடம் பாங்காக வேபடைத்த
எங்களுக்குக் காலம் இவ்வளவே யிதமாய்த்
திங்களணி யீசனை சிருட்டித்தா னுகையினாலே
சொன்னபடி நீயும் துரையே முடித்துவிட்டாய்
இன்னுமொரு வார்த்தை இயம்பக்கேள் மன்னவனே
கண்ணுக்குள் கண்மணியாயக் கைக்குருவி போலாக
எண்ணிவரத் தேவையே எனமதலே....யினை... வன
விமல....லண்டன் வேந்தன் துரைசானி
சதிரில் துரைமார்கள் தானிறைந்த தவவிடத்தில்
அதிபிரிய மாக அவனபோ யவனதனக்குச
சுந்தரஞ்சோ மார்பன துரைசாமி யென்றருள
அந்தமுடன் துரைகள் அனைவோரு மப்படியே
விநதையுட னழைத்தா விளங்க வுலகமெங்கும
முநதவும் நாமுரைத்த முத்தவடு கென்பதுபோ
மறைநததுரை சாமியென்று வழங்குதுகா ணிவ்வுலகில
சிறநத விதுவசனஞ் செபபினேன் மன்னவனே
மைநத னெனவே வளாததான துரைசாமி
அநதக குழந்தை ஆரணியந தனனிலேதான
எநத விடததில இருப.............தானே
கந்தவனஞ் சோதிவனங் காட்டில திரிவானகாண
எநத விதமும எவரை வதைததாலும
மைநதன துரைசாமி மதலையுயிா போகாமல்
கொல்லாமல் சுமமா கொடுங்காவல வைபபதென்று
சொல்லுங்கா ணக்கினீசே துரையேவுன வாயதிறநது
என்று மருதேந்திரர் எடுததுரைத்தா வேந்தனிடம்
நணறுகா ணபபடியே நலமாய நடததிவைப்போம்
துரையே மருதேந்திரர் துடடத தனஙகளினறித
தரையி லிருபபானெனன தண்டிகைமீ தேறுமெனறார்
அபபடியே நலலதெனறு அரசன மருதேநதிரன
செபப முடனே சிவிகையினமேல தாமெழுநதார்
தததித் துருபபுஞ் சூழவே கும்பினியும்
வெறறிகொணடு அக்கினீசும் வெளியாற்று ரூடையத்தில
கூடாரம வநது கொறறவனாக காவலவைத்தா
வாடா மதிமுகததான மருதேநதிர மனனவனும்
வந்தா ரிருநதாா மனமும் விசனமுடன
சந்தோஷ மினறிச சல்பபுநதன கால [1] விதனம்
மெத்த விதனமென விதனம் பொறுக்காமல
சத்தியவான தானம் தனக்கு அடஙகாமல்
போசனமு மனறிப புளிதத தயிரதனை
ராசன் வரவழைதது நலமாய்ப் புசித்தனராம்
வாசவ னுனதுரை மால்மருது பாண்டியர்க்குத்

[1] விசனம், வருத்தம்

தோடம் புரிந்து துஞ்சினாகா **ணம்மானை**
திருக்காளை யீசர் திருவடியே தஞசமெனறு
இருக்க நினைவெடுத்து எகிஞா மனனவனும
காளீசர் பாதங கனமுடனே தானமறவான
[1] **வேளை** யெரிதத விமலாபதந தானசேர்நதாா
உடனே அக்கினீசு ஓடிவநது தானபாாதது
படமாத்தூர் வேந்தன் பாராளு மாலகவுரி
ராசனுககு அக்கினீசு நலமாய அறிககையிட்டாா
வாசவனுங் கேட்டு மனனன இடமதனை
பத்திரம பண்ணுமென்ன பாஙகான அககினீசும
சிததிரமபோல பெட்டி செயது அதிலடககி
முததிலுமே காவல முனபினனு மாயநிறுதது
வைத்திருந்தா னப்பால மருது பெரியநுரை
இப்புவியை யாணடு இணைபிரிநது போனவிதம்
செப்புகிறேன நனறாய் செவிகொடுத்துக கேளுமினி
பெரிய மருதேந்திரன் பேருலகை யாண்டிருநது
வறுமை சிறுமையதாய வனததில படுமவறி
ஆதி திருக்காளை அரனுமையாள் வீறறிருககும
சோதி வனத்தைவிடடு சோடிழந்த வன்றிலென
மனனன பிரிநது மயஙகித் திசைமாறித
தனனந தனியே தம்பி தனைநினைநது
மககள மனைவிசுறறம் மறநதுமனம வேருகிக்
கைக்குள வளைதடியின கமபே துணையெனவே
தஙகபபொன மேனியது அஙகம மிககககறுதது
மங்கலத்துக காட்டில் வநதிருநது சநதிரிகை
வந்தபின்பு ராசன வழிதபபித் தானெழுநது
புந்தி கலஙகிப போனார் **உளக்குடிககு**
உளக்குடிககுத தெறகே உயாநத ரெடிக்காட்டில
பிழைக்கலா மெனறு பினனுளை வைத்தெழுநது
அஞ்சுநாள பஞச ராததிரி அஙகிருந்து
அஞ்சாதே எனறு அழைப்பாா ஒருவரினறி
போசனமு மிலலாமல் பொறிகலஙகி ே.....றரி....
வாசமினறிக குனறி மனனவனு மிவவனததில
தாகம பசியிளைபபுஞ சஞசலங்கள் மெததவுண்டாய்
இருபதது நாலாண்டு இருநதரசு செய்துவநதோம
ஒருவர் தருணமதில உதவுகினற போகாணோன
வருநத நடந்த மலாபபாதம நோகாமல்
இருநது தவிபபாறி எழுநதுபோ மெனறுசொலல
வேறே மனிசா விளம்புவதைக் காணேமே
ஆரைநான நம்பி ஆதரிபபா ரெனறுசொல்லிக்
கூறுதற்கு விந்தக் குவலயததில் ஆருமிலலை
வேறொருவா மேலே விசனித்தால் ஆவதெனன

---

[1] மன்மதன

மன்னுயிருந் தன்னுயிராய் வளாத்தோம் சகலரையும்
உறறவர்கள் பெற்ற்ா உலகம பகையாச்சே
மற்றவர்கள் யாரு மயஙகாதே எனறுரைப்பாா
எல்லாம் திருக்காளை ஈச்வரனுர் தஞ்செயல்தான
வல்லமையால வாழ்நதோம மனிதா தேவையில்லை
வண்ணமுள்ள மேனியது வாடி நோகாமல்
எளளி இடையாமல ஈச்வரனே தஞசமெனறு
வனமே கதியெனவே மாயோனே தஞசமென்று
கணமே நினைககாமல கவலைநெஞசில் வைககாமல
மனம்போன போக்காய வனத்தில திரிந்தககால்
கனந்தான நமக்குக் [1] காளையார் காத்தருள்வாா்
எனறு மருதேந்திரன் எண்ணுது எண்ணிமனம்
சென்ற்ா வடமேறகாய்ச செடிஙகாடே ஆதரவாய்
பில்லாக் கரைவழியாயப பேரிருளி லேயெழுநது
அல்லி நகரம் அடுத்த செடிஙகாட்டில
ஏங்கி யிடைநது ஏழுநாள படடினியாய்த்
தூஙகி நடநதுவநதார் சூரியனுா தாமுதிததாா
ஓங்கி வழிநடநது ஒருவாகணணில கிட்டாமல
[2] நாங்கூர் வனத்தில நடையசநது வந்தெழுநது
ஏாஙகியன தஙனில்வர நலலிடையா கணடுமனம்
ஏஙகி யிரஙகி இவர்மயக்கம் தானறிநது
வாட்டமுஞ சோப மயககமதைதத தீர்க்கவென
ஆட்டினுடைய பால்கறந்து அரவணைததுத தாஙகொடுததாா
வாங்கிப் புசிதது மனனவனும அப்போது
ஓஙகி நடநதுவைகை ஓடைநதி தானகடநது
வடகரையுந தாணடி மடைபபுறததுப பாதைவழி
அடைவாக வேநடநது அனபாய் வடகிழக்கே
இடமபாாதது நனறாய் இருக்குமிடம போகவெனறு
படமாத்தூர்க் காட்டில பாாத்திபனும வந்திருந்து
மறுநா ளதிலிருகக மாற்றனே வனமிதெனறு
ஒருநா ளிருநதுமனனன உடனகாடடை விட்டகனறு
வாட்டமுடன் நடந்து மககளபெண்டி ராசையினுல்
:.........வெகுவாய்ச் சிந்தையது வாட்டமுற்று
வம்பில்லாத தருமன் மருதுதுரை மன்னவனும்
தம்பிமேல சிந்தை தானே மிகுந்தவனும்
வாடி மனமுருகி மக்கள்பெணடிர் தம்பியரை
தேடிப படமாத்தூர் செடிஙகாடடி னூடுவழி
தெம்பாய் நடககையிலே தென்னவற்கு மப்போது
தம்பியர் மேலாசை தனிமை மிகவாகி
வெம்பி வனத்தலைந்து விதிதனையே தானினைந்து
கொம்பிக் கொதித்துக் கூறுவார் மனனவனும் ;

[1] காளையார் கோவிலில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமான். [2] திருநாங்கூர்.

கொச்சகம்

சோதிவன மீதுவளா தோகைமயி லினமேல
சாதிவகை கிளிகாளென தமபியுடன சநததியும
மரதுடனே யிநதவழி வநதா லுரைததிடுவீர்
வேதனையே வுங்களுக்கு விளைவதுந் தானதரமோ. (85)

பாரே பருவரையே பணபுடைய செணபகமே
ஆரை யினிககேட்பேன் ஆறுலு முமையல்லால
தாரணியை ஆண்டிருநது தாழவுவநது வாழவிழநது
போனூரே யெந்தன புதலவரையுங காணீரோ. (86)

ஆலே திருவரசே ஆததிதிரு வரததிகளே
பாலனுட னேயெனது பரிவாரங காணீரோ
வால யெனககிளைய மாலமருது பாண்டியனும்
பாலருமே இநதவழிப பாதைவநதால சொல்வீரோ. (87)

வாக்காக வேகொக்கின வனனமுளள அனனமதே
மக்களுடன தம்பியிநத வனததிலவரக காணீரோ
அககுமிலலே வேறெனககு ஆதரவு ஆருமிலலே
பக்கத துணையுமிலே படசிகளே தஞசமெனறேன. (88)

ஆனைகளே ஆளிகளே அணடரணடப பட்சிகளே
கானமெனுஞ சோதிவனக் காடடிலுளள சாதிகளே
சேனைதளம் பெருதத தீரன்மரு தேந்திரனை
கானவனத திவவழியில கணடீரோ காணலையோ. (99)

விருத்தம்

தகைப்புடன் தயஙகி மனனன தம்பியுந தனது பாலர்
திகைப்பூட்டில மிதிததாப போல திசைதபபிப் பிரிந்த தாலும்
நகைப்பரென றுலகில நாணம நடுககமு மடகக முற்றுத
துகைபபெரு வனமானு சோழ புரத்துருக காடடில செனறு ; (90)

நாடதை யிழநத வேநதன் நற்றுணை யொருவ ரின்றி
வீடது மிழநத சொநத வேநதரைப் பிரிநது கானில்
காடதி லலைந்து கந்த வனத்தினில் கவலை யோடும்
ஓடியே வந்து நின்று உருகினு ருடைந்து சிநதை. (91)

சிநதையுங கருகி வாடி தெளிவினறித் திகைத்து மன்னன
கந்தமா வனத்தின் பொய்கைக் கரைதனி லிருந்து தாகம
விநதையாய்த் தீரத்தந் தண்ணீா வேநதனும புசித்துப பின்னும்
அநதநல் வனத்தை விட்டு அடவியில் நடக்கின் றுரே. (92)

வேறு

மெச்சும் புகழ்மருது வேந்தன அறிவழிநது
அச்சமது வுண்டாகி அவவனத்தை விட்டெழும்பி
வினைக்கே பயநது மெலிநதுருகி வேநதனுமே
பணைகுடிக் காட்டின பாதை தடுமாறி
எவரு மணுகா திருட்டி விளைப்புடனே
கவனத் துடனநடநது காடெல்லாந் தானகடந்து
எத்தனை நாளைக்கு இப்படியே யிவவனத்தில
சித்தங் கலங்கித திரிவேன சிவனுரே
எனறே திருக்காளீ ஈசவரனே யுனபததநில
சென்று வணஙகிச சிவகணங்க ளாயிருப்போம
வம்புக்குள் சிக்கி மறுகாமல நாமிருவர்
தம்பியும் நானுஞ சரணடைவ தெக்காலம
எனறு புலம்பி எங்கி மருதுமனனன
நினறு தவித்து நினையாவெல லாமநினைநது
காட்டி லிருந்து கலஙகிப பரதவித்து
வாட்டம் பசியிளைபபும் மைந்தா மனைவியர்மேல
தேட்ட மிகவாகத் திறமும வலுகுறைநது
நாடடை நினைக்காமல் நலலரசுந தோறறாமல்
மைநதருடன் தம்பி மறுமனன ரைமறநது
சிந்தை சிவனபாதம சேரவெனறு வோாமனததாய்
உறற வனஙகடந்து ஒக்கூர் ஊருணியும
வித்தார மான விநாயகனு ராலயமும்
கண்டு மகிழ்ந்து கனபிரிய முணடாகி
மணடலத்தை யாண்ட மருதுதுரை தானும
பொய்கை நதியாடி பூசைதவந தானமுடித்து
அய்யன விநாயகனுர் அடியிணையைத தானபோற்றி
தொழுது விநாயகனைத துனபமெல்லாந தான்தீரப
பழுதில்லாத தம்பியுடன பாஙகாக வெநதனையும
இருவரையுங் காளீசர் இனபமுட னுனபதத்தில
திருவடியில சேர்ததுத தினமு முதுகதியாய்
இருவ ரிருந்து எனறைக்கு முததிபெறறு
திருவின் மலர்ப்பாதம் செனறாக ளெனறுலகில
பேரும் புகழும் பெருமையுமே வுணடாகிச
சீருந் தவமுஞ சிறப்பாக நீகொடுத்துச
சாரும் வினைதவிர்ததுத தமபியுட னெந்தனையும
காப்பீர் சதாசிவனே கடைபோக வெபபடியும
என்று துதித்து எக்கநதனைமறநது
நின்றுதான் சூரியனை நிட்டை யுடன்வணஙகி
நன்றாய் வழியறிந்து நாம்போக வேணுமெனறு
சென்றார் வடக்கே சிறந்த மதகுபட்டி

காணி லிவர்வரவே காலதனில முளளழுத்த
மானபரன பெரிய மருதுதுரை தானபாாததுக்
கல்லழுத்தி யெநதன காலில்முள தைததிடவே
மெலலடியைக கிநதி மிதிககவோ நானமருது
ாட்டி யெறிநதாலும எனமீதில் செலலாதே
காட்டிலுளள முளளு ஆனமடடும பாாககினுமே
நெஞ்சுங கலஙகுவதோ நினைவுதபபிப போகுமதோ
படைககஞசா மனனனெனப பாருலகில பேராகிச
செடிககுப பயநதால சிரியாதோ பூமியென
விண்டு தனியாக விளமபியே யவ்வனததில
மண்டலததை யாணடோன வலிமை தனைமறந்து
உறறவரைத தானினைநது உருகிமனம் வேருகிப
பிததாய மானவராயப போநதா ரவிடமவிடடு ;

விருத்தம்

மனனவன மதகு பட்டி வனநதனை விடடு நீஙகித
தன்னிலே துயருண டாகிச் சாரலில நிணைநது வாடி
இனனிமே லெவிடம போவ தெனனவே மனமும நொநது
மினனிய முகமவே ருகி வெள்ளைக்கல் வெளியில வந்தாா. (93)

காலினில தைதத முளளைக கையினில வளரி யாலே
ஆலினில நினறு மனனன ஆணிவைத தறைநதாப போலே
சாலவே விழியால பாாததுத தானடித் திறககித தேய்த்து
மாலையில மதகு பட்டி வனத்தினில[1] மருது வநதாா. (94)

மனனனு மதகு பட்டி மலைககண வாயி ஞேரம்
தன்னவன தனிய ஞகித தம்பிமே லேகக முண்டாய
அனனிய ரெவரு மினறி ஆதரிப பாரு மலலால
உனனியே நடைய சநது உருகிஞா சாலி யினகீழ. (95)

வேறு

ஆனை வெறுமபுலியே ஆரணியந தனனிலவளா
மானே மயிலினமே மககளவரக காணியரோ
தந்தார் தாரந தரையில் மிதிததறியாள
மந்தார் குழலணங்கு மனைவியெநதக காடுறைநதாள
ராவண்டக கரடிகளே மரமே சிறுசெடியே
கண்டீரோ எந்தன கண்ணனை தமபிதனை
மநதிரி யூகி மதிவதனன மால்மருது
தநதிரி பூலோக தருமனெனனுந தம்பியரைக்
காணுமல் நெஞ்சங கலங்குதே கானகததில
வீணுய் நானுக வினைதனககு வுளளானேன
கானமெல்லாஞ் சுறறிவநது காணேனே தம்பிதனை
மாற்ருன கவுரி வலலவனுங கும்பினியும்

[1]. மூத்தமருத பாண்டியன.

பார்த்தெய்து கொன்றுரோ பாலரையுந் தம்பியையும்
காடுசெடி முழுதுங் களைக்கினைறுர் கும்பினியார்
ஓடி யொளிந்து ஒதுங்குமவழி காணேனே
தம்பி சமததுந தாரணியை யாண்டதுவும
வமபுடைய பாலர் வலிவுஞ சவுரியமும்
வங்காளர் சீனர் வந்துகணடு நினறதுவும்
எங்கை வளரி எளிமையாயப போனதுவும்
ஆலமுண்ட கணடா அரனுர் நமக்களித்த
காலஞ சரியாய் முடிநததனுல காசினியும்
வீர மிடிநதும் மேன்மையது தானிழநதும
பாரை யிழந்தும பரதவிகக லாசசுதிபபோ
எம்பிரான் செயகை யினிநடபப தேதெனவே
சாம்பி முகம்வாடித தயங்குவா ரநநேரம ;

விருத்தம்

சமரினில் வலியோன் யிருமரு தெனவும்
தரணியி லவாகளல லாது
அமர்புரி வலிமை ஆண்மைவல லபஙகள்
அவனறி யுலகிலா ரெனவும
தமருடன சொநதக கிளைகளுந தளங்கள
சகலதன சவுரிய மிருக்கக
கமரிருள வனததில தமபியும புதலவர்
கலஙகிட நமமுயிா கரைநதோம. (96)

ஆதவ னெழுநது சமர்பொர வெனவே
அடர்நதுஎன ஞேடெதிா வரினும
மாதெனும வாளமேல நடநதவ ளருளால
வளரியால் தடுபபனே மயஙகேன
சோதினைக் காளை அரனடி சேரத
தொடுத்தநா ளடுத்தது பச....ன
வாதமு மிதுநாள வரவும்வல லபஙகள
வலிமையுங குறைநதது வலுவாய. (97)

வேறு

மனம்வாடி மன்னன வலிமை யிபபடிக்குத
தனிமைதாய எண்ணித தயஙகுவார் பினனுமவர்
சமருக் கொமு காதால் தரணிதனில மாலமருது
அமரி லவர்களைத்தான் அடக்கவல்லார் யாருமிலலை
என்று புவிபுகழ இருந்தோ மிதுநாளாய்
வெனறுனே அக்கினிசு விதிநமக்குக் கிட்டினதால்
தம்பியுடன் தமருங் கிளைகள் தங காவலரும்
அம்புலியும் கைவசமாய் அரசு மிருக்கையிலே

ஒன்றுமில்லை வேதனைகள உல்லாச மாயிருநதோம
இனறு சகலமுமே இழந்துநாம வாடுகையில்
காளி அரனபாதங் கருததுடனே சேரவெனறு
மானைக கரத்திலணி மகாதேவர் தானளிதத
வரமுஞ சரியாகி வல்லபமுந தானகுறைந்து
கரும வினைகவிநது கணணெடுகக வொட்டாமல
வேதனைய தாகி மிகுததருள கைகளபச்சை
வாதமது வநது மாததானு லெநதனுககு
வளரி யெடுகக வலிமையொனறு மிலலாமல
வெளிறி உடம்பசநது மெலிநதேனே வீமபதனுல
அம்புவியாள மனனன அரசன்மரு தேநதிரனுரை
தமபியருந தானுந தடடழிநதா ரெனறுலகோர்
உரைககும் படியாக ஊமையனுல பேரெடுததேன
இரக்க விதுகாலம் இனிவேறு வொனறுமிலலை
என்று மனமும இளகிப் பசியிளைபபால
இனறு வசதியென இருநதாரே சாலியினகீழ ;

விருத்தம்

நேருடை விளாவுஞ சாலி நிழலினி லிருநது மனனன
வீறினுல் பசியைத தீாக்க விளாஙகனி யதனைக கணடு
தீரனுஞ சாலி நீஙகிச சிககென வெழுநதே சென்று
பாரினில குனிநதே விளவின பழந்தனை யெடுக்க லானுர். (98)

விளாஙகனி தனையெ டுதது வேநதனும புசிபபோ மெனறே
பழஙகளை மடியில கடடிப பருததகோா சாலி தனனில
களங்கமற் றிருநது மனனன கனிதனை யுடைக்கும் போது
விளங்கவே வடமேறகாக விளமபவோர் நிமிததங கணடாா. (99)

சொலலிய நிமிததந தனனைத துரைமகன விரைந்து பாாத்துக்
கலலனுண டாகு மெனறே கருதிய வசனங கணடே
எல்லையை விட்டுப போநது எழுநதபபால போவோ மெனனச
சொலலியே பழததைத தின்று தொடாநதிடும் பலனைச
[சொலவாா. (100)

வேறு

நிமிததம்து சொன்ன நோமை தனைமனத்தில
சமத்தன் வருமபலனைத் தானறிந்தங கீதுரைப்பாா
தனிதடொருவ னுகத் தயஙகுகினறே மொற்றையிலே
சனிததுயற்சி தீாநது தனபதியில் செல்வதறகு
எட்டுநா ளோர்வாரம் இருககுதெனறு சாதகததைத்
திட்டமுடன எணணித திருமருது பாண்டியனும்
இந்நாள முதலாக எட்டுநா ளாமவரையும
வின்னபே தஙகள வேறெனறு மில்லாமல்
தப்பித் தலைபிழைத்தால் தாரணியை யாளவென்று

செபபும் நிமித்தமதைத் தீர னறிந்துகொண்டு
திருக்காளை காளீசர் செயல்நமக்கு வுண்டானால்
இருக்கலாம் நாமும் இயல்பான தம்பியுடன்
என்றுமே தானும் எண்ணியே மன்னவனும்
நின்று உலாவி நிழலில் விளாஙகனியை
உண்டா ரதுசமயம ஒளிததிருநது வோர்வலையன்
கணடோடி வநது காவலனைக கணடவிதம
கவுரியுட னுரைக்கக் கேட்டவுட னஙகவரும
சவுரியவா னக்கினீசு தனனிடத்தில் போயுரைகக்
கேட்டா ரிதுசேதி கேட்டவுட னக்கினீசு
வாட்டந் தனைமறநது வநதுரைதத பையனவன
தனனையே புடனனைவிடுத தானவர்கு வுண்மைசொல்லி
செர்ளல்துரை அககினீசு திரணடுரெணடு கும்பினியும் ;

மதகுபட்டிக காட்டில் பெரிய மருது துரையை அக்கினீசு வளைந்து பிடித்தது.

சோல்சர் துருபபுந் துரைமா ரணியணியாயப
பாசமுடன மருது பாண்டியனைத் தானபிடிக்க
வநதார வெளியாற்றூர் வாடிவிட்டுக் கோட்டிநகர்
சந்தோச மாய்ககடநது தானதிக வேகமுடன
குரளித தனமவலையன் கூறினவன தனனுடனே
அரளிக்கோட் டைவெளியில அடிததேதான கூடாரம
நாட்டவரைக் கூட்டமிட்டு நயவார்த்தை யாயுரைதது
வாட்டபப டுமபெரிய மருது தனைபபிடிதது
கொணடுவர வேணுங் கூட்டமா யெல்லோரும்
திணடாம வனததில் செடியைக கலையுமெண
வநதே மதகுபட்டி வனநதனிலே யாராயநது
அந்த வலையன அவனகாட்ட வக்கினீசும
சுற்றி வளைததுச் சூழவிட்டுச் சேனைகளை
மத்தியிலே வக்கினீசும வாமபரியை விட்டிறங்கி
கையில் வெடியெடுத்துக காலநடையா யஙகவரும
பையச செடிமறைவில் பதுங்கிப் பதுங்கிவநது
செஙகை வெடியதனைத திறமாகத தானூனறித
தங்கி மரத்தடியில தானிருநது அககினீசும்
மறைநது மருதினுடை வளரிக்குத் தானபயநது
கரைந்து மதிமயஙகிக காவலனை யெப்படிக்குப்
பிடிப்போ மிவன்மிகுநத பலசாலி யாமெனவே
துடியாய்க் கவுரிமுனனுளை சொனனு ரதனலே
துப்பாக்கி யாலே சுட்டிடுவோ மென்றககால
தப்பினல் துபபாக்கிச் சனியனதில் நம்முயிரும்
செப்பமுளள சோல்சரையும சேனைபடை யாளரையும்
வைப்பதில்லை நனருய் வளரியினுல் கொன்றிடுவான்

தாக்குடைய மால்மருது தமபியுட னண்ணனையும்
தூக்குவே னென்று துரைகவுரி ராசனிடம்
எடுப்பாக முனனுள இயமபியதோர் வார்ததைதனை
முடிப்பதில்லை நிச்சயமாய மோசமது நேருமதால
எப்படிக்கு நாமிவனை எஙகும் விடாதபடி
கைபபிடியாய்ப பிடிககும காரியஙக ளேதெனவே
தேசத்து மனனன சொனலக்கி னீசுதுரை
யோசிககும் போது உணடுபசசை வா......மென
அறிநத பழையநினைவு அப்போது வந்ததனால்
சிறந்தடிக ளக்கினீசு தீரனிவன் கைவளரி
வலாது நம்மேலே எபபடியுங் கைபபிடியாய
வாலாய மாயபபிடிகக வாகுமென்று தாககுடனே
சேனைககுச சாறுபணணி சொனலககி னீசுதுரை
மானபரா னனதொரு மருதுதுரை முனவரவே
அன்றே திருமருது அறிந்துநமன வநததென
எனறே வளரிதனை எடுததார வலதுகையில
இருமபு வளரிதனை எடுததவனமே லேவவென
விரும்பியே கையோஙக மெயநடுஙகிக் கையசநது
இசசை வேறாகி இளைததுமனம வேறுபட்டுப
பச்சைவா தஙகள படாந்துவலக கைசோாநது
நீட்டினனு கத்திருமப நிமைககுள முடககறியாா
வாட்டமுடன பசசை வாதஙகுறுக கிட்டதனால
அசநதா ரறிவழிநதாா ஆருமினறிக கானகததில
வசநதா னினிமேல்நாம வநததொரு அக்கினீசு
இடநதான வேறெணணம எளளளவு மில்லையெனத்
திடநதான மனததிலெணணிச செபபுவா ரநநேரம்
தளமுந துணை யிழநதாா தார்வேநத னமருது
வளரிதனைப் பாாததது வழுததுவாா ரம்மானை.

விருத்தம்

எடுததகை வளரி தானும எதிரிமேற செலலுங் காலை
விடத்தகா துரையே யெமனாான விட்டிலும விடாது யெநதன
படைத்தவா யுதங்க ளெலலாம பகைவனவந தெதிர்த்த போதில
விடததடை யானு லெநதன விதிமுடி வான நானே. (101)

ஓங்கின கைதான சோாந்தால் ஒருவரைச சொல்வ தேது
தாஙகிய வறுமை வநதால சஞசலப படவு மாமோ
எஙகியே யிடைந்து மனனன எஙகையில வளரி தானும்
வாஙகப்பின வாங்கிற் றனறே வருமவி தாதங் காதே. (102)

அமபறாப பொதியைக கட்டி அரசர்கள் புயததில சேர்ப்பர்
நமபியே மரமி ரும்பே நானசுமந தலுத்தே னுஙகள
வம்புதா னெனக்கு முனனே வந்தது மாற்றா னல்லோ
வெம்பிடா திருமபே வநத வேநதனமேற் செல்லா தேதோ. (103)

வல்லவன நவாபு சேனை வந்துதா முன்று ளென்னைக்
கொல்லவே வளைந்தாா கொலலங் குடியிலூ ருணியில் நரனும்
செல்லவே நதியில் முங்கித் தெளிந்தெழுந் திலேயோ நாஙகள்
கொல்லவே குதிரை ராணு குணங்கியே கலைந்த தென்றே. (104

வேறு

அன்றுஎன னிருகைநீங்கள ஆதரவா னீரபபோ
என்னைப் பிடிககவிதுக்கு இருபதாம நாளதனிலே
வந்தால பெரிய மருதினுடைக் கைவளரி
எநத விதமெனறும் எவவிதமே செயவதெனறும்
சிந்தைதனில நனறுய்த தெளிவாகு முந்தனுக்கு
இநத வளரியுனமேல ஏற்றககால் தேசமதை
ஆளவான கவுரிதுரை அபபோ துளக்குடியில்
மாளவான் செடிக்காடடில மைந்தன் குடைககாது
தமபி கயததுவெட்டி தலைகொணடு போயவதைததான
நம்பிக்கை சொலலி நாணவிலக்கா தேயிருநதால
தம்பி கவுரி தலைகொணடு மிபபோது
தெமபாக விஙகுவநது தேச முழுதாளவான
வருவா னிவன்பிறகே மனனவனநீ யிஙகுவநது
சிறுவயலில் சென்று தீனி புசிததிடுவாய
கண்ணெதிரே யிபபோவெடி கைபபிடிதது வந்தவனீ
எண்ணி யிதற்கு இருபதாம நாளதனிலே
மனனுநீ யிபபடிககு வருவதுவே யுணடானுல
எனனநா னுனனிடததில இயம்புவே னக்கினீசே
எங்கை வளாி எதிாத்துன சிரமறுதது
அங்கே கமுட்டி அறிநதுவரப் போய்விடுமே
சத்தியந தபபாதார் தாரணியில் குமபினியார்
உத்தம ரெனறும ஒழுங்குமுதல சடடதிட்டம்
நீதி மிகுநத நிருபரெனறுஞ் சொல்வதலலால
பேதக முங்களிடம் பிறந்த திதுவேகாண
எதிரு லெனறு இயமபககே ளக்கினீசே
சூதினுல் சொனன சொல்லெனவே யெணணுதே
வையகததில் நீஙகள வஞ்சகமில லாதிருந்தால
பைய விதுவரையும பாராளத தககதிலலை
பொய்யும் புரடடும் புலையுங் கொலைகளவும்
மெய்யாகச் சூதும் வினயமுடன் மேதினியைக்
கன்று டகத்தார் கபடத்தா ராகையினுல்
மனறு விந்நாடு வாங்கினீர் வஞ்சகமாய்
உங்களைப்போ லெங்களுக்கு உணடானுல் சூதுகள்தாம்
எங்களையும் வெல்ல எமனுலு மாகாது
வஞ்சக மில்லாத மனுவேந்தர் தம்மையெல்லாம்
அஞ்சவே வென்று அரசாள வேதுணிந்தீர்

ஆனலு முங்களுக்கு ஆகுமநா ளானதனலை
தானக வெஙகளுககு தாழநதநா ளாசசுதுகாண
ஆகுமநா ளுள்ளவரை அரசாணடோம மேதினியைச்
சாகும்நாள் வநததனல தப்புதறகுண டோவிதங்கள
நானபுலம்பல வீணிதுவே நவிலககே ளககினீசே
கானபுகுநத வெநதனுடைக கணணை தம்பியரே
விட்டுப பிரிநத விசாரமனறி வேறிலைகாண
தட்டுப படவிலையோ தமபி யிதுவரையும
என்று பெரிய மருதேநதிர னெடுததுரைகக ;
(இடையில் இரு ஏடுகள் மூலப்பிரதியில் இல்லை)
அழைததாாக ளென்னை அனுபபிவிட்டா ருனமீதில
என்னை யனுபபிவைததாா எனகூட வநததளம
தனனிலுமே நானகுபட் டாளமத னைவதைததீா
திருப்பத்தூர்க கோட்டைமுதல சிறுவர் புரிவரையில
திருப்புவன முதலாகச சிறநதபுதுக் கோட்டைவரை
விருப்பமுடன நீாமேல நெருபபின வெகுதளததை
நெருபபா யெரிததுவிட்டீா நிமைதது விழிககுமுனனே
ஆற்றில் குளததைவெட்டி அதனுளுளு சேனைகளை
நேர்ததியுடன கொனறீா நேரமிது வலலாமல
போசனமு மிலலாமல புலமபவைததீ ரெநதனையும்
காசினியெல லாம்பிடிததோம கணடதிலலை யுஙகளைப்போல
பூமணட லஙகளெலலாம பிடிததாாகள குமபினியார்
பாாமனன ருஙகளைபபோல் படைபொருவா ராருமில்லை
இப்படிக்குச் சணடையது எவாசெயவா ருஙகளுடன
செபபமுட னெஙகள சேனைகளு மாணடதிலலை
வானர வீரன மதுரை முதல்துறநது
காறு வைகைக கரையோர மாய்விரட்டி
வணணமுளள மல்லபபையன வளர்தத விளந தோப்புவரைக்
கொன்றீ ரஞசு படடாளம் கொறறவனே
ஏரி யுடைததீர் இறககடிததீா வேணபடை
வீறுடனே கொனறீா வெகுபேரான போகளையும
பீரஙகி யாலே பிடிததீாகூ டாரமுதல்
நேரஙக ளிவ்விதத்தில நேர்நததுகா ணுன்மீதில
அப்படியுங கும்பினியாா ஆதரவே யுனமீதில்
செப்பமுடன தயவாய்ச் சிறுவனவ னூமையனைக
கைப்பிடியாயக் கொடுததுக் காவலனை யொபபுவித்தால்
எப்போதும் போல இருப்பீ ருலகாள்வீர்
எனறுதான கர்னல் இயலபாக வுநதனக்கு
அன்று வரவிட்ட ஆளோலை தன்னையேநீ
பின்னுசை வைததுப் பேணமல் விட்டுவிட்டீர்
இன்னிமே லெண்ணம் எவ்வளவு மேற்காது
வாட்டுமுதல கமுட்டி நல்ல கவர்னருடன்

போட்டியுட னாற்றிப போட்டுக் கடநதுவந்தேன்
வந்ததொரு கவுரி வலலவ ராசனுக்கும்
சந்தேகங் கள்தீரச் சத்தியங்களை செயதுதந்தேன
வந்தே னேகதள மாளக் கொடுததுவிடடேன
அந்த விசனம் ஆராலு மாறுவதிலை
இநத நகரிலுங்கள் இருவருடன தான்சேர்த்து
மைந்தன் மறுமகனா மைததுனர்மாா வாளவீரா
இநத வகையில எழுபதது ரெண்டுநபா
சுந்தர மாள்மருதே தூக்குவே னெனறுசொலலி
பழிவாஙக வெனறுவநத பாஙகுடைமால கவுரிக்கு
எழுதிக் கொடுததுவிட்டேன இனனியென் னலாமோ
திருமயமுந் திருப்பத்தூர் திருக்கோட்டி யூர்நகருமம
அருமையுளள சோழபுரம அஙகஙகுந் தஙகலதங்கிப
பெருவயலில வநது பேரணியாயப் படுஙகுடியில
ஒருமாசம நாமிருந்தோம ஒருவன்நீ யென்னிடததில்
உட்புகுந்து கணடு உடனபாட ராமாகில
அபபவே தான்கமுட்டிக கறிவித்து நானெழுதிச
செப்புமுட னுததரவு தீரமும வலுபபடுததி
எப்போதும போல இருககும படிமுடிபபேன
இபபோது விசனம இருநதினிமே லாவதெனன
தபபிவனம் போனவுன் தம்பியும் நமமிடத்தில
வநது அகப்படடான வெஞசிறையில வைததுவநதோம
உந்தனையுங் கூட உடனசிறையில வைபபதற்கு
வாரீா சிவிகைதனில வந்திருப்பீ ரெனறுரைத்துப
பாரீரும் தமபி பாகறபந தான்பாாக்க
வாருமெண அக்கினீசு மருதுதுரை யுனனலே
நேரம்வெகு வாகுதிபபோ நீாசெயத நேரமலலால
சேரும் வெளியாற்றூர் செலலுவோம வாருமெனனக்
கூறுமொழி கேட்டுக் கொற்றவனு மாலமருது
தமபி யகபபடடான எனறுதுரை சாறறினதால
அம்புவியாள மனனன அநேக அவதியுடன
தெம்புடனே வநது சிவிகைமேற கொண்டனராம்
குமபினியுந துருபபுங் குதிரைரிசு முட்டுகளும்
வம்புசெயவா ரெனறு வளைந்து தளமநடககச
செம்பொன் நகர்மருது சிவிகைதனில தானிருந்து
சீக்கிரம தாகச் செனறூர் வெளியாற்றூர்
பாக்கியவான் தானினைய பாண்டியனூர் தாமிருக்கும்
கூடாரந் தனனில கொணடுசெனறா மன்னவனைத்
தேடியே தமபியுடைத் திருமுகத்தைப் பாாககவென்று
ஓடினார் கிடடே உட்கார்ந்தாா தமபியிடம
வாடினூர் கையால் மலர்முகத்தி லேயறைநதார் ;

சின்ன மருதேந்திரனைப் பெரிய மருதேந்திரன் வந்து'கண்டு விசனப்பட்டது.

விருத்தம்

அண்ணனும வநது நினறு அருமையாந தம்பி தன்னைக்
கண்ணினுல பாாதது நலல கமலககை யுதிரம பாய
மண்ணினில முகமு மோதி வலுததவுன விதனத தானும
புண்ணினுல மடிவா யெனறு புரிநததோ திருநத வேதன (105)

தந்தைதாய தரணி விட்டுத தாரமும் பாலர் வேறுய
வநதுநா மாரண் யத்தில மதிமுகங காணுத தமபி
உந்தனைப் பிரிந்து நானும உலகினில இருகக லாமோ
எநதனைப் பிரிந்து முநதி யிகம்பர யெ........மபி (106)

உநதனைப் பிரிநதே னிநத உலகிலா ருரிமை காணேன
சிநதையும உருகி வாடி செடிவன மெல்லாந தேடி
வநதுநா னருகில கிட்டி மலாவிழி விழிதது வாாததை
விநதையென விதனஞ் சொலலி விளமபவுங கிடைததி லேனே. (107)

சோதிமா வனததை விடடுத தொலைதனில பிரிநது தமபி
ஆதியோ டநத மட்டும அரணிய முழுதுஞ சுததி
வாதனை மிகவுண டாகி மாசமும ரெணட தாகி
வேதனை யுடனே வநதும விழிததிலேன முகததில் நானே. (108)

அந்தநாள தருமா தாமும அலைநதுமே வனததை நீஙகி
வநதுவை குணடந தனனில மாலபத மகிமை பெறறு
சிநதையி லுறுதி யாகச செயதவ முடிதத வணணம்
விநதையுன மேனி கணடேன தவஞ செயய விருமபு வேனே. (109)

வேறு

தமபியரு மேனி தானகணடு பாண்டியனும
வெம்பி மனமிடைநது விதிவசமோ வெனறுரைதது
முகத்தி லுயிருடனே விழிககவெனறு ஆவலுடன
பகைதத மனிதனுடன பாவனம விடடுவநதேன
ஆசை பெரிதாக ஆவலுடன ஓடிவநதேன
காசினியில முனனோ செயகாமம பலித்ததயயோ
இபபிறப்பி லேயிறநது எழுந்தாய் சிவனபாதம்
எபபிறபபில கணடு எனகவலை தீருமடா
ஆரா ரிருநதுமென்ன ஆனைகடடி வாழ்நதுமென்ன
பாராளுந தம்பியுன்மேல் பாருலகில கிட்டாதே

மக்கள் பெண்டிாசுததம் மறுமக்கள் மாாகள்முதல்
அக்கமுடன பக்கம அனைவரையும நானமறநதேன
திக்கெல்லாம் போற்றித திசைகளெட்டும நானவழஙகு
தக்க புகழுடைய தமபியரே யுன்னுற..........
மறக்கவெனருல சறறும மனமுமவரக் கூடலேயே
இறக்கவென்று லிபபோது எனககாசை யுனனுடனே
கூட மடியக் கொழுகுதே யெனமனநதான்
தேடிச சிவனபதம சேருவது நிசசயமே
இதுநாள் வரையிருந்தோம் இயலபெலலாம் நாஞ்சுகித்தோம்
விதிநாகன வநதுவிட்டால வீண்புலம்ப லேதோதான
ஆதி திருக்காளை ஆளும் பராபரனே
சோதியே வாலே சுடரொளியே சொறகலேக்கு
வலலவனே வாளமேல நடந்தமா காளிபதம்
சொல்லுவே னென்னுமனந திரமாசசு தமபியரே
சோதிவனக் காளீசா சொர்ணவலலி தனபாதம்
வேதனே வேறினறி வீறறிருபபோம தம்பியரே
திகெலலாம போறறும திருப்பததூர்க கோட்டையிலே
அககினீசு தானநமககு அதுவே யருநதவசாய்
முனனு ளரவக் கொடியோன் முடிகுலேதது
மனனன விசயனுமுன் வருநதித தவசிருநது
அனறு ளவர்களேயும அரு......தானே ஆனதனுல
பினனுலநா மப்படியே மகாதவசில செனறேகி
இபபிறப்பை நீக்கி இனனுமொரு பிறபபில
செப்பமுட னிருவர் திறமாக வேபிறநது
வையபுலகில வேந்தர் மாறறுன நமக்காகும்
இபபோது நாமும இருக்குந் தவவலிவால
அபபோ திவரை அறுதது அரசாளவோம
எப்போ துயிாசிறநது என்முகததைப் பாாப்பையடா
என்று மொழிந்து ஏஙகி மனமிடைநது
நினறு தவிக்கிறதை நிருபனெனும வேநதரசன
கண்டு கவுரிதுரை காவலன தூதுவிட்டு
விண்டுரைபபார் மனனன விசனமது ஆறுதறகாய்த்
தனனிமைசேர் தெனவிசுவை தரணிமரு தேந்திரர்துரை
மன்னவரே யும்மாலே வாகாக வெனனுயிரும்
தபபித் தலேபிழைததுத் தாரணியை யாளவென்று
இபபோது வந்து இருக்கினறே னுனதயவால
ஆனதனு லுன்னுடைய அழகு சகோதரவான்
மானபரன சினன மருதுதுரை போனுலும் ;

கவுரிவல்வராசா பெரிய மருதேந்திர் துரையுடன் சமாதானம் பேசினது

மக்கள் மனைவிசுததம மறுத்தாசை வேணடாஙகாண
நிறக நிலைநிறுத்தி நினைனயுமே யெனனுடனே
திக்கோா கவிநது தெணடனிட்டுக் காததிருகக
வைக்கினறேன சுமமா மயஙகாதீா மன்னவனே
என்று கவுரிதுரை ஏவலாள தனனிடமாய
அனறுரைதத வாாத்தை அருளகேட் டநநேரம்
கண்களை நெருபபெனவே கடுஙகோப மாயசசினநது
செஙகண் பொறிபறக்கச செபபுவாா மாலமருது ;

விருத்தம்

முந்தவே துவாப ரத்தின முடிவினி லய்வர் தாமும்
செநதிரு மாலின பாதஞ சேருவோ மெனறு கோரி
வந்திடவை குண்டம் நோக்கி வருவழி தனிலா ரணயம்
அநதர வனததில நால்வா அறிவையு மிழநதார் தருமர். (110)

ஒண்டியாய வருமப போது உயாவன மதனில் மாதா
அண்டமே லுலகம விடடு அருவியில தீாதத மாடிக்
கொணடுநற் றவமே செயத கோதையர் தருமர் தமமைக்
கணடுதா னேழு சத்த கன்னிய ரேது சொலவார். (111)

தருமரே வொண்டி யாகத தனிததுநீா வருவ தேனோ
கருமமோ தேசம் விடடுக காரிகை மனைவி மக்கள
வறுமையால தமபி மாரை விடடுநீர் மேவொண ணுது
வறுமைவிட் டெஙகள பூமி வநதுநீர் உலகை யாளவீர். (112)

எனனவே மாதா சொனன இயலபெனக் கவுரி சொனனை
மனனவன மதததால கூறும வாாததையை யறிநதோ மிப்போ
வினனபே தகஙக ளாக விளமபின விசனத தாலே
தனனைத்தா னெநது மனனன சாறறுவான தூதன பாலில. (113)

தூதனே விளம்பக் கேளாய துரைமகன கவுரி சொனன
சேதிதா னுனககு நனறுய்ச செவிதனக் கினப மாச்சோ
நீதமோ வுரைத்த வாாததை நீனிலத தடுககு மோதான்
காதினில கேட்க நனறோ கதையிலுங காண்கி லோமே. (114)

தம்பியுந் தாரஞ் சேயும் தயவுளள சுற்ற மெல்லாம்
வம்பினு லிழநது மன்னன மனமுமே நொநத வேளை
கம்பீர மாக மனனன கவுரிவுல லாசத் தோடு
கொம்பிடை யெனது நெஞசங கூறினை குணஞ்சற றில்லான். (115)

வேறு

கேளடா தூதுவனே கவுரி யுரைத்தமொழி
ஆளலாஞ் சீமை அரசு நிலைத்ததென்றும்
வாழலா மென்று மனஙகிளாச்சி யாயுரைத்தான்
வேளை விதிப்பயனே விரைந்தெண்ணிப பாராமல்
மன்மதனு மீசரிடம் மாண்ட தறியாமல்
தனமதத்தி னாலே சகல ருயிரிழந்தோம்
அக்கினிசை மெதத அலட்சியமா யெணணினதால
சிக்கினோம் நாஙகள் தீரமும் வலுக்குறைநதோம்
கும்பினியா ரரசை கொடுப்பாா கொடுபபரென்று
தம்பி சமாலி சற்றும் நினைக்காமல
மெத்த மகிழசசிகொண்டு மெலிநதோ மதுபோல
சறறுங கவுரி தளரா திருககவெனறேன
அக்கினிசு ஆதரவு அநேகநா ளுணடெனவே
தக்கபுகழ்க் கவுரி சாறறியதோா வாாதததையது
முனனாளத் துவாபரததின முடிவிலிவர் பாண்டவர்கள்
தனனுலவை குண்டபதி தனைநோக்கி யேநடக்க
அபபோது வீமன் அர்ச்சுனனும் பாாநகுலன்
வைப்பில் சகாதேவன் மாது துரோபதையும்
அவனி யிழந்ததலலால ஐவரிவர் தாமிறக்கத்
தவமுனிவா் போல தருமருமே வொனறியதாய்
வெகுதூரந் தானடைந்து மெததத தகையாகி
வந்து வனநதனிலே மரத்தின நிழலருகே
சிந்தை தனிலே திருமாலே தஞ்சமெனறு
ஆல மரததின அடிநிழலில் தானிருகக
வாலைகளாய மேலுலகம வாழுகினற மாதாகளதாம
காரணமாய்ச் சதத கனனியாகள் நீராட
ஆரணியந் தனனில அழகு நதிதனிலே
கதறிக் குதித்தெழுநது கருததுக குகநதபடி
கதலித்து மாதா இருபை களிகூர்நது
தனனுலகம் நோககித் தானடப்போ மெனபதிலே
மன்னவனைக் கண்டார்களா மாதாதிருக் கண்ணாலே
தருமா் . . . . குந தனிமைதனைக் கணடவாகள்
கருமமோ நீருங கலஙகுவதேன காவலனே
ஒன்றியாய்ச் சென்று உம்மாலவை குண்டபதி
கண்டு கரையேறக் காவலனே கிட்டாது
எஙகளுடன கூட இவ்வுலகம் விட்டுவந்தால
பொஙகு தவலோகம் பொன்னுலகம் நீராள்வீா்
தஙகமுடி சூட்டிச் சத்தியலோ கந்தனிலே
மஙகையர்களா கூட்டி வைக்கின்றே னென்றதுபோல்
மெய்க்க கவுரி வீணன வாாத்தைததனைத்
தைக்க வுரைக்கலுற்றுன சரியாமோ தூதுவனே

என்னுடைய தம்பி ஏற்ற மனைவிமைந்தர்
தம்மையெல்லாம் கொன்று தாரணியை யாளுமென
எனனைப் புவியி லிருத்துவே னெனறதுபோல
முன்னூரா ளக்குடியில முறிந்தோமே வேளையிலே
எனனுடைய மைநதன ஏறறகுடைக் காதுடையாா
மன்னனுடை வராவலையில வந்துசிக்கிக கொண்டிவரும்
கல்லு வெடிததலையைக் கத்தரிக்கும வேளையிலே
சொல்லி நயவார்ததை துரோகமென நானிவரை
சள்ளை வராதபடித தானகலச் சொலலுமென
வெள்ளை மருதன் விலக்கா திருந்தககால
சொலலுவான தம்பி துரையாவா னிநநகாககு
வெல்லுவா னிப்போ விசயனகாண் மாலகவுரி
அரசளிக்க லாகாதென் றஞ்சி விலகிவிட்டு
துருசாகச் செலலுமெனத துரததினேங காட்டைவிட்டு
தானநதக் காட்டில தமபிப பிழைத்தவரும
ஆனநத ஆண்டில அரசு செலுததவென
சேது படையைச் சோத்துச் சமர்புரிந்தாா
வாதுசொலலி என்மகனும வாஙகினை பாசுபதம்
பாசுபத மிழந்து பாளையமும் ஊடயமும
மோசம்போய்ச் சேது முகததில விழிக்காமல
வெளிப்பட்ட ணததில் வெகுநாள அவதியுடன
ஒளித்து அறந்தாஙகிக கோடினதைத தான்மறநது
இப்போது எனகுலததை எலலா ரையுமடித்து
செப்பமா யெனனுயிரைச் சிநதாமல காக்கவென்று
எனன நினைவாய எடுத்துரைத்தான மனனவனும
சின்ன மொழியாகச செபபினு னிபபடிபபோல்
எப்போதும் இனிஎன னிடததில இங்கவனும
செபபிடவே வேணடாம திருபபிடவே எனதலையை
வைபபில் உலகாள வைததிடவும் வேண்டாஙகாண்
இபபுவியில கவுரி இடைஞசலது தானதீாநது
நப்பா லுலகாணடு நாள்போக வாழ்வதுவே
மெய்பபாச்சு யெந்தனுக்கு விளம்படா தூதுவனே
அகததா லுரைத்தக்கால அவர்களுக்கும நாளையிந்த
வகைதான வருமெனவே மனததிலெண்ணிப பாராமல்
நாளைவரும் நமக்கு நடமிடரென றெணணாமல்
வேளை யறியாமல் விளம்பினை முனனிவனே
காளையார் கோவில் கடவுளார் ஆலயத்தில்
தாழ்வாகக் காவலில் தளைபூட்டி வைத்திருந்தோம்
கடுங்காவல வைததிருந்த காவலரை நானவிலக்கி
விடுஙகளெனச் சொல்லி விடுவித்த பாவமிது
தம்பிச மாலிசெய்த சமர்ததின் படியாக
வெம்பியே நாமும் வெகுண்டுநின் றேமாகில்

அன்றே கவுரிவல்ல அரசனென்ற பேர்போமே
இன்றுவந்து நம்மை எவர்செயிப்பா ரிவ்வுலகில
தம்பி மனைவிமக்கள் சகலரையும நானிழந்து
வெம்பி உலகாள விரும்புமோ சொல்லுமடா
வாழும் சிவகங்கை மாநகரி லேயிருந்து
ஆளுஞ்சு காயுனது ஆதரவு வேண்டேனகாண
எத்து வகையாக எஙகளையுந தானொடுககி
வைத்ததொரு கும்பினியாா மனனனையு மபபடியே
ஒடுக்க வகைபாாப்பார் உளளவிதம நாமுரைத்தோம
எடுப்பாய் நடவாதபடி இருககவே வேணுமெனை
சொனனோ மெனவேதான சொலலடா தூதுவனே
தனனவனே யினனொருசொல் சாறறுவாய் மனனனிடம்
மலஙகு மனைவியுடன மைநதாவெகு பந்துசனம்
கலங்காமல பத்திரமாய்க காககவே சொலலுமடா
எனறு பெரியமரு தேந்திரன் எடுத்துரைகக
நனறெனவே கேட்டு நடந்துவநது சொலலலுற்றுன
கூறினை வநதவனும கொண்டறிந்து மேகவுரி
வீறினை மனனன விளம்பினு ரென்றுரைப்பார்
அலலடா தூதுவனே அவாகளமுன செய்தவெலலாம்
நலலதோ வுநதனுக்கு ஞாயமோ சொலலுமடா
பிளளைகளாய்ச செயத பிழைகளே வலலாது
எளளளவு மனனவாமேல இடருரைககக் கூடாது
எனனைப படுததிவைதத இடைஞசல பொறுககாமல
மன்னனகி னீசிடததில வருமஙகள கூறிவிடடேன
அவரு மெனக்காக ஆதரிபபாா தபபாமல
தவறு நடககாமல் சததியமும் பணணிவிட்டாா
அல்லாமல அக்கினீசை அவஸதைக கிடமாககி
கொலலாமல மெத்தக் கோட்டிபணணி விட்டாாகள
ஆதலா லினிமேல ஆராலே எனசெயலாம
வேதன விதித்த விதியின படியாச்சு
நெஞ்சு துணிந்துவிட்டேன நிசசயமாயத் தூதுவனே
குஞசு குழந்தைகளை காப்பாற்ற வேணுமென
வஞ்சமினறி அக்கினீசு மனனனிடம நாமுரைத்து
அஞ்சாம லிபபோது ஆதரிப்பார் தப்பாது
எனறு கவுரி இதமாக வேயுரைத்தார்
அன்று நடந்தகதை அடைவுதனைக் கேளுமினி
சென்னலக்கி னீசுதுரை செய்த விதங்கள்தமை
இன்ன விதமெனவே இயம்பக்கே ளம்மானை.

முடிவுரை.

நேசததுடன் படித்தோா நீடூழி வாழவார்கள
மனனா செகவீரர் மகாராசா குமபினியாா
தனனயஞசோ செஙகோல நாளதோறுமம வாழியரோ
வீரமுளள மன்னா வேநதரந்தக குமபினியாா
தீரன் மருதுதனைச செயிததுலகந் தானறிய
எழுதிஞ ருத்தரவு எஙகுமுளள ராசருககுப்
பழுது மனத்திலுறற பார்வேநதா தஙகளுக்கு
மருதிருவா தஙகளுககு வாய்ததபலம கிட்டுமன்றி
அரிதுபுவி யாளுவது அரிததுவோ யீதுமலலால்
கருப்பு மனிதாபடை கடலபோ லெழுகிலுந்தான
ெ......பபோமே யெனனப பொறிததொரு பாவனையாய்
இபபுவியி லேமருது எழுபததை யாயிரமபோ
தபபாமல சேனை தளமதிக மாயபபடைததும
எனனை பலமறிநதான எலலாருந தோறறழிநது
மனனவனும வீணாய மறலியிடம சோநதார்கள
ஆதலா லுளள அரசரவ ரெலலோரும
மேதினியைப புததியுடன வீறறிருநது ஆளுமெென
வெறறிபுரி குமபினியாா வேநதாமறு வேநதருக்கு
உத்தரவி லிப்படிககு உறறெழுதி புததிசொலலி
அனுபபினா் வாசகத்தை யாவர்களுந தானபார்தது
மனக்குறிப்பு வேருகி மருதுவதைத தாமறிநது
இருது மனவலிவுங கிழேதான போட்டுவிட்டு
வருதிப் படிநடநதாா மகிழந்தாாகள் கும்பினியாா
சட்டமதில நீதி சமைத்தெழுதி யபபடியே
அட்டதிககாள் கும்பினியார் அரசுமிககு மெனமேலாய்
வளரவே வாழவென வழுததவே பூமியெஙகும
வளமாயச சிறநதோஙக மகராசர் குமபினியாா
அல்லல லொடுககி அறததில மிகுநதவராய்
வலலமைசோ மருது மன்னவரை வென்றக்கதை
பாரோா புகழந்தேதத பதிதனிலே மேலோஙகச்
சீராயஅும் மானையெனச செபபினேென அறபுதமாய்
அரசர்பணி கும்பினியாா் அமமானை யானுரைத்தேன
கரிசனமாய ஈதுதனைக் கறறோா பொறுத்தருளவீா
சீாபொருவுங குமபினியாா திருக்கதையை நானடைவாய்
பாாமீதி லேவிளஙகப பகா்நதேன் சரதமென
எதிரிதனை வெற்றிகொண்டு எனறைக்கும் கீரத்திபெற்று
பதியாளுங குமபினியாா பானமையர்க ளம்மானை
முத்துமம பவளமும் முடிநது சரநதொடுத்தால்
எத்தனையோ வின்பம் எனவே வகுத்துரைத்தேன்
இந்தக் கதையெனவே விளம்பிப பிழைபொறுபபீர் ;

விருத்தம்

வாதுபுரி மன்னவரைச் செயித்துலகாள்
 கும்பினியார் வாழி வாழி
சேதுசிவ கங்கைநகர் ஆலயமுஞ்
 சத்திரமுஞ் செழிக்க வாழி
பூதலத்தை யாளுமிவர் நியமித்த
 சட்டமதன் புகழே வாழி
கோதில்லாக கும்பினியார் குலமுமவர்
 இளைவழியுங் குலமும் வாழி. (116)

நீதியுடன் பதினாலு லோகம் வாழி
 நீளகடலும் புவிமிசைவாழ நதியும் வாழி
மாதவனத்தி லுள்ளவனக காவும் வாழி
 மதியுடனே கதிரவனும் மறையும வாழி
ஆதிமகா மேருமுதல் வரைகள் வாழி
 அம்புவியி லுதித்தவுயி ரதுவும் வாழி
மேதினியாள கும்பினியா ரரசும வாழி
 மேன்மேலு மவராசு விளங்க வாழி (117)

வேறு

வீரர்பணி கும்பினியார் வேந்தருடை யம்மானை
சாருவரி வருடம்தா [1] னிடப மாதம்
செப்பமுட னீதுதான் சித்திரமபோ லுறறதமிழ்
முப்பதாந தேதி முகிந்ததுவே வம்மானை. (118)

வேறு

வீறுபுகழ் சாருவரி வருடந் தன்னில்
 விளங்கியதோர வைகாசி மாதந் தன்னில்
சீருடைய [2] வாறஞ்சாந் தேதி திங்கள்
 தினஞ்சோம வாரமதில் சிறநத வாத்யம்
மாறைவளர் செல்முரு குரைத்தே னிநத
 மகராசர் கும்பினியார கதையைத தானே
கூறுமெனறு விஞ்பமுற்றுக் கேட்போர் கள்சேர்
 குலமுடனே கும்பினியார் குலமும வாழி. (119)

சீர்சிறநத சித்திரபானு வருடம் சிறந்த
 [3] சிங்கமாச மாறஞ்சோ ராநதேதி
பேர்புகழுங் [4] குருவார மத்தநட் சத்திரம்
 துதியைதிதி தனுசுலக் கினத்தில்
பார்புகழும் பாஞ்சைநகர் முத்துவீ ரப்பன்மகன்
 முத்துச் சாமி பண்புடைய
போரபுகழுங் கும்பினியார் அம்மா னைக்குப்
 பிரதியொன றெழுதி முகிந்ததுவே. (120)

முற்றும்.

---

[1] வைகாசி [2] 30-ஆம் தேதி. [3] ஆவணி. [4] வியாழக்கிழமை.

பிற்சேர்க்கை—I

[இப்பகுதி 260-ஆம் பக்கத்துக்குப் பிறகு 261-ஆம பககம "முடிவுரை" என்ற தலைப்பின்கீழ் தொடங்கும பகுதிவரை தொடாபுளது எனத் தெரிகின்றது.]

மாலோன் விசுவை மருது துரையிருவா
பால னுடனவர்கள பார வனநதனிலே
செப்பமுடன் சணடைசெய்து திகைத்துச் செடிஙகாட்டில்
தபபிஞ ரிநநாள் தனிக்காட்டு ராசர்களாய
கோட்டை பிடித்தேன கொடிபோட்டேன மனனனுக்குத்
தாட்டீக மாகத தரிததேன முடிதனையும
மன்னன மருதிருவர் மக்களுடன வனத்தில்
இனனவிட மெனறு இருக்குமிடம நானறியேன்
அகபபட்டா லந்நேரம் அறிவிபபே நாளெனவே
மகிழ்ந்து விவரமுடன் வரைந்து வகைவகையாய
ஏட்டி லெழுதிமுனனுல ஏவினதா லககினீசும்
தாட்டீக வானகமுட்டித தன்னிலுளள மன்னரெல்லாம்
கோட்டைப்பக்கங் கூடிக குறித்தாகள் யோசனையில்
வாட்டப படுத்தாமல மருதுமன்னர் தஙகளையும்
கைபபிடியா கப்பிடிததுக கலககிமிகச செய்யாமல்
மெய்பபா யிருவரையும் வெஙகாவல வைததுடனே
கமுட்டிக் கெழுதிவிட்டால கருத்தினிலே வுற்றவிதம்
சிமிட்டி விழிககுமுன்னே சிறக்கவே நாமெழுதி
அனுப்புவோ முததரவும அதுவரையில நீரவாமேல்
வினையம் நினையாமல் மேறகாவ லிட்டுவைப்பீர்
வீராதி வீரன வெளளைமரு தேநத்ரனுடன
சூராதி சூரன துணைவ ரிருவரையும
கமுட்டியுளளோர் நாங்கள கணபாாகக வேணடுவதாய்
அமட்டாம லேயவரை அனுபபுவீ ராமெனவே
முநதியொரு வுததரவு முடுககி யனுப்பிவிட்டுப
பிந்தி வரவிடுத்த பலமான உத்தரவில
மானபர ளுமருது மனன ரிருவருந்தான
தானமகது முன்னுள சநததியாய் வந்ததனுல்
நடுங்க அவரை நமனிடத்தில சேர்க்காமல்
கடுஙகாவல் வைபபதுவே காரியங்கா ணிதுவன்றி
வண்ணம்ணி மார்பன மருதேந்திரர் தஙகளையும்
கொள்ளலநீ கும்பினிக்குக் குறற முடையோனும்
தாங்கோனே பிறங்கோடு இச்சியோம் நிமிடமதில்
வாங்குவோங் கத்திதனே மாற்றுவோ முந்தனையும்
ஈந்திதனி லுனைவைப்ப தில்லைகா ணெப்போதும்
சோந்திடுவீா நம்முடைய சீமைபோயப பார்ப்பீரென
இநதவித மாக இரண்டுவகை உத்தரவை
அந்தமுடன கமுட்டி யாரனுப்ப விபபடிக்கு

வந்ததொரு காகிதத்தை மன்னனக்கி னீசுதுரை
சந்தோஷ மாயவிழ்த்ததுச சாற்றுகினற வாசகத்தைக்
கண்டு மனம்பதறி கண்கள் நெருப்பெழவே
விண்டு மறுவார்த்தை விளம்பாம லக்கினீசும்
வெப்பம் வெதுப்பம் வெகுகோப முண்டாகித்
தொப்பி கழற்றித் துரைமகனுந் தானிலததில்
அதட்டி யடித்து ஆஙகாரங கொண்டெழுநது
உதட்டைக் கடிதது உருக்கியே வேகமுடன
கூடாரம் விட்டுக் குதிதது வெளியில்வந்து
காடாறு மாசம் கலங்கச சமர்பொருதான
தீராப் பெருவிசனஞ் செய்தமரு தேந்திரர்கள
வீணுக வெம்போா விளைத்தா லுங குறறமில்லை
வில்லோா மருதிருவா மனனவரைத் தானபிடிததால்
கொலலவொண்ணு தெனறு கூடிக கமுட்டியுளளோா்
மனனவரைப பததிரமாய வைததிருநீ வொற்றுமையாய
என்ன நமக்கு எழுதிஞா குமபினியாா
எனபேரில் குற்றம் எவ்வளவு நோநதாலும்
வம்பரிவ ரிருவர் மருதுமனனா தஙகளைநான
பாளையமுஞ சேனை படைபபெருக்கந் தனனுடனே
வேளை யிதுசமயம் மேதினியோர் தாமறியத
திருப்பததூாக் கோட்டை தெனமூலைக் கொத்தளத்தில்
விருபபமுடன் தூக்கி விடுவேனே யல்லாது
விடடா லெனக்கீனம் மேதினியை யாளகவுரி
பட்டந் தரித்துமெனன பலனுச்சு நானிவர்க்கு
உற்றிருந்து வாாத்தை உரைததுப் பலவிதமாய்ச
சத்தியமுஞ் சொலலிவைத்தேன தனக்குநான் பேதகமாய்
நடநதாலப் புவிமுழுதும் நகைககுமே யெந்தனைத்தான
தொடாநதபடி முடிததால தோஷமில்லை யாமெனவே
மட்டுப்ப டாமருது மனனனைநான தூககுவதைப
பட்டணத்தோர் கண்ணுலே பாாக்கவர வேணுமெனத
தமுக்கடிக்க வெனறு சாறறிஞ ருததாவு
தமுககினுடைச சத்தமது தானகேட்டு ஊரவர்கள
சேர்ந்தார் வெகுதிரளாயச சொனலக்கி னீசுதுரை
வாந்தகமாய்ச சொன்ன வார்ததை நிசமறிய
வந்தா ரணியணியாய மருதுதனைப பார்க்கவென்று
அந்தத தறுவாயில் அக்கினீசும வேகமுடன்
இபபோ திருபபத்தூர்க் கேககவே வேணுமெனச்
செப்பமுடன பாளையததைச் சேரப பயணமெனறுர்
சீராய்த் திருப்பததூர் செலலுமென வபபோது
போரோ மெனச்சேனை புறப்பட்டா ரம்மானை
பொட்டகத்தில் வைத்துப பூட்டுகின்ற மனனனையும்
திட்டமுடன் பெரிய தீரன்மரு தேந்திரனுர்

இருவர் தமைச்சிவிகை எத்தியே அககினீசு
அருவிகட்டி வல்லயத்தை அருகே வொருவகுப்பும்
சாரங்க வாம்புரவி தளஙக ளொருவகுபபம
சோல்சா பட்டாளம் துரைமா ரொருவகுப்பும்
வாச முடனணியாய் வகுபபித்துத தானடநதாா
பட்டாளஞ சுற்றிப் பயிறுவா பணணிவரத
திட்ட முடனே திருபபத்தூா் வநதிறங்கிச்
சட்டமுட னக்கினீசுந தளததினநடு மததியிலே
இட்ட முடனே இருநதராகூ டாரமதில ;

விருத்தம்.

தேவர்களா புகழ்நது போற்றும திருபபததூர் தன்னில் வந்து
கோவமா யககி னீசுங கொடுநதவ சூட வென்று
பாவமே நினைத்து மனனன பழிதனக் கஞ்சி டாமல
பூவரைத் தவசி லேறறப் பொருநதியே வுரைக்க லுறறார்
திருபபததூர்க கோடடை தனனில தெனமூலைக் கொததளத்தில்
சிறபபுடன தவசு ரெணடு தெஙகிளநீா மரததை நனறாய
விருப்பமாய நாட்டி மேலே விடடமும போட்டு ஊஞசல
பொருப்புநால கயறு ரெணடு போதவே பூட்டி னாரே.

மருதேந்திர ரிருவரும் திருப்பத்தூர்த் தென்மூலைக் கொத்தளத்தில் தவசிலேறியமை

வந்துதிருப பததூர் மனனனமரு தேந்திரதுரை
விநதையுடன தவஞ்செய் விவர முரைககின்றேன
அககினீசு மனனவனும அதிசீக கிரமாகத
திக்கோ ரறியரெணடு தெனனை மரததைவெட்டிக்
கோடடையிலே தெனகிழககுக கொததளததின் மீதேற்றித்
தாட்டீகன ரெண்டுமரம் சமதையாயத தானடடி
ஊஞசலென நூலகயிறு உருவுஞ் சுருககேற்றிப
பாஞசை நகர்ககட்ட பொம்மு பழஙகதையோல்
பெரியமரு தேந்திரர் பூபா லனையழைத்துத்
துருசாயத தவசுசெய்யத துரையே நடவுமெனறார்
விரசாய மருதேநதிர வீரன நடந்துவந்து
அரசன் தவம்புரிந்தாா அனபா யிளையவரைப
பழிக்கஞ்சா மனனன பாஙகாக வேயிருமபால
கிளிக்கூடு செய்து கெடடியாயத தானபூட்டி
ஊஞசலெனத் தவசில உறஙகினாா் மனனவரும
பாஞ்சைநக ரூமையனால் பலித்த தருந்தவசு
பூமனன ரூரவரும் பொழிந்தார்கள் புஷபமது
சாமிதிருக் காளீசா் தனனடியே தஞசமென்று
திருப்பத்தூர் தனனில் திருத்தளி நாதரருள்
சிறபபுடைய கால வயிரவ ரவர்பாதம்

சேவை புரிந்திருவர் செய்தா ரருந்தவசு
ஏாவையுடன் முடித்து இறங்கித் தவசைவிட்டுச்
சோதிவனக் காளி துய்யமலர்ப் பாதமதில்
வேதனைக ளின்றி வேற்று விசாரமற்றுக்
காளி வனத்தீசர் கமலத் திருவடியில
வாளின்மேல் நடந்த மங்கை யருள்பெறவே
மருதவனப் பொய்கை வாகான மேல்கரையில்
துருசாய்ச சிவாலயததில தூணடா மணிவிளக்கு
எதிரே யிருவருக்கும் எண்ணுந் துலஙகிடவே
சதிராய்த் துதித்துத் தாம்வீற் றிருக்கலுற்றார்
எணணுஞ் சிவனபாதம் எப்போது மற்புதமாய்
வண்ண மருதிருவர் மகாதவசு தாம்புரிந்தார்
திருமால் திருக்காளி சிவன்பாதம் பூசைசெய்தா
அருமையுட னிவ்வூர் அநேகாதவஞ செயதவிடம்
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தவஞ்செய் தலமிதுவே
இந்திரனும் நற்றவசு இருந்தவிட மவவிடமே
ஐநது சிரசில அரனு லொருசிரமபோய்
வந்து மலரோன மகிழ்ந்துதவஞ் செய்தவிடம்
கநதவனக் காளி காளீசர் காணுமைககுச
சொந்தமென மந்திரமாய்ச் சொலலவே தாரகத்தை
அந்தரங்க மாயுரைததார்.............வேணுமெனறு
கந்தன் பொலிவுண்டாகிக் கருததினிலே தானறிய
அறிந்துதிருக் காளீசர் ஆறுமுகமா மவையெனறு
புரிந்தாா கடுஞ்சாபம போகவென்று கந்தனுமே
ஆறு முகத்தால் அநீதமுள்ள வேந்தனெனும
சூரனையே வெல்லவென்று துணிநதா ரருந்தவசு
தெள்ளிமை யாகத் தேவேந் திரனுடைய
வெள்ளானை வந்து வெகுநாள தவம்புரிந்து
ஆதாளி செய்து அடியில் மடுகுத்துப்
பாதாள கங்கை பரிநததைத் ததில்விட்டும்
மங்கையுமை யாளளித்த மகாசாபந தீரவென்று
அங்கே............ஏன கோடி ருத்ராதிகள தவம்புரிந்தா
பாப மகலவெனறு பாஙகான தேவுலகு
தேவர்தவம் புரிந்த தில்லாம லற்புதஞ்சோ
நந்த னருந்தவசு நலமாகச செயதவிடம்
உறையூர் கரித்தாள் சோழனுமே வோராண்டு
பரிவா யிருந்துதவம் பண்ணுமிட மவ்விடமாம்
கந்தவன வேடன் கண்கொடுத்து ஈசனுக்குச்
சந்தோஷ மாகத் தவம்புரிந்த திவ்விடமே
மதுரா புரிநகரில் வாழுஞசய சேகரன்றான்
அதிகாசை யாய்மதனைக் காகத் தவம்புரிந்தார்
பழையனூர் நீலியினால் பாங்கான நல்வணிகன்

அழையா விருநதனக்கு அறுபத்தோர் காராளா
கூடி வுயிர்கொடுத்து குறியாய்த் தவமபுரிந்தார்
வாடியே பன்றி மதுரைவனம விட்டெழுநது
ஓடித திருககாளை உறறகா ளீசாபதம
தேடித் தவமபுரிந்த திருக்காளை யீசரெதும
காளியுட னுடிக் கருணைபுரி காளீசா
வேளினுடைப் பாதம் வெள்ளைமரு தேந்திரதுரை
வள்ள லிளையோன மனன ாிருவருந்தான
தெள்ளிமை யாகச சிநதை மகிழ்ச்சியுடன
தேடி அயன்மால் காணாத திருவடியில்
ஓடி யலையாமல் உடன்பதவி சேர்ந்தார்கள்
காலஞ சரியாகிக காரளமுந தானமுடிதது
ஆலமுண்டோன் பாதம் அடைநதார் மருதுதுரை
மருதிருவ ாிவவாா மகாதவசில செனறபின்னே
துரைகவுரி தனனைத தூரைராச னகினீசு
அருகே விருததிவைத்து யாவர்களுந தாமறியத
துருசா யொருவசனஞ சொலலுவா ரபபோது
கவுரி துரையரசே கேளுஙகா ணொவசனம
சவுரியவான மருது சாாநதான தவநதனிலே
அறிநதிரு மருதுடைய ஆயாசந தீர்நததல்லோ
திருந்த மருதிடத்தில் தினநதோறுந தப்பாமல்
நெய்பாலுஞ சோறும நேருகூ றுயககலந்து
உயிதமுடன தவருது உணடு சுகிததுவநது
கருததா னிவன்றனககுக் காவலரே யஙகவரால்
வருத்தமது வேதுமுணடோ வாழும்நா ளுளளவரை
தெரிநதா லதுவுமக்குச செபபுவீ ராமெனவே
நிறைந்த பெருஞசபைமுன் நிகழததவே யககினீசு
சொன்னமொழி கேட்டு துரைகவுரி வேந்தனுமே
அநநேர மக்கினீசுக் கறிவிப்ப ருளளவிதம
துரையே மருதிருவா தொலபுவியை யாளுகையில்
பாாரச லாலவர்ககுப பயநதெரியும வாரதுககாய
நமபாம லாாதமையும நலமிட்டுத தாமறிநது
தெம்பா யுரைக்கவெனறு தெனனவாக ளிஙகவரை
ஆதரிதது நித்தம அகலாமல பக்கமதில்
காதலுடன வைததுக கனக்கவே பூஷணமும்
தந்து பரிகலமும் தவருமல தந்திவர்க்கு
மைந்தர்க கதிகமென வளநதார் புவியறிய
அபபடிக் கொத்த அழகுமரு தேந்திராக்குத்
துப்புரைத்துச் சுடடான துரையே யெனப்பகர
அந்நேர மக்கினீசு அததனையுந் தான்கேடடு
அன்னமுஞ சொர்ணம அநேக வரிசைகளும்
தந்தா தரித்துத் தார்வேநதர் தங்களுக்கு

இந்தவிதந் தீது இடைஞ்சலுமே தானினைத்தான்
நிறுததி வளேபோட்டு நீளக்ருகசு நூல்சாததிக
க்ருத்தானேக கூவிக் கண்ணுலே பாருமெனத்
தூக்கிளு ரக்கினீசு துரையு மனமகிழ்ந்தாா
பார்க்கவந்தா ரீது பண்ணியது வுண்மையென்ருா
உருத்தாய் மருதிருவா உறறதவந் தாம்புரிந்தார்
கருத்தா னவராலே காலனிடஞ சேரலுறருர்
மால்மருது மனனா மகாபதவி சோநதபினனே
பாலருடன் சொநத பநதுசன மப்போது
போன விடமும் பொறிகலங்கி நின்றதுவும்
சேனேயுட னக்கினீசு சென்று பிடிததததுகேள
வளளல் சமாலி யுடையாா மனுவிழநது
பள்ளத்தூர்க் காடடில் பததுநாள பட்டினியாம
கனனனசிவ . . . . . ககானமங் காவவை ஞோர்திசையில்
மனனன துரைசாமி வனத்தி லொருதிசையில
கருத்த உடையார் கலஙகா துடையணனும்
வருத்தமுடன் வனததில் வடதிசையில் தானபிரிந்தார்
சாலமுளள முததுச சாமி வரோதையனும்
பாலேய நாட்டில் பாா வனததிருந்தார்
சஙகீத லோலன சுவாண வேநதனுடன்
வெங்கணப பெரியுடையார் வேந்த ஞெருவனத்தில
இப்படிக்கு வேந்தர் இனமபிரிநத மானபோல
தபபின பேர்களெல்லாந தனிததனியே வநதனராம்
திருமால் வைகுண்டம் சோநததற்பி னுள்ளவர்கள
அருமை கெட்டுமெத்த அறிநததொரு பாவனேயாய்ச்
சேரப பிரிந்து திசைகெட்டுச் சீர்குலேந்து
வேறே நினேவு விதமொனறுந் தோறருமல
வலிய நமனிடத்தில் வநதுசிக்கிக் கொண்டதுபோல்
நலியாமல வந்தவரை நமன்பிடித்துக கொண்டதென
வந்ததொரு வேநதன் மககள்மறு மக்களுடன்
சொந்தமுள்ள பேர்கள துரைகவுரி தனனிடததில்
சென்றவரைத தானபிடிததுச சொனலககி னீசிடததில
கொண்டுவிடச் சொலலிக் கூட்டி யனுப்பிவைத்தார்
அநதக் கணமே அவரவர்க்கு வேற்றிடத்தில்
சந்தோஷ மாகத் தானபோ யிருஙகளென
ஆக்கினேகள் நேமித் தவரவரை யவ்விடததில்
தூக்கி விடுமென்று துரைகொடுத்தா ருததரவு
அந்தப படியே அவரவர்க்கு ஆககினேயும்
மைந்தன் துரைச்சாமி வங்கோல் பயணமென்ருர்
வெங்கணப் பெரியுடையார் வேந்தன்துரைச் சாமிதனே
வங்கோல் பயணமென்று மன்ன னனுப்பிவிட்டார்
பாஞ்சைநக ராண்ட பார்வேந்தன் ஊமையனும்

சாய்ஞ்சு நகரிழநது தனபதியும விடடெழுநது
அஞ்சாதே யென்று அரவணைததோா தனபதியும்
மஞ்ச னிழந்து மறுதேசம் பாஞசைநகா
அங்கிருக்கக் கேட்டு அடிபறறித் தானபிடித்ருப
பங்கப படவே பெருங்கயிறறில் தூக்கிவிட்டார்
கூடிழநத நறகுளவி கொட்டாத வாறதுபோல
சோடிழநத அன்றில துவணட வகைபோலுய
........ன னரசாணடு மகாபதவி பெறறதுவும
பின்னு மருதேந்திரர் பிரபலமாய் வாழநததுவும்
பூலோக மெஙகும் புகழே பெரிதான
வாலெ மருதிருவர் வகையிதுவே தானுரைத்தேன
சத்தியந தபபாத தரணிமரு தேநதிரரை
வெறறிகொணட வககினீசு வேநதன துரையவனும
மனனன மருதை வனந்தனிலே நானபிடிததேன
தன்னுடனே சேர்நத தலைவ ரவாகளுடன
கும்பினியாா நமககுக குறறமெததச செயதநொரு
வம்பர் குடோரி மதமான வல்வீரா
இருபத் தொருபேரை எசசரிதது உசிதமாயத்
திருப்பத்தூர்க கோட்டையிலே சேகரமாய்த தூககிவிட்டேன
ஊமையனைத தேடி உததமனைப போகவிடடு
தா....பிடித் துஙகவனைத தவறுமல தூக்கிவிடடேன
துஙகன் மருதுமகன துரைசாமி யானவனை
வஙகோ லறியவெனறு வடககே யனுபபிவைததேன
மனனன கவுரிதனை வையமதை யாளுமெனறு
தென்னவனை நனறுயச் சிமமா சனததிலவைததேன
இத்தனையு முநதி இயலபாய நடத்தியபின
வித்தகரா மநத வெளளைமரு தேநதிரர்கள
வல்லவனும பிளளைகளும வந்துஅகப் படடககால
கொலலாமல சும்மா கொடுஙகாவல் வைததெழுத
வந்ததுவே வுததரவும வாசிதது நானறிநதேன
முந்தியபின பிநதி முடிபபதெனன காரியந்தான
எனறு கமுட்டிக் கெழுதினு ரககினீசும
அனறு இதைககமுட்டி யாரவாகள பாாத்தறிநது
சீறினர் கோபஞ சிவநதுகண்கள தீப்பறக்க
மாரிநம் முததரவை மறைததுவைத்து வககினீசும்
நனறுய்க் கவுரி ராசன மனபபடியே
கொனறுன மருதுதனைக் குததமிவர்க் குற்றதென
வழுவாமல் பாளையத்தை வாஙகிப்பின நீதுருசாய்
எழுவாக் கமுட்டிக் கனவெழுதிக காகிதத்தைத்
தேடியே வுள்ளறிந்து செர்னலக்கி னீசுதுரை
வாருமெனறு பாளையத்தை வகைவகையாய் முனனைவிட்டு
தீரன கவுரிதனைச் சிவகஙகை சேருமென்று

அனுப்பிவிட்டுப் போகவிட்டு அப்பால் தளத்துடனே
மனப்பிரிய மாக வடதிசையைத் தானோக்கித்
தங்குமிட மறிந்து தங்கிறின றிரவுபகல்
சிங்கார மாகச் சேனைதனைத் தான் நடத்தித்
திருச்சிராப் பள்ளிதன்னில் தி ர மாக வீரிரவு
தரிச்செழுந்து வக்கினீசு தஞ்சைநகர் மீதில்வந்து
அஞ்சாறு நாளிருநது அபபால தளமெழுப்பித
தஞ்சைநகர் கடந்து தளஞ்சூழ வெக்களிபபாய்
நடந்து பலவழியும் நாடுகா டாறுமுதல்
கடந்துசென்னை மாநகரைக் கண்டாா மனமகிழ்நதாா
அடைந்தார் சகலருமாய் அக்கினீசு முனனெழுந்து
ந........ா கமுட்டியாாமுன நாடிவந்து நின்றுமுன்னே
தந்தார் சலாமதுவுந் தான்கொடுத்த நேரமதில்
அந்த மருதைநமன அணடையிலநீ தேத்ததென்ன
எனறுா் கவானரவர் இப்பாலே வக்கினீசும
நினறு மருதிருவா நேர்ந்து பொருததுவும்
பட்டாளஞ் சோலசர் பரிக ளிறநதவையுமு
துட்டர் மருதவரால் துரைகள படிந்ததுவும்
இனி புசிககாமல் திசைகளொனறுந் தோனறுமல
தானுமு படைகளுடன தட்டழிநது பட்டதொரு
சஞ்சலத்தி னுலும தஙகளுடை வுத்தரவும்
இஞ்சிவரு முனனே வெள்ளைமரு தேந்திரரைத
தூக்கினே னெனறு துரையுரைத்த வார்த்தைதனை
எக்கங் கவானரவர் இருசெவியில தானகேட்டு
நடப்போமுன் வாாதைதயென நவினறுதுரை யாஙகவர்னர்
தெம்பாக வேநடந்து சொனலககி னீசுதனை
வேங்கைபோல் சீறி வெகுகோப மாய்ச்சினந்து
வாங்குவோங் கத்தி மனந்திரும்பி வுனனையிஙகே
இன்ன........வைபபதில்லை ஈந்திநக ராசையதை
மனனுநீ வைக்காதே வையென்றுா் கததிதனை
அச்சம் வெகுவாகி அக்கினீசு மப்பொழுது
வைத்தாரே கத்திதனை வாஙகினுா் கும்பினியாா
ஈந்திதனில் நீயிருக்க வற்கநீ யிபபோதே
சேர்ந்திடுவாய் சீமை செல்லுநீ நில்லாதே
என்று கவர்னரவர் இயம்பவே வக்கினீசு
அன்றுபோய்ச் சீமை அடைந்தா ரதன்பிறகு
இங்கே கவுரி இருந்துபுவி யாளுகின்றுா்
அங்கே கவர்னர்வர ஆதரவி லேயிருந்து
வங்கர் களிங்கர் மராடர் கப்பமிட
தங்குஞ் சிவகங்கை தரணி தனையாண்ட
புத்திரர் களத்ராதி பூபால ரோடிருந்து
சத்ராதி யாகத் தாளினைத்துக் கும்பினியார்

தன்னைப் பகைத்துத தானினைத்து ஊனமையறல
மன்னர்மண்ட லிகா மகாராச ராசமனனா
தேசத்து மனனா திக்கடங்கா கீர்த்திகொணட
ராசசே கரராசர் நாறறிசையு மோராகுடைக்குள
செங்கோல செலுததும் சீமைத் துரையவரைப்
பங்கயமா யெண்ணிப படைபொருதிப் பாரிழநது
சித்தம்வே றுகிச சென்று ரருநதவசில்
வெற்றிகொணடாா குமபினியார் மேதினியெல லாம்புகழ
......ரச்சுத கும்பினியார் மனனருடை யம்மானே.

பிற்சேர்க்கை — 2

[இது, 163-ஆம் பக்கம் "அறிநதானே அமிதாதனே ஆனதிணடுக் கல்லிலேபோய்" என்ற வரிககுப் பினபு "சோத்து மயக்கமது" எனறு தொடங்கும் வரி வரை தொடர்புடையது.]

வாண்டபின மேலாய் மருதுமனனா தஙகளேயும்
தாண்டி நடபபார்கள். தஙகளேயு முஙகளுடை
எண்ணப் படிநடததி எனககுதவி யாயிருந்து
மண்ணுலகை யாள வைப்பீாகா ணிஙகெனன
உரைத்தார் நவாபுதுரை உறறிருநது குமபிணியாா
திறத்துடனே வதனேச் செவிகொடுததுத் தானகேடடு
நல்லதய்யா நாஙகள நடககுமவகை யுமமிடததில
சொல்லும் படிபோல துரையோனே வாயதனுல்
சொனனுலத திசையடஙகச் சூழ்நதபுவி ராசர்களே
மனனவனே வுநதன வருதியதுக் குளளாககி
வைபபோம நிதமும் வணஙகவே வீதுமலலால்
எபபடியு மந்த இருமருது தமமையுமே
வெலலுவோம பாரும விடுவதிலலே யுறறவிதம
சொலலுவீ ரெனனத துரைகள்வரக கேட்பளவில
ராச்சியததை யாளும் நவாபுதுரை யுஙகளுடைப்
பேச்சதுவு மெனன பினபுநான சொல்வதெனச
சொனனுர் நவாபுதுரை துரைககூட்ட மெல்லோரும்
அந்நேரம பாாத்து அஙகவரு மீதுரைபபார்
உங்கள வசமிருககும உலகினர் சாட்சிதமை
எங்கள் வசமீநது இனியரசு செய்யவைததால
ாநதி நகரில இருக்குமுநதன பாக்கியது
சேர்ந்துவரு மொததம செலுததாத பேரவரும
நிறுத்தா ரினிமேலாய நில்லாது கேளுமய்யா
இருத்துங கருததததனே எவலான நாமுமககு
ஊரதிலே நீரறியாது உளளநக ரெததனேயோ
காரியமாய்க கணடு கைவசமே செய்துவரி
வாஙகுவோம் ஜாஸதி வருமபடியே யாகுமதில
தாங்கலுமே வனறி தளராம லெள்ளளவும
பகாந்த மொழிப்படியே பதியரசு தநதீராய்த்
தகுந்த பணச்செலவு தமக்கெடுததுக் கொணடுபிசசம்
கொடுக்குந் தொகையதுவுங கொறறவனே போதெமககு
நடக்கும் புகழ்க்கீர்த்தி நகரமதி லுநதனுக்கு
ஈடாமோ முன்னுல் எழுகடலுஞ சூழ்ந்தபுவி
நாடா ளிரணியனும் ராவணனு மாவலுள்ள
துரியோ தனனபசுவும் திரட்டிரட்டி யாயினுமே
சரியாக மாட்டாது சமானமுனக் காருமில்லே

[இடையில் தொடர்ச்சி விடுபட்டுளது.]

படித்தார் துரைகள்வெகு பார்த்துமன மாச்சரியம்
எடுத்தே மனமகிழ்ந்து இந்தியுடை நேர்த்திதனை
நடத்து மரசாட்சி நாவேநாம் காணவென்று
படைத்தார் கடவுளென பராபரனைத் தானதுதித்துக்
குறிப்புடைய மன்னவராய் கூட்டம்வெகு வாகவுந்தான்
புறப்பட்டார ஏோங்கில........தேறி வநதிறங்கிச
சென்னைநகர்க் கோட்டை சிறந்திருநது கும்பினியார்
தன்னுடனே கூடித் தானிருநதா ரம்மானை
முந்திவந்து யிந்தி முடிபோர்த்த மன்னவரும்
பிந்திவந்து சேர்ந்து பெருமைகொண்ட மனனவரும்
சேர்ந்து பொசித்துச செழிப்புடனே வீற்றிருந்து
ரந்திதனைப பெற்ற இயல்புதனைப் பேசியபின்
அனைவாகளுங் கூடி அளப்பிட்டு நாமுமே
கனமாந் துரைத்தனத்தைக் கைககொண்டோ மாகையினல்
காசினியை யாளுங் காரியங்க ளின்னவென
யோசனைகள் செய்து உரையுமென்றுர் யாவருமே
ஆமென றனைவாகளும் அப்படியே வொபபிமனம்
தாமொனருய்க் கூடிச் சதுரமிட்டு வீற்றிருந்து
தனிததனியே வுத்தி சகலாகளுந் தாமுடிதது
மனத்தைவிட்டுக் காகிதததில வரைந்தெழுதி யுத்தமாகள
பாாத்தா ரொருமுகமாய்ப பார்வையிட்டு யோசனையும்
நேர்த்தியெனப் புகழ்ந்தார் நீதியிது தானெனவே
எண்ணமுட னரசர் இருநதுசபை கூடடமிட்டு
பண்ணி முடிதத பாஙகுதனை யெனனசொலவேன
கவுனர்.......றபிததே கச்சேரியும்
கவுன ரொருவரது காரியமே பாாப்பதனறித்
தவராத வாதுக்கீழச் சார்நதவதி காரமென
ரிவினியூப் போர்ட்டு நியமித்தா ரீதுமல்லால்
சதிரக் கோர்ட்டதுவுஞ சனமித்தா ரதுக்கதுவாய்
உதவும் படிதுரையை உடனேற் படுத்திவைத்தார்
மூவிதமா யிவ்வார் முடித்தா ரிதுதனக்குள்
மேவலுவாழ கவுனர் மேனமெனை றதையுரைத்தார்
கவுனருடை வருதிக் கீழே ரிவினியுவும்
தவராச் சதிரவருந் தானடக்க லாகுமென்றுர்
திட்டமுட னிப்படிக்குச் செய்தாரிது வுஞ்சென்ன
பட்டாளங கோரென்று பகர்ந்தாரே நாமமது ;

[இடையில் தொடர்ச்சி விடுபட்டுளது.]

பாஞ்சாலங்குறிச்சி ஊமைத்துரை கும்பினியார் நிருபத்தை நிராகரித்தது

சொன்னானே யனை.... த் துரைமாட் டியன்கேட்டு
இந்நாடு முன்னாள் இருந்தரசாள வேந்தனெனும்
மன்னன் நவாபெனவே மதித்தானே ஊமையனும்
பின்னே யிவனிணங்கப் பிரியமில்லா னாகில்
முன்னே நிகும்பலையை முடித்ததொரு இந்திரசித்து
எந்தவிதம் விழுந்து இறந்தானோ வப்படியே
ஆவா னிவன்றானும் அறிவார்க ளெல்லோரும்
மாவீரா கும்பினியார் வலிவறியா தேயுரைத்தான்
என்று துரையுரைத்து இங்கிருநதா ரீதிருக்க
அன்றுரைத்துப் போன அழகுமரு தேநதிரர்கள்
போர்டுக்கு எகிப் புகழ்கவுணர் பேட்டியதைச்
சீரிட் டறிந்து திரும்பிவர வேணுமென்று
தம்பியுந் தானுந் தானினைநது அங்கொருநாள
நம்புந் தனதுசில ராணுவ தனதைக கூட்டமிட்டுக்
காளையார் கோவில் காட்டினிலே வந்துபுக்கு
வாளையொத்த கண்ணார் வாருவலை கட்டிவைத்துக்
காட்டைக் கலைததுக் கடிநாயை ஊசலிட்டு
வேட்டைக் குகந்த வெடிவேட்டுச சத்தமிட்டு
வேங்கை வரிப்புலியும் வெளிமா னுடும்பு முயலும்
காங்குங் கரடிபன்றி கலைமான் மயிலினமும்
பச்சைப பசுங்கிளியும் பங்கமில்லாச செங்கிளியும்
மெச்சும்வெள் ளைக்கிளியும் விளங்குங் குயில்களவை
காண மனமகிழுங் கவரிமான் தன்னினமும்
வேணமட் டும்பிடித்து வெகுபோனி விட்டடைத்து
வந்து நகர்சேர்ந்து மங்களமாய் வீறறிருந்து
இந்த வகைதவிர எலிப்புலியா மெனபதற்காய்ப்
பூனை வெருகு போதுமெனனும் வாறதுவாய்
ஆனமட் டும்பிடித்து அடைத்தார்கள் கூட்டினிலே
கொற்றவனும் நலத்தினத்தைக் கோரினா னூரறிய
மெத்த விருதுகளை வெகுதுலக்கஞ் செய்யுமென
அசுவமதைத் துலக்கி அலங்காரஞ் செய்யுமென்றார்
பிசகாம லவனடியில் பீரங்கி பனிரண்டு
சேருமெனறு ரேகசிவாச் சோந்துவர வேணுமென்றார்
வாருங் கயத்துவெடி வகைவகையாய் நூல்வெடியும்
அண்டமும் பூமி அதிரவே வாத்தியங்கள்
கொண்டா ரருகில்வரக் கூறினார் தேறிமனம்.

கவுணர் போட்டிக்கு மருதேந்திரர் புறப்படுதல்

கதியும் வலிவுமுள்ள காவலவ ராகவுமே
பதிறு யிரம்பேரைப் பாாத்தெடுததா ரம்மானே
சேகரித்தா ரிப்படிக்குச் சேகரமே வானபின்னே
வாகு வடமுகமாய் வடக்கே நடக்கலுற்றார்
கொண்ட புலிகரடி கொடுவேங்கை மானமரையை
வண்டிதனி லேற்றி வகைவகையாய் முன்னேவிட்டார்
நாடுநகர் கடந்தாா நலலபெரும் பாதைவழி
காடுமலே கடந்தாா கவலேமனத் தேதுமின்றி
காவேரித் தீர்த்தங் கண்டா ரதுகடநதாா
பூவுந்தி பூத்தோன் புகழ்விளங்கு மாநகரம்
சீ ரங்கம் வந்தார் திருமாலேப போற்றிசெய்தார்
காரெங்கள் நாயகமே காத்தனே வித்தருணம்
சீமைத் துரைகள் திரண்டுவந்து யீநதியிலே
பூமி யரசாளப் பொருந்திறு ரென்றமொழி
கேட்டோ மதனுலே கவுணர்துரை ராசனேயே
பேட்டிபண்ண வேணுமெனறு புறபபட்டோ முனவலிவால்
போருேந் திருமாலே பூமானே யெஙகளுடன்
வாருந துணையிருந்து வடுவுவரா தாதரித்துக்
காட்டம் மனமுள்ள கவுணர்துரை முன்னெமக்கு
பேட்டியுந் தந்து பிரியமது வாம்படிக்கு
உதவிநீ செய்யுமய்யா உத்தமனே வித்தகனே
துதியிதுவே வாதரிக்கச் சமயமெனத் தாளடிவில்
தாழ்ந்து வணஙகித் தலேகுனிநது பூமியிலே
வீழ்நது நமஸ்கரித்து வேணவபி டேகமதும்
செயது பிறகெழுந்தாா திருமருது சேனேயுடன்
உயிதமுடன் நடந்து ஊாருகே போய்வடக்கில
வீறறிருநதா ரிரவில் விடிநதபினபு தாநடந்தார்
பார்த்திபனுஞ் சேனே பலவிருதும் வாரதொரு
வரத்தையதைத் தஞசாவூர் மாஞேசி தான்கேட்டுச்
சிததமது குன்றிச சீமைதனே விட்டெழுந்து
மறைநதா ஹுடனிரவில் வடகிழக்கே யங்கவனும்
சிறநத மருதுதுரை சேர்நதானே தஞ்சாவூர்.

விருத்தம்.

உத்தமன் மருது தஞ்சா
சுத்தியே சிறப்பைக் கண்டு தொல்புவி யிதைப்பின் ஞலே
பத்தியே யரசு செய்யும் படிநினே வதுதா ஹுண்டே
அத்திசை கவுணர் பேட்டி ஆனபி ஹுரைப்ப தாமோ.

ஈதல்லா லிவன்தான் முன்னுள் எழுந்துத......ணைகையாலே
சேதுவின் னகரைக் கொண்டான் திகைத்தனன் சேது ராசன்
ஆதலா லிவனே யோட்டி அழகுள தஞ்சை யூரின்
மேதினி யாள்வே னென்ன விரித்துநா னுரைத்தே னென்பான்.

என்று மருது இருந்துதஞ்சை மாநகரில்
அன்று மறுநாள் அதுகழித்து மூன்றுநாள்
தம்பியுடன் தானும் தளமும் விருதுடனே
கம்பீர மாகக் கிட்டினர் பட்டணம்போய்ச்
சென்னை நகரமதின் தென்புறமே போகையிலே
மன்னன் மருதுதுரை வழங்குமென்றுர் வாத்தியத்தை
வாரவிதங் கவுணர்துரை மனமறிய வேணுமதால்
பீரங்கி ரேக்கிலாப் பெரும்வேட் டெழுப்புமென
மருதி னுரைப்படியே வந்தபெரும் பீரங்கியில்
வெடுமருந்து போட்டு வேட்டங் கெழுப்புகையில
பீரங்கிச் சத்தம் பெருஞ்சத்த மானதனுல்
பாருங் கடலும் பலமாய்க் கிடுகிடெனக்
கவுணரிது முழககங் காதினிலே கேட்டறிந்து
இவனுர் வரவெனவே இயம்பியபோ தாடுதலில்
பவம்போம்......வி விலகும் பதிசேய்க் குளளடங்கும்
சிவகங்கை மாந்தர்மதி திருமருது ராசதுரை
பேட்டிசெய்ய வென்று பிரியமுட னிப்படிக்கு
வேட்டெழுப்பி வார விதமென் றவனுரைத்தான்
காவலவர் கவுணர் காதிலிதைக் கேட்டவனே
போவாய் ரிவினியூப் போர்டார் தம்முடனே
சதிரக்கோர்ட் டாரவரைச் சனுதியிலே தானழைத்துக்
கதியாய் வருகவெனக் கவுணர்துரை சொல்வழியே
ஆடுதலி சென்றுன் அங்கவர்பா லீதுரைத்துக்
கூடுமென்றுன் கூட்டம் கொற்றவாக ளத்தருணம்
கவுணரிடம் வந்து காரியங்கள தெதுவென்றுர்
புவியாள் மருதுவரும் புதுமைதனைப் பாருமென்றுர்
அறிவோ மதுபோல அபயடியே நாமுமே
புரிவோம் பலீனெனவே பூரித்தா னந்தமுடன்
பட்டாள சோல்சர் படையை யணிவகுத்து
விட்டார் வகைவகையாய் வெடிகளுடன் பீரங்கியைக்
கருமருந்து போட்டுக் கனக்கவே கெட்டிபண்ணிப்
பெரும்வேட் டெழுப்பப் பிசகாம லப்பொழுது ;